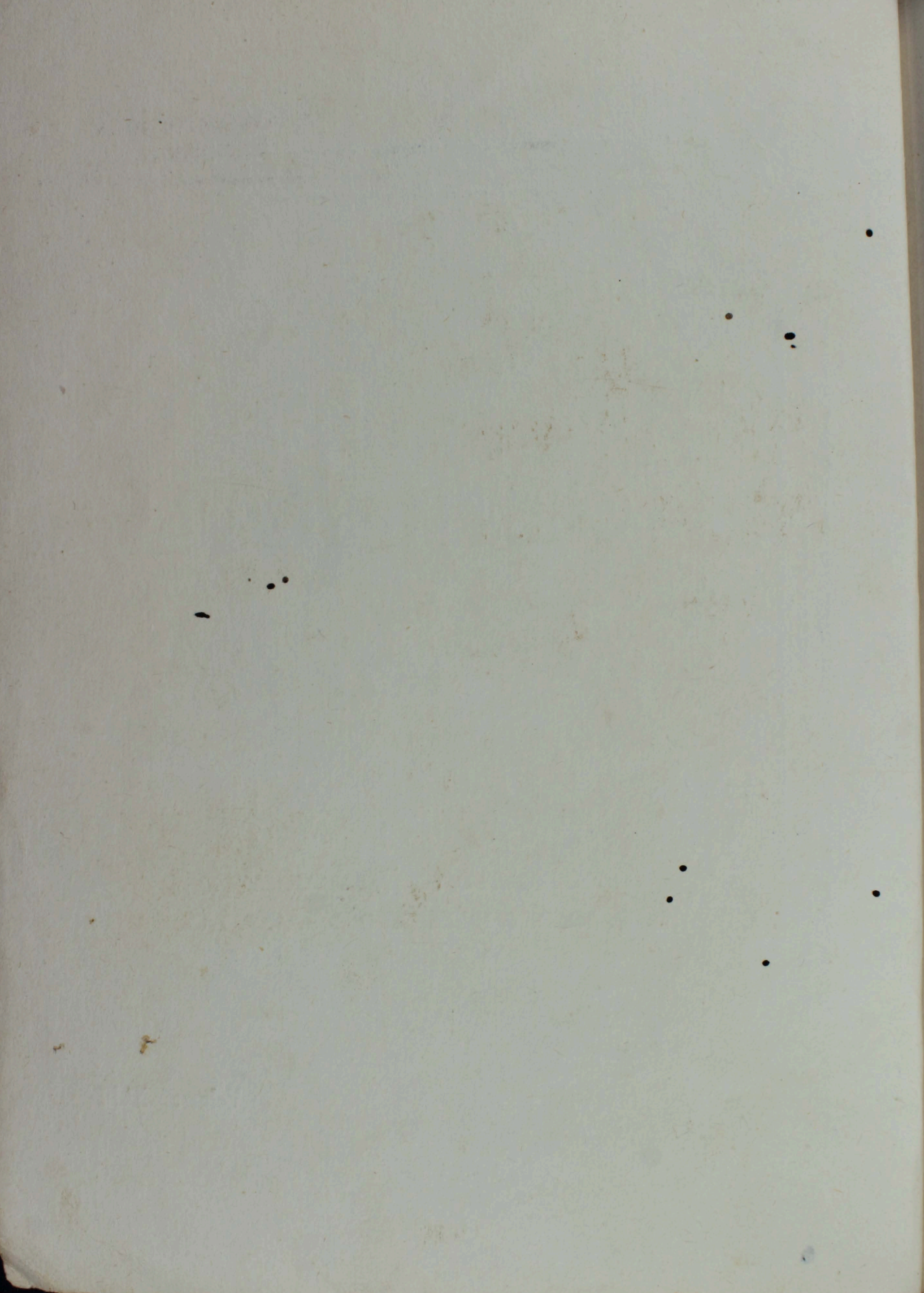
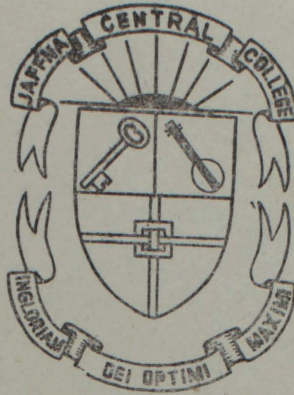

Volume XLIII

Mess A. Ambikaipakan

S. AMBIPAIPAKAN
"MAA-MANAI"
MALLAK M. E. N. I.

373.05
✓ CEN

“ ம த்தி ய ம் ”

THE CENTRAL

Volume XLIII

373.05
YAL
B/P

1971

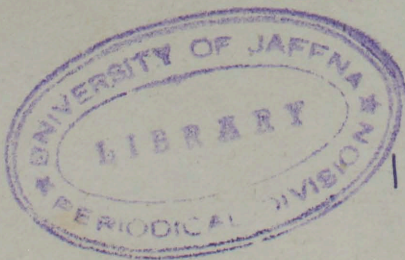
Editorial Board :

English : S. H. Setukavalar Esq.

Tamil : S. Vengadesa Sarma Esq.

Manager : R. K. Rajasenan Esq.

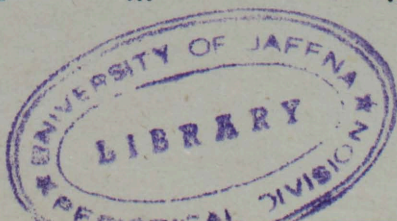
185929

185929

CONTENTS

	page
Editorial Notes and Comments	1
• The Three P's. — Prof. C. J. Eliezer	5
Tributes to Rev. Dr. D. T. Niles	
Mr. K. Pooranampillai	8
Mr. A. R. R. Thambyrajah	11
Mr. V. V. Rajaratnam	14
Tributes to A. E. Tamber Esq.	
Mr. N. Sabaratnam	15
Dr. K. Thiagalingam	17
Mr. S. Mahaligam	19
Sri la Sri Arumuga Navalar and Rev. Dr. Peter Percival at Jaffna Central	
Prize Day Report — Extracts	21
Pioneer of a New Era	24
'Maha' — Man and Mentor	27
Mr. V. V. Rajaratnam	28
Mr. A. Mathiapparanam	29
Mr. T. I. Abraham	30
Mr. M. Arunasalam	32
Students' Contributions	
The Mahaveli Development Project	33
Michael Faraday	34
A Chapter Turned	35
Festivals of Ceylon	36
A Picnic	37
My Country	38
My Brother	38
My Visit to the Zoo	38
My Hobby	39
• My Pet and I	39
A Visit to Queen's House	40
Award of the Sir Andrew Caldecott Bowl for the year 1970	40
College Activities	
The Parents—Teachers Association	41
Our Junior Cadet Contingent	42
Sports	43
The Drum and Fife Band	44
Report of the Board of Prefects [1970 — 1971]	45
Higher School Students Science Union Annual Report — 1971	47
Scout Report — First Jaffna Troop	48
First Jaffna Cub Scouts — 1971	49

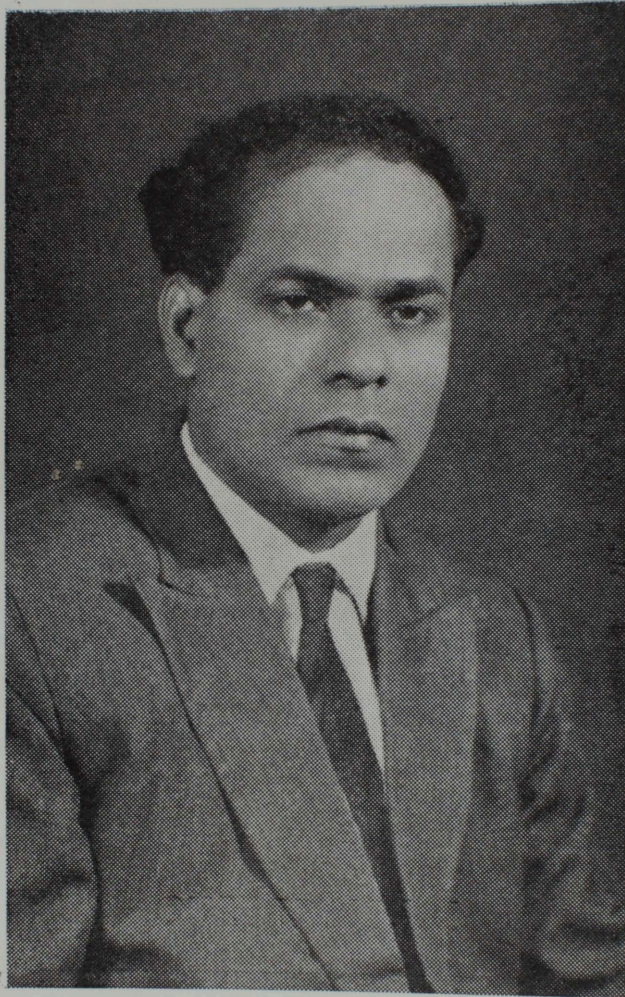

Report of the Board of Hostel Prefects -- 1971	...	50
Report of the Rigg Hall Union -- 1971	...	51
Student Christian Movement	...	53
The Catholic Association	...	54
House Reports		
Bullough House 1971	...	55
Percival House 1971	...	56
Romaine House 1971	...	57
Wilkes House 1971	58
Report of the Jaffna Central College Teachers' Circle [1969 — 1971]•		60
Prize Day Hymn	...	62
பஞ்ச சீலம் — திருவாசகமணி கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம்	...	65
ஸ்ரீமான் S. S. வேலுப்பிள்ளை	...	67
மாணவர் பகுதி		
நினைவுகள் அழிவதில்லை	...	69
ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக்கப்பட வேண்டுமா?	...	74
இலாபப் பங்கீட்டு முறை	...	76
வாழ்விற்புலியியல்	79
மருத்துவத்தில் இன்று	...	82
பற்றீரியாவும் மனிதனும்	...	84
இன்றைய இளைஞரின் புரட்சி மனப்பான்மை	...	88
பொருளியல் ஒரு விஞ்ஞான பாடமா?	...	90
என்றும் அழியா உவமை	...	92
பிராயச்சித்தம்	...	93
பெண்களும் உத்தியோகமும்	...	98
தொழிற் கல்வி	...	100
அன்பும் சமயமும்	...	102
அதிபர் திரு. E. சபாலிங்கத்திற்குப் பிரிவுபசார சேவைநலம் பாராட்டு விழா		104
சீலகுணமிகு ஆசிரியர் திரு. சீ. குலசேகரசிங்கம்	...	105
சைவ மாணவர் மன்றம்	...	107
தமிழ் மன்றம் 1971	...	108
வர்த்தக மாணவர் மன்றம் 1971	...	109
உயர் வகுப்புக் கலைமன்றம்	...	111
முஸ்லிம் மாணவர் மஜ்லிஸ்	...	112
உயர்தர மாணவ மன்றம் 1971	...	113
பாடப் பரிசில்கள் 1970	...	115
Prize Winners 1970	...	117
News of Old Boys	...	123
The Staff — 1971	...	125

TABLE 1. 1. 1.

OUR PRINCIPAL

E. K. SHANMUGANATHAN Esq.,
B. A. (Cey.), Dip. in Ed. (Cey.)

Editorial Notes and Comments

Three years have elapsed since the last issue of "The Central." And that too appeared three years after its predecessor. In fact, in the decade during which the College has been under public ownership, these two were the only issues of the magazine to come out. We are loth to accept this as just one more consequence of the state's assumption of control of this college. On the contrary, we hope that it will be possible in the future to bring out "The Central" annually as was the normal practise earlier.

In this connection, it is well to remind ourselves of the purposes served by a magazine of this nature. It is the medium through which the talent of the young writer in a school finds public expression. It is a vital link between the school and its alumni, a link which now more than ever before is sorely needed. It is a report to the community, which provides the school with its funds, of the work being done in the school. Finally, it is a basic source of material for a future historian of the school.

Although this magazine appears after a lapse of three years, we

regret that financial considerations have made a detailed coverage of the events of those three years an impossibility. This magazine is therefore a record of college activities during 1971, though an effort has been made to mention some at least of the important events since the last issue of "The Central."

Naturally enough much has happened in and in connection with the college during these past three years. The physical structure of the college itself has undergone significant alteration. Innovations have been introduced into the life of the school. Many a familiar figure on the staff can be seen no longer in the staff room nor his upraised voice heard in the classroom. Death has removed from the ranks of Old Boys many who by their lives and achievements brought honour to the college no less than to themselves. Reference will be made in detail to these changes elsewhere in this magazine. Here we would just touch upon them.

The Principal

In June this year, our Principal, Mr. E. Sabalingam was

transferred in a similar capacity to his old school, Jaffna Hindu College. Mr. Sabalingam was the first of a new type of principals which Central — like all other state schools — is bound to have in increasing numbers as the years roll on — principals who will not necessarily be connected to the college either by ties of religion to the former management or as Old Boys, as principals had usually been hitherto. Though he thus hailed from a different background, Mr. Sabalingam quickly made himself at home and the strong impress of his personality was felt in every sphere of college life during the nearly seven years he was here. Central will ever be thankful for his many services, and everyone will wish him an equally fruitful and satisfying period of achievement at his Alma Mater.

We warmly welcome Mr. E. K. Shanmuganathan, B. A. (Cey.), Dip. in Ed. (Cey.) as the 37th Principal of this college. He is no stranger to us, since he had already served here as an Assistant Teacher in 1951 - 52. Moreover he hails from the "other place," and no Johnian is ever a stranger to Central. Thus while we congratulate St. John's College on providing Central with its principal, we are glad too that the ties that have linked our two institutions

for well nigh a century and a half, are being further strengthened by Mr. Shanmuganathan's appointment.

Mr. Shanmuganathan is not only an educationist. He is as well known in the field of social service. Not the least of his multifarious interests is the Neervely Community Centre and the creche attached to it.

Mr. Shanmuganathan comes to us after a spell as Principal of the school where he had his early education — Kopay Christian College. We wish him a happy and successful stay with us.

Jaffna Central has been doubly fortunate in having Mr. Sabalingam and Mr. Shanmuganathan successively as principals. The regard which the government has for their past services and its confidence in their future achievements were amply demonstrated when it numbered them both among the ten principals it elevated from all over the island to the rank of Principals, Selection Grade. While congratulating them both on this signal honour, we take pride in the fact that it was conferred on two successive principals of this college.

The Deputy Principal

Mr. N. S. Rathinasingham, B. A. (Lond.), Eng. Trd. (1st Class)

took over as Deputy Principal in January this year from Mr. V. V. Rajaratnam, B. A. (Lond.), Dip. in Ed. (Cey.). Mr. Rajaratnam, who had succeeded Mr. S. Mahalingam in January 1970, has had to retire prematurely at the end of 1970 under the new retirement rules.

Mr. Rathinasingham, also holds in addition the Teacher Counsellor's Certificate. He is an old boy of Jaffna College, Vaddukoddai and had his entire education there. He joined our staff twenty years ago and has served as Supervisor Middle School, and Sectional Head, Technical Education. For three years in succession he was elected President of the Teachers' Circle by the staff, while his active interest in the problems facing the profession gained for him the Presidency of the Jaffna Town Teachers' Association. Our congratulations and best wishes on his elevation to the post of Deputy Principal.

• **Arumuga Navalar**

All Centralites rejoiced at the recognition, by the state of the services rendered to the country by Arumuga Navalar. The issue of a five-cent stamp bearing his portrait on 29th October this year, marks a general acknowledgement of the significant part he played in the cultural renaissance during the third quarter of the 19th century.

A special assembly was held on that day in the Romaine Cooke Hall at which the services of our Old Boy to the revival of Saivism, to the growth of Tamil studies and to the development of Tamil prose were recalled. The rest of the day was declared a school holiday.

In Memoriam

Death took within a space of six months two of the past principals of this college who in their differing ways added lustre to its name. Rev. D. T. Niles, who was Principal from 1956 to 1962 passed away on 17th July 1970, and Mr. A. E. Tamber, Principal from 1962 to 1964, on 18th February 1971.

Elsewhere we print tribute to each of them by a fellow principal, an Old Boy, and a colleague on the staff. Sorrow at their unexpected passing is mingled in our hearts with joy at having known them and pride in their services and achievements. As a symbolic token of our feelings, it has been decided to dedicate this issue of "The Central" to their memory.

Old Boys

Our readers will note that this magazine carries very little news of our Old Boys. It has not been due to any want of trying on our part. The persistence of those characteristics that are uniquely

Central's and the continued pre-eminence the college has won for itself during the past century and a half, depend in no small measure on the support given it by Old Boys. This support becomes especially imperative when the staff, inevitably, comes to have an overwhelming preponderance of non-Centralites — the figures at present being 58 of a staff of 66. We would therefore appeal to Old Boys and their Associations to maintain the closest links with their Alma Mater.

Our Contributors

Producing a magazine is no easy task as anyone engaged in that business ruefully realises quite early. This issue of "The Central" has been no exception. We therefore wish to express our gratitude

to our contributors and to all those who in their several ways have helped towards successfully bringing out this magazine. We wish especially to thank Prof. C. J. Eliezer for writing for us "The Three P's," and Messrs S. Mahalingam, K. Pooranampillai, V. V. Rajaratnam, N. Sabaratnam, A. R. R. Thambyrajah, and Dr. K. Thiagalingam for their tributes to Rev. D. T. Niles and Mr. A. E. Tamber. We also thank the Editor, Ceylon Methodist Church Record, for allowing us to reproduce two articles which first appeared in the "Record."

Acknowledgements

We acknowledge with thanks all copies of school and other magazines sent us these past three years.

*

*

*

Education must develop any natural ability a boy possesses.
Education must produce creative rather than acquisitive and possessive types.

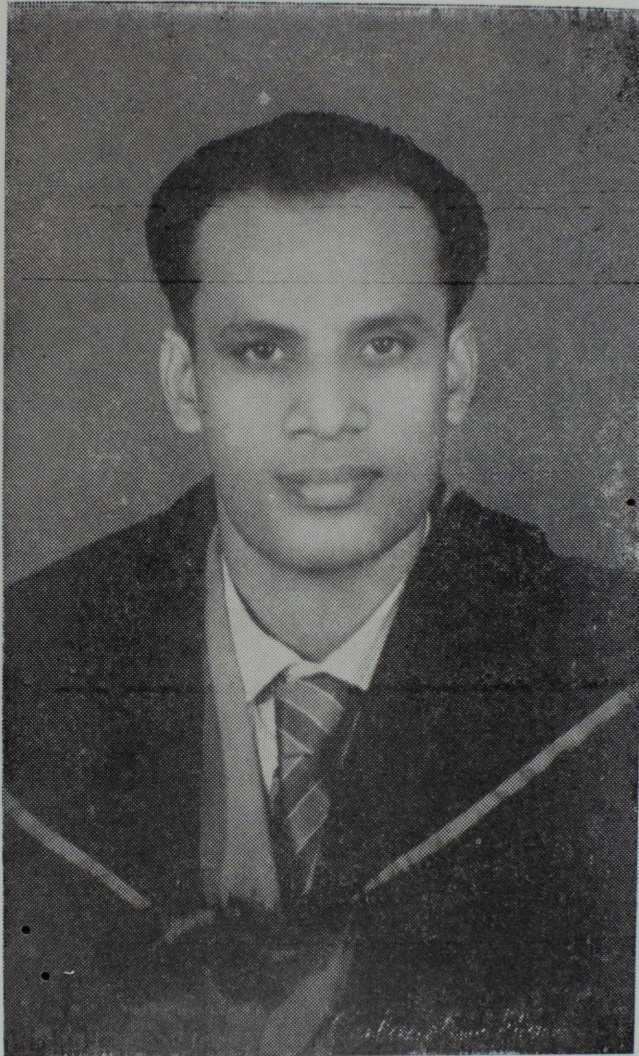
Education should be for complete living.

The method should be as far as possible the method of research.
The Individual boy must be considered.

Slovenliness is one of the greatest sins. Failure in an incongenial subject is pardonable if real interest is shown in other subjects.
Our greatest foes are indifference and lack of thoroughness.

Percy T. Cash
The Central 1926

OUR DEPUTY PRINCIPAL

N. S. RATHINASINGHAM Esq., B. A. (Lond.)
English Trained, Teacher - Councillors' Certificate

THE THREE P'S

BY

Prof. C. J. Eliezer, Ph. D. (Cantab.) D. Sc. (Lond.)

La Trobe University, Victoria, Australia.

In the last two or three years there has been a noticeable quickening, in many parts of the world, of a sense of concern over the future of mankind. It is not the traditional concern over war or famine or disease. Nor is it like some short-lived concern causing seasonal hysteria — such as the elections or test matches. The concerns I am referring to will be with us for a long time. I refer to them as the three P's — Pollution, Plunder and Population.

Pollution

Science and technology, while bringing higher living standards and greater prosperity, has so shrunk the world that we are now advised to think of our Earth as The Space-ship Earth. And the problems of pollution and of disposal of waste of many kinds loom as major hazards. Hardly a day passes without a reference to some striking example of widespread harm. Recently we heard of a number of deaths in Japan caused by some sea food gathered from an ocean where, it was established later, chemical waste

from an industrial concern had been dislodged. Again from Sydney comes a report that oysters in certain areas have shown concentrations of mercury and are no longer fit for human consumption. Pollution is not confined to industrial developed countries. For example, Ceylon had to use D. D. T. a good deal for the eradication of malaria. But disturbing reports have been in circulation for some time now on the harmful effects of D. D. T. We are told that non-negligible amounts of D. D. T. are now distributed in the tissue of men everywhere. How extensively this has now spread across the globe may be discerned from the fact that even the penguins in the Antarctic which have never had any direct contact with this substance have yet been found to have absorbed these chemicals. Suggestions have been made that chemical pesticides should be banned and that biological control methods should be used. It is pointed out that there has been a balance in nature where the wastes from certain living things are nutrients to others, and that development of cycles of waste and absorption

may be more successful than the continued development of chemicals.

However these arguments have been in the main inconclusive. Industrial pollution can be prevented, the necessary technology being either available now or being readily developable. It continues because the necessary expenditure is not incurred. Industry being highly competitive, and one of the objects is to produce goods at the lowest possible cost, the odds are tipped against any expenditure on precautions against pollution being on an adequate scale. The only effective way is through international agreement on standard precautions. It might well be that this will not be accomplished without some form of world government where fierce international competition is diminished.

Plunder

As we consider how the problems of pollution are aggravated by the ways of modern technological society, a related question concerns the wasteful utilisation of the earth's resources. Fossil fuels such as oil, petrol and coal had been stored in the earth for millions of years through fortunate circumstances, and are being prodigiously consumed today. These fuels and other mineral resources are non-renewable, and estimates of when the world's entire resources would all be used up do

not exceed a few decades. The hopes that atomic energy would give the simple answer to the fuel problem have only been partly realised. The problems of waste disposal from atomic reactors are still quite serious. The expectation that nuclear fusion, as contrasted with nuclear fission, would be utilised soon for fuel purposes has not been fulfilled. Conservation of the world's resources is therefore an urgent priority for man's serious concern in his fight for survival.

Population

The problems of pollution of the environment and of plunder of the earth's resources look even more startling when one considers the rate at which the earth's population is increasing. A doubling of the world's population by about the year 2000 has been regarded as highly likely, unless the earlier depletion of resources and the excessive increase of pollution leads to a reduction in growth. But assuming that population doubles by the year 2000, and that all countries aspire to the present standards of living in the United States, the expected demand on natural resources in the year 2000 has been calculated to be about seventy times the corresponding figure for 1950. Programmes of family planning take on a sense of urgency. "Zero population growth" is a target that is being advocated in

many quarters. Several cities have now established societies for working toward this target. As I write, there is on my table a letter of invitation to a meeting at Melbourne to attend the formation of a new branch of this movement.

This gathering concern about the three P's is a welcome sign of hope, though sometimes it is expressed in alarming and exaggerated terms. And there are some who blame it all on science and technology. We have to distinguish between what science is, and what man does with science. And mankind's worst enemy is often man himself.

We need to look at these matters in the right perspective. Despite all the complaints that we do make, it is a fact that at present we are generally healthier, live longer and enjoy a greater degree of comfort in life than our grandparents. But the possibilities of self-destruction are also greater. All passengers on Space-ship Earth must share a common concern and move forward to a united life or there will be no life left at all.

Science, reason and learning have helped to make man healthy and wealthy. The challenge now is whether he can also be wise.

*

*

*

Cigarette Mathematics

"I am not much of a mathematician," said the cigarette, "but I can *add* to a man's nervous trouble; I can *subtract* from his physical energy; I can *multiply* his aches and pains, add *divide* his mental forces; I can take *interest* from his work, and *discount* his chance for success."

The Central 1923

THE REV. DR. D. T. NILES

TRIBUTE

BY

Mr. K. Pooranampillai,

Principal, St. John's College, Jaffna.

The death of the Rev. D. T. Niles, B. A. (London), D. D. (Chicago), D. D. (Serampore), D. Th. (Budapest) leaves a void not only in Ceylon, but in Christendom. At the time of his death on the 17th of July 1970, in Vellore in South India, besides being President of the Ceylon Methodist Conference, he was Chairman of the East Asia Christian Conference, and one of the Presidents of the World Council of Churches. Many of us in Ceylon know that he was a World Churchman, but few know the details. The list of events of his life and of his published works will show how rich was the contribution he made, and that he was indeed one of the most distinguished Christian leaders of the century.

"D. T." as he was popularly known, was born in a Christian family, long noted for their close association with the Methodist Church. His father, W. D. Niles, was an advocate, who was known as "the Christian gentleman of the Jaffna Bar." He was a local preacher and a member of the Synod, District and Provincial, for many years. His grandfather, the Rev. D. P. Niles, was an outstanding figure in his day. When in 1860, Hartley College, Point Pedro (at that time Wesleyan Mission Central School) was in difficulties and about to be closed, he stepped in, and put it on its feet again. He was Head of the School for about eight years. About ten years later, Jaffna Central College too, had financial

difficulties, and was about to be closed down. Again it was D. P. Niles who came to the rescue. He was fluent in both English and Tamil, and not only translated English Hymns into Tamil, but also composed many Christian lyrics in Tamil, which are found in the Tamil Hymn Book. D. T. admired his grandfather, and he was happy when, like his grandfather he too was both Superintendent Minister of Jaffna Circuit, and Principal of Jaffna Central College (1953 — 61).

As pupil at Jaffna Central College, he came under the influence of the Missionary Principals — the Revs. Harold T. Bullough, H. Rupert Cornish and Percy T. Cash. He took an interest in the work of the SCM and under their guidance did evangelistic work at Allaippiddy. This early involvement in evangelism probably gave the direction to his work as Minister, with its emphasis on Evangelism. His book "For Today," is dedicated to the Missionaries who influenced him.

I first came to know D. T. at the then University College, where he took great interest in the work of the SCM. He was known as Padre, "பாதகர்" in Tamil, and his fellow students expected him to join the Ministry in due course. But one day the story got about that D. T. had gone to the Law College Office to register himself as a Law student. This reached the ears of the Warden of his Hostel, Prof. C. Suntheralingam. This

LATE REV. DR. D. T. NILES

young Don from Oxford whom all his wards respected, said in his characteristic style, "Nonsense, he is cut out to be a Padre." When the Warden met D. T. he said, "What is this I hear?" When D. T. said that it was his father's wish, and that he was one of a large family, for whose welfare he too felt responsible, the Warden is reported to have said, "God will look after your family." It was C. S. Lewis, I think, who said that God catches some people by the scruff of their neck and puts them in their place. D. T., I have no doubt, was one such person, whom God put into the Ministry of the Church.

At Bangalore, he had a brilliant career, and obtained a rare First Class in the Serampore B. D. Examination. His abilities as organiser, youth worker and preacher were recognised, and he was given assignments, both in Ceylon and abroad, for about ten years. His first assignment in circuit work was about 1946 in Point Pedro, when I was Principal at Hartley College. Many wondered how such a brilliant scholar, used to what they called a roving life, would fit into the quiet life of a circuit in what may be considered the back of the beyond. He proved himself an admirable shepherd of his flock, knowing everybody, including the young — their names as well as their problems. And in spite of the positions he held in the World Church, he never lost touch with the people, great or small, among whom he worked as Minister. After the 1968 Uppsala Conference of the World Council of Churches I received a letter from D. T., asking whether the young man, about whom I had spoken about six months earlier, was interested in going to Vellore Medical College. Though he was President of the W. C. C., he did not forget. And in June last year, when he

lived in the shadow of death, his last words with me were about the members of a broken home. That was the D. T., I know. He never lost the common touch.

Wherever he worked, he emphasised Christian Giving. He insisted on Tithing, or reserving 1/10th of our income for charity, and suggested that Church members should give half of their tithe to the Church, though he conceded that if every earning Christian gave 3% of his income, the Church would be well off, and could finance the Forward Movement in Evangelism. He did not feel embarrassed about preaching on Giving, because he felt he was not asking for himself, but he enjoined Giving as a duty Christians owed to God, to the Church and to themselves. The Church ought to do more teaching about Christian Stewardship, he maintained.

As member of the Governing Boards of many Schools, Methodist and non-Methodist, he brought many insights which would not otherwise have been available to them. He got through the Synod of the North Ceylon District a resolution that the Head of a School, and a competent Ministerial representative of the Church should meet once a year, to assess how far the School was true to its aim of imparting Christian education. Very often in our pre-occupation with administrative detail, we miss the wood for the trees. In one such session, he told me that even the condition of the lavatories of the School should be a matter of concern to the Head of the School. It was a point well made, and I took it to heart. Does not a prayer of Ignatius Loyola go something like this: "Grant that thy Love may fill our hearts, that we may count nothing too little to do for Thee."

Owing to his deeper understanding of problems, and his contact with great minds

outside, D. T. often held views which were many years ahead of us. Because of this he was sometimes greatly misunderstood. About 20 years ago, there raged a bitter controversy in all Christian Churches, whether in our Schools we should teach the non-Christian religions to our non-Christian pupils. In the Provincial Synod of 1950, the debate was long and stormy, and in the voting, all but three voted against such teaching. Of the three, two were neutral and one, D. T., voted for. Many doubted whether he was a real Christian, and looked askance at him. Ten years later, the resolution to teach was passed. D. T. said not a word, not even, "What did I say?" He had no mind for such pettiness. He never nursed any bitterness, but passed on to the next job in his Master's Service.

From the outset, D. T. had an ecumenical vision of the Church. His early contacts with men like John R. Mott, and his work in the World Council of Churches, naturally reinforced his outlook. In every place he worked, he held Meetings to discuss the Church Union Schemes, and those who attended these meetings came to share his vision. To them, the question is not, "Shall we unite?" but "How soon can this be achieved?" The failure of the Ceylon Methodist Conference at its last Annual Session (1969) to secure the requisite majority must have been a dis-

appointment, but his faith in the ultimate realisation was not shaken.

Some of us know that D. T. had planned to retire in 1968 on completing sixty years of life, and to settle down in Geneva and devote himself to the work of the World Council. His election as President of our Conference took place and, bowing to the wishes of the Conference, he changed his plans. But we must remember, that he was not merely our President, but also Chairman of the East Asia Christian Conference, and a President of the World Council of Churches. He was a World Churchman, and the proper place to bury him would be Geneva. But both D. T. and his wife, had decided, as their friends will tell you, that they should be buried wherever they happened to be when they died. He was receiving medical treatment at Vellore and he died there and he is buried there. It is in keeping with his wishes and perhaps in keeping with his theology about death. Also Vellore is an appropriate place, because Christians from various parts of the World have laboured and labour there.

We thank God for the Rev. D. T. Niles, his life and his work, his humility, his patience, his courage and his vision. May God give us of His Spirit so that we too may follow more truly the Master whom D. T. served so well.

THE REV. DR. D. T. NILES

TRIBUTE

BY

Mr. A. R. R. Thambyrajah

On that sultry South Indian summer afternoon of July the twentieth, within the sequestered confines of that diminutive yet elegant mortuary Chapel of the Christian Medical College Hospital at Vellore, I stood in the company of a small group of men, who wept unashamedly—men not ordinarily given to an open display of emotion, men of no mean mental and physical fibre, men of the Church, strong men of the laity. These were close friends of the Rev. Dr. Daniel Thambyrajah Niles, whose mortal remains lay still and cold in the simple coffin before them. Seldom, if ever, are men like these prone to be so spontaneously and so visibly moved.

A short simple service in that Chapel marked the commencement of the very impressive funeral that was accorded to Dr. Niles, who succumbed to a brief illness at Vellore on July 17th. Shorn of the pageantry customarily associated with supreme stations in life, even within the Church, all that was mortal of the President of the World Council of Churches, the Chairman of the East Asian Christian Conference the erstwhile Chairman of the World Student Christian Federation, the President of the Ceylon Methodist Conference and the Doctor of Divinity of three Universities, lay clad in simple homely national attire, poignantly characteristic of the man that D. T. Niles always was.

I recalled as I gazed at that spectacle of undefiled simplicity, the occasion,

not so long ago, of the Civic Reception to Dr. Niles by the Colombo Municipal Council. I was prevailed upon to persuade him to robe himself for this ceremony in the colourful President cloak of the World Council of Churches. His terse and decisive rejoinder to me was: "The World Council cloak is for the World Council, not for the Municipal Council!" Accommodated on the rostrum that evening, beside His Worship the Mayor, in his flamboyant ceremonial garb, was the guest of honour in a plain white cotton suit and clerical collar! Of very few men indeed it can truthfully be said that, having ascended the dizzy and dazzling heights of their career or calling, and reached the topmost rung of the ladder, they had betimes their feet still planted stoutly on terra firma.

"So you come from where D. T. comes from?" is the geographical identification and definition for Ceylon that many a Ceylonese is accosted with in some of the remote corners of the Christian world, and a confirmatory nod to that inquiry instantly establishes an environment of cordiality and a sense of brotherhood, that might ordinarily have taken years to cultivate. From his opening address, as a young Asian evangelist in 1948 in the Amsterdam Cathedral, during the Inaugural Session of the World Council of Churches, to that day in July exactly twenty years afterwards when he preached the opening sermon in place of Dr. Martin Luther King Jr. at the Fourth Assembly

of the World Council at Uppsala in Sweden to a congregation of some 2500 Christian leaders from all over the globe, Dr. Niles had gone a great way to put Ceylon on the map of Christendom and to earn for his country much honour and abundant prestige in the eyes of the world at large.

Few men can lay claim to the astounding capacity for sustained work that Dr. Niles was richly blessed with. On one of the very rare occasions, when he was induced to talk about himself, sparked off by a genuinely curious inquiry from me as to how he did find the time to fulfil his numerous engagements both at home and abroad, contriving the while to write his several books, he modestly replied: "God does not give you any more work than you can accomplish, in the time He places at your disposal." He went on to elaborate on this statement by saying that he once kept careful count, during a particular year, of the number of sermons he preached, the meetings he attended and addressed, the committees he presided over or sat on, the seminars he conducted, the conferences in which he took part, the Bible Studies he led, the discussions he held, the missions and lecture tours he undertook, the official interviews he granted, the pastoral engagements he carried out and the services he took. The startling statistics that he rattled off from memory, under each of these categories of his activity, running into several hundreds left me confounded with a profound sense of personal guilt as to my own stewardship of time, which needless to say was in relation to my functional routine, in sharp relief. Niles, the teacher, the pastor, the theologian, and above all else, the senior friend, preaches, teaches, and reaches you more effectively in the course of ordinary, day to day, mundane dialogue

and conversation than a hundred sermons from the pulpit can.

The foreboding threat of death provides a visible and unmistakable insight, into the depth of a man's spiritual commitment. The medical verdict that a malignant condition afflicted him, did not drive Dr. Niles to the total refuge of a hospital room, to the silent sanctuary of a sick-bed. He was made of sterner Christian mettle. For as long as he was able and even as he underwent radioactive therapy for cancer, he went on taking daily Bible Studies in the hospital for the medical and nursing staff, and for the students and lecturers of the Medical College. And when after surgery, he could no longer speak with ease, he continued to write additional chapters to an unfinished book of his entitled "The Testament of Faith." Dr. Niles was a man of rare and inestimable talent, which he freely and completely dedicated to the service of his Master, — literally even unto his life's end.

He is no more, although to some of us, who have been very close to him, this is hard to accept and believe even in a physical sense. But he certainly will continue to live and speak and commune with us and with generations to come, through the printed page of his several books, some of which have been translated into many languages all over the world. The imprint of Dr. Niles' spiritual stature has also been preserved for us in the excellent collection of hymns and in the translations of lyrics, which he had composed from time to time. Many of these inspired compositions have already been published by the East Asia Christian Conference.

It was edifying and fascinating to watch from close quarters, the technique

of Dr. Niles in solving knotty problems, his strategy in settling disputes and arguments, his unique capacity for getting jobs done by gesture, hint or high command, as the occasion may demand, his forthright courage in espousing the right, however unpopularly, the sincerity of his purpose, even as he administered a well-earned rebuke, and his magnanimous Christian charity and forbearance towards his severest critics.

I have often marvelled at his manner of handling the diverse variety and type of correspondence that devolved on him daily and in such bulk. The average person, engrossed with half the volume of activity that engaged the attention of Dr. Niles, would need to have leant heavily on a sizable secretariat to get through his work. "I do not keep a single file" he told me once, and this was a staggering statement to make indeed to a one-time public servant like me. I have wondered ever since how "that one small head could carry all he knew!"

Dr. Niles was a man of amazing vision. Be it for his own little parish community or for the Church Universal, he effortlessly planned in the context of a contemporary situation, placed in the perspective of some ten years to come. Those who loved to criticise him, and who, alas, could but dimly discern the bud for the bloom yet to be, uncharitably labelled this as scheme, plot and manoeuvre. Towards such of those as were slow of heart and those, who were by nature or design obstructed by blurred vision, he harboured no invective, bore not the slightest grudge. He had never been known so much as to murmur or complain, never to contend in defence of himself.

Ilse Friedeberg, a close associate of Dr. Niles, writing from Geneva soon after the Thanksgiving Service held here in memory of Dr. Niles, speaks of the deep sense of shock felt by the World Council of Churches at his passing. The letter goes on to say: "There are many friends certainly, but not with his vision and spiritual power and authority, not with his extra-ordinary gifts and eternal youth. For D. T. always remained young."

"Sixty years is the working life span of man," wrote Dr. Niles to his dear friend, Sevak Selvaratnam of the Christa Seva Ashram in Jaffna, on the morning of the latter's sixtieth birthday. "God grants thereafter in His Grace, extensions of an year at a time!" By his own reckoning, Dr. Niles was granted but a two-year 'extension' for he was sixty two at the time of his entry into the Kingdom, which he preached and which he witnessed by his whole life throughout the years.

And now to add a personal word. My own association with Dr. Niles has been long and close. At Jaffna Central College, where he received his schooling and of which he subsequently became one of a long line of distinguished Principals he was a student of my father. And years later there, I was a student of his. These last seven years have brought us even closer together. There is a lump in my throat, as I write, a void in my heart; I feel like an orphan distressed. I thank God for the sunshine that was mine, in the friendship of Daniel Thambyrajah Niles. He did bestride the world of Christendom like a Colossus and I warmly rejoice with another of his friends, Bryan de Kretser in a recent note to the press, that it certainly was good to have been alive in D. T.'s day and generation.

THE REV. DR. D. T. NILES

TRIBUTE

BY

V. V. Rajaratnam,

Formerly Deputy Principal, Jaffna Central College.

"God moves in a mysterious way his wonders to perform." The passing away of the Rev. Daniel Thambyrajah Niles came as a rude shock to all. It was like a bolt from the blue. That morn of 17th July 1970 brought the incredible news that D. T. Niles was no more. The President of the Methodist Conference in Ceylon, the Chairman of the East Asia Christian Conference, a President of the World Council of Churches, an author of so many books, a live figure of the ecumenical movement, a champion of Church Union, a powerful preacher and a first class man in Theology, was an old boy of Jaffna Central, a member of the staff and later Principal of the college.

D. T. Niles, who strode the world like a Colossus in Christian Theology for quarter of a century, is history now. Never a man did so much and that too so well in so short a time as he did. He had outpaced his contemporaries who often could not understand him, for he was a man of vision and foresight. I had the great privilege of knowing him and moving closely with him when he was Principal and I a teacher on the

staff. Many a time was I drawn into close contact and sharp conflict with his views. Nevertheless I found in him a man of indomitable courage, firm and unyielding in his convictions, a man who put God and first things first and one who lived beyond his time. He was not a man of the present age. He lived in the future and saw clearly what was to come.

As an old boy of Central, we are proud that we have produced an international figure of such great repute. He was a shepherd not only to his pastoral flock at St. Peter's, Jaffna, or the Methodist Church of Ceylon, but to all Christians of all denominations in Ceylon. As a President of the World Council of Churches, his pasture was the green globe and his flock the entire Christian and God believing people of the world. Words cannot express the man he was. I can only end my humble tribute with these words:

"Lives of Great Men, all remind us
We can make our lives sublime;
And in passing leave behind us
Footprints on the sands of time."

TRIBUTES TO A. E. TAMBER

AN EDUCATOR IN THE TRUEST SENSE

BY

N. Sabaratnam,

Principal Emeritus, Jaffna Hindu College.

My mind goes back to my first meeting with the late A. E. Tamber in the staff room of the Jaffna Hindu College 26 years ago. He had come to meet some of his friends. The company appeared to play intellectual games and take pleasure in displaying its wit and knowledge. Tamber was on top, sending the rest into peals of laughter. But it didn't take me long to discover that he was uncompetitive, sincere and simple in his dealings with people. There was no malice and very little irony in his conversation, only the mildest and gentlest mockery of the most innocent kind.

Tamber was an educator in a wider sense. He showed his colleagues a glimpse of the fascination to be found in an unhampered intellectual approach to things. To the end he was an educator in the truest sense. It was his bold breadth of view that enabled him by his example to 'release' the minds of the intelligent young just entering life. He was interested in so many subjects that he could talk to anybody—anybody who was also interested. And anything he told you had its own distinction and flavour. His conversation full of simply phrased flashes of enlightenment was even more 'catchy.'

Tamber held a unique position in the teaching world of his day. He played many a leading role—persuasive speaker, proficient writer, skilled negotiator and

successful bridge builder. He was eminent in all these roles combining an acute searching intelligence with his urbanity of manners. There were very few in the A. C. U. T. who could reach his stature. Like the piper, he could get round a whole hostile audience to his way of thinking. To vary the words of Winston Churchill, "Never had so many been so completely at the mercy of one man."

Discernible in the depth of his being was a religious strain. It must be remembered that his was not an easy life. But he took his many ailments in his stride as well as with humour. Though scientific in outlook, his mind was not materialistic. He had a profound sense of some spiritual reality, not to be apprehended by the sense as was clearly evidenced by his inner attachment to the Yoga Swamigal. This gave him the fortitude to stand many a setback in life.

What was Tamber's philosophy of life? His ideal seemed to be that of a man who was complete and balanced though this was not easily attainable. And the only absolute, man can ever really know is the absolute of perfect balance—the absoluteness of perfect relativity. This stood him in good stead in solving intricate problems that affected individuals as well as groups. To specify one particular instance—in the gaining of enhanced pension for teachers and in piloting a feasible scheme for Widows and Orphans.

Pension he used his knowledge of the ways of the government and the attitude of the Teachers' Unions to the best advantage of those to be benefited.

Perhaps the most puzzling aspect of his personality was his open mindedness — the key to his personal magnetism. No doubt he spoke and wrote wittily and forcefully. But it was by the imperceptible power of his captivating personality that he was able to reconcile the irreconcilables and achieve the absoluteness of perfect relativity. That is why his conversation was a gentle, leisurely, witty, humorous and imaginative mental odyssey. That is why he was never angry, not even surprised at the follies of people. It was impossible to quarrel with him. Any waves of ill-natured spite or temper broke up at once when they met the

shore of his mental flexibility and complete unselfishness.

There have been many men and women whom I am proud of having known and grateful to Providence for the privilege. But there have been few who have done so much to so many in widening understanding as Tamber. He will long be remembered for his many-sided abilities and for his amazing knowledge of fact and appreciation of excellence. But above all, he will go down in the history of our country's education as one of the greatest exponents of the teacher's cause; as the many-gifted man who in fair weather and foul used his gifts to enrich educational statesmanship and keep alight the sense of responsibility sorely needed for the profession in its darkest hour.

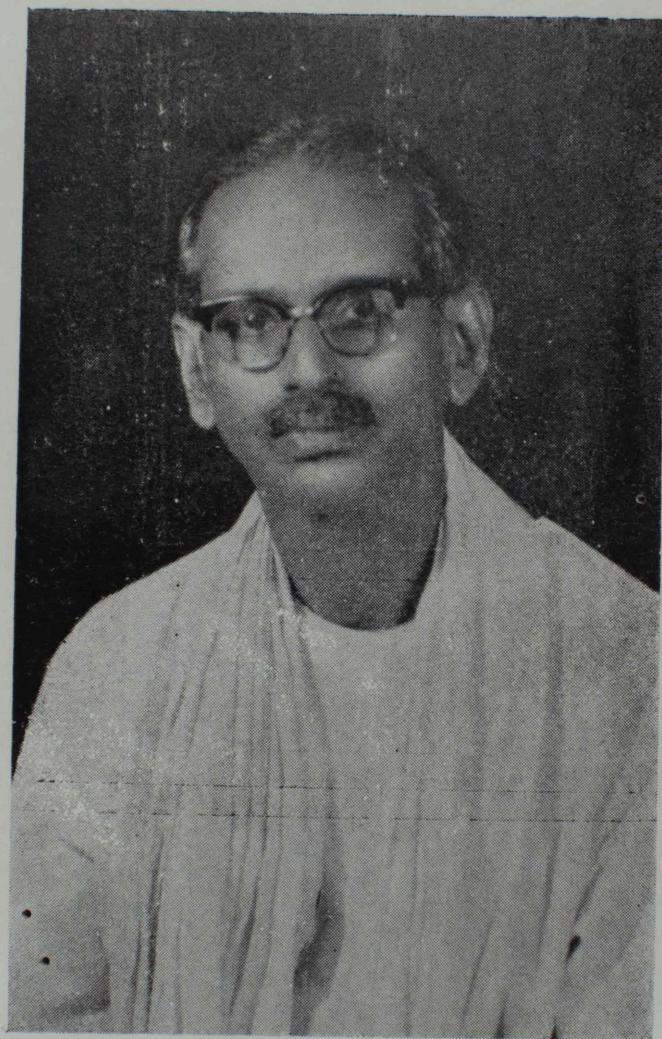
*

*

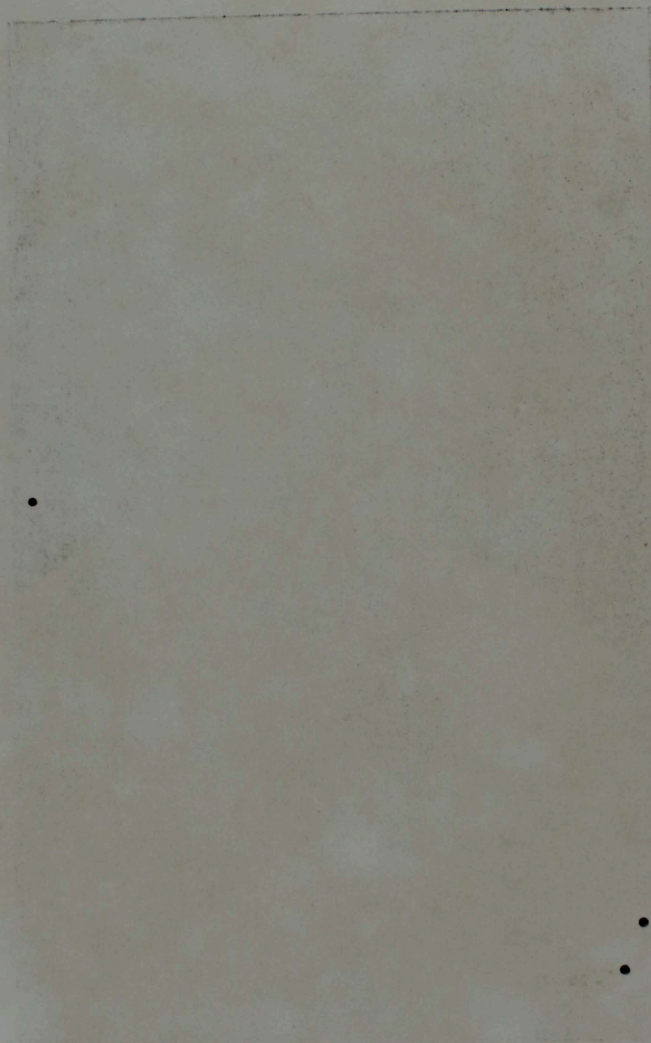
*

"..... Science spells victory for intellect over space and very refractory matter. There is poetry in it all. Science is the patient servant of the intellect whilst poetry is often its imperious master."

P. T. Cash
The Central, 1923

LATE A. E. TAMBER

REPRODUCED FROM THE
ORIGINAL MANUSCRIPT

THE TEACHER I KNEW

BY

Dr. K. Thiagalingam

The name Tamber is synonymous with Central. The Tamber family contributed a century of dedicated service to Central. Mr. A. E. Tamber spent almost his whole life time in Central serving Central in various capacities. He joined as a teacher in 1927, became vice principal in 1957, and was principal from 1962 to 1964.

Mr. Tamber was well known as a leader of the teaching profession serving as President of the All Ceylon Teachers Union for a number of years. The teaching profession had in Mr. Tamber a great exponent of its rights and privileges. He championed the cause of teachers all throughout his life. He also served on a number of committees appointed by the Government to advise the Minister of Education on educational matters.

Others have written on different occasions on his various activities as trade unionist, educational advisor, politician, and social worker. They are better suited than I to deal with these aspects of Mr. Tamber. I will confine myself to writing a brief note on the Mr. Tamber I knew as my teacher.

Quiet and winsome almost youthful and jovial, he was always calm, casual and unpretentious. His kindness to his students was well known. He had a character of deep and subtle charm that always attracted his students to him. He seemed never under pressure. There was in him, never a moment of rudeness, or ill-mannered behaviour, fits of temper,

shouting at the students or threatening them, but still something about Mr. Tamber made the students respect him and obey him. He always maintained discipline and commanded deep respect without any effort. He was an excellent disciplinarian and administrator.

Mr. Tamber was always available for advice, counsel and guidance to all students. His role as mentor to students was well known. Many students and past students sought advice from him when they were in difficulties. He was a great democrat and always made the students learn through their own experience.

His lectures were brief and to the point. His notes were not voluminous, in fact so brief that it did not require much effort to know them well. He had the art of teaching the essentials of the subject without taking the students on an endless round of searching for details. He knew how to get the maximum results with the minimum of effort, and he led his students too into achieving the best results without unnecessary wastage of time and energy.

His absent mindedness was well known, and as students we enjoyed his occasionally forgetting that he had to take our Physics class and going past our class to the next class, with the monitor of our class running behind him to remind him.

He never dictated to the students. He was a democrat who allowed the stu-

dents certain rights, but at the same time a disciplinarian whose sanctions were just.

I had, as a student in the HSC class, the dubious fortune of moving a vote of no confidence on the (student) Junior President of the HSC union at that time. Moving a vote of no confidence was considered a serious breach of discipline at that time, and a lot of excitement was caused, and a lot of steam was let off, and energy spent. Mr. Tamber as Senior President presided over the meeting and allowed me to move the motion, and when it was put to the house we won. However, it turned out to be a pyrrhic victory, as some of the supporters of the motions were in such high spirits that they resorted to "undemocratic" methods outside the hall at the end of the meeting.

When we were all hauled up before the principal the next day, Mr. Tamber saved us by recommending a novel punishment — that we be banned from attending

any further HSC Union meetings for the rest of the year — which, Mr. Tamber told us in private, would be a good thing for many of us as he wanted to make sure that we got into the University that year. We did, and we realised the value of the punishment that was meted out to us.

To meet Mr. Tamber even after we had left school and gone into various walks of life was a pleasure. He always kept track of us, our activities, our failures, and our success. We always had the feeling that he was a friend, a guide, and the respect that we felt for him was spontaneous. He had a deep character and extraordinary charm. His charm consisted of a combination of gentleness and strength. He knew no bitterness, no jealousy, no malice.

To many generations of students the name of Mr. A. E. Tamber is synonymous with all that is best and most lovable in a teacher.

*

*

*

A TEACHER: Boys, is "trousers" singular or plural?

MOHAN: Sir, its upper portion is singular, but the lower is plural.

N. Ponnampalam

The Central, 1930

TAMBER THE INIMITABLE

BY

S. Mahalingam,

Formerly Deputy Principal, Jaffna Central College.

I fear lest I should, in paying a tribute of respect and of regard to an eminent man, who has been taken away from our midst, blur the opinions which he had expressed upon many burning and controversial issues, which have become part of history. His life is more relevant to Jaffna Central College than to any other cause he had espoused or to any interests he had avowed.

A. E. T. is gone; the stage in which he strode like a colossus is barren; his passing away has created a void which cannot be filled. Jaffna Central has suffered a very grievous loss in the death of one of its most distinguished old boys, in the death of one of its famous old teachers and in the death of one of its most successful principals, who had the distinction of being called upon to administer this great Institution after a long line of missionary principals, and during a momentous period in the annals of Jaffna Central and in the history of our land.

Even the greatest of men had traducers and detractors; and Tamber master was not without his own. During his tenure of office as Principal, there were fierce controversies over his administrative efficiency. When everything is said and done about him, one often wonders how he would be judged by posterity. The only guide to a man is his conscience; the only shield to his memory is the rectitude and sincerity of his actions. When we are often mocked by the failure of our hopes and the upsetting of our

calculations, it is with this shield we march always in the ranks of honour. Tamber master had this shield and a guiding conscience, however and whatever the fates may have played.

Success and failure are not the infallible guides to a man's integrity. It fell to him, in the greatest hour of his glory, to be contradicted by events, to be disappointed in his hopes, and to be deceived by a cruel fate and wicked men. The hopes in which he was disappointed, the wishes in which he was frustrated and the faith that was abused were among the most noble and benevolent instincts of the human heart — the love of peace and harmony in diversity, the toil for the good of all, the strife for the honour and the pursuit of dignity for the teaching profession.

“மன்னிக்கத் தெரிந்த மனிதனின் உள்ளம் மாணிக்கக் கோவிலடா.”
Tamber master's heart was a temple of love and forgiveness. He knew more than anyone else that no one could be perfect in our world, full of imperfections. He would often remark, “If a boy who has been brought to this School to spend the major part of his day, is condemned for his faults, where else is he to expect kindness! If he cannot be corrected, this school has failed; if he cannot be redeemed to be regarded as a human personality, we teachers have failed in our social function.” That was the essence of his being. He had no rancour or bitterness even in the midst of trying

situations, no unkind word, for even the most unrepentant sinner, in whose moral regeneration he entertained implicit faith. He was dignified with superiors, suave and affable with equals, gentle and magnanimous with subordinates.

The teachers have lost him; the students have sustained an irreparable loss; Jaffna has lost him; Ceylon has lost a

man of inestimable worth. Whatever else history may or may not say about him and his deeds, it will never be doubted that he acted with perfect sincerity according to his lights, and strove to the utmost of his capacity and authority, which were powerful despite his frail being, to live as much as possible for the good of others. That alone will stand him in good stead as far as what is called the verdict of history is concerned.

*

*

*

Mr. Tamber is the third generation in his family of teachers at Jaffna Central. He incarnates the spirit of Central. Neither I nor the staff nor the students can be thankful enough for the kindness of his disposition, the generosity of his judgements and the shrewdness of his wisdom.

D. T. N. on A. E. T.

The Central, 1959

Dr. D. T. Niles as he is to-day known is one of a small group of profound thinkers and eminent leaders in the Christian world. He is a unique blend of a preacher, writer, scholar, theologian, organiser and administrator. He has been the life wire and leader behind the great Christian movements of the world in our time. He lives to fulfill his old School motto, "In Glorium Dei Optimi Maximi."

A. E. T. on D. T. N.

The Central, 1968

Sri la Sri Arumuga Navalar and Rev. Dr. Peter Percival

at

Jaffna Central

BY

K. Manickavasagar

— Librarian —

Jaffna Central — the Alma Mater of Sri la Sri Arumuga Navalar — was overwhelmed with joy to find one of its illustrious Old Boys and Teacher, being honoured and remembered for posterity by the installation of a Bronze statue in an aesthetically constructed building, at his birth place Nallur, followed by a remarkable conference where homages, felicitations and tributes were showered on the Alumnus — Arumuga Navalar. The joy was doubled this year when the State honoured Navalar with the issue of a commemoration stamp and the entire country rejoiced at it.

These honours were long overdue. The first call for a statue to Navalar was given in the year 1915 by T. Ponnambalampillai, the brother of one of our distinguished old boys, T. Chellappapillai. "For the work he has done for us, he ought to be canonised and his effigy placed along with the sixty-three Saints in all the temples dedicated to Lord Shiva. I say this not that his reputation requires propping up. For, he lives in his work, and he would do so till time endures... It was after thirty years of the rule of the great Viceroy the Marquis of Ripon that the people of Madras set up a statue in his honour. It cannot therefore be said that it is too late to do anything similar for Sri la Sri Navalar to keep his memory green."¹ Therefore, it is but fitting that in this memorable and historic year, we

recall the 14 years Navalar spent at Jaffna Central.

Kanthar Arumugam, while obtaining an advanced knowledge of the Tamil language and its literature and also a knowledge of Sanskrit under the illustrious guidance of Saravanamuttu Pulavar and Senathiraya Mudaliar, was admitted to the Jaffna Wesleyan School to continue his education in the English medium. Arumugam joined the school in 1834, at the age of 12 and continued his studentship till the age of 18. During this period he mastered the English language so much so that his first published writing in English on 'An Optical Query' in the Morning Star of 2-9-1841 shows an easy fluency of style. It so happened that the inquiring mind of Navalar invited challenge in his very first press appearance, and his life story itself contained numerous challenges both from aliens and from his own people.

The Wesleyan Missionaries landed in Ceylon on 29-6-1814, Rev. Lynch and Rev. Squance ventured to the North, bought on 1st August 1816 the site on which the next year the Jaffna Wesleyan English School was founded. From this humble beginnings the school grew in strength and in 1834 the Rev. Peter Percival was appointed to direct the destinies of this centrally situated institution which Percival renamed Jaffna

Central School — the forerunner of Jaffna Central College. The curriculum of the school was extended to include, in addition to the ordinary branches of education, Philosophy, Algebra, Geometry, History and Moral Science. In this school the type of education Arumugam had is evinced in the statement of Rev. E.J. Robinson on 10-4-1847: "By the higher form boys, English is spoken with as much classical propriety as in some of our superior schools in Britain, and the students and scholars generally appear to appreciate their unusual privileges."²

Rev. Percival who had learnt the rudiments of the Tamil language in England itself,³ arrived in Point Pedro in 1826 and began his missionary activities while continuing to learn the Tamil Language. He writes in a letter dated 25-3-1829, "I feel little difficulty in preaching in Tamil. I find equal liberty of speech in my colloquial intercourse with the people."⁴ In 1834 on the retirement of Rev. James Roberts, Rev. Percival was appointed to the District Chairmanship which position he held until 1851 when he not only had to relinquish the post but also the Mission to which he had extended his loyal services for three decades. Early in 1830, Percival was sent to Calcutta to institute a mission there, but the attempt failed to bring immediate success and after spending a couple of years he returned to Jaffna. However, his stay in Calcutta gave him the acquaintance of Dr. Duff and the benefits of his educational work and confirmed his belief in it as an evangelistic agency.

Rev. Percival, on finding the bilingual ability of Arumugam assigned him to teach Tamil in the higher forms and English in the lower classes according to the Monitorial System. (Navalar later adopted the Monitorial System in his

own school and saved the tutor's remuneration.) Thus the bonds of friendship of Percival and Arumugam, though apart by age, grew steadily and Percival began to enrich his knowledge of the Tamil language with the assistance of Arumugam.

It appears that during his student years at Jaffna Central, Arumugam concentrated on his studies and didn't get involved in religious controversies. The Optical Query is proof of this fact. But it was during 1842 — 48, when he was functioning as chief assistant translator of the Bible and as tutor in Tamil to Percival, that Navalar began to be aware of the Christian attitude of Hindu thought and symbolism.

But for the liberal mind of Percival and his deep interest in learning the higher texts of the Tamil language, Navalar would not have been the chief assistant in the Bible translation which offered Navalar an opportunity to learn and observe the activities of the missionaries and which he later adopted item by item in reviving Saivism. Although Arnold Sathasivampillai, Evarts Kanagasabaipillai, Wyman Cathiravelpillai and Nevins Sithambarapillai were consulted, only Arumuga Navalar had the privilege of being the chief assistant translator thus being enabled to stretch across Palk Strait to South India, the profundity and erudition of the Tamil scholars of Jaffna, and also for it to be permanently recorded in the History of Tamil language and literature.

In the first decade of the 19th century five different versions of the Tamil Bible were in use. Therefore attempts were made to bringout a Union Bible. The missionaries in Jaffna volunteered to undertake this task and a Committee of five missionaries was nominated in 1839. The next year, began the translation work,

STATE HONOURS OLD CENTRALITE

The Commemorative Stamp issued on 29th October 1971 in honour of Arumuga Navalar, the initiator of the revival of Hinduism in nineteenth century Ceylon, and a leading figure in the renaissance of the Tamil language. He was a student and later a member of the Tutorial Staff of Central.

but condition after condition were laid down by the Societies both in Madras and England that it was only on 1-7-1842 that the Madras Society sanctioned the Jaffna Committee to proceed with the work. Although Rev. Percival was requested in 1845 to devote all his time to the work of translation, it was only from July 1846 that Percival and Navalar began devoting six hours daily for the translation of the Bible. The translation committee met every week, decided on the translation of important words, corrected and revised each part in the light of the whole and contributed their distinctive knowledge to the common pool. The finished parts were sent, in copies, to Madras. When nearing completion, three objections were raised from Madras — first, on the subject, the other on style and the third on its grammar. This necessitated Rev. Percival and Rev. Spaulding, accompanied by Navalar, proceeding to Madras to make their submissions. After much discussions the version was referred to the greatest Tamil scholar of the day, Mazhavai Mahalinga Iyer. Iyer had a good knowledge of English as well.⁵ Iyer was impressed with the style of the translation and proclaimed it flawless. This verdict of Mahalinga Iyer placed Arumuga Navalar on a higher pedestal, gained him many important contacts in the continent and paved the way to his securing recognition in Tamilnadu culminating in the conferment of the title “Navalar” by the Thiruvavaduthurai Adeenam.

The eminent lexicographer Dr. Miron Winslow declared that while Fabricius was deficient in idiom, and Rhenius was too periphrastic, the Tentative Version adhered more strictly to the original than Rhenius and was more idiomatic than Fabricius.⁶ Rt. Rev. Kulendran, the historian of the Tamil Bible sums up the Tentative Navalar Version as follows: “One may say that while the commodity belongs to the chief translator, the wrapping is contributed by the assistant. But on the other hand, it may be pointed out that the commodity is already in the text, and is not produced by the chief translator. That both, the chief translator and his assistant

play an important part is obvious. The contribution of the assistant need neither be minimised nor exaggerated. But since the wrapping must necessarily be his, it is obvious that the style largely results from his influence.”⁷

Percival paid Navalar £ 3 a month from 1841 — 48 and it is said that this was the only remuneration Navalar ever accepted. By 1847 the Bible translation work was almost over. Concurrently, K. Arumugam Chettiar offered a piece of land to establish a Tamil school. Arumuga Navalar relinquished the assignment as chief assistant translator and wasted no time in working for the revival of his own religion. The revival began on 31-12-1847 with the introduction of a weekly service and sermon in the Vannarponnai Sivan temple very similar to that of the missionaries. These events were a turning point not only in the religious life of the Hindus but also in the missionary history of Jaffna. As T. Ponnambalampillai puts it, “He (Navalar) was their stumbling block. But for him, their course would have been smooth. He appeared on the scene at a critical period in the history of Saivism in Ceylon, nay, in Southern India.”⁸

From 1848 for two years Navalar had organised an informal school in the verandah of his dwelling house and whenever he was free from translation work he had taught there. While Navalar was at Jaffna Central he observed that the missionary schools were named after their missions; hence he named his school, Saiva Prakasa Vidyasalai. As Christians did, he made religious books the texts and nominated seven of his pupils as tutors of the seven classes. He simplified the standard texts, wrote readers, bought a printing press and made the necessary texts available to the students. It could be recalled here that the great minds of Percival and Navalar agreed that the development of learning was a ‘must’ as a tool to develop one’s religion.⁹

Not only did Navalar sever his connections with Jaffna Central, but he

was also an indirect cause of the severance of Percival's connections with the Mission. As brought out earlier, Percival's conviction was strongly in favour of educational work, while Stott, who succeeded Percival at Point Pedro in 1829 gave pre-eminence to the policy of evangelization through preaching. These two policies conflicted as early as 1836, persisted through the years and culminated in the late 1840s. In 1846 Stott returned to England. Percival was at pains to keep the committee in England fully informed as to his projects. Concurrently, on completion of the Bible translation, Navalar began enlightening the Hindus of the missionary interpretations of Hinduism. Percival was criticized severely for having accommodated Navalar all these years. According to T. Thananjeyarajasingam Navalar didn't show his hatred to the alien religion until he severed connections with them.¹⁰

In 1851 Percival went to England on furlough, but contrary to expectation, a serious disagreement arose between him and the Secretary in London. Percival was withdrawn from Ceylon; but

Percival preferred to resign from the Mission, returned to the East and was connected with the University of Madras as Professor of Oriental Studies. Besides the Tamil Bible which is said to be a good piece of literature, Percival, while he was at Jaffna Central published the following books: Thinapotham (1837), Arulavatharam (1842), Thiruddantha sangraham (1843), Vajira suchi (1851). Methodist history proclaims that "Rev. Peter Percival became the greatest Tamil scholar Methodism ever had."¹¹ This was in no small measure due to the influence of Navalar at Jaffna Central. Navalar "had been for a long period, day after day, the worthy companion and valued assistant of the gifted and plodding Mr. Percival in preparing and editing treatises and hymns in Tamil."¹²

The University honoured Rev. Dr. Peter Percival with the erection of a statue in the University Senate buildings. Navalar embarked upon a campaign of breathless zeal for the revival of Saivism throughout South India and Ceylon, that ended only with his death in 1879.

References

- 1, 8 Hindu Organ, Silver Jubilee Number. Jaffna. June, 1915.
- 2, 4 Jaffna Central College. Centenary Memorial Edition. Jaffna 1936. p. 23 and 17.
- 3 Percival, P. Tamil proverbs with their English translation. 2nd ed. Madras. 1874. p. v.
- 5, 6, 7 Tamil Culture, v. 7. Madras. 1958. p. 246, 247.
- 9 ஆறுமுகநாவலர், விக்கியாபனம். சென்னப்பட்டணம். 1868. ப. 1.
- 10 தனஞ்சயராசசிங்கம், த: நாவலர் பணிகள். பேராதின. 1969. ப. 22.
- 11 Moscrop, T. and Restarick, A. E: Ceylon and its Methodism. London (n. d.) p. 98.
- 12 Robinson, E. J: Hindu Pastors. London. 1867. p. 121.

PRIZE DAY 1971

The Annual Prize Giving of the college was held on 14th October in the Open Air Stage. After Hindu and Christian prayers, a song of welcome to the Chief Guests, Mr. M. Sri Kantha, formerly Permanent Secretary, Ministry of Lands and Irrigation, and Mrs. Sri Kantha, was sung by Miss E. Pasupathy. The Principal, Mr. E. K. Shanmuganathan, then read the Principal's Report for 1971, and the prizes were distributed by Mrs. Sri Kantha. Mr. Sri Kantha then delivered the Prize Day Address.

The function concluded with a vote of thanks proposed by M. S. S. Sivakumar, the Senior Prefect, and seconded by Mr. N. S. Rathinasingham, the Deputy Principal. The college Drum and Fife Band played the College Song at the beginning of the function, and the National Anthem at its close.

Extracts from the Principal's Report

Mr. Sri Kantha, Mrs. Sri Kantha, Ladies and Gentlemen;

Jaffna Central College has great pleasure in welcoming you all to our Prize Giving. We are very much encouraged by your presence in such large numbers today.

It is indeed a great privilege to have with us today Mr. and Mrs. Sri Kantha as our Chief Guests. He needs no introduction to the Public of Jaffna. Mr. Sri Kantha is one of our distinguished Old Boys. Having graduated through the University College, Colombo he entered the Ceylon Civil Service and held positions of honour in the Public Service and retired as Permanent Secretary to the Ministry of Lands and Irrigation. As G. A., Jaffna we have all known your qualities of the heart and the head. You were one of the few brilliant G. A's that Jaffna has had. The vast colonization and other development schemes that you started in the District when you were G. A. and later as Permanent Secretary have borne fruit. Jaffna is reaping the fruits of your labour. Presently we are well aware of the social and religious work that you have undertaken. Your success in Public life is due to the assistance of Mrs. Sri

Kantha. We welcome you both to this important college function today.

Several changes are envisaged in the field of education next year. The raising of the age of admission, the new curriculum in Grade 6 leading up to the National Education Certificate Examination — Grade 9 in 1975, the new University bill to establish a single University of Ceylon with 4 campuses and two more campuses in the North and South are some of the important changes.

Since 1939 Government after Government had been formulating policies to re-organise the educational set up of this country but many good schemes had to be shelved due to opposition. The present Government plans a new era in education. We should welcome all progressive changes.

Staff

In the course of the year two teachers retired from the teaching service. Mr. Victor Rajaratnam after 25 years of Service as a teacher, Sectional Head — Technical Education — and Deputy Principal retired from service in December 1970.

He had been the mainstay of our English Department, the English Editor of the College Magazine and a personality who has lent a helping hand in all activities connected with the school. As a teacher of English he was held in high esteem by his pupils, and I as one of his past pupils, have always regarded him as a Guru in the true sense of the word. We miss him very much in the school but in accordance with the new Government policy of retirement he had to retire. We wish him a very happy retired life.

Mr. M. Arunasalam has served this school for 19 years as Mathematics and Arithmetic Teacher. He is one who has given his best to the school. Both staff and students enjoyed his company. By his retirement the school has lost the services of an able teacher who has helped the school in various ways. We wish him a happy retired life.

During the period under review many changes took place on the staff. Mr. E. Sabalingam who had been Principal from October 1964 to June 1971 was transferred as Principal, Jaffna Hindu College. He had been the architect of many changes in the school. He reorganised the curriculum of the school with a bias towards the most popular choice of parents — Science. In the field of sports he raised the level of sports to a very high level. The Commerce Department was reorganised under his direction. The building programme that he started has resulted in a three storeyed block at a cost of over 2 lakhs. This is a well planned block that has all the amenities for the teaching of A. L. Science classes. Once the block is completed it will be a standing monument of his success as Principal of Jaffna Central. An able administrator, and builder as he is, the crowning point of his career as Principal here is his elevation to the

top most Grade as a Selection Grade Principal. He very well deserves this promotion. Jaffna Central will always remember him with gratitude and affection for all his services to the college. We wish him well in the new school that he heads now — Jaffna Hindu College.

Mr. S. S. Vellupillai who was Head Master of the Primary Section for over 15 years left us on transfer to Nallur Practising School as Head Master from June 1971. He has served the school ably and was responsible for raising the standard of the school. In extra curricular activities he has devoted a good part of his time for the good of the school. We wish him well in his new school.

Mr. C. Kesavarajan, B. Sc. (Ceylon) one of our able Physics teachers was transferred to Zahira College, Gampola. He was an asset to our Science Department. We had to lose his services in spite of the efforts to retain him here.

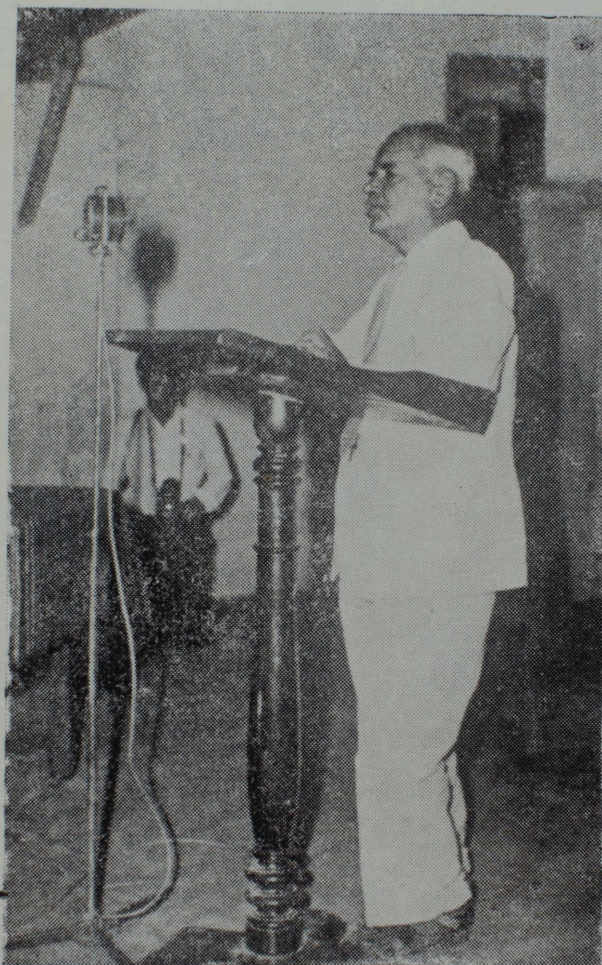
Mr. K. Kathiravelu left us after 6½ years of service in the school, on promotion as a Grace 1 Head Master. He was an asset to our Tamil Department.

Mrs. P. Sabaratnam a Special Science Trained Teacher left us on transfer to Colombo. As a Science Teacher she was recognised for her efficiency and ability.

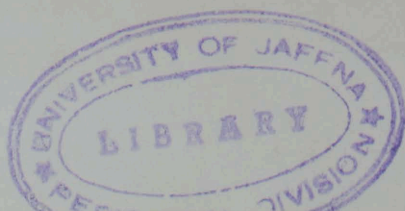
Mr. N. Thevapalasingham Special Trained English Teacher left us to join the Training College as a Lecturer.

Mr. K. V. Rasalingam First in Science (Ceylon) who was in charge of Pure Mathematics in our G. C. E. A. L. classes left us at the beginning of this year after he was selected for the special Maths. course at Palaly Teacher's College. He was the mainstay for the teaching of Pure Mathematics in the A. L. classes.

PRIZE DAY 1971

M. Sri Kantha Esq., the Chief Guest,
delivers the Prize Day A'dress

Mrs. M. Sri Kantha presents the "Sportsman of the Year" Trophy
to K. M. Shantikumar

I thank them all for their services to the College.

The following teachers joined the Staff during the course of this year. Mr. K. Mahesan B. A. (Ceylon), Mr. V. Umaphathisivam B. A. (Madras), Miss P. Chelliah Commerce Trained, Miss A. Victoria 1st Class Tamil Trained, Mr. S. Sandrasegaram Special Trained - Handicraft, Mrs. P. Balasundaram 1st Class Tamil Trained and Tamil Pundit, Mr. A. M. David Special Trained English and Mrs. L. Selvaratnam Secondary Trained, Maharagama. We welcome all of them.

In the administration of the college the Lower School, Grades 1 — 5, is supervised by the Acting Head Master Mr. K. Muthiah. The Middle School is supervised by Mr. K. Kasivisvanathan. Mr. N. S. Rathinasingham B. A. (London), English Trained was appointed Deputy Principal in succession to Mr. V. V. Rajaratnam who retired in December 1970. Mr. M. Paramanantham is in charge of conducting examinations in the school.

The New Building

The ground floor and the first floor have been completed and occupied. The second floor has still to be completed. The expenses up to date is Rs. 2,13,853/-. Another lakh of rupees will be required to complete the building. Work has already been started to complete the roof. Steel trusses are being made. We expect to complete the building very soon. The lack of funds has been the chief handicap in completing the building. We expect to come to every parent, and old boy to help us complete this new block.

G. C. E. (O/L) Science Laboratory

Arrangements were made by my predecessor Mr. E. Sabalingam to have a separate Laboratory for OL students. This will soon be completed. This new lab, has become necessary in view of the congestion in the present lab, where AL

practicals have to be done in several batches.

In Memoriam

I record with regret the passing away of a great teacher, Principal, Social and Religious worker Mr. A. E. Tamber. It is really the end of an epoch in the history of Jaffna Central College. He had been associated with the college as a student, Science Master and Principal for well over half a century. It is no exaggeration to say that he represented an epoch in the history of the college. He was a bridge that created a link between the Old and New generation of teachers and administrators. Soft spoken as he was, he was able to hold his own in any august assembly. Science education in this school was well planned under his direction. In the teachers world he was known throughout the country. His elevation to the position of President ACUT is proof enough of his popularity in the teaching profession. We convey our sincere sympathies to the members of his family.

Thanks

I wish to convey my grateful thanks to the Deputy Principal, Sectional Heads, Supervisors and members of the tutorial staff for the co-operation extended to me in running the school. No Principal can run a school efficiently without the co-operation of the tutorial staff. I had in ample measure the unstinted co-operation of the tutorial staff. My grateful thanks are due to the clerical and minor staff of the college for the co-operation extended to me in all my work.

I wish to thank all donors of prizes for the Prize Giving today.

We are very thankful to the Director of Education, Northern Region and all his officers of the Department for their assistance and guidance in all the work connected with the college. Finally, I thank you all—parents, old boys and well wishers—for your kind presence here today.

PIONEER OF A NEW ERA

Central has been able to attain great heights of glory and fame due to the eminent men who guided its destinies at different times. As one looks back one can find a Dr. Peter Percival, a lover of Tamil who later became the head of the Department of Oriental Languages of the University of Madras. During recent times, we had a builder in Rev. C. A. Smith, a world famous theologian in Dr. D. T. Niles, a trade-unionist and a liberal in Mr. A. E. Tamber. All of them have left behind their imprint on the school. Those distinctive qualities which are peculiarly Central's are largely due to Principals.

To this band of great men who have served Central with distinction belongs Mr. Eliyathamby Sabalingam. He took over the reins as Principal during a period of transition when the old order was still changing and the new order had not got stabilised. The take-over of schools by the Government and the consequent assumption by these schools of the status of state schools brought in many problems in its wake. The Missionaries served their church and the school well. Before Mr. Sabalingam the Principals were directly or indirectly connected with the school. A Niles or a Tamber could speak of ties with the school that extended for generations. That, though moving into Central almost as a 'stranger' judged by these earlier standards, he was able within seven years to effect substantial and praiseworthy improvements in the school speaks volumes of his labour as Principal.

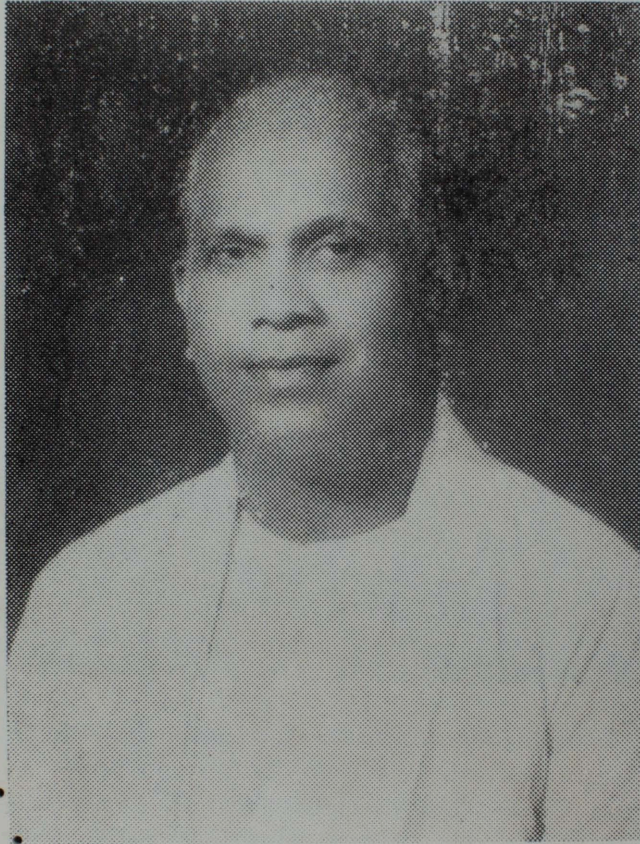
Mr. Sabalingam already had administrative experience having worked as Deputy Principal of his former school. Communication and decision making are important facets of the administrative

machinery. Feelings and opinions must find expression and the administrator will have to make his decisions based on all the information available to him on any particular issue at any given time. Mr. Sabalingam was always available to any member of the staff who wished to express his or her opinion on any matter relevant to the working of the school. This unimpeded and smooth flow of communication was facilitated by his frequent visits to the staff-room, whenever he had time, and sitting with the teachers to discuss problems and to even exchange jokes as equals. Sitting on an imaginery pedestal was not in his make-up. Perhaps this was due to his close association with the Trade union movement which made him view with concern and sympathy the problems of the Teachers. It is wrong to judge human beings stripping them of their humanity.

A school cannot and should not be a static institution. It has to be dynamic not only as far as buildings go but in thought and in action as well, if it is to fulfil its functions adequately and effectively, to the community and to the nation at large. During his tenure of office as Principal, great plans were visualised, and ideas of a Greater Central found expression in different fields. Perspective planning is not now confined only to the domain of economics. A Head of school has not only to think and plan for a particular year or even for a few years, but also project his mind to consider and cater to the needs of generation still unborn. Within his vast plan of a future must fit his short term plans.

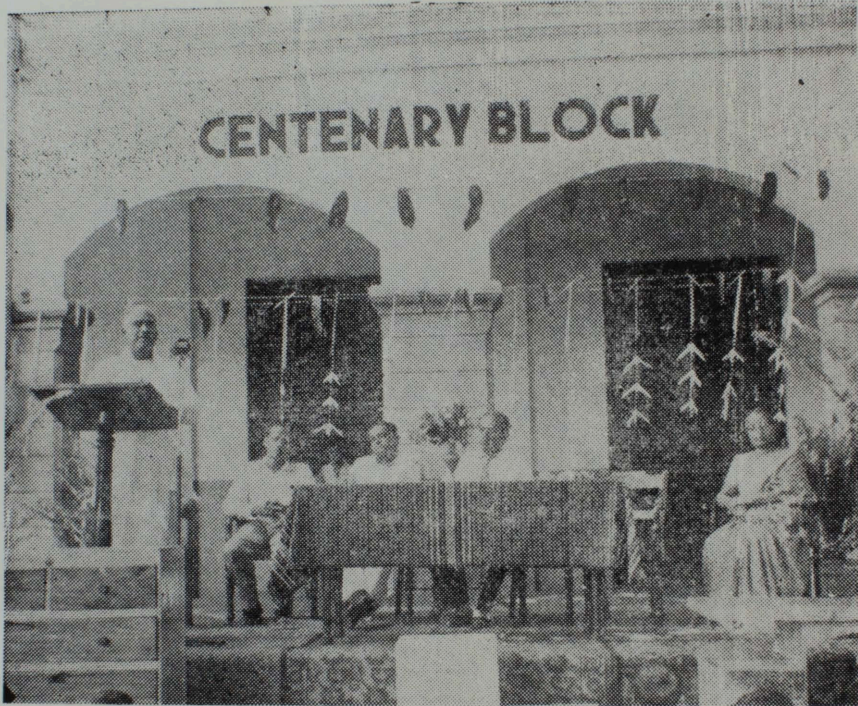
It is comparatively an easy matter to plan, but the most arduous and difficult

OUR FORMER PRINCIPAL

E. SABALINGAM Esq.,
B. Sc. (Lond.), P. G. T.

FAREWELL TO MR. E. SABALINGAM

Mr. E. Sabalingam addresses the gathering at the farewell accorded to him by the College.

Also seen (seated left to right) Mr. N. S. Rathinasingham, the Deputy Principal, Mr. K. Manickavasagar, the President, J. C. C. Teachers' Circle, Mr. E. K. Shanmuganathan, the new Principal, and Mrs. E. Sabalingam.

part is the execution of the plan. Mr. Sabalingam planned to build a new block to house the Staff-room, the A. L. classes, the Hall and the office. Optimist that he was, with the initial capital of a few thousands of rupees, he commenced the building programme and when he left, over two lakhs had been spent and the office, the staff and the A. L. classes had moved into their new quarters. The roof was not completed and it is to be completed soon. He also put up a new block to accommodate six primary classes and a separate building to house the Commercial classes. Cadeting was started during his time and today it is functioning smoothly. He also started the College Band. Several improvements were effected in the Hostel. The water supply system was renovated and new taps were installed. The toilet system in the Hostel was improved with the flush system replacing the inhuman and long outmoded bucket system. Facilities in the Hostel were provided for students of all religious denominations to conduct their prayers. For the Hindus a new shrine room was built.

The curriculum of a school has necessarily to be influenced by the demands of society. Mr. Sabalingam brought in innovations. Science education in particular received his special attention. The new schemes that are now being implemented from Grade 6 upwards are very similar to what is already being done at Central with the exception of Pre-Vocational Training. As a teacher of Mathematics he was fully aware of the dangers of specialisation and the fear expressed by Dr. (Sir) C. P. Snow of two cultures and the gulf that separates them. He made great efforts to see that one group of students understood the other group. Common areas of meeting like sports, dramatics, literary activities, Scouting and Cadeting were very carefully encour-

aged. Perhaps he would have experimented on Inter-disciplinary studies if he had full freedom to do it. The curricular offerings at Central are perhaps the best available in this part of the country. Today in addition to the traditional studies of Science and Arts, Central has a full fledged Commerce Department right up to the Advanced Level.

It was under the plan of building a Greater Central that many new schemes were launched. A curb wall was built on one side of the playground and this has prevented soil erosion and has helped immeasurably in turfing the hitherto inundated areas. He also initiated the Playground Wall Fund with the assistance of the O. B. A. The money for the construction of the wall was obtained from the collections made at the annual Central — St. John's cricket encounter. That the design of the wall is in consonance with the adjoining Public Park wall speaks of his fine aesthetic values. This programme will find fulfilment within a few years. His efforts in getting the well-to-do old boys with philanthropic tendencies to help the school can be gauged by the donation of a score box that he got built on the playground.

Central's performance in the field of sports has been always remarkable. He was directly involved in coaching the teams, specially the Soccer teams. Central won the 1st XI Soccer Championship in 1968; and in 1969 in the 'Big Match' against St. John's College it scored a decisive innings victory. In Athletics Central has won Zonal Championships and has also fared creditably well in the Public Schools Meet. The diversity of games played at Central, namely, Cricket, Soccer, Hockey, Basketball, Badminton, Table Tennis, Volley Ball and Tennis is a fair

indication of the all-round facilities provided.

All the changes that he brought about fitted perfectly into his great plan of building a Greater Central. In the life of an institution like Central, seven years is no doubt a small period in time, but considered in terms of plans visualised, formulated and finally translated into action none can deny that they were seven years of seminal importance. Mr. Sabalingam combined in himself the qualities of a Dreamer, Planner, Builder and Innovator. The smooth and efficient functioning of a Big School like Central, with about two thousand students and over seventy members on the staff is in itself a challenging proposition. But along with these, he had to tackle problems that were inherent in a system that is in a state of change. A man of lesser calibre and thinner moral fibre would have quailed, succumbed and yielded to frustration and inertia. Mr. Sabalingam however had the immense capacity to face all problems, overcome them and to proceed along the path he had mapped out for himself with re-doubled energy. It is this capacity that made him plan and convert possibilities into realities.

Central has grown always and its growth will find expression in its personality.

Seven years of instructed and painstaking work has left his imprint on the life of Central. His vision of a Greater Central will have to find fulfilment in the hands of his successors. His services to Central are remarkable not only in that he planned and erected new buildings, not only in the changes in the curricular and co-curricular offerings, not only in the achievements in the field of sports, not only in the attitude of his heart which went out in profound sympathy to those in trouble, but in the sum total of all these. He strove to produce students who were totally integrated personalities, who could face life's challenges with a smile born of sound, broad and firm foundations, mental and otherwise, laid at Central. All human beings have their duties to perform. All may not be the personification of what Lord Krishna wanted them to be "indifferent to fame or censure." Mr. E. Sabalingam toiled and worked as hard as he could — and judged by any standards his efforts were tremendous and productive. When he left, his achievements were such that any person could justly be proud of.

A. Kulendran

*

*

*

CHILD TO GRANDMA: "In what colour do fairies dress?"

GRANDMA: "In white, my child."

CHILD: (thoughtfully) "What a lot of work for the washerman!"

A. Gnanasihamany
The Herald, 1928

'MAHA' — MAN AND MENTOR

373.05
YAL
B/P

In this age of transition and transfers, twenty-five years' service to an institution is indeed noteworthy. And when that service of a quarter of a century is characterised by enthusiasm, devotion and efficiency, it is more; it is praiseworthy. And when that service is counted in a profession noble in name but niggardly in the promise of promotion or prosperity, it is even more; it is selfless and superb.

Such is the record, at Jaffna Central of Mr. S. Mahalingam who joined the Staff as Assistant Master in 1945 and has now retired, having served as Deputy Principal for six years.

To be worth the name the teacher must first prove himself in the classroom where opposite the blackboard sits an 'interview board' formidable in number, searching in curiosity and, if disappointed, caustic in comment. With his wide range and constant study of subjects extending from English Language and Literature through Civics and Government to World History and Economics, Mr. Mahalingam was never 'marked down' either at an ordinary or even at an advanced level. Rather he was 'marked up' for the intense earnestness he brought to bear on all that he taught. Nor was this earnestness confined to poise and peroration. It went beyond, to inculcating purpose without which any education becomes aimless and empty.

But earnestness, however intense, cannot be inspired by time-table, syllabus, scheme or examination. It can spring only from sincerity, a quality too ephemeral to identify and too elusive to measure. In Mr. Mahalingam's case it was not so. It was positively palpable because it took the form of books. He has all along been an avid reader. On the principle of what is good for himself being good for his students, they too had to be avid readers. And if the books in the College

library weren't enough, there were his own books, scores of which he donated to the Library.

Donating books may appear easy humanitarianism to the cynic who may demand of the teacher only what is intellectually difficult. Even there Mr. Mahalingam was not just another teacher. He has written books — text books of real value to students. One on social studies, the only one of its kind, later approved by the Director of Education, and recently one on English Grammar, a parting act of service to the profession he has so much adorned.

But, for Mr. Mahalingam, services at Jaffna Central was not limited merely to reading and teaching and text books. It moved beyond the classroom and the closing bell to some of the extra-curricular activity for which the College has won name and fame. He was the founder President of the Historical Association, and for fifteen years the Senior President of the H. S. S. Union, an Association eloquent in debate and ebullient at dinner.

All this may still sound airy nothing to the hard-headed Jaffna parent who cannot feel satisfied until he sees rupees and cents take the form of buildings and blocks. For him, too, there was our 'Maha' ready as ever working round the clock with Carnival and Film Festival to collect money for the Building Fund.

In the midst of all this varied activity, he didn't forget his colleagues, nor did they forget him. The Teachers' Circle at Jaffna Central owes its name and much more to him, a service duly recognised by his election three years running as its President.

'Maha' will always be remembered by many an Old Boy as the 'mentor' who gave his education momentum.

Maniks

Mr. V. V. RAJARATNAM

Mr. V. V. Rajaratnam, a true-blue model of the School Master of yester year, the like of whom is well nigh extinct to-day, has also taken his bow from the scene of Education and passed into the oblivion of retirement. But while he strode the stage as a School Master, he was a friend, philosopher, guide and mentor to many generations of youth. In short, he was an Institution in himself.

"Arrogance, pedantry and dogmatism," it has been said, "are the diseases of those who spend their lives directing the intellects of the young." But these were exactly those infirmities with which Mr. Rajaratnam was not afflicted. To him, every child, whatever station in life or background he came from, whatever his I. Q. or level of attainment, was a genuine article of humanity that had to be moulded and forged into an integrated personality. To him, imparting knowledge alone was not the criterion of an honest School Master. In life, Christianity was his springboard, his life's quest was for truth, and his students became part of this quest.

English was his forte and as a teacher, he was a specialist in that line. Being a self made man himself, he, by his indefatigable efforts and wise counsels, has guided generations of school boys into manifold professions. It is indeed a valid commentary on his genuineness and sincerity that his old students still seek his wise counsel long after they have passed out of the portals of Central. I do not mean that he was of an incomparable, unique kind. Often he could get impatient and even lose his temper. But being the psychologist that he was, he would sublimate his spleen by merely puffing his cheeks and come back to earth with smiles of geniality and good humour. The rod to him was always a symbol of moral autho-

rity and not an instrument of punishment.

He not only saw through the ways of children but also the ways of men. In the staff room, he was always unobtrusive and detached. If he was in animated conversation with any member of the staff, it was only to solve the other man's problem or helping him over a stile. He possessed the inimitable virtue of striking a happy medium between his psychology and Christian principles in the service of his fellow men.

V. V. R., as he is affectionately known by his friends and colleagues, had been holding a Grade I Special Post for several years but it was not his lot to end his career as the Principal of an Institution. But as a teacher, he had always been trusted with administrative responsibility and during his brief period as Deputy Principal of the College, he had done yeoman service to Jaffna Central. As Business Manager of the College magazine, "THE CENTRAL," for several years, as its Editor for six years, as Patron of the S. C. M. and as Sectional Head of Technical Education he was impeccable in the discharge of his duties. I can personally vouch for this fact from the brief association I had with him as EDITOR of the 125th Anniversary Number of THE CENTRAL in the year 1958 when V. V. R. was the Business Manager.

His like is fast dying out. Jaffna Central is the richer for having had such men within its portals. May his tribe increase!

"Rest is not quitting
The busy career.
Rest is the fitting
Of self to its sphere.
'Tis the brook's motion,
Clear without strife;
Fleeing to ocean
After its life."

Victor S. Kiruparaj

S. MAHALINGAM Esq.

B. A. (Lond.), Dip. in Ed. (Cey.)

DEPUTY PRINCIPAL

OCT. 1964 — JAN. 1970

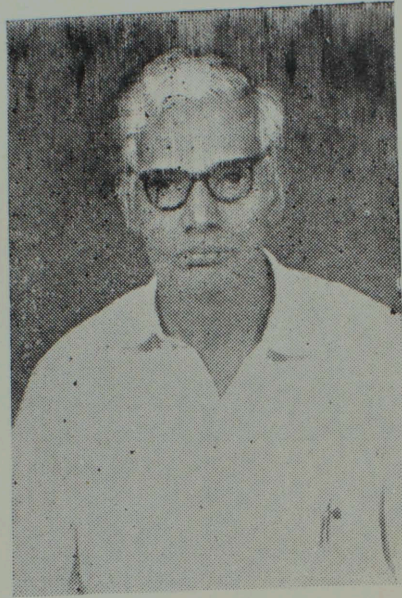
V. V. RAJARATNAM Esq.

B. A. (Lond.), Dip. in Ed. (Cey.)

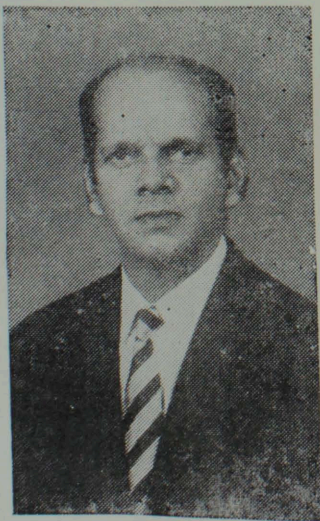
DEPUTY PRINCIPAL

1970

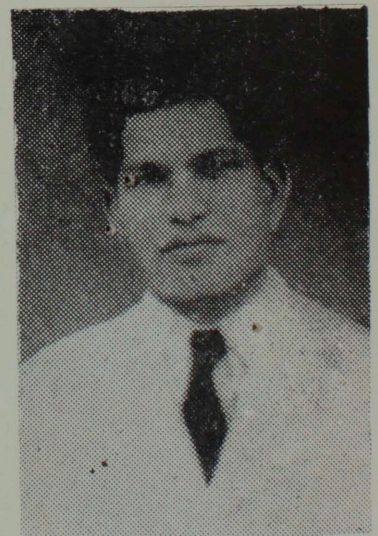
OUR RETIRED TEACHERS

A. Mathiapparanam Esq.

T. I. Abraham Esq.

M. Arunasalam Esq.

Mr. A. MATHIAPARANAM

In August last year our school witnessed the retirement of a Senior master who had served it for twenty six years. This Jubilarian joined Jaffna Central in June 1944. Mr. A. Mathiaparanam belonged to the old school of Arts teachers who had the good fortune of learning the Western Classical language Latin. Those who came into contact with him lately may not be aware that he taught Latin here for some time from the time he joined Central. He taught Tamil along with Latin in the H. S. C. and S. S. C. classes.

His work was not confined to the classroom alone. Early in 1945 when there were only seventeen teachers here he served as the Secretary of the Teachers' Circle. He was in charge of the Percival House for more than five years. He was the Senior President of the S. C. M. and taught Christianity for a long time. As the Warden of the Hostel (Rigg Hall) he supervised the working of the hostel and paid adequate attention to the studies of the boarders. He was the President of the Teachers' Circle in 1959.

To qualify further as a teacher he underwent the Post Graduate Training at Maharagama. He gave the benefit of his 'training' lavishly to his pupils. For many years he was the Head of the Department of Tamil here. He prepared his work methodically. Many students are said to neglect the Tamil class. Nevertheless his Tamil class was lively, as he often cracked jokes. Whenever he found

a student spelling a word wrongly he would use his fingers on one of the ears of the student. Such a touch was often a magic touch as it made the student correct the spelling at once.

It was a pleasure to talk with him. He kept the staffroom going with his interesting conversation. Elderly teachers were reminded of their 'good' old days when they listened to his rousing remarks. Young teachers were so delighted at his interpretations that they were reluctant to leave the staffroom even at the ringing of the bell. He was noted for his punning. His words revealed the ready-wit of the person. Part of his name is 'Aparana' (rather Aabharana) i.e. ornament or jewel. In the staffroom he attracted his colleagues like a lovely jewel.

Ten years ago Dr. N. Ethirveerasingam, the international athlete during his visit to his Alma Mater said that he had been moulded while at Central by some painstaking teachers like Mr. Mathiaparanam. We are sure there will be many others who will bear testimony to the noble work done by Mr. Mathiaparanam — a God-fearing teacher. His students miss him in the classrooms and his colleagues in the staffroom now. However we are happy that he is in Jaffna and that we are able to meet and greet him at important functions of the school.

We wish him many years of retirement.

185929

S. R. Kumaresan

Mr. T. I. ABRAHAM

Mr. T. I. Abraham, who like the vintage oak had weathered many a change of wind and climate at Jaffna Central and held his own for two and a half decades, bowed out gracefully into retirement in October 1969. He richly deserves his retirement after thirty nine arduous years in the Profession.

Having spent the twelve initial years of his teaching career at St. Andrew's College, Gampola, he joined the Staff of Jaffna Central in January 1944, bringing with him not only the wealth of his pedagogic training and experience in the classroom but also a heritage of love for sports, athletics and other extra-curricular activities. The facets of his personality are many and early in his career at Central, Rev. C. A. Smith the then Principal, spotted his capabilities, when he appointed him Supervisor of the Lower School in 1952. He brought about many changes in this department and discharged his duties in this capacity very satisfactorily for 13 years. In 1965 he was further rewarded for his hard, conscientious work when he was appointed to the office of Supervisor of the Middle School.

Next to teaching, sports was his passion and it is little wonder that he was appointed Prefect of Games almost at the inception of his service at Central. Having held this office for 25 years till he retired in 1969, he had become an institution in the field of sports. Functioning in the early years in different capacities as cricket, tennis, football and athletics coach, he infused the Centralites with the spirit of sportsmanship, forged them into shape and contributed not a little to put Central on the map in the field of sports.

To his credit lies the successful running of the Ceylon Schools' Basket-Ball Nationals held for the first time in Jaffna in 1962. He also conducted successfully the Ceylon Schools' Hockey Nationals held for the first time in Jaffna in 1967. His was a crowded life while he strode the arena of sports. The only reward he worked for was the gratification of a job well executed. Sports was his irresistible love. It is not surprising that he found the time, despite his heavy duties at school, to function as Vice-President, Secretary, Treasurer of various sports bodies. He functioned as Hon. Secretary of the Jaffna Schools' Sports Association, the Jaffna Sports Association and the Jaffna Schools' Hockey Association each for a period of three years. He also represented the Northern Schools and Clubs in most of the All-Ceylon Sports Bodies in Colombo.

His daily round of duties, while he was in harness, was so onerous that a lesser mortal might have wilted under the burden. For, his normal working day was an unusual one, commencing at 8-30 a.m. and always extending late into the evening. Whether in the classroom or the playing field he was never that flashy, flamboyant type that makes a superficial impression. He was always that unobtrusive, strong, silent type that addressed his work with precision and meticulous care. Success never went to his head, nor did failure ever daunt his spirit.

In 1959 his merits were recognised, when Central was yet an Assisted School. He was appointed to the Grade I Special Post during the stewardship of Dr. D. T. Niles. This appointment did not come a day too soon. It was but a fitting tribute

to his organising ability and to the invaluable contribution he had made to the life of the School. There was'nt any branch of the Schools' activities that he did not take an active part in. His responsibilities did increase with this appointment but he was always ready for any task imposed on him.

He was always quiet in disposition and unruffled by his environment in the Staff Room. He had the refreshing gift of minding his own business and involved himself in others' affairs only to advice and counsel. Generations of school boys have passed through his hands both in

the classrooms and in the playing fields of Central. Well might it be said of some of them that their successes were won in the playing fields of Central. Well might it be said of Mr. Abraham that he was behind their destiny. The loyalty and affection shown to him by many an old Centralite bears testimony to this.

In retirement he keeps himself as busy as he ever was. Not for him is the life of indolence and luxurious ease. May God bless him with strength and vitality and many more fruitful years of service to the Community.

Selvarajah Tambiah

*

*

*

Our Crest and Colours

"The symbol of honour and loyalty, the College Crest and Colours were introduced in 1901 by Mr. W. R. Cooke. He designed and made the crest all by himself and painted it in Chocolate and Blue. On the upper arc of the crest was inscribed the name of the College — Jaffna Central College — and on the lower arc the Motto '*In Gloriam Dei Optimi Maximi.*' Two significant emblems, a key symbolising the College as an instrument that unlocks the doors leading to knowledge and a musical instrument (Guitar) denoting the Historic Yazl associated with Jaffna (the city founded by the blind minstrel who came from India singing to the accompaniment of the melodious Yazl), were also inscribed in gold on the two upper corners of the shield at the centre. A golden orb of the rising sun, symbolising the light of learning that radiates from the School, was placed above the Shield. The beautiful crest, the elegant colours, and the inspiring motto embodying the most sublime and lofty sentiment, all reflect great credit to Mr. Cooke."

CENTENARY MEMORIAL EDITION

Mr. M. ARUNASALAM

I have been given the privilege of contributing a short article about Mr. M. Arunasalam, an unassuming but tireless and devoted teacher, who has retired after twenty years of service at Jaffna Central College. I should say that Mr. Arunasalam who was appointed here as a teacher during Rev. C. A. Smith's regime in 1951, virtually made Central his second home.

Having first been a student, and then a colleague of his on the Tutorial Staff, I am doubly privileged to enumerate his merits and achievements in the field of School activities here. He was an amiable personality and showed tremendous enthusiasm in both curricular and extra-curricular activities. In fact, he was an all-rounder whose genial ways and fatherly disposition attracted all his friends, colleagues and numerous past students towards him.

While at Central, Mr. Arunasalam was a Mathematics teacher — par excellence. He won the admiration of his students, many of whom had been dubbed as "Incorrigibles." By his stern but understanding ways, he was always successful in building up a healthy loyal and abiding Teacher - Pupil relationship. He always made it a point to drill into his students the bare fundamentals of the subject he taught, and after having built up a firm and sound foundation, he ventured forth into the building-up process with the nonchalant ease of a master craftsman.

He produced excellent results in Mathematics and Arithmetic in spite of the fact that he handled the weaker students.

Amongst his colleagues, he was one who was loved and respected by all. Being one with a good heart, he afforded excellent advice to the younger members of the Staff who were in difficulties.

He took a keen interest in all the extra-curricular activities of the School. He was the Secretary, and later President of the Jaffna Central College Co-operative Thrift and Credit Society Ltd., for more than a decade and strove hard to improve the activities of the Society, gradually bringing it to its present position. As Senior House Master of Percival House, he was afforded the opportunity of training and moulding the Young Centralites not only to bring honour and glory to the School but also prove themselves to be sportsmenlike in their everyday life. Incidentally, his past experience as Prefect of Games for ten years at St. Mary's College, Negombo, enabled him in no small measure to direct the young efficiently in the field of Sports.

Mr. Arunasalam has gone into retirement — away from the hum drum of School activities. But he has not retired from all activity. He continues to do Social work in his village, Suthumalai. As President of the Co-operative Dairy Society at Suthumalai and as Member of the Board of Trustees of the Amman Temple, he is doing yeoman service to his village. He also takes an active interest in the scientific cultivation of paddy.

Central salutes Mr. Arunasalam and shall for ever remember him — a gentleman at heart, in word and in deed.

K. Kandasamy

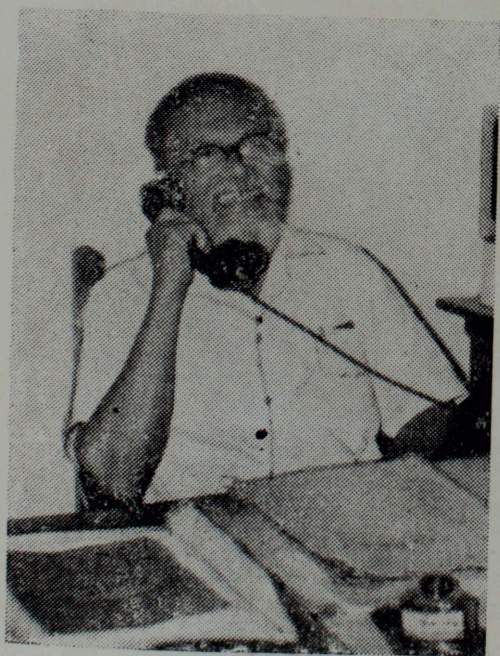
THE JUBILARIANS

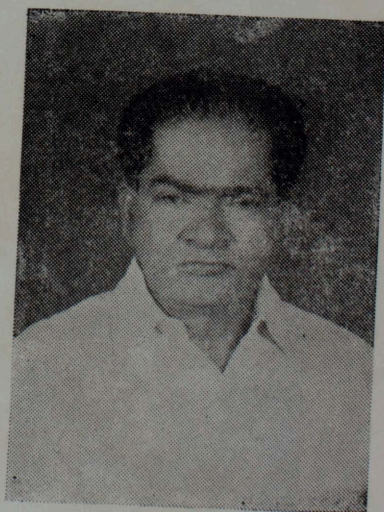
Mrs. I. Mathiapparanam

Mrs. K. Ariaratnam

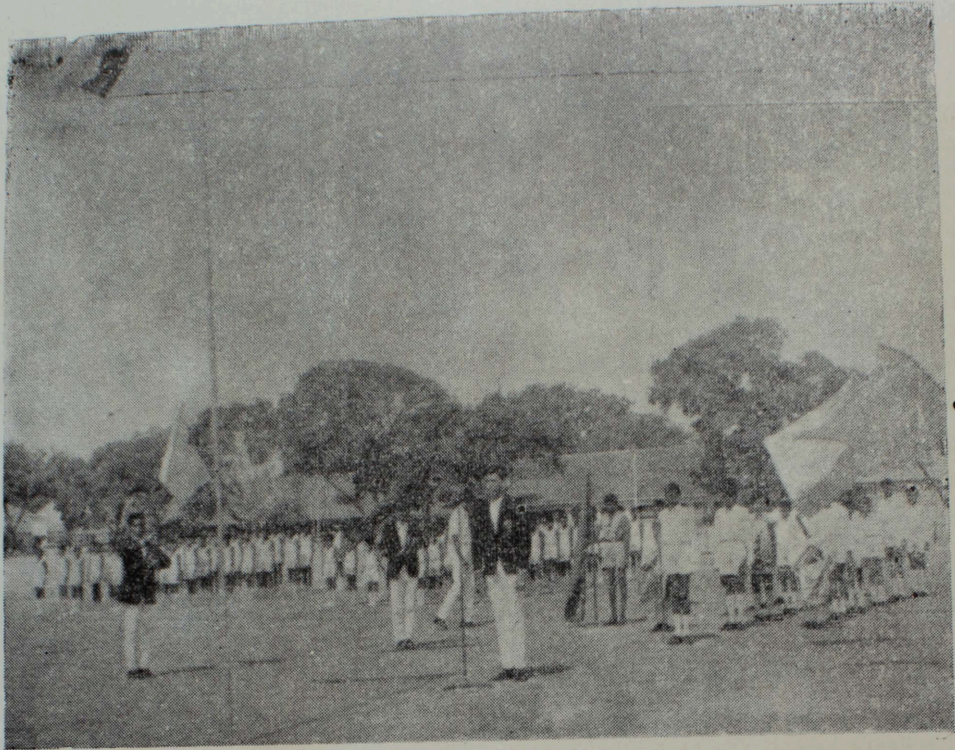

Mr. J. M. Selvadurai

Mr. A. Rasiah

INTER - HOUSE SPORTS MEET 1971

M. S. Sivakumar, Senior Prefect, hoists the College Flag

Mr. T. I. Abraham, Retired Prefect of Games,
the Chief Guest, addresses the competitors

STUDENTS' SECTION

The Mahaveli Development Project

In all countries food for the people is a very big problem. There is always an increase in population. The government must find food for the growing population. We export tea, rubber and coconut to other countries and buy rice and other food articles from other countries with this money. As the price of tea and rubber is very much less today in the world market, we cannot buy enough food from other countries. We must therefore grow our own food crops. We want land and water for this. We have enough of both these in our country. There is much land in the northern, eastern and north-central provinces. There are forests and jungles too in these provinces and we can clear them. We also want water. We do not get rain always. But there is much rain during the rainy seasons. At present, this rain water flows into the sea and it goes waste. The Mahaveli Ganga is the largest river in Ceylon. It takes much good water to the sea. We can stop this.

The government has decided to build dams across this river. Then we can

take this water to places where no water is available. We will get enough water for the crops and much electric power too. To do all this we need a lot of money. We must get help from other countries or the World Bank. When we build the dams and canals, we can irrigate the fields and the farms. We can settle many families in these lands. Many people will become farmers and unemployment will thus be lessened.

We can open many factories and start new industries too, because we can get cheap electric power. Many can get jobs in these factories. We can at the same time produce many kinds of goods. For example, since we grow enough rubber, we can make many different kinds of rubber goods and export these to other countries.

The Mahaveli Project is a very good plan to give jobs and get enough food for the people. If there is enough food in the country, people will be healthy and happy. When this project is completed, Ceylon will become the granary of the east once again.

Siva. Karthigesu
Grade 11 'B' Sc.

Michael Faraday

There have been many scientists in the past. Some of them have been great inventors and discoverers. One such was Michael Faraday, the discoverer of electromagnetic induction.

Faraday was born in 1791. His parents were very poor. Sometimes Faraday had only a pound of bread to eat for a whole week. Though he was very poor he was not worried. His only ambition was to become a scientist. Having that in mind, he read many books on Physics and Chemistry.

One day he heard about a meeting in which a professor of science was to give a talk on the above subjects. To attend that meeting people had to pay one shilling. Faraday did not have even that amount of money. So he went to his brother who was a black-smith and asked him for a shilling. His brother willingly gave it to him. He attended that meeting. From that day onwards he was a regular listener at scientific meetings. He took notes of the speeches that were made.

In the meanwhile, Faraday had begun to work as a book binder. He bound together the notes which he had taken at the lectures, and sent them to Sir Humphrey Davy who was a famous scientist at that time.

Some days passed and to his surprise a horse carriage came to his home. The

driver gave him an expensive envelope on which his address was written. He opened it and saw inside a letter asking him to apply for the post of a laboratory assistant at Sir Humphrey's laboratory. He applied for it and got the appointment. His work there was to wash the test tubes and acid bottles. His salary was twenty-five shillings per week. The laboratory was so dirty that the present day youths would shun to work in it. But Faraday worked hard with enthusiasm in order to become a scientist.

In 1821, he invented the electric motor and he was so pleased with his success that he went about dancing in the laboratory.

Faraday toured Europe in 1831. Many people listened to his speeches. While in Italy, his pastime was to see the mountain Vesuvius emitting vapour. In the same year he invented the Transformer.

He married Sarah Bernard. After his marriage, he continued his research getting a salary of thirty shillings per week with coal and candles thrown in.

In order to relax from the drudgery of his work he once went to a festival, where he was selected as a judge of the best goats competition.

His last days were spent in a palatial home gifted to him by Queen Victoria.

P. Ganeshamoorthy

Grade 11 'B'

A Chapter Turned

In the wee hours of the moving of 28th May, 1970, the country learnt that the United Front, led by Mrs. Sirimavo Bandaranaike had been victorious in the General Elections held the day before. Moreover, it was no mean victory because the people exercising their right to mark a cross against the name of the candidate of their choice on the ballot paper, had vested the United Front with the maximum power a Democratic government could have. To be precise, the Front had gained a two-thirds majority in the House of Representatives and was in a position to cast a Nelsonian eye on the opposition if it was so minded. It had now the power to remould the country's social, economic, political constitutional and administrative structures in any way it pleased. But democrats as the United Front's leaders are, one can expect them to be aware of the truth of Shakespeare's lines:

O! it is excellent
To have a giant's strength,
but it is tyrannous
To use it like a giant.

Our tiny island in the Indian Ocean has already experienced many constitutions. Actually the modern constitutional development of Ceylon may be regarded as having commenced with the British occupation of the island in 1796. The Colebrooke — Cameron Reforms of 1829 and the subsequent reforms of 1910, 1920 and 1924 have all contributed a great deal to laying the foundation of the now emerging constitution. The later constitutions of Donoughmore and Soulbury have aided in the creation of the frame work of the new constitution. To put everything in a nutshell: each reform has been taking Ceylon a step forward towards the goal of a better deal for all.

The present government is of the view that the Soulbury constitution is ill — adapted to cope with the problems of the seventies. So it has undertaken the task of drafting a fresh constitution to replace the one that has become out-dated.

The 14th of June, 1970, saw the Constituent Assembly of Ceylon meet at the Navarangahala. It was indeed an historic occasion. For it was the first time in the twenty five centuries of the island's history that the people, through their chosen representatives, were going to grant to themselves a contribution of their own making. The Minister of Constitutional Affairs — Dr. Colvin R. de Silva, an authority in law — has been allotted the task of piloting the new constitution through the Assembly. He will have the assistance of a Steering and Subjects Committee. He will have also the invaluable counsel of Dr. N. M. Perera, who has made a study of constitutions for which achievement he was awarded the Doctorate of Science by London University.

As the principles of the new constitution are being formulated many a doughty battle has been fought.

Framing a constitution is no easy task. A constitution is the very life of the nation. It sets down in writing the composition of the different organs of the body politic and their relations to one another. Therefore the utmost care must be taken in drafting it. It has been the habit for many developing countries to consult a foreign expert when drawing its fundamental law. Ceylon too had her Soulbury Constitution drafted by a distinguished British authority on constitutional

law — the late Sir Ivor Jennings, at that time resident in Ceylon as the first vice-chancellor of the University of Ceylon. One important argument for such a procedure is that this foreign expert would be impartial in his counsel and work. But, on the other hand, the danger in such a process is that the expert might be so detached that he may not gauge the seriousness of the problems of the country that had requested his services. It is no secret, for instance, that the late Sir Ivor Jennings saw no need for a Declaration of Rights in the Ceylon Constitution, though many in Ceylon from all sections of the people wanted it. Nor did he want the constitution to be set out in great detail. In fact he went on record criticising these two aspects of the constitution which the Constituent Assembly of India had drafted for that country. It is now accepted on all hands that Article 29 which Sir Ivor had thought would be an adequate safeguard of social and individual rights has proved a broken reed. Hence,

the articles on the rights of citizens are being drafted into the new constitution by the Constituent Assembly. This government therefore has not sought the services of foreign experts. It feels, and quite rightly, that local knowledge and experience should be sufficient to tackle the tasks involved in constitution making.

The Constituent Assembly has proceeded to set down twenty three basic principles. On the basis of these principles a constitution is being drafted. The draft of the constitution will then be debated in detail by the Assembly.

Finally when the new constitution of Ceylon is proclaimed as coming into force on a particular day — and this is expected to be on some date in early April, 1972, — a chapter will have been turned in our island's many splendoured story. So let us hope and pray that this new chapter carries a message of good tidings to all who love Ceylon and who live here.

S. Sriskantha

Grade 11 'D'

Festivals of Ceylon

We celebrate many festivals during the year. Some of them are religious while others are National. The Independence Day is the first celebration we have in Ceylon. It is a National festival. It is a public holiday too. Independence Day is held on the 4th of February every year. Then we have the Hindu and Sinhala New Year. It is celebrated in April. It is the most enjoyable festival in Ceylon. Both the Buddhists and Hindus are very happy on that day. The people make lot

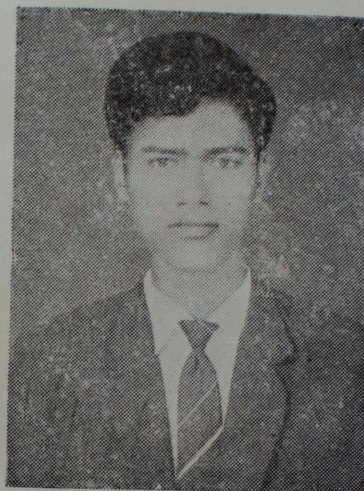
of sweets for the New Year. The children have new suits. The New Year festival is held ceremoniously in every village and town. On May 1st we have the "May Day" festival. The people call this "Workers Day." All workers parade along the streets in Colombo and other big provincial towns. The leading political parties in the country organise big rallies in various places and long speeches are delivered by the leaders.

OUTSTANDING ACHIEVEMENTS

FOREIGN SCHOLARSHIPS

V. Sivaji
Government of India Scholar

M. Kumaralingam
Scholar in the Soviet Union

QUEEN'S SCOUTS

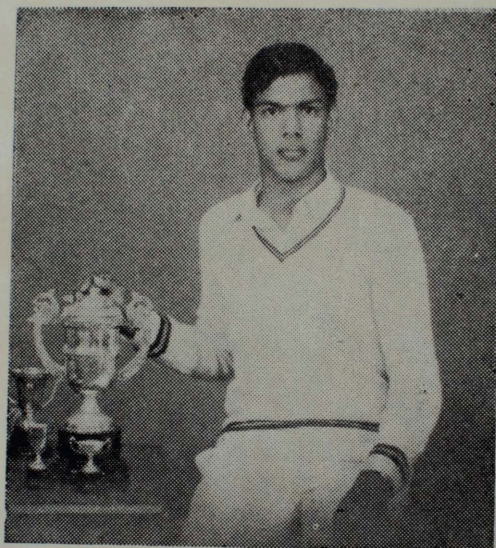

A. P. Devachandran
Queen's Scout and Troop Leader 1971

T. Jeyanthan
Queen's Scout

BEST CRICKETER 1971

T. Mahendran

Scored two centuries in the same season

Next we celebrate the Wesak festival. It is a religious one. Lord Buddha's birth, enlightenment and passing away took place on a Wesak Poya day. For Buddhists this is the most important festival. Then we have the Poson festival in June. It is a day when Buddhism was brought to Ceylon. This festival is held in such places like Mihintale, Anuradhapura and Polonnaruwa.

Then we have the Hindu festivals like the Thai Pongal and Deepavali. The Tamils celebrate them on a grand scale.

Thai Pongal is mainly a farmers' festival. When the first sheaf of paddy is reaped it is offered to God. Thai Pongal festival falls in January. Deepavali falls in November.

Then we have the Christmas festival in Ceylon. It is the last festival for the year since it is held in the month of December. In every Christian house much food and drink is prepared to entertain themselves, their relations and friends on the Christmas day. These are the chief festivals in Ceylon.

T. Dushyantharan
Grade 9 'A'

A Picnic

Yesterday morning as usual I studied my lessons. After that I helped my mother to do some work. Suddenly my father told me to wash the car because he was going to take us to a picnic. I was very excited. I washed the car quickly because it was a small Morris car. While I was doing my work, my little sister packed up our clothes and mother prepared the food to take on the picnic. After washing the car, mother sent me to the shop to buy a bottle of orange crush. Mother made some sandwiches.

We left home at about 9 a.m. and arrived at the sea-side at 9-30 a.m. We got out of the car. My brother and I put on our swimming suits and got into the water. The water was very cold and salty. We dived into the water. We swam in the water for two hours. Father too bathed in the water. Once he caught

me and pushed me into the water. I couldn't take my breath; so I struggled. When I came up I took a deep breath. I bathed in the water near the shore. After that we came out of the water and wiped ourselves. We sat down and had our drinks and the sandwiches which we brought. After that we played on the shore. My brother made a big castle in the sand. It was very beautiful. My sister as usual collected shells. She always does this. This is her hobby.

At about 12 a.m. we left for our home. When we arrived home, I got down and ran to bed because I was tired. I will not forget that day because it was an exciting and happy day. Next day I told all my friends about our picnic. I think others too will be very happy if they go on a picnic.

T. Selvakumar
Grade 7 'A'

My - Country

My country, Ceylon, is a small island in the Indian Ocean. There are many mountains and rivers in Ceylon. Pidurutalagala is the highest mountain in Ceylon. The Mahaweli Ganga is the longest river in Ceylon. Ceylon's chief exports are tea, rubber and coconut products.

There are nine provinces in Ceylon. I live in the Northern Province. Colombo is the capital of Ceylon. It is a big

town. There are people of many races living peacefully in Ceylon. They are Sinhalese, Tamils, Moors and Malays. The Sinhalese race is the largest.

Ceylon is famous for its natural beauty. People from different parts of the world often come to Ceylon to spend their holidays. Ceylon's nearest neighbour is India. Ceylon is a beautiful island. Some call Ceylon the "Pearl of the Indian Ocean."

A. Sivakumar

Grade 7 'A'

My Brother

I have a little brother. His name is Ragunanthanan. We call him Ragu. He is very, very naughty. He hits me, boxes me, pinches me and calls me by many

nick names. If I cry, he will kiss me, and say, "Sorry." If I laugh, he will give me one more. What do you think of my brother, whom I love so very much?

R. Yadhunathanan

Grade 5 'A'

My Visit to the Zoo

During the August holidays, we went to Colombo for a week. As my youngest sister had never been to the Zoo, we asked our father to take us there. My two cousins also came with us. We took cakes and soda because our father was sure that we would feel hungry.

We went round to see all the animals, birds and snakes. My little sister liked the lions and the monkeys best.

She invited the lions to her birthday party and was very sorry because they did not answer her. The monkeys were very interesting. They were swinging from one bar to the other, and they were playing on the swings too. An old monkey made faces at my sister, and she also made faces at him. I liked the fishes best. They were of all colours and of all shapes too.

Then we went to the circus ground. There we saw the elephants dance. There were five elephants and they came in holding each other's tail. The biggest one was playing a mouth organ, and the others were dancing to the music. We enjoyed it very much. We then had cakes and soda. We returned home after an enjoyable evening.

C. D. Paramananthan

Grade 5 'B'

My Hobby

My hobby is collecting different kinds of fish. It is an interesting hobby. I have fishes of various shapes and colours. They are very beautiful. I have two tanks full of fish. I change the water and clean the tanks once a fortnight. When I grow big, I hope to have a big aquarium.

R. Muhundan

Grade 5 'B'

My Pet and I

My pet is a parrot. It was given to me by my uncle on my seventh birthday. I named it "Rolly." It is dark green with yellow stripes. It has a dark red beak. It is a beautiful bird. I give him plenty of fruits and grain. I got a small cage made for him. I taught him to speak. When he sees me, he says, "Good Morning." In the evenings I open the cage for a few minutes. When I call, "Rolly" he comes back into the cage. Then I lock the cage. Everyone who comes home admires my pet.

S. Dushyanthan

Grade 5 'B'

A Visit to Queen's House

Last year I was selected to receive the Sir Andrew Caldecott Bowl for the Best Cub Pack in the Island. Our College Cub Mistress told me that I was one of the three Cubs to receive the Sir Andrew Caldecott Bowl and I was thrilled to hear it. I rushed straight home after school and told my parents who too were happy to hear it. I was to go on the 28th of July, 1970. I got my uniform ready and left for Colombo by the 2 p. m. train on the 27th. The following day at 2 o'clock we assembled at Scout Headquarters and we left for Queen's House at 3-30 p. m.

At the entrance to Queen's House we saw a Naval officer on guard duty.

We marched in with great excitement. We were received by Brigadier Dissanayake who told us to assemble in the main hall of Queen's House. After some time His Excellency the Governor - General, Mr. William Gopallawa, came in. We all stood up and sang the National Anthem. The Governor - General gave a short speech in English about scouting. Then he distributed the prizes. When our turn came we marched forward and received the large Sir Andrew Caldecott Bowl after saluting the Governor - General. This was followed by a garden party. I shall never forget that day in my life.

R. Ahilan

1st Jaffna Cub Scout

Award of the Sir Andrew Caldecott Bowl for the year 1970

Great was my joy when I heard that I was selected one of the three Cubs to receive the Sir Andrew Caldecott Bowl, for the best Cub Pack for the year 1970, from His Excellency, Mr. William Gopallawa, the Governor - General of Ceylon. We travelled by train to Colombo on the twenty-fifth of August 1971 and stayed at the Y. M. C. A. On the twenty-sixth of August 1971, at about 2 p. m. we reported our arrival at the Scout Head Quarters, Colombo. Then we proceeded to the Queen's House with our Cub Mistress, Mrs. Hudson Selvarajah, and with the other Scouts who were also to receive awards from His Excellency, the Governor -

General of Ceylon. First, His Excellency the Governor - General made a speech congratulating the Prize-winners. Then the three of us walked up and received the Sir Andrew Caldecott Bowl for the year 1970. Mr. Arasaratnam, the District Commissioner of the Scouts of Jaffna, made a speech commending the good work of the Scouts of Sri Lanka. Then we were served with refreshments. We proudly carried the Sir Andrew Caldecott Bowl and returned to school with our Cub Mistress. Our sincere thanks are due to our Cub Mistress, Mrs. Hudson Selvarajah, for enabling us to win the Sir Andrew Caldecott Bowl for the years 1969 and 1970.

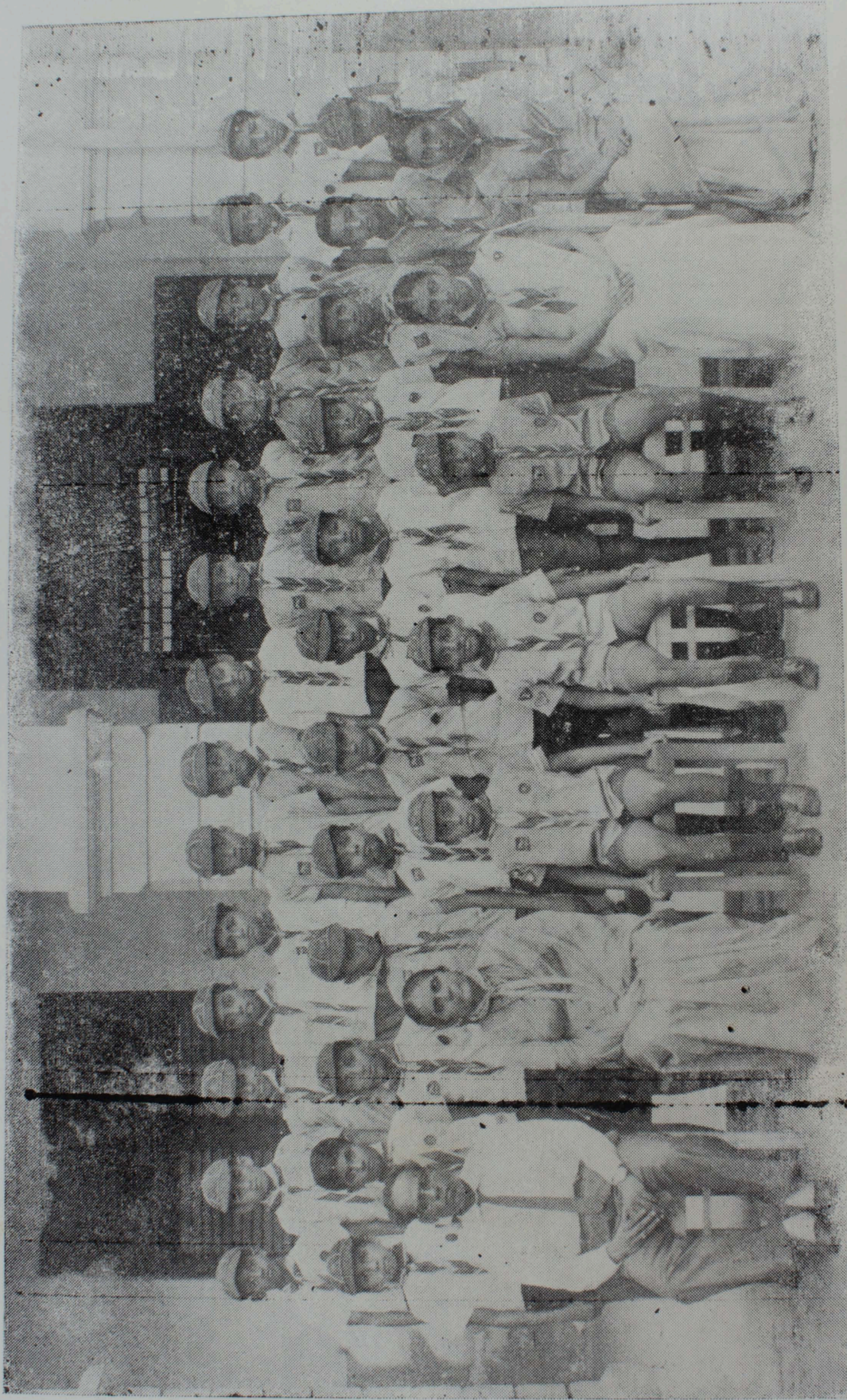
K. Muthukumar

Grey Six

AWARD OF SIR ANDREW CALDECOTT BOWL

The College Cubs with His Excellency the Governor - General,
after winning the much - coveted Sir Andrew Caldecott Bowl
for the second time

Seated (L to R) : The Principal, Mrs. R. H. Selvarajah (Lady Cub Master), S. Luxmanan, R. Ahilan, K. Muthukumaru
 Miss L. R. Rujaratnam (Asst. Lady Cub Master), Miss S. S. Chellatamby (Asst. Lady Cub Master)
 Standing 1st Row (L to R) : V. Nagu esan, K. Sukumar, S. Easwaranathan, K. Krishnamoorthy, T. Mohararajah
 S. Sivasankaran, R. Janu hana, S. Easana na, S. Mohanarajah, S. Karunaharan, Y. Ravichandran, C. D. Paramanandan
 Standing 2nd Row (L to R) : D. Thevaranjan, K. Ranjan, R. Yadhunathan, K. V. Sutharsan, B. Balakugan, M. Vijayakumar
 T. Manivannan, X. Hariharan, A. V. Baheerathan, P. Sivasankar, R. Bharathan, S. Rajanayagam, K. Premnath, G. Baskaran

COLLEGE ACTIVITIES

The Parents - Teachers Association

• The Parents - Teachers Association of Jaffna Central College was inaugurated on the 12th of May, 1965 by Mr. E. Sabalingam our former principal. Since then the PTA has continued to do yeoman service to the upliftment of Jaffna Central.

The problems at Jaffna Central then was one of space. Now a three storeyed block containing an administrative block, a modern staffroom and a sportsroom on the ground floor; seven spacious classrooms on the second floor and a gigantic hall and a large science lecture theatre on the top floor is nearing completion. The building work is proceeding satisfactorily but the problem that is facing us is lack of funds. Due to the untiring efforts of the former principal all amounts by way of accumulated facilities fees were utilised towards this end with the prior approval of the Director General of Education. The then M. P. for Jaffna, Mr. G. G. Ponnambalam was gracious enough to allocate a sum of Rs. 20,000/- to our building fund from the funds allotted for expansion of school buildings in his electorate. The PTA is very grateful to him for his kind gesture. Following an appeal to the parents, old boys and well-wishers the PTA was able to collect by way of voluntary contributions a sum of nearly Rs. 6000/-. At a cost of nearly two lakhs a greater part of the building has been completed. The completion of the top floor has fallen on the shoulders of our present principal, Mr. E. K. Shanmuganathan, who has already taken it up with

great enthusiasm. The problem again is one of funds and the PTA intends going to all parents, old boys and well-wishers for contributions. We hope they would rally round us and help us to complete this colossal venture.

Apart from the main building the PTA has helped the principal in undertaking and completing the construction of a modern commerce room, a modern lavatory for students, a building with four classrooms in the lower primary school, filling the uneven surfaces of our playing field, and in constructing a base wall along the Front Street end of the play ground.

For most of these the necessary funds were provided by the Regional Education Office, Jaffna, and the PTA is very much obliged to it for the good sense and generosity shown to our college.

The PTA has taken an active part in the academic pursuits of the college as well. There was Student - Teacher - Parent participation about the work done in the Middle School and this has had fruitful results. According to the recent Government directive the PTA elected a Janatha Committee to handle the Grade I admissions to the school.

The PTA has always done its best for the college. My thanks are also due to the Principal — the ex-officio President, the Executive Committee and the General body for all their counselling and co-operation in all matters concerning the college.

K. Manickavasagar
Secretary

Our Junior Cadet Contingent

We are indeed very fortunate and privileged in that, with the efforts of our former Principal, Mr. E. Sabalingam, the Regimental Head Quarters of the Ceylon Cadet Corps in Colombo, granted permission to forming the First Junior Cadet Contingent, in this institution at the beginning of last year. We are quite proud to have this platoon and we are thankful to the Regimental Head Quarters, for granting us this permission.

For years Cadeting has helped in a great way to promote and maintain discipline, to cultivate honesty and loyalty and to build up integrity and general efficiency in Students. Besides, it trains them to assume leadership and to shoulder responsibility. In short, Cadeting develops all-round the personality of a Cadet, who finally goes out into the world as a "man."

Coming to the activities of our Junior Cadet Platoon, they were selected from boys between the ages of 11 years to 15 years, and they underwent an intensive course of training before they attended the Annual Training Camp at Diyatalawa in March 1970 and March 1971. We are

thankful to our Regimental Sergeant Major K. Baskaradevan and Company Sergeant Major A. Nagulesan, for helping us with the training. Being their first experience of a Battalion Camp (in which nearly fiftyfive platoons participated), our platoon's performances at the Squad Drill, Physical Training, Athletics and Hut Inspection gave a very satisfactory reckoning of the standard they had achieved within a short period of time. They also gained quite an experience of Camp life, especially at Diyatalawa which has a salubrious climate. Our Cadets enjoyed it thoroughly.

We are thankful to our Principal for all the encouragement and enthusiasm shown towards Cadeting.

We are proud and very fortunate that we have Major K. Balendra, the Commanding Officer of the 5th Battalion, Ceylon Cadet Corps, who ungrudgingly gives his advice and guidance to the Cadet Movement.

Due to the recent disturbances, and insurgent activity, Cadet Training is at present in abeyance. We eagerly await its early resumption.

A. Balasingham
Master in Charge

SPORTS

Central continues to maintain its good record in sports. The students are given facilities to participate in Athletics, Cricket, Soccer, Hockey, Volley-ball, Badminton, Basket-ball, Table - Tennis and Tennis.

Our performance this year has been outstanding in Athletics and good in other fields.

Athletics: Coach: Mr. E. S. Tambiah.

We won the Zonal Championship and eleven of our athletes qualified to participate in the Public Schools' Meet. At the Public Schools' Meet we came first among the outstation schools in the field events. Among those who obtained places, two of our Athletes P. K. Premachandran and K. M. Shantikumar came first in the Javelin under 19 and Pole-vault under 17 respectively. M. I. Sheriff Ali was placed third in the 200 Metres under 17. Fourth, fifth and sixth places were also won by our athletes.

Cricket: We played 10 Matches, won 5, drew 3, and lost 2. We won by an innings against Union College, Hartley College, Jaffna College and Skanda Varodaya College. We drew with St. John's College and Mahajana College and lost to Royal College and Mariyadeva College.

M. Jeyakumar, D. J. Niles and M. Ranjitkumar were chosen to represent the Jaffna Schools under 20 Team.

K. M. Shantikumar, J. K. Premachandran, M. Mahendran and M. S. Nazeer were selected to represent Jaffna Schools under 18 team.

M. Mahendran, S. Sivasubramaniam, M. S. Nazeer and K. M. Shantikumar

are in the pool from which the Jaffna Schools' Cricket Team will be chosen to play against the Australian School boys.

The Coach of the team is Mr. E. S. Tambiah.

Soccer: Coaches:

1st XI — Mr. A. M. David

2nd XI — Mr. S. Sandirasegaram

3rd XI — Mr. V. T. Tharmarajah

We participated in the J. S. S. A. Tournament and also played our regular friendly fixtures with Hartley College and St. Patrick's College.

Our 1st XI and 3rd XI came up to the Quarter - finals in the Tournament. The Captain of the 1st XI was S. Edward and the Captain of the 3rd XI was J. J. Benedict.

The performance of our Second XI was good, the team was captained by M. Sylvester. The team was unlucky to have been denied the championship in the Tournament, having had to concede victory on the basis of Penalty Kicks taken after a drawn game.

Hockey: Coach: Major K. Balendra.

The response from the students was very encouraging, and we were able to field two teams that did fairly well. Coaching was done with great care and even mornings were utilised.

Our 1st XI fared fairly well in the first match against Jaffna College — the holders of the Championship — on their grounds. The first half was goalless but our boys had to concede victory in the

second half. We lost to St. John's College after a good fight. We defeated Canagaratnam M. M. V. and drew with Mahajana College. The Captain of the team was S. Sriskantha. Our second XI was skippered by A. Sri Renga. They lost all the four matches but had the credit of drawing with the Champions, Arunodaya College.

The Coach has plans of starting a 3rd XI team also and we hope to see definite improvement in our performance.

Volley-Ball: Coach: Mr. A. M. David.

This year with difficulty we have made students learn the 'Set-up' game to fall in line with the present international practice. We hope to participate in the Inter-School Tournaments.

Basket-Ball: Coach: Mr. A. Balasingam

Captain 1st XI: G. Nandakumar

The team participated in the Thinnai Sports Gala. They lost the first match against the Army and proved their superiority against the St. Patrick's B team. St. Patrick's B team beat the Army and the team to enter the semi-finals was decided on a toss. Luck knocked us out of the Tournament.

Badminton: Our team was Runners-up in the Inter-School Tournament organised by the Jaffna Schools' Badminton Association. In the open Tournament tie, the doubles Pairs came to the finals. R. Thiagarajan is the Captain.

Table-Tennis: A few friendly matches played indicate that we have enough talent.

Tennis: Our ambition is to field a good Tennis Team. The high cost of the game however precludes large number of students participating in it, and even those choosing to participate, from continuing to do so.

A. Kulendran

Prefect of Games

The Drum and Fife Band

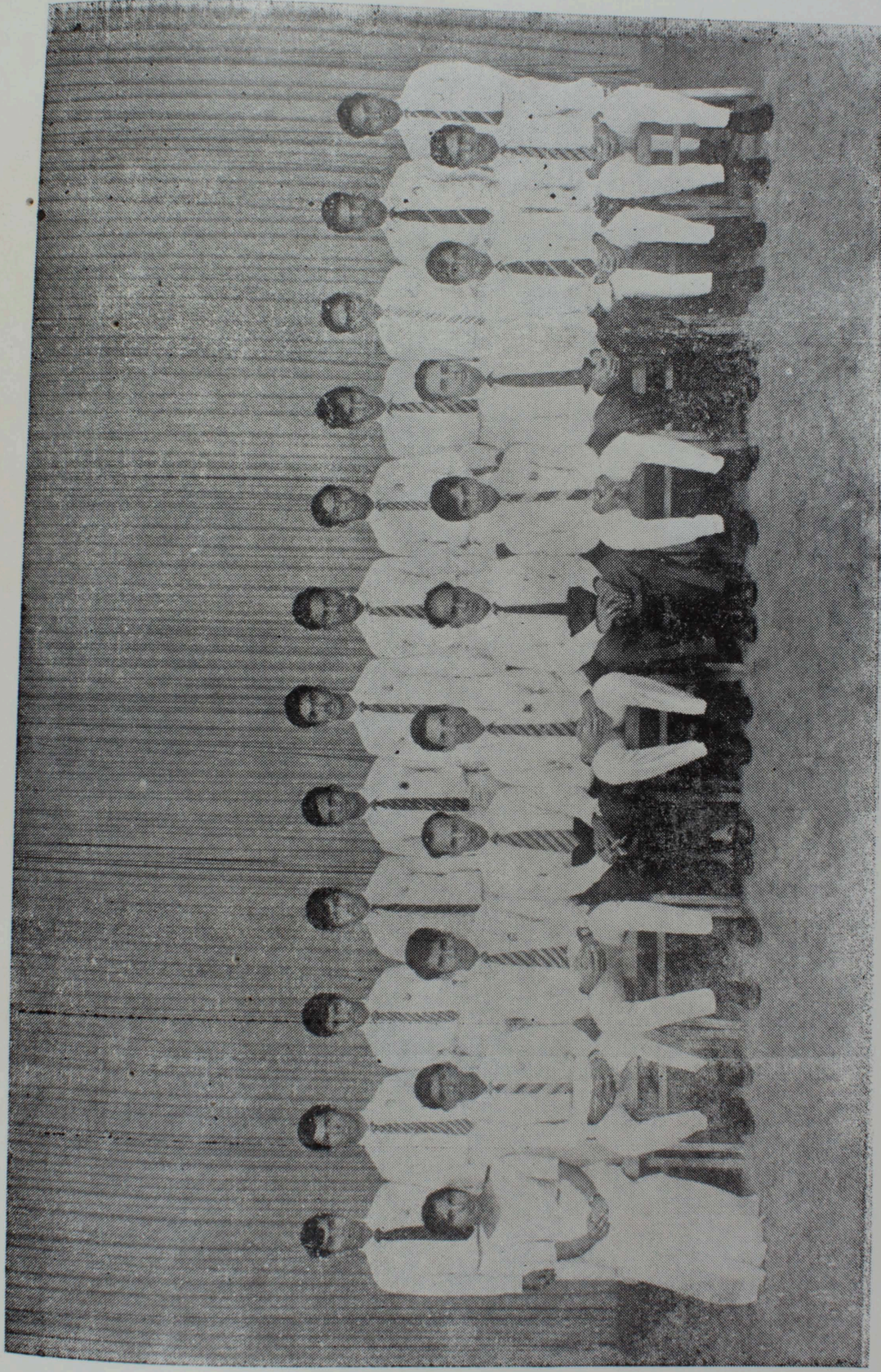
It is with great pleasure that we wish to mention that Jaffna Central College has the first School Drum and Fife Band in the North. Due to the efforts of our former Principal, Mr. E. Sabalingam, this Band materialised. Twenty members constitute this Band. Many more are being trained. The Band gave their first performance at the College Annual Inter-House Athletic Meet this year and also

performed at all other school functions thereafter.

We are thankful to Mr. A. N. Fernando, the Band Master, for training the Band, to the Education Department officials for their guidance and help, and to our Principal for all the encouragement, assistance and advice given to us whenever required. The Band will have a very glamorous uniform soon.

Major K. Balendra

Master-in-Charge

Seated (L to R): Miss S. Ratnam, V. Balasubramaniam, S. H. Devendran, The Deputy Principal, M. S. S. Sivakumar (S.P.)
 The Principal, S. Sivakumar, Mr. R. K. Rajaseenan (Adviser), K. Chandrabalan, T. Mahendran
Standing (L to R): R. Nanthakumar, J. V. Jeyasingam, S. Srikumar, M. Z. Nazeer, S. Vasudevan, G. Sriharan
 R. Balakrishnan, N. Vithuran Sundaram, R. Ratnakumar, A. Muhunthan, S. Theivendram, R. Selvakumar

HOSTEL PREFECTS 1971

• *Seated (L to R):* Mr. A. Sinnathamby, Mr. K. Vinayagampillai
M. S. S. Sivakumar, The Principal, S. Sivakumar
Mr. W. Aron Singho, The Deputy Principal

• *Standing (L to R):* R. Nanthakumar, P. Nadarajah, K. Chardrabalan
G. Nanthakumar, S. Sritharan, R. Balakrishnan, K. Jegatheesan
R. Ratnakumar, S. Puvanachandran

Report of the Board of Prefects [1970 — 1971]

<i>Staff Adviser :</i>	Mr. R. K. Rajasenan
<i>Senior Prefect :</i>	M. S. S. Sivakumar
<i>Secretary :</i>	S. Sivakumar
<i>Prefects :</i>	K. Chandrabalan, Hudson Devendran S. V. Balasubramaniam, T. Mahendran S. Theivendran, R. Ratnakumar A. Muhunthan, S. Srikumar N. V. Sundaram, R. Selvakumar R. Balakrishnan, M. S. Nazeer S. Vasudevan, A. Kamalesan G. Sriharan V. Jeyasingham
<i>Girl Prefect :</i>	Miss S. Ratnam

185929

It is my very pleasant and proud privilege to present the report of the Board of Prefects which I believe has played an important part in maintaining discipline in the school.

Our number has been increased from 17 to 20, (excluding the lady prefect) to keep pace with the growing population of the college. The Principal and the Staff Adviser have always given us all encouragement and timely advice at our fortnightly meetings. Matters relating to the maintenance of discipline in college are discussed at these meetings. The prefects too for their part have not been backward in making suggestions beneficial to the progress of the college. The "Intro Ceremony" of the newly elected prefects is eagerly looked forward to by the veterans of the board.

Special mention must be made of V. Sivaji, a colleague of ours, who left for Calcutta recently on an Indian Scholarship to follow a specialised course in Statistics. We wish him all the best and

hope that he would return to the island as a full fledged Statistician. We also take this opportunity to place on record the splendid achievement of T. Mahendran, who in the midst of adversities, slammed an unbeaten and unblemished century in the "big match" of the north early this year. His splendid achievement not only helped our school to keep our flag fluttering high, but also enabled him to earn the Best Batsman's trophy at the match. In this context it gives us immense pleasure that Mahendran is included in the "forty" that make up the schoolboy cricketers pool for the year. Incidentally, a Ceylon Cricket eleven will be picked from this pool to meet the Australian schoolboys early next year.

We feel proud of two of our members, K. Chandrabalan and A. Muhunthan, who produced excellent results at the last G. C. E. (A/L) examination.

Following are some of the achievements and attainments of those who make up the Board of Prefects.

- M. S. S. Sivakumar** — 11th year in school. Senior Prefect both of the College and Hostel. Captain, Percival House. Vice President, H. S. S. Union. Led the school General Knowledge team. Represented the school in cricket (under 17) and table-tennis. Skipper of the table-tennis team.
- S. Sivakumar** — 10th year. Asst. Senior Prefect, College and Hostel. Secretary of the Board. Treasurer, Wilkes House and Hostel Union. Secretary, H. S. C. (Sc.) Union. Played for the under 17 cricket eleven.
- K. Chandrabalan** — 10th year. Hostel Prefect. Secretary, Percival House. Asst. Secretary, Hostel and H. S. S. Unions.
- Hudson Devendran** — 13th year. President, H. S. S. Union. Treasurer, S. C. M. Vice captain, hockey eleven. Played for the under 17 cricket team. Captain, Wilkes House cricket and hockey teams. Member, Scout troop.
- S. V. Balasubramaniam** — 10th year. Treasurer, Hostel and Hindu Unions. Captain, Percival House volley-ball team. One time hostel prefect.
- T. Mahendran** — 10th year. Vice captain, Jaffna Schools' Cricket XI. Coloursman. Winner of "Cricketer of the North" trophy. Twice won best batsman trophy at the "big match" and at school.
- S. Theivendran** — 13th year. President, Arts Union, Treasurer, Percival House. Secretary and Editor, Tamil Union.
- R. Ratnakumar** — 6th year. Hostel prefect. Represented the school in table-tennis and athletics.
- A. Muhunthan** — 9th year. Member, General Knowledge team, and Scout troop. A first class winner in Scouting.
- S. Srikumar** — 13th year. President, H. S. S. (Sc.) Union.
- N. V. Sundaram** — 10th year. Committee member, H. S. S. and H. S. S. (Sc.) Unions. Asst. troop leader — Scouting.
- R. Selvakumar** — 13th year. Captain, Bullough House. Secretary, Commerce Union.
- R. Nandakumar** — 5th year. Hostel prefect. Captain, Wilkes House. Committee member, H. S. S. Union. Played for the table tennis team.
- R. Balakrishnan** — 5th year. Hostel prefect. President, Tamil Union. Vice President, Hostel Union. Secretary, Hindu Union. Treasurer, Bullough House. Played for the soccer, basketball and hockey teams. Skipper, basketball 2nd team.
- M. S. Nazeer** — 10th year. Played for the J/Schools cricket team. Colours man. Captain, Romaine House cricket team.
- S. Vasudevan** — 11th year. Secretary, H. S. S. and A/L arts unions. Editor, Tamil Union. Treasurer, Romaine House. Played for the basket-ball team.
- A. Kamalesan** — 9th year. Represented the school in athletics at Ceylon schools championships. Vice Captain of the team. Colours man in Athletics; Treasurer, Wilkes House and committee member, Hindu Union.

G. Sriharan — 13th year. Member, general knowledge team. Treasurer, Hindu Union. Committee member Tamil and H. S. S. Unions. Winner of a first class in scouting. Played for the basket-ball and hockey teams.

V. Jeyasingam — 11th year. Captain of the Bullough House hockey eleven. Winner of a first class in scouting.

Our annual soccer battle with the star-studded Staff team ended in an exciting draw. Even the five penalties given failed to provide a result. We thank the staff and Mr. E. S. Thambiah,

who handled the game well, for their whole hearted participation in this entertaining event.

I shall be failing in my duty if I do not thank our staff adviser, Mr. R. K. Rajasenan, for the encouragement and advice given to us in solving any difficulty that cropped up. Our thanks are also due to the Principal and Vice Principal for their guidance in bettering our relationship with the students. Finally I wish to thank every prefect for the sincere and devoted co-operation they have extended to me.

M. S. S. Sivakumar
Senior Prefect

Higher School Students Science Union Annual Report, 1971

<i>Patron :</i>	Mr. V. Balasuntharam
<i>President :</i>	S. Srikumar
<i>Vice President :</i>	V. Sivaji
<i>Secretary :</i>	K. Arasaratnam
<i>Vice Secretary :</i>	T. Rajkumar
<i>Treasurer :</i>	S. Sriranjana
<i>Editor :</i>	C. S. Sivakumar

I have great pleasure in submitting the annual report of the Higher School Students Science Union for the year 1971. The main aim of the Union is to promote a very keen interest in science among its members through speeches and debates. The Union has provided opportunities for its members to listen to a wide range of subjects in Science, prepared by its own members. A member having to address the Union on a subject chosen from outside his class syllabus, has to read outside his texts. This exercise opens a fascinating

realm both to the speaker and to the listener.

Speeches were delivered and discussions conducted on many interesting subjects. S. Sriharan delivered an interesting speech on, "The Sun and the Planets," while R. P. Selvarajah spoke on, "The Rapid Advancement of Science." Both talks were highly appreciated by all our members. The subjects of interest that were discussed were, "Social Diseases," "The Planets" and "Science in Everyday Life."

We are also proud to mention that we gave a helping hand to the "Higher School Students Union" towards conducting their annual dinner successfully.

On behalf of our Union, I extend my sincere thanks to our Principal, Mr. E. K. Shanmuganathan, and to our Patron, Mr.

V. Balasuntharam, for their enthusiastic co-operation, and kind encouragement in all our activities.

Before I conclude, it is my duty to thank very sincerely the members of our Union for their kind co-operation in the performance of my duties.

K. Arasaratnam
Secretary.

Scout Report — First Jaffna Troop

<i>Group Scout Master :</i>	Mr. M. Mahatheva
<i>A. S. M.:</i>	K. Uruthirakumar and B. Shanmuganathan
<i>Troop Leader :</i>	A. P. Devachandran

Scouting has always been encouraged at Central as it creates among students the desire to serve others, while at the same time it provides them with healthy recreation and acquaints them with different hobbies.

Our Scouts have maintained their usefulness to the community at large by their services as well as their efficiency.

Apart from regular meetings, the troop has organised special activities, training camps, training classes for badges, Inter-Patrol competitions etc.

The services of our Scouts are frequently in demand at the various sports competitions that take place very often on our college grounds and the Duraiappah Stadium, as well as at public functions in Jaffna city, since they can be trusted to execute their duties to the entire satisfaction of those concerned. The Scouts help at every college function too.

At the reception to the Governor-General, Mr. William Gopallawa, given by the Jaffna Municipal Council, our Scouts had the proud privilege of provi-

ding the guard-of-honour to His Excellency. They also helped in other ways at that function.

Our congratulations to D. Chandramohan and T. Jeyanathan on their obtaining the Queen's Scout Badge, to S. Jeyalingam on getting the Prize for the Best Scout for 1971, to T. Balakumar on annexing the prize for the highest Job Card Collection and to T. Balakumar, K. Vasanthan, N. R. P. Nathan, A. Har-eeswaran, R. Raveendran and N. Kuhendran on obtaining Green Cords.

I cannot end this report without a few words of thanks to Mr. V. K. Esurapatham, the former G. S. M., for his excellent contribution to our troop and to the movement. A keen Scouter, he obtained his Wood Badge last year. Our congratulations to him.

We are thankful to our former Principal, Mr. E. Sabalingam, and to our present Principal, Mr. E. K. Shanmuganathan, for all the assistance and advice given by them to promote the Scout Movement at Central.

M. Mahatheva
G. S. M.

SCOUT TROOP 1971

Seated (L to R): A. P. Devachandran, The Principal

Mr. M. Mahatheva (G. S. M.), The Deputy Principal, T. Jeyanthan

Standing 1st Row (L to R): N. Sukumar, T. K. Sekar, A. Hareeswaran

R. Raveendran, A. Sirirajaliagam, T. Bakeerathan, M. Navarajah

K. Nages, S. Rajamohan, M. Vasanthamohan

Standing 2nd Row (L to R): T. Balakumar, S. P. Jeyalingam

R. J. Thavachelvam, C. Selvarajah, Srisikandarajah, W. J. Rajkumar

R. Dickson, S. Mahendran

DRUM AND FIFE BAND

Seated (L to R): Major K. Balendra (Teacher-in-Charge), The Principal
S. Ravindrakumar, J. T. Thiagarajah, The Deputy Principal

Standing 1st Row (L to R): N. Kugendran, T. Dushyandan
S. Vishnudas, K. Vasanthan, A. Sooriyakumar, P. Visakanthan
C. R. Thambiah, P. Panchalingam, N. Rajadevan

Standing 2nd Row (L to R): S. Indrayokam, S. Wijeyaseelan
R. Dananjayan, S. Rajaratnam, S. V. Kulasingam

First Jaffna Cub Scouts — 1971

Lady Cub Master:

Mrs. R. H. Selvarajah

Asst. Lady Cub Master:

Miss L. R. Rajaratnam

Asst. Lady Cub Master:

Miss S. S. Chellatamby

Pack meetings are held every week and sometimes more often as occasion demands. All meetings commence and close with two minutes silent devotion; each Cub offers prayer according to the tenets of his own religion.

We have a non-sectarian 'Cubs' Own' once a quarter.

During school terms the Cubs run a First Aid Post to attend to minor injuries to boys of the Primary Section of the school.

Progress charts are maintained. Every Six has a Corner in which it exhibits its handicrafts, collection etc. The Corners have always had high praise from visitors.

The following are some of the Proficiency Badges our Cubs have worked for:

Artist	Cyclist	Guide
Athlete	Entertainer	Handicraft
Book Reader	First Aider	House Orderly
Collector	Gardner	Observer
	& Leaping Wolf.	

The Parent - Scouter relationship is very good and we enjoy their unstinted help at all Cub functions, One day Camps and Pack Holidays.

Our Cubs took part in the Baden - Powel Day celebrations in February.

In March the Cubs went out on a nature - ramble to the park, identifying

trees and plants, watching the birds and fishes in the Lotus Pond. They also collected specimens.

We had a Pack Holiday at Keerimalai. A number of Proficiency Badge tests were also carried out on this day.

An enjoyable one-day camp was held at Casurina Beach. The cubs enjoyed their swim in the sea. They also combed the beach for their collection of shells.

We are proud and happy that our Cub Pack has been judged the Best Pack for the years 1969 and 1970 and have won the much coveted Sir Andrew Caldecott Bowl, presented by His Excellency, the Governor - General and Chief Scout, at Queen's House, Colombo, for two years in succession. Three Cubs and the C. M. were invited to receive the Bowl in August this year.

C. M. Mrs. R. H. Selvarajah has obtained her Cub Wood Badge, the highest award in Cubbing. She is also serving on the Training Team. She has been appointed District Cub Scouts.

A. C. M. Miss L. R. Rajaratnam has passed part two of the Cub Wood Badge. A. C. M. Miss S. S. Chellatamby has finished her P. W. T. C. She is Honorary Secretary of the Rock Council.

Akela, Baloo, Bagheera (as the Cub Scouters are called) and the thirty six

Cub Pack are a jolly band and they enjoy themselves thoroughly in all spheres of their activities.

We wish to express our sincere thanks to Mr. W. N. Thevakadacham A. D. C. (Cubs) for the most interesting and impressive talk he gave our Cubs on what he saw and experienced when he was in Gilwell, England, a few months ago.

We take this opportunity to thank our G. S. M. for his ready help at all times.

A special word of thanks is also due to members of our staff for all their help and co-operation.

Last, but not least, we are very grateful to our principal for the help and encouragement he gives us.

Mrs. R. H. Selvarajah
C. M.

Report of the Board of Hostel Prefects — 1971

<i>Senior Prefect:</i>	M. S. S. Sivakumar
<i>Secretary:</i>	S. Sivakumar
<i>Prefects:</i>	K. Chandrabalan, R. Ratnakumar R. Nanthakumar, R. Balakrishnan S. Sritharan, G. Nandakumar K. Jegatheesan, S. Puvanachandran P. Nadarajah

Senior Students are appointed Hostel Prefects by the Hostel Masters. Their duties are harder than that of their counterparts in the college. Unlike the day-scholars, the hostellers live in the college premises day and night and it is the duty of the Board of Prefects to assist the masters-in-charge to manage the boarders at their various places of activities such as the study hall, playground, refectory and dormitory.

Again, the hostellers are in the forefront of any function or any activities

connected with the college and the prefects are there not only to coax them to work but also to see that they be ave properly. The Board of Prefects are hard at work on the "Hostel Day" which is celebrated on a grand scale and climaxes in the Annual Dinner followed by a variety entertainment. The programme for the day is carefully drawn up by the prefects to provide the boys with fun and frolic.

The Wednesday of each week is known among the hostellers as the "Exeat

Day. On this day they are allowed to take an evening stroll in the town. With the help and guidance of our Hostel Masters we make our fellow students feel that the hostel is their home — a home away from home.

We take this opportunity to express our sorrow at losing the valuable services of K. D. Arulanandam and S. V. Balasubramaniam. At the same time we heartily welcome the appointment of K. Jegatheesan, S. Puvanachandran and P. Nadarajah as Hostel Prefects.

We thank our Principal and Vice Principal for their interest in the hostel

and for the valuable suggestions and encouragement given to us. We are indebted in no small measures to our Hostel Masters Mr. K. Vinayagampillai, Mr. A. Sinnathamby and Mr. W. Aron Singho for their guidance and assistance. The hostellers are proud of having them as Hostel Masters.

It is said that a snuff box has no right to sneeze. But I will be failing in my duty if I do not make mention of the whole hearted co-operation and support given to me by the members of the board.

M. S. S. Sivakumar
Senior Prefect

Rigg Hall Union — Report for 1971

<i>Patron :</i>	Mr. E. K. Shanmuganathan
<i>Vice Patron :</i>	Mr. W. A. Aron Singho
<i>President :</i>	S. S. Sritharan
<i>Gen. Secretary :</i>	G. Nandakumar
<i>Vice President :</i>	R. Balakrishnan
<i>Asst. Secretary :</i>	T. Shanmugalingam
<i>Treasurer :</i>	S. Skantharajah
<i>Editor :</i>	P. Nadarajah
<i>Games Secretary :</i>	M. I. Sharrieffali
<i>Sick Room Prefect :</i>	Donald Ramalingam

Representatives of the Dormitories —

<i>Post - Senior Dormitory</i>	— Donald Ramalingam
<i>Senior Dormitory</i>	— M. S. Nesaratnam
<i>Side Dormitory</i>	— T. Paramalingam
<i>Junior Dormitory</i>	— S. Kathirkamanathan

Meetings of the Union are held every Thursday at which problems relating to the hostel are discussed and solutions arrived at. All members of the hostel have equal status in the Union and can freely express their views.

At the very first meeting in the new year, the "freshers" introduced themselves. A number of debates on world affairs took place in several succeeding meetings. Much enthusiasm was shown in these debates and a hostel debating team was selected. We had quite an exciting debate with the Vembadi Girls' High School Hostel. Debate were also held among the three senior dormitories.

The most joyous and important day of our life is the Hostel Day which was celebrated this year on 4th October. The Chief Guest was Mr. A. Mathiapparanam. We had a full programme of games like carrom, chess, cricket, table tennis, soccer, basket-ball, volley-ball and pillow fighting, and also contests in General Knowledge, Oratory (Tamil and English) and Singing. The day was wound up with a wonderful dinner prepared by our expert chefs. After the dinner, the distribution of prizes took

place, followed by an exciting drama produced by the hostellers themselves.

This report would not be complete if I do not mention the help and advice so willingly given us by our "foster parents" — the Principal and Hostel Masters. Mr. E. Sabalingam left us in June this year after being for nearly seven years our Principal. During that time he took the keenest interest in our welfare and the development of facilities at the hostel. We are grateful to him for all that he did for us. Mr. E. K. Shanmuganathan, our new Principal, has always looked to our comforts, and wherever inconveniences existed has taken immediate steps to end them. We are grateful to our Hostel Masters, Messrs. W. A. Aron Singho, K. Vinayagampillai and A. Sinnathamby, who regardless of their convenience, have always been available to us when we needed help.

Our hostel prefects, I think all would agree to have done a splendid job of maintaining discipline in freedom. Finally, I thank all hostellers for making life in the hostel quite a pleasant one.

G. Nandakumar

Secretary

Student Christian Movement

<i>Staff Advisers :</i>	Mr. N. S. Rathinasingham Mr. S. H. Setukavalar Mrs. I. Mathiapparanam P. S. Ravindralingam Donald Ramalingam R. J. Thavachelvam
<i>Junior President :</i>	
<i>Hony. Secretary :</i>	
<i>Hony. Treasurer :</i>	

I have great pleasure in submitting the report of the S. C. M. which is the association of Protestant Christian students in our college.

We are affiliated to the All-Ceylon S. C. M. through the Jaffna Inter-Collegiate Christian Fellowship. Every Protestant Christian student in college is a member of our S. C. M.

All Christian students of our school attend morning prayers at St. Peter's Church on the fifth day of the week. For a time during the second term, we had religious assemblies on four days of the week. The morning prayers were conducted by members of the staff or by Advanced Level Students. Miss C. Veerakathipillai came occasionally to teach us new hymns and songs. Our sincere thanks are due to her.

Eight members of our group attended a camp at Casuarina Beach. We also participated in the conference organised by the J. I. C. C. F. Donald Ramalingam was elected the representative of our college on the J. I. C. C. F. Committee.

Our Annual Christmas Play and Carol Service took place on 15th November in the Romaine Cooke Hall. The service commenced with a Thevaram by J. Thivyanathan, while Rev. E. C. Nodder led us in prayer. Rev. A. J. C. Selvaratnam delivered the Christmas message. As usual

we put on board both an English play and a Tamil play. The last item of the day was a recital of lyrics by Miss Jeeva Rajaratnam of the staff of Jaffna College. We are very grateful to her for this grand recital.

Our thanks are due to Mr. N. Thevapalasingham, Mr. S. V. Kirupairaj and Mrs. R. H. Selvarajah for the pains they took in training the students for the English play, and to Mr. S. Edward who was in charge of the Tamil play.

I take this opportunity to thank our former Principal, Mr. E. Sabalingam, and our present Principal, Mr. E. K. Shanmuganathan, for the sincere interest they have been taking in our activities.

Our thanks are also due to Mr. V. V. Rajaratnam, who from 1964 till his retirement on 31st December 1970, had been our Senior Staff Adviser. We always looked forward to his help and guidance and were never disappointed. We are glad that his successor as Deputy Principal, Mr. N. S. Rathinasingham, is our new Senior Staff Adviser. We are thankful to him for his wise direction and counsel and also to Mr. S. H. Setukavalar, Mrs. I. Mathiapparanam and to all other members of the staff for their help.

Finally, I wish to thank all Christian students, Catholic and Protestant, and the members of the S. C. M. Committee for the enthusiasm they have shown and the co-operation they have given. I wish all Centralites a Merry Christmas and a Blessed New Year.

Donald Ramalingam
Hony. Secretary

The Catholic Association

<i>Patron :</i>	The Principal
<i>Vice Patrons :</i>	Mr. S. Edward
	Mr. S. Anthonypillai
	Mr. A. M. David
<i>President:</i>	M. Kanaganayagam
<i>Vice President :</i>	M. V. Anton
<i>Secretary :</i>	M. Anton
<i>Treasurer :</i>	V. Selvakumar

I have great pleasure in submitting the Annual Report of the Catholic Association for the year 1971. We have our Prayer Meetings on Fridays presided over by Mr. S. Edward. The Catholic members of our staff as well as speakers from various Catholic Institutions have addressed our weekly meetings. Special mention must be made of Mr. P. J. Amirthanayagam, retired teacher of St. Patrick's College. We are very grateful to him for a series of talks he gave us with visual aids.

Our monthly 'Retreat' for half a day began with a social organised by our Parish Priest, Rev. Fr. B. Soosaipillai, at the Church of Lady of Refuge at the beginning of this year. Ever since our members have been participating in it. But it is sad to note that the attendance at the Sunday classes at the Parish church is not satisfactory. We earnestly appeal to parents to encourage their children to attend the Sunday classes. The highlight of our activities for the year was our participation at the Catechetical camp on the 23rd and 24th of October. We benefitted very much by the discussions led by Rev. Fr. Emmanuel and his team. They cleared many doubts from our minds during the question periods. We wish

to express our sincere thanks to Rev. Fr. Balasundaram, Rev. Fr. B. Soosaipillai and Rev. Sister Maria Rose for organising the camp.

As usual we participated in the College Carol Service and the X' mas plays with our other Christian brethren in the College. We are proud to say that our Association is now affiliated to the Federation of All-Ceylon Catholic Union. We regret that we had to abandon our annual pilgrimage to the Madhu Church during the April vacation owing to the disturbances in the country.

We wish to express our gratitude to our Patron and Principal, Mr. E. K. Shanmuganathan, for all the help he has given our Association. We also thank the Catholic members of the staff for their assistance and guidance, specially to Mr. S. Edward, who is mainly responsible for the successful functioning of the association. I take this opportunity to say a word of welcome to one of our Vice Patrons, Mr. A. M. David, who joined the staff during the course of this year. Our thanks are due to the President and all the members who have contributed their mite towards the success of this association. We wish our readers and the members, A Very Happy Christmas and A Bright New Year.

M. Anton
Hon. Secretary

HOUSE REPORTS

Bullough House — 1971

<i>Senior House Master :</i>	Mr. M. Mahadeva	
<i>House Captain :</i>	R. Selvakumar	
<i>Secretary :</i>	V. Nimalanathan	
<i>Treasurer :</i>	R. Balakrishnan	
<i>Athletic Captain :</i>	R. Sriskantha	
<i>Cricket Captain :</i>	K. Raveendran	
<i>Soccer Captain :</i>	S. Jeyaratnam	
<i>Hockey Captain :</i>	V. Jeyasingam	
<i>Volley-ball Captain :</i>	V. Kamalainathan	
<i>Basket-ball Captain :</i>	R. P. Selvarajah	
<i>Drill Squad Leader :</i>	S. Jeyalingam	
<i>House Prefects :</i>	R. Balakrishnan,	R. Selvakumar
	R. Ratnakumar,	N. Sundaram

It is with great pleasure and pride that I submit this report. 1971 was a year of great success for Bulloughites in all spheres of activities. Bulloughites therefore have good reason to be proud of themselves.

In field sports we had a grand year. This year too we emerged champions in the Inter-House Athletic Meet. We also won the challenge trophy for Relays. I have to congratulate three Bulloughites especially as their achievements were in large measure responsible for our winning the championship. They are S. Thevarajan and R. Sriskantha in the under 19 age group, and M. I. Sheriff Ali in the under 17 age group. Others who did well in the meet are M. S. Azad, A. G. T. Thamber, (under 19) and S. Kugabalasooriyar (under 16). M. I. Sheriff Ali set up new times in the 100 metres and 200 metres and a new mark in the long jump. He also set up a new record in the 100 metres at the Jaffna Central Zonal Meet. I must thank again our

Athletic Captain R. Sriskantha for his inspiring leadership.

We have four outstanding players in the college Ist XI Hockey team. They are R. Balakrishnan, Atchuthakumar, S. Thevarajah and M. I. Sheriff Ali. M. I. Sheriff Ali was selected to play for Jaffna Combined Schools' Hockey team in 1971.

Two members from our house played in the college Cricket Ist XI. They are S. Victor and S. Thevarajan.

The Secretary of the Hindu Union, R. Balakrishnan, and the President of Tamil Union, M. I. Sheriff Ali, are from our house.

I am very thankful to our Senior House Master Mr. M. Mahadeva and the other Bullough house masters for giving us all the encouragement that we needed.

Finally, I wish to place on record my sincere thanks to all Bulloughites for their enthusiastic co-operation and assistance. I wish all the Bulloughites every success and I hope they will keep our flag flying for years to come.

R. Selvakumar
House Captain

Percival House

<i>Senior House Master :</i>	Mr. R. K. Rajasenan
<i>House Captain :</i>	K. Arasaratnam
<i>Secretary :</i>	S. Mahendrarajah
<i>Treasurer :</i>	P. Ravindralingam
<i>Athletic Captain :</i>	S. Shanthikumar
<i>Cricket Captain :</i>	K. Suthakar
<i>Soccer Captain :</i>	T. Mangalabarathy
<i>Hockey Captain :</i>	S. Sriskantha
<i>Volley-ball Captain :</i>	T. Muthukrishnan
<i>Basket-ball Captain :</i>	R. Nandakumar
<i>Drill Squad Leader :</i>	K. Sivanesan
<i>House Prefects :</i>	V. Balasubramaniam
	S. Mahendrarajah
	S. Theivendran

In presenting the report of the Percival House for the year under review, I am proud to say that we have succeeded to a great extent, although not to our expectations. In Athletics, we obtained the third place in the Inter-House Meet. However there were a number of excellent individual performances by some of our athletes. K. Visvalingam ran the 1,500 metres race in 4 mins. 40.2 secs. and created a new College record. He won the Best Performance Cup as well as the Championship cup. Ravindran and Rajasegaram (under 16) also won the Championship cup in their group. Mention must also be made of Anton, Srikantha, Ragulan, Sivanesan and Balakrishnan who helped to increase our points tally. In addition, I am also very happy to state that we continue to remain unbeaten in the Tug-of-War.

Four members of our House, Srikantha, Ravindran, Nalliah and Visvalingam play in the college Hockey team. Srikantha is the captain of the College Hockey First XI. Srikantha and Visvalingam (under 19) and Ravindran (under 16) played in the Jaffna Combined Schools' Hockey team.

Mangalabarathy, Visvalingam and Anton are members of the college First XI Foot ball team. Nandakumar captained the College Basket-ball team. Percival House is well represented in the other sports as well.

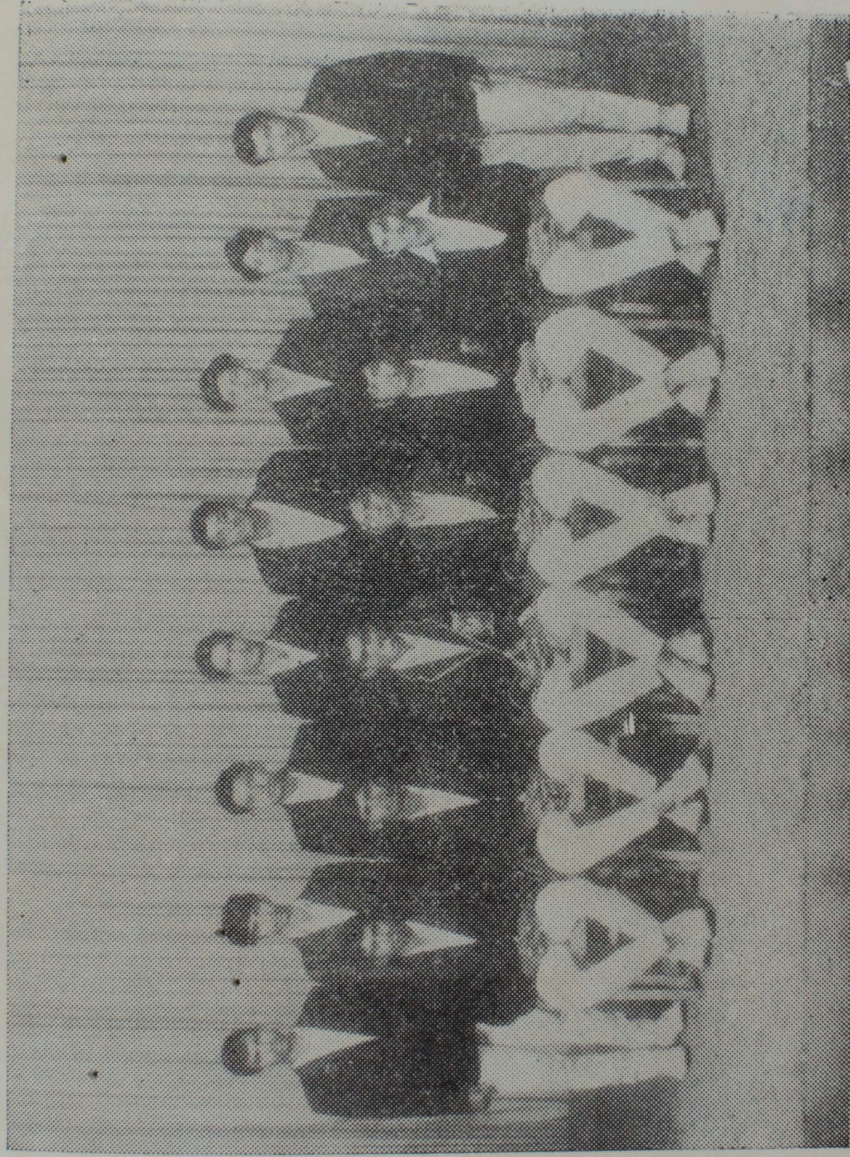
I must sincerely thank the Athletic Captain and the Treasurer for the excellent job they did for the house. M. S. S. Sivakumar has been appointed the Senior Prefect of the College and we extend our hearty congratulations to him.

Finally, I would be failing in my duty, if I do not thank our House Master, Mr. R. K. Rajasenan, for his ardent support and advice which were shown in a positive manner on various occasions. I would also like to make use of this opportunity to thank our former House Master, Mr. M. Arunasalam, for all the services he rendered to the House for a number of years. We hope he will continue to take a lot of interest in our activities even in his retired life.

May I end by thanking the other Houses for maintaining the true spirit of sportsmanship and healthy rivalry in all Inter-House activities.

K. Arasaratnam
House Captain

CRICKET TEAM — FIRST ELEVEN 1971

Seated (L to R): S. Devarajah, R. Srikantha, K. M. Shanthikumar
T. Mahendran (Captain), M. S. Nazeer, R. P. Selvarajah
Standing (L to R): P. Jeyakumar, S. W. Anandarajah, D. S. Thiagarajah
K. Viswalingam, S. Mahendrarajah, A. Kamalesan, S. Sivakumar
N. Narendran

SOCCER TEAM — FIRST ELEVEN 1971

Seated (L to R): The Prefect of Games, The Principal, R. J. Edward
 (Cap'tain), The Deputy Principal, Mr. A. M. David (Coach)
Standing 1st Row (L to R): T. Mangalabarathi, A. V. Anton
 K. M. Shantikumar, A. Sivasubramaniam, K. Visuvalingam
 N. Jeyaraj, M. I. Sheriff Ali
Standing 2nd Row (L to R): A. C. George, P. Vijayarathan
 R. Balakrishnan, S. Thevarajah, T. Shanmugalingam

Romaine House — 1971

<i>Senior House Master :</i>	Mr. M. Paramanathan
<i>House Captain :</i>	T. N. Gunaratnam
<i>Secretary :</i>	K. Sivaji
<i>Treasurer :</i>	S. Vasudevan
<i>Athletic Captain :</i>	J. K. Premachandran
<i>Cricket Captain :</i>	M. S. Nazeer
<i>Football Captain :</i>	G. N. Edward
<i>Hockey Captain :</i>	S. Srishanker
<i>Basket-ball Captain :</i>	S. Sriharan
<i>Drill Squad Leader :</i>	R. Thavachelvam
<i>House Prefects :</i>	T. Mahendran
	V. Sivaji
	M. S. Nazeer
	J. K. Premachandran
	S. Vasudevan
	G. Sriharan

It is with great pleasure and pride that I submit this report for the year 1971.

Athletics :

We gained the second place in the Athletic Meet of our college. We congratulate Bullough on coming first. J. K. Premachandran, our captain, performed splendidly in the Javelin Throw and the 100 metres, coming first in both events. In the 100 metres event he covered the distance in 11.8 seconds to equal the ground record set up by P. Poovendran in 1966. He would have come first in the 300 metres hurdles too, but unfortunately he stumbled at the very last hurdle. P. Vijayanathan gained one first place and two seconds while N. Narendran was placed first in the Discus Throw. S. Sivakumaran too did well.

The Juniors Anura (under 16) and C. Balakrishnan (under 14) became cham-

pions in their respective groups. J. K. Premachandran and P. Vijayanathan brought us further honour, both by being selected for the JSSA Zonal Athletic Meet and Public Schools' Athletic Meet and by doing extremely well in their events. J. K. Premachandran was placed first in the Javelin Throw in both meets. In the JSSA Zonal Athletic Meet, he was placed first in the 300 metres Hurdles and second in the Long Jump, while P. Vijayanathan came second in the 300 metres Hurdles and third in the 110 metres Hurdles.

Soccer :

We won the Inter - House Championship this year. For this we are greatly indebted to our captain G. N. Edward. His enthusiasm and daring spirit was backed by all-round team work. The following have found places in the college Soccer First Eleven: G. N. Edward, M. A. Canaganayagam and P. Vijayanathan.

Cricket :

Seven Romainites are in the College XI — T. Mahendran, J. K. Premachandran, D. J. Niles, M. S. Nazeer, G. R. Handy, T. Thavendran and T. N. Gunaratnam. T. Mahendran had the honour of scoring the only double century of the season, while J. K. Premachandran excelled as a bowler. J. K. Premachandran, T. Mahendran and M. S. Nazeer were selected for the Northern Zonal Schools' (under 18) Eleven.

I will be failing in my duty if I do not mention a Romainite who has brought honour to the house in a different way. V. Sivaji, one of our House Prefects, has been awarded a Government of India

Scholarship to Calcutta University to follow a course in Statistical Engineering.

I must sincerely thank the House Treasurer S. Vasudevan, Secretary K. Sivaji, Athletic Captain J. K. Premachandran, Drill Squad Leader R. Thavachelvam, Cricket Captain M. S. Nazeer and Basket-ball Captain S. Sriharan for their great assistance to me in keeping our House flag flying.

Finally, I wish to thank on behalf of us all, our Senior House Master Mr. M. Paramanantham. With his tact and sociability, his refusal to lose heart at any time he was able to rouse the enthusiasm of everyone and was in a very great measure responsible for our successes.

T. N. Gunaratnam

Captain

Wilkes House Report

<i>Senior House Master :</i>	Mr. K. Manickavasagar
<i>House Captain :</i>	R. Nanthakumar
<i>Athletic Captain :</i>	K. M. Shanthikumar
<i>Cricket Captain :</i>	S. Rajendra
<i>Football Captain :</i>	K. Ragunathan
<i>Basketball Captain :</i>	G. G. Benjamin
<i>Hockey Captain :</i>	T. Thirukumar
<i>Volleyball Captain :</i>	T. Rudren
<i>Dramatic Group :</i>	B. Balasubramaniam, S. Srikumar Uthayakumar, Thiyagarajah and R. Illankovan
<i>House Secretary :</i>	B. Balasubramaniam
<i>House Treasurer :</i>	A. Kamalesan
<i>House Prefects :</i>	S. Sivakumar, S. Srikumar, A. Muhunthan, R. Nanthakumar A. Kamalesan

This year Wilkes House kept its banner flying high in many activities. The boys took to it in a big way in the many interests of the House. The keenness and efficiency of the boys were revealed when the House annexed the March Past Prize after six years. Our boys did well in the Sports Meet too. Special mention must be made of our Athletic Captain — K. M. Shanthikumar who did much more than was expected from him. At the Sports Meet he was the proud possessor of the Under 17 Championship cup and to crown it all, he made other athletes look small when he broke three existing college records — in the 400 metres, Putt Shot and Pole Vault. He did not stop with his achievements here; for he went on to win more laurels at the Public Schools' Meet and the Junior Nationals Meet held in Colombo. He came first in the Pole Vault and third in the High Jump respectively. We are indeed very proud to possess an athlete of such ability. Another athlete worthy of special mention is A. Kamalesan who did well in the sports meet and came fourth in the Public Schools' High Jump event. Other athletes who brought credit to the House were Under 14 Champion B. J. Jeyam and Over 19 Champion T. Rudren. P. Sivasubramaniam, P. Shanger, S. Sivamithiran and M. Jeyakumar too took an active part.

We have a proud card of academic achievements too to show. M. Kumaringam won a scholarship to Russia. He was the only Tamil in that batch. We wish him all success in his studies. A. Muhunthan, C. Y. Knight and B. E. Y. Thomas were three of the few that entered the Ceylon University. We wish

these three too all the best in their new advanced academic sphere.

The other stalwarts of the House were K. Arulananthan who led the college Basketball team, M. Jeyakumar — skipper of the college Cricket 1st XI, S. Sivakumar — Deputy Senior Prefect, K. Ragnathan — Vice Secretary of the H. S. S. Union, S. Srikumar — Science Union President and B. Balasubramaniam — H. S. S. Union President.

The following members of the House played in the college teams:

Hockey 1st XI: T. Thirukumar and T. Shanmugalingam.

Cricket 1st XI: P. Sivasubramaniam, S. Rajendra and K. M. Shanthikumar.

Football 1st XI: K. M. Shanthikumar, P. Sivasubramaniam, N. Jeyarajah and T. Shanmugalingam.

2nd XI: P. Shanger, N. Kugan and S. Manoharan.

3rd XI: S. Sivamithran and Edward.

Basketball: G. G. Benjamin and R. Illankovan.

Finally, I thank the Senior House Master, Mr. K. Manickavasagar, whose services and counselling have been very valuable to us, and who has been in the forefront steering the House through many obstacles. I also thank the House Prefects and boys who by their co-operation and achievements helped the House to win its laurels.

R. Nanthakumar
House Captain

Report of the Jaffna Central College Teachers' Circle (1969 — 1971)

I deem it a great privilege and a pleasant task to present the Report of the Jaffna Central College Teachers' Circle for the period under review. The Teachers' Circle which has been functioning as a forceful, 'vibrant' Body for a little more than three decades had its baptismal ceremony in the nineteen thirties, has during the years matured into a powerful and well-knit body, better equipped both physically and mentally to solve all problems confronting the teachers. In short, it has contributed in no small measure not only to strengthening our bonds of friendship and cordiality but also in helping us to work as a team — with one accord.

1969 :

In the year under review, Messrs' T. I. Abraham, S. Mahalingam, S. Kulasegarasingam, V. S. Suntharasingam and C. Kesavarajah left us — the former two taking their bow from the stage they strode for more than two decades. It gives me deep satisfaction to record that both these resourceful and respected members of the 'Circle' are actively engaged even after their retirement — the former as Business Secretary of the Jaffna Y. M. C. A. and the latter as a Teacher in Brunei. Mr. S. Kulasegarasingam who has been associated with the School for well nigh forty years, both as student and teacher, is now Lecturer in English at the Palaly Teacher's Training College. Mr. V. S. Suntharasingam who had thrown himself fully into the School's Hindu religious activities as President of the J. C. C. Hindu Mantram, left us on promotion as Head Master. We extend to them our sincere wishes for many more years of service. Mr. C. Kesavarajah left us to

follow the course for the Diploma in Education at the University of Ceylon.

1970 :

Messrs. A. Sinnathamby, R. Lankadurai, T. Kanagalingam and C. Balaraman joined the Circle during this year. But no sooner had these got accustomed to the traditions of the Circle, than another band of teachers left us — Veterans Messrs. A. Mathiyaparanam, V. V. Rajaratnam, M. Arunasalam and K. Somasundaram.

The Circle now misses the mirth and laughter that usually followed the anecdotes related by the linguist Mr. Mathiyaparanam. We are also now deprived of the pleasure of listening to the vibrant stentorian notes of Mr. V. V. Rajaratnam, the sharp but pleasant altos of Mr. M. Arunasalam and the deep 'baritone' of Mr. K. Somasundaram.

1971 :

We congratulate Mr. N. S. Rathinasingham, a former President of our Circle, who was appointed Deputy Principal of the College in succession to Mr. V. V. Rajaratnam, at the beginning of this year. The Circle felicitated him at a dinner. Our congratulations and best wishes.

During this year we welcomed into our midst Messrs. N. Thevapalasingam, V. T. Tharmarajah, V. Umapathisivam, A. Sathasivam, Mrs. P. Balasundaram, Mrs. L. Selvaratnam, Miss P. Chelliah, Miss P. Victoria and Mr. M. Basheer.

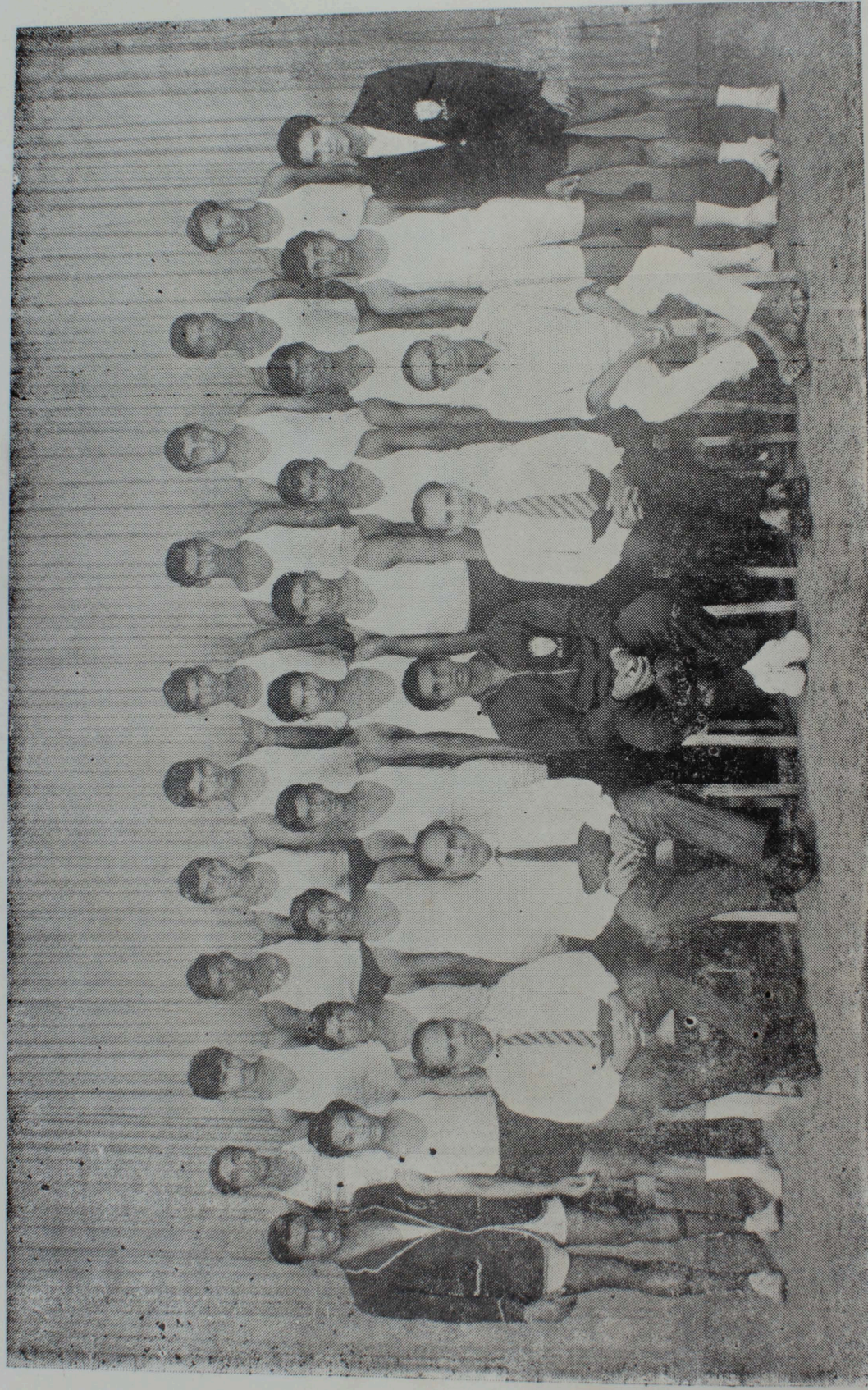
The following members left us during this period. Mrs. P. Sabaratnam left us on transfer to Colombo. Mr. K. V.

COLLEGE PUBLIC SCHOOLS' ATHLETIC TEAM

Winners of the Trophy for the highest points obtained in the field events among outstation schools in the All Ceylon Public Schools' Meet, 1971

Seated (L to R): The Prefect of Games, The Deputy Principal
J. K. Premachandran (Captain), The Principal, Mr. E. S. Thambiah (Coach)
Standing (L to R): M. S. Azad, S. Sriathan, S. Kugabalasooriar
K. Visuvalingam, K. M. Shantikumar, S. Thevarajah, P. Vijayanathan
Rajasekaram, M. I. Sheriff Ali

Seated (L to R): Mr. A. Kulendran (Prefect of Games), The Principal, J. K. Premachandran (Captain)

The Deputy Principal, Mr. E. S. Tambiah (Coach)

Standing 1st Row (L to R): K. M. Shantikumar, M. S. Azad, S. Rajasekaram, S. Kugabalasooriar, A. Sooriakumar

K. Visuvalingam, P. Shanker, S. Thevarajah, S. Saundrarajah, V. Kamalainathan, M. I. Sherifi Ali

Standing 2nd Row (L to R): S. Srirathan, D. Raveendran, G. Chandrakumar, S. Balakrishnan, T. Anton

M. Sylvester, N. Jeyarajah, T. Manickarajah, N. Vijayanathan, S. Jeyaratnam

Rasalingam left us to follow a two year specialised Course in Mathematics at the Teachers' Training College, Palaly. Mr. K. Kathiravelu went on promotion as Grade I Head Master. Our past Principal Mr. E. Sabalingam and the Head Master Mr. S. S. Velupillai both left us this year — the former as a Selection Grade Principal to the premier Hindu institution of the island — Jaffna Hindu College — and the later as Head Master to the (Practising) Senior Secondary School at Nallur. Mr. C. Kesavarajah who returned to us from Peradeniya was also transferred to a School in Matale. We wish them all a very happy time in their new environment.

Weddings :

Our best wishes to the following couples.

Mr. S. Anthonipillai — Miss Angela
Singarayar

Mr. V. K. Balasubramaniam —
Miss Kamalawathy Subramaniam

Mr. R. Lankadurai — Miss Joyce
Shanthamalar Sachithanantham

Deaths :

We record with deep regret the passing away of the much revered Principals — the Rev. Dr. D. T. Niles and Mr. A. E. Tamber. The sudden and untimely deaths of these two 'giants' in the field of Education came as rude shocks to us. They had not only graced all our social functions but also most ungrudgingly come to our rescue in our hours of need.

Meetings and Other Activities :

In all we have had 10 General Meetings, and 16 Committee Meetings during the period under review. Our Circle responded to the call of the nation

by generously contributing towards the "Save the Country Fund."

The Annual Staff Vs. Prefect Soccer Match was played recently. A multitude of students showed their enthusiasm by screaming their hearts out at the magnificent display of their tutors. Zeal of a rare order by the staff kept their supporters spell bound.

During the Golden Jubilee Celebrations of our Commercial Department, our Circle entertained the Departmental officials and Guests at a luncheon on Party.

Our new Principal Mr. E. K. Shanmuganathan was welcomed at a Garden Party organised by the Circle. The Committee of the OBA and PTA were also invited to this function.

The Circle bid farewell to Mr. E. Sabalingam at a grand dinner organised by the Circle.

With frequent transfers or the threat of transfer of teachers and the consequent lessening of the attachment of the staff to the school the role of any association like the Teachers' Circle as a force that strengthens the bonds of love and understanding among members is really formidable.

I will be failing in my duty if I do not thank our President Mr. K. Manickavasagar who has been always a guiding star of our Circle and conducting the affairs of the 'Circle' in a most acceptable and efficient manner. I am thankful to the members of the Executive Committee who helped me in carrying out my duties to the satisfaction of all concerned.

Finally, may I take this opportunity to thank each and every one of the members of the Circle for their wholehearted support in all our social functions and meetings.

A. Balasingham
Hony. Secretary

PRIZE DAY HYMN

*Lord of our life, on this glad day,
Praise we Thy name, and humbly pray
That grace divine and godly fear,
May crown the labours of the year.*

*The best and highest glory, Lord,
Help us to seek; Thy strength afford
With noble toil and joyous praise
Gladly to fill our round of days.*

*Let Central's sons afar who dwell,
In distant homes, the chorus swell;
Bless Thou their toil, and bind as one
Those present here, those long since gone.*

*Teach us to serve the land we love,
Steadfast for truth, all things to prove;
Bid us in dark or light to stand
In honour firm, a chosen band.*

*Teachers and taught may wisdom guide,
Through all the years with us abide;
Let this our College ever be
Home of one pure fraternity.*

மத்தியம்

தமிழ்ப் பகுதி

அறிவிலே தெளிவு, நெஞ்சிலே உறுதி,
அகத்திலே அன்பினோர் வெள்ளம்,
பொறிகளின்மீது தனியர சாணை,
பொழுதெலாம் நினதுபே ரருளின்
நெறியிலே நாட்டம், கரும யோகத்தில்
நிலைத்திடல் என்றிவை யருளாய்,
குறிகுண மேதும் இல்லதாய் அனைத்தாய்க்
கூலவிடு தனிப்பரம் பொருளே!

— பாரதியார்.

பஞ்ச சீலம்

— திருவாசகமணி கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம் —

சைவ நாயன்மார்களுக்கு 63-வர் என்று பெயர். 63 ஐத் திருப்பிப் போட்டால் வரும் எண்ணிக்கை 36. சைவ சித்தாந்திகளுக்கு 36-ம், 63-ம் நிலையாய், உயிர்நாடி போன்ற எண்களாகும். 63— நாயன்மார்களையும், 36—தத்துவங்களையும் முறையே குறிக்கும் எண்கள்.

சைவர்களாகிய நாம் நம் சமயத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய ஒரு சில தத்துவம் பற்றியும், நாம் நாள்தோறும் நம் வாழ்க்கையில் இன்றியமையாது பின்பற்றவேண்டிய சில காரியங்கள் பற்றியும்தான் நான் சுண்டு குறிக்க விரும்புகிறேன்.

மானிடரின் உடல்நோய் தீரச் சித்த வைத்திய மருத்துவர் வழங்கும் உபாயங்கள் மூன்று: மணி, மந்திரம், ஔஷதம். அதே போன்று, மானிடரின் உயிர்நோய் தீரச் சித்தாந்த மருத்துவம் வழங்கும் உபாயமும் மூன்றேதான்: மணி, மந்திரம், ஔஷதம்.

மணி என்பது உருத்திராக்க மணியைத்தான். மந்திரம் என்பது நமசிவாய என்னும் பஞ்சாட்சரம். ஔஷதம் என்பது திருநீற்றினை. எனவே, சைவத்தின் அடிப்படைகளாகிய, அக்கமணி, அஞ்செழுத்து, ஆலீவாயான் திருநீறு ஆகிய மூன்றினையும் வாழ்க்கையில் பிணைத்து வாழ்பவர்கள்தான் சைவர்கள் — அப்படி இல்லாதார் சைவர் அல்லாதார்.

திருஞானசம்பந்தர் ஆகிய நால்வர்களும் ஏனையோரும் நமது உடற்பிணி, உயிர்ப்பிணி, பிறவிப்பிணி ஆகியவற்றை ஒருங்கே அழிக்கவல்ல சாதனங்கள் திருநீறும், ஐந்தெழுத்தும் என்று உறுதியாக அறுதியிட்டுப் பாடியும், கண்கூடாக

நடந்தும் காட்டிச்சென்றுள்ளனர். அவ்வுண்மையினை இந்நாளிலும்கூட நம் அளவில் உணர்ந்து அனுபவிக்கிறோம். பிற சமயத்தாருக்கு நம் சைவத்தின் மேன்மையைப் போத்திபதோ, வாதிப்பதோ வெறும் பாட்டளவிலும் ஏட்டளவிலும் மட்டுமே இருந்தால் நம் முயற்சி தோல்வியடையும். ஆனால், அவற்றை நம் வீட்டளவிலும், நாட்டளவிலும் நடந்து காட்டுவோமேயானால் அப்போதுதான் நம் சமயம் ராஜாங்கத்தில் அமர்ந்த சைவமாகும். அப்போதுதான் அதில் சேரவாரும் ஜெகத்தீரே என்று அழைப்பதற்குப் பொருளும் உண்டு, போதிய வெற்றியும் கிட்டும். “The Proof of the Pudding is in the eating” — “உணவின் உருசியை உண்பதில் காண்க.”

இன்னும் நம் சைவ மக்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சில கொள்கைகள் உண்டு.

1. வேதத்திலும் ஆகமத்திலும் நம்பிக்கை வைத்தல்.

2. சிவபெருமான் ஒருவரே பரம்பொருள் என்ற நம்பிக்கை.

3. அதனையொட்டியே, தென்னாடுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் ஆகிறான் என்ற நம்பிக்கை.

4. ஆலயத்தையும் ஆலய உருவங்களையும் சிவமாகப் பாவித்தல்.

5. விக்ர ஆராதனை அல்லது உருவ வழிபாட்டின் தத்துவம் அறிந்து அதில் பரிபூரண நம்பிக்கை வைத்தல்.

6. சிவலிங்கத் தத்துவம், நடராஜர், முருகர், விநாயகர் இவர்களின் தத்துவம் உணர்ந்து நம்பிக்கை வைத்தல்.

7. சிவன் அடியார்களிடத்தில் அளவிலாத, உறுதியான நம்பிக்கையும், பத்தியும் வைத்து அவர்களுக்குத் தம் செல்வங்களை வரையாது வழங்கி வாழவைத்து வாழ்தல்.

“எப்பொருளும் ஆக்குவான் ஈசனே
எனும் உணர்வும்

அப்பொருள் தான் ஆளுடையார்
அடியார்கள் எனும் அறிவும்”

— பெ. பு.

8. புலால் உணவை அறவே ஒழித்தல். சிவத்தின் அடியாகப் பிறந்த ‘சைவ’ என்ற அடைமொழி ‘உணவிற்கு’ முன் வருவது எவ்வளவு பொருத்தமும், அருத்தமும் உடையதாகும்?

“உண்ணுமை யுள்ளதுயிர் நிலை உன்
உண்ண

அண்ணுத்தல் செய்யாது அளறு”

என்று அறநூலாகிய குறளே ஆணையிடுகின்றது. வள்ளுவர், வள்ளலார், காந்தியடிகள் மூவரும் காட்டிய வழி புலால் மறுத்தல். காந்தியின் நூற்றாண்டு விழாவும், வள்ளுவரின் இரண்டாயிரத்தாவது ஆண்டு விழாவும் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே சிறப்பாகக் கொண்டாடியமையால், இந்துக்கள் அனைவருமே சைவ உணவை மேற்கொள்ளல் நல்லது. அதனினும், சைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் அறவே புலாலை மறுத்தல் இன்றியமையாத கடமையும், ஒழுக்கமும் ஆகும்.

9. பரசமயத்தினரை இகழுதலும், தூற்றுதலும், வெறுத்தலும் ஒழித்தல் வேண்டும். “யாதொரு தெய்வம் கொண்டார் அத்தெய்வம் ஆகி ஆங்கே மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்” — சி. ஞா. சி.

“விரிவிலா அறிவினார்கள் வேறொரு
சமயம் செய்து
எரிவினாற் சொன்னாரேனும்
எம்பிராற்கேற்றதாகும்”

— அப்பர்,

10. திண்டாமையில் நம்பிக்கை கூடாது. அதிலும் சைவத்தில் உள்ள ‘பஞ்சமர்’ அல்லது ‘அரிஜன்’ என்பவர்களிடம் திண்டாமை உணர்ச்சியைப் பிறர்கொள்ளுதல் அறவே கூடாது.

“அவர் கண்டர் யாம் வணங்கும்
கடவுளாரே.” — அப்பர்

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், நந்தனார், கண்ணப்பர்

11. பன்னிரு திருமுறைகளைப் படித்தாலும், பல கடவுள்களை வணங்கினாலும், சிவபெருமான் ஒருவரையே தலைவராகக் கோடலும், திருவாசகத்தையே நம் வேதமாகப் பாடலும் சைவ சமயத்தின் உலகப் புகழுக்கு ஒத்ததாக அமையும்.

12. (1) ஒரே கடவுள்	— சிவபிரான்	} உலகப்புகழ்
(2) ஒரே வேதம்	— திருவாசகம்	
(3) ஒரே குரு	— மணிவாசகர்	
(4) ஒரே மந்திரம்	— ஐந்தெழுத்து	
(5) ஒரே அடையாளம்	— திருநீறு.	

இந்தப் பஞ்சசீலம் இன்றே வழக்கத்திற்கு வரவிடினும் என்றாவது ஒருநாள் வந்தே தீரவேண்டும், வந்தே தீரும். அப்போது நம் சைவம் உலகச் சமயமாக மாறி, “ஞாலம் நின் புகழே மிகவேண்டும் தென் ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே” என்றும், “அரன் நாமமே குழிக வையகமும் துயர் தீர்கவே” என்றும் நம் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் வாழ்த்திய வாழ்த்தும் வழங்கிய இலட்சியமும் உலகமெங்கும் உருப்பெற்று உலவி நிலவிச் சைவ நீதியையும் ஒங்கச்செய்யும் என்பது உறுதி, உறுதி, உறுதி!!!

ஸ்ரீமான் S. S. வேலுப்பிள்ளை

நான் இன்றுவரை கற்பித்த பதினெட்டுப் பாடசாலைகளுள் பல தலைமையாசிரியர்களுடனும், சில அதிபர்களுடனும் கடமையாற்றியுள்ளேன். அவர்கள் பாடசாலையின் நன்மைக்காகவே பெரும்பாலும் உழைத்திருக்கின்றனர். ஆனால், தனது பாடசாலையைப் பற்றிச் சதா சிந்தித்துக் குடும்ப சுகத்தை மறந்து பாடசாலைக் கடமையையே கண்ணுங்கருத்துமாகக் கொண்ட ஒருவரை யாழ்மத்திய கல்லூரிப் பிரதம பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராகக் கண்டேன். அவர் தான் ஸ்ரீமான் S. S. வேலுப்பிள்ளை.

சாதி, மத பேதமின்றி அந்தஸ்து அதிகாரங்கட்கு வேண்டிய மதிப்புக் கொடுத்து தம்மிலுந் தாழ்ந்தோருக்கு வேண்டிய கண்ணியம் கொடுத்து தமிழாசிரியர்களினது மரியாதை காப்பாற்றப்படத்தக்க வகையிற் தனது கடமையை ஆற்றினார்.

நண்பராயினும் கடமையிற் தவறுபவரைக் கண்டித்து இதை இப்படித்தான் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பாடசாலையை ஒழுங்காக நடத்தினார்.

தமது மேற்பார்வையிற் கல்வி பயிலும் ஒவ்வொரு மாணவனும் பல துறையனுபவங்களையும் திறம்படப் பெறவேண்டுமென்ற பேராவல் கொண்டவர் அவர். இக்காரணத்தாற் சில சந்தர்ப்பங்களிற் தனது கஷ்டநிலையையும் பாராது கைப்பொருளையும் இழந்துள்ளார்.

1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஆறாம் நாள் இக்கல்லூரியில் இவருடன் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. அன்றிலிருந்து அவர் இப்பாடசாலையிலிருந்து மாற்றப்பட்டுச் செல்லும்வரை அவருடன் மகிழ்ச்சியாகக் கடமையாற்றினேன்;

கல்லூரியின் அந்தஸ்தை உயர்த்தத்தக்க வகையில் மாணவரின் கல்வியிலும் மற்றும் புறவேலைகளிலும் மிகக் கவனமாகவிருந்தார் பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட மாணவர்களின் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகளை ஒழுங்காக நடாத்திவந்துள்ளார். இதில் இயன்றளவுக்குப் பாடசாலை மாணவர் எல்லோரும் ஏதாவதொன்றிற் பங்குபற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கூட்ட விளையாட்டுக்களையும் அணிநடையையும் சேர்த்திருந்தார். இவ்விளையாட்டுப் போட்டி ஒரு தனி விழாவாகச் சிறப்புற்று விளங்கும். கதம்ப விழாக்களிற் பங்குபற்றினால் அது அகில இலங்கைரீதியில் முதலாமிடத்தைப் பெறத்தக்கதாகவே அமையும். கல்வி நூற்றாண்டு விழாவில் நாடகம் அல்ல இலங்கையிலும் முதலாமிடத்தைப் பெறதற்கு அவரே காரணர். பிரதம பாடசாலைப் பரிசளிப்பு விழா ஒரு தனி விழாவாகத் திகழும். அவர் செய்தவை எல்லாவற்றையும் இயன்றவரையில் மற்றவர்கள் எந்தவிதமாகவும் குறைசொல்லாமல் இதை எப்படிச் செய்தார் என்று ஆச்சரியமுறத்தக்க வகையிலேயே செய்தார். இந்தக் கதம்ப விழாக்களும் நாடகங்களும் சிறப்படையச் சிறந்த பின்னணியாக உதவியது, அவர் 1963-ம் ஸ்டு தொடக்கம் தொடங்கி நடாத்திய சங்கீத வகுப்பு.

கல்லூரியில் நடக்கும் சமய விழாக்களும் பூசைகளும் பிரார்த்தனைகளும் ஒழுங்காகவும் பயபக்தியோடும் நடைபெறவேண்டும், மாணவரின் பண்பு வளரவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர். இதனால் அவர் தான் ஒரு கிறிஸ்தவராக விருந்தாலும் நாயன்மார் குருபூசை, நவராத்திரி பூசை முதலியவற்றில் மாணவர் ஒழுங்காக நடந்துகொள்ள வேண்டிய ஒழுங்குகளைத் திட்டமிட்டுச் செய்து வந்தார். பிரசாதம் வாங்கும்போதும் உபயோகிக்கும்போதும் வெளியேறும்

போதும் விதிமுறைப்படி செய்து வெளியேற்றவேண்டும். இந்த ஒழுங்கு தவறக்கூடாது. தவறினால் இதைச் சரியாகச் செய்தே அப்பாற் செல்லவேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாட் காலையிலும் உடனாகிரியர்களும் மாணவரும் வருமுன் கலாசாலைக்கு வருவார். ஒவ்வொரு வகுப்பறையும் ஒழுங்காகவும் புனிதமாகவும் இருக்கின்றதா என்று பார்ப்பார். சூழல் துப்பரவாக இருக்கின்றதா என்று பார்ப்பதில் தவறுவதில்லை. செய்யவேண்டி வந்தால் தாமே அதனைச் செய்யவும் தயங்குவதில்லை. பாலர் பகுதியில் சில சந்தர்ப்பங்களிற் சிறுபிள்ளைகள் தமது உடையுடன் வகுப்பறையிலேயே மலசல விமோசனஞ் செய்வர். அவர்களைச் சினவாது அவர்களையும், அவர்களது ஆடைகளையும் தமது கையாலேயே துப்பரவு செய்து அனுப்பியுள்ளார்.

தம்மிடம் உதவி கேட்பவருக்கு உதவியை மறுப்பதில்லை. உதவி செய்யத் தொடங்கிவிட்டால் அதனாற் தனக்கு வரப்போகும் தீமைகள், நஷ்டங்கள், பகைமைகளைக்கூடப் பொருட்டடுத்துவதில்லை. மற்றவரின் நன்மைக்குத் தமது சுகத்தையுமிழந்து தன் செல்வாக்கையுமுபயோகித்து வந்தார். சக ஆசிரியர்களின் நன்மை தீமைகளில் மட்டுமல்ல, தமது சூழலிலுள்ள நண்பர்களினது நன்மை தீமைகளிலும் கலந்து அக்கொண்டாட்

டங்கள் சரிவர நடக்கத் தன்னால் என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவையெல்லாம் செய்து முடித்துக் கடைசியாகவே அவ்விடத்தை விட்டகல்வார். அதனால் ஒரு விஷயம் நடக்கவேண்டுமென்றற் றீமான் வேலுப்பிள்ளையிடம் தேடிப் பலர் வருகின்றனர்.

இவற்றைத் தவிர ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து அறுபத்தாரும் ஆண்டி விரந்து ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்தறு பத்தொன்பதாம் ஆண்டுவரை அகில இலங்கைத் தலைமையாசிரியர் சங்கக் காரியதரிசியாகக் கடமையாற்றினார். பின் அதன் தலைவராக்கப்பட்டு இன்றுவரை அக்கடமையைச் செய்து வருகின்றார். ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து அறுபத்தொன்பதாம் ஆண்டு வடமாகாண ஆசிரியர் சங்க யாழ்ப்பாணக் கிளைக் காரியதரிசியாக்கப்பட்டார். 1967-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1970-ம் ஆண்டு முடிய தேசிய தொழிலாளர் சம்மேளனத் தலைவராகக் கடமையாற்றினார்.

சுருங்கச் சொன்னால் நல்லாசிரியனாகவும் நல்ல நண்பனாகவும் கண்டிப்பிலும் கருணை உள்ளவனாகவும் கடமையே கண்ணாகவும் வாழும் ஸ்ரீமான் வேலுப்பிள்ளையுடன் சிலகாலம் சேர்ந்து கடமையாற்றக் கிடைத்தமையை நினைத்து மகிழ்கின்றேன்.

கா. முத்தையா
யாழ் / மத்திய கல்லூரிப்
பிரதம பாடசாலை மேற்பார்வையாளன்

நினைவுகள் அழிவதில்லை

[பயணக் கட்டுரை]

உலகநாடுகளைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும், ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களினதும் கலாச்சாரங்களையும், கலின் பூத்த கலைகளையும் கண்டுகளிக்க வேண்டும். அவர்தம் இதயங்களுள் உறவாட வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிறுபிராயம் முதல் என்னோடு வளர்ந்து வருபவைகளில் ஒன்றாகும். இவ்வெண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பே என் இந்தியப் பயணம்.

“எங்கள் வாழ்வும், எங்கள் வளமும் மங்களா தமிழ்” எனப் புரட்சிக் கவிஞர் வர்ணத்தது போல் தமிழ்மொழி மங்களாது வாழும் நாடு தமிழ்நாடு. தமிழகத்தையும் எமது-மதமாகிய இந்து மதத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டதே இந்திய நாடு.

நானும் எனது நண்பனும் சென்ற மாசி மாதம் பலாலி விமான நிலையத்தில் இருந்து “இலங்கை விமான சேவை” எனத் தனித் தமிழில் எழுதப்பட்டிருந்த ஆகாய விமானம் மூலம் தமிழ்நாட்டைத் தன்னகத்தே கொண்ட இந்தியாவுக்குப் பயணமாகோம்.

எம்மைத் தாங்கிய விமானம் தரையை விட்டு நீங்கி வானத்தை நோக்கி மேலே செல்லச் செல்ல எனது பாரம் குறைவதுபோன்றதோர் உணர்ச்சியை என்னால் உணரக்கூடியதாகவிருந்தது. வெண்ணிலா வலம் வரும் நீல வானத்திற்கும், பஞ்சுப் பொதிகள் போன்ற வெண்ணிற முகிற் கூட்டங்கட்கிடையேயும், இந்து சமுத்திரத்தின் மேலாகவும் எமது விமானம் பறந்த போது வண்ண எழில் பூத்த வானத்தைப் பார்ப்பதா, நீலகடலிடையே தோன்றும் ஆழிகளைப் பார்ப்பதா, வானில் வலம்வரும் முகிற் கூட்டத்தைப் பார்த்து மகிழ்வதா என்று சிறப்பிக்குமாறு எங்கும் இயற்கையின் கைபுனைந்தியற்ற வனப்பே காணப்பட்டது!

எமது விமானம் 45 நிமிடப் பிரயாணத்தின் பின் திருச்சிராப்பள்ளி விமான நிலையத்தில் தன் முதற் சக்கரத்தை இறக்கியது. விமானத்தில் இருந்து இறங்கி இந்திய மண்ணில் முதன்முதலாகக் காலடியை வைத்ததும் இனம் தெரியாத ஓர் உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டேன்! புத்தர் பிறந்த புண்ணிய பூமி. புனித காந்தி அவதரித்த சத்திய பூமியில் நிற்பதையெண்ணிப் பெருமைப்பட்டேன். விமான நிலையத்தில் பரிசோதனைகள் முடிவுற்றபின், திருச்சிப் பட்டணத்திலுள்ள விடுதியில் ஓர் அறையில் நானும் என் நண்பனும் பெட்டி சாமான் களை அறைக்குள் போட்டுப் பூட்டிவிட்டுக் கிளம்பிவிட்டோம் நகரைப் பார்க்க!

கிட்டத்தட்ட எமது கொழும்பைப் போன்றதே திருச்சி. நாகரிக ஆடவரும் நங்கையரும், ஆண்களும் பெண்களும் நாகரிக ஆடை உடுத்தி, “பட்டாம்” பூச்சிகள்போலக் காணப்பட்டார்கள். திருச்சி நகரமே இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. பல வர்ணக் கொடிகளும், பிரசாரக் கூட்டங்களும், இந்தியப் பொதுத் தேர்தல் நெருங்கிவிட்ட தென்பதைத் தெரிவித்தன. நகரில் எங்கும் தமிழ் மணம் வீசியது. எங்கும் தமிழ் புகுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காண மனம் சந்தோஷத்தில் ஆழ்ந்தது. மேலும் நாம் நிற்பது தமிழகமே என்பதைப் பறை சாற்றியது.

நகரைச் சுற்றிப் பார்த்ததும் திருச்சியின் மத்தியில் ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும் மலைக் கோட்டைக்குச் சென்றோம். திருச்சியின் இதயம் போன்ற இவ்வழகிய மலையை ஆகாய விமானத்தில் இருந்து பார்க்கும்போது அதன் அழகே தனி! பின்பு அங்குள்ள முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திருவானைக்காவுக்கும், பின் அருகே அமைந்த சிறீரங்கத்திற்கும் சென்றோம்.

சிறீரங்கத்தில் திருமால் தலைக்குக் கை சாய்த்துப் படுத்திருக்கும் பெரிய திருவுருவம் தங்கத்தாற் பொழியப்பட்டிருந்தது. அத்தங்கவுருவத்தைத் தரிசிக்கும்போது இளம் வயதினனான என் உள் ளமே உருகியது.

மறுநாட் காலை திருச்சியில் இருந்து சென்னை நோக்கித் 'தமிழகவரசுப் போக்குவரத்து' பஸ்சில் புறப்பட்டோம். செல்லும் வழியில் உள்ள கிராமப் புறங்களில், ஏழை மக்கள் ஏழ்மையின் சிகரத்தில் வாழ்க்கை நடத்துவதைக் காண நெஞ்சமே நெகிழ்ந்தது. மாலை 6 மணியளவில் இலங்கையைப் போல் ஐந்து மடங்கு நிலப்பரப்புள்ளதும் தமிழ்மகன் தலைமை தாங்கி ஆட்சி நடத்தும் தமிழகத்தின் தலைநகராம் சென்னை வந்தடைந்தோம். பஸ் நிலையத்தில் இருந்து எமது நண்பனின் விலாசத்தை மீண்டுமெடுத்து நோக்கிவிட்டு, மின்சாரப் புகைவண்டி மூலம் கோடம்பாக்கத்தில் எமது அன்பு நண்பன் தங்கியிருக்கும் விடுதியை அடைந்தோம். அவருடன் பிரயாண அனுபவத்தைக் கதைத்துவிட்டு, இராப் போசனத்தை முடித்துவிட்டுக் கட்டிலை நாடினோம். அப்போது எப்போ விடியும், எப்போ விடியும் என்றிருந்தது. அன்றிரவு சென்னை மாநகரைப் பற்றி நான் பத்திரிகைகள், நண்பர்கள் மூலமாக அறிந்ததை நினைத்துக் கொண்டே படுத்திருந்தேன்.

மறுநாட் காலைக் கடன்களை முடித்து உணவருந்திக் கொண்டு, நாம் இருவரும் எமது நண்பனின் மற்றையக் கல்லூரி நண்பர்களுடனும் தொப்பி, கமராவுடனும் சென்னையைச் சுற்றிப் பார்க்கப் புறப்பட்டோம். இவ்வாறாக நாம் சென்னைமாநகரைப் பதின்மூன்று நாட்களாகச் சுற்றித் திரிந்தோம்.

சென்னை மாநகரம் கிட்டத்தட்ட 60 சதுரமைல் விஸ்தீரணமானது. மேல்நாட்டு நாகரிகத்தில் திளைத்துக் கொண்டிருக்கும் நகரம். வானளாவி நிற்கும் மாடிக் கட்டிடங்கள், மேல்நாட்டுப்

பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்ட விடுதிகள், தொழிற்சாலைகள், அலுவலகங்கள், கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள், மாளிகைகள் போன்ற அழகிய சினிமா அரங்கங்கள், சினிமாப் படத் தயாரிப்பு நிறுவனங்கள், ஸ்ருடியோக்கள், ஒவ்வொரு சந்தியிலும் சிகரம் போன்ற சினிமா விளம்பரங்கள், நாகரிகத்தின் எல்லையில் நிற்கும் ஆடவர்கள், அவர்களை மிஞ்சும் நங்கையர்கள் கொண்டதே இச் சென்னை மாநகரம். நாம் தங்கியிருந்த இடமான கோடம்பாக்கந்தான் இந்தியாவின் 'ஹாலிவுட்'! (Hollywood). தமிழ்த் திரைப்பட நடிகர்கள், நடிகைகள், திரையுலகத் தொழிலாளர்கள், சினிமா ஸ்ருடியோக்கள் கொண்ட விடம் நவநாகரிகமான அரண்மனை போன்ற நடிக நடிகைகளின் வீடுகள் கம்பீரமாக இங்கு காட்சி தந்துகொண்டிருக்கும். அவர்கள் வருமானத்தையும், புகழையும் பறைசாற்றும் கப்பல் போன்ற 'இம்பால'க் கார்கள் நிமிடமொரு தடவை வீதிகளிற் செல்வதைக் காணலாம்.

அடுத்ததாக, நாம் சென்னையில் மிகப் பிரசித்திபெற்ற 'மூர்மாக்கட்' டுக்குச் சென்றோம். அங்கு தேவையான எல்லாப் பொருட்களையும் வாங்கலாம். அதில் என்ன தனிச் சிறப்பெனில், இன்றைய ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான பொருட்களில் நாகரிகமானதும் சிறந்ததுமே அங்கு தேர்ந்தெடுத்து வைத்து விற்கப்படுவது. எனவே, அங்கு சென்றதும் எந்தப் பொருளை வாங்குவது, எதை விடுவது என்ற நிலையே அங்கு செல்பவர்கட்கு முதலில் ஏற்படும். அந்நிலையே எனக்கும் ஏற்பட்டது.

அன்று மாலை மெரீனா கடற்கரைக்குச் சென்றோம். இது உலகிலேயே மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற கடற்கரையாகும். 'நீராடும் கடலுடுத்த நிலமடந்தை' என இந்தக் கடலைப் பார்த்தபின் தான் எழுதியிருப்பார்களோ என எண்ணத் தோன்றுமளவிற்கு எழில்பெற்றுத் திகழ்கிறது மெரீனா! அங்கு அழகுற நிமிர்ந்து

நின்ற சிலைகளைப் பார்க்கும்போது அன்று பகல் நான் பார்த்த பல காட்சிகள் மீண்டும் என் நினைவுத் திரையில் நிழலாடின. சென்னைமாநகரின் முதுகெலும்பு போல் நீண்ட அகலமான இருமருங்கும், அழகான நாகரிகமான மாடிக் கட்டிடங்களைக் கொண்ட மவுண்ட் வீதி சந்திப்பில் உள்ளது அறிஞர் அண்ணாவின் திருவுருவச் சிலை; அவரின் நினைவு மெரீனாக் கடற்கரையில் நிழலாடியதற்குக் காரணம் அங்குள்ள சிலைகளே!! அருமைத் தமிழ் மொழிக்கு அன்புத் தொண்டு செய்து, ஆரம் தொடுத்து மகிழ்ந்திட்ட அறிஞர் பெருமக்கள் பலருக்கு 2-ம் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டின்போது சிலை நிறுவிய பெருமை அறிஞர் அண்ணாவையே சாரும்.

அந்தப் பேரறிஞர் அண்ணாவின் சமாதியும் அந்த அழகுக் கடற்கரையோரந்தான் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வெளியூர்களிலும், வெளிநாடுகளிலும் இருந்து வருபவர்கள் மீளாத் துயிலிலுள்ள அண்ணாவுக்குத் தினமும் அஞ்சலி செலுத்திக் கொண்டேயிருந்தனர். நாமும் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தினோம். சூரியன் கீழ்த்திசையை நோக்கிச் செல்ல மெரீனாவில் உலாவித் திரிந்த சனக் கூட்டமும் சிதறிய முத்துக்களைப் போல் தத்தம் வீடுகளை நோக்கி நீங்கியது.

மறுநாள், தமிழ் மகன் ஆட்சி செய்யும் பாராளுமன்றத்தைப் பார்க்கச் சென்றோம். கட்டிடத்தில் “தமிழக அரசு” எனப் பெரிய மின் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததைப் பார்க்கும்போது ஒருவித உணர்ச்சி என் நெஞ்சத்தை ஊடுருவியது. அச்சமயம் பொதுத்தேர்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருந்ததால் சென்னையில் இன்றைய அரசியல் தலைவர்களின் பிரசாரக் கூட்டங்களைக் காணும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. (இந்திரா காந்தி, காமராஜ், ராஜாஜி, கருணாநிதி) சினிமாவில் மட்டுமின்றி, அரசியல் மேடைகளிலும் பிரபல சினிமா நடிகர்கள் தத்தம் கட்சிக்குப் பிரசாரம் செய்வதையும் காணக்கூடியதாகவிருந்தது.

சென்னையில் சினிமாப் படங்கள் தயாரிக்கும் ஸ்ரூடியோவிற்குச் சென்று நடிகர், நடிகையரைக் கொண்டு திரைப் படங்கள் தயாரிப்பதையும் பார்வையிட்டோம். அப்போது எமது அபிமான நடிகர்களுடன் உறவாடும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. ஒரு பிரபல நடிகர் எம்மைத் தம் வீட்டிற்கு அழைத்து எமது நாடு, மக்கள், வாழ்க்கை முறை பற்றி நன்கு அளவளாவினார்.

இவ்வாறாகச் சென்னை மாநகரைச் சுற்றிப் பார்த்தபின், பல்லவ மன்னன் கல்லிலே கலைவண்ணம் கண்ட மாமல்லபுரம் சென்றோம். அங்குள்ள ஒவ்வொரு கல்லும் கலை பேசின. சிற்பங்கள், சிலைகள் என்பவற்றிற்கு வரைவிலக்கணமாகத் திகழ்ந்தன அவை. அவைகளில் கிருஷ்ண மண்டபம், ஐந்து ரதங்கள், புலிக் குகை, அர்ஜுனர் தபஸ், கடற்கோயில், கணேசர் ரதம், லைட் கவுஸ் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கன.

மாமல்லபுரத்துக் கலைச் செல்வத்தைத் தந்த பல்லவமன்னனின் பாதத் தாமரையைப் பணிந்து மீண்ட வழியில் திருக்கழுக்குன்றத்தின் உச்சியில் சுழுத பொங்கலுண்ணும் கண்கொள்ளாக் காட்சியையும் கண்டோம்.

தங்கக் கோபுரத்தைக் கொண்டதும் பொன் ஓடுகளால் வேயப்பட்டதும், கலையுலகின் காவலனான நடாரஜப்பெருமானின் உறைவிடமான சிதம்பரத்திற்கு வந்தோம். எத்தனையோ அற்புதங்கள் நிகழ்ந்த அந்தக் தலத்தில் நின்று வணங்கும்போது ஒருவித பயம் மனதையாட்கொண்டது.

பின்பு, குன்றுகள்தோறும் குடியிருக்கும் குமரக் கடவுளின் ஆலயங்களான பழனி, திருப்பரங்குன்றம் ஆகியவற்றிற்குச் சென்றோம். தெய்வமணங் கமழும் இம்மலைகளில் தேவர்கள், கடவுள்களின் தோற்றங்கள் அழகுறப் பொழியப்பட்டிருந்தன.

முதற் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மதுரை மாநகரைச் சென்றடைந்தோம். பண்டைய மன்னர்களால் கட்டப்பட்ட வானளாவி நிற்கும், சிற்ப வேலைப்பாடு பொருந்திய நீண்ட பெரும் மீனாட்சி அம்மன் கோவிலின் கோபுரங்களை மதுரை மீல் எங்கு நின்று பார்த்தாலும் தெரியக்கூடியதாகவிருந்தது. அருளும், புண்ணியமும் பெற்ற பொற்றாமரைக் குளத்தைத் தன்னகத்தே கொண்ட மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டோம்.

இந்தத் தலங்களுக்குச் சென்று வழிபடுமபோது என்மனத்தில் எங்கள் நாட்டு இந்துமதக் கோவில்களினுள்ளே உடைகளுக்குக் கட்டுப்பாடு விதித்து, வீணாக மதத்தை இளம் சந்ததியினர் வெறுப்பிற்கு இலக்காக்குகின்றார்களேயென்ற எண்ணம் வேதனையைத் தந்தது.

பின்பு, தமிழகத்தை விட்டு ஆந்திர மானிலமான பெங்களூருக்குச் சென்றோம். இது கன்னட மக்கள் வாழும் அழகு நகரம். இலங்கையில் பண்டார வளை, நுவரெலியா போல் குளுகுளுவென விருக்கும் மாநகரமிது. இங்கு பல மொழி பேசும் மக்கள் வாழுகின்றனர்.

இந்தியாவிலே அதிக களியாட்ட விடுதிகளும், சினிமாவரங்கங்களும், பூங்காக்களும் நிறைந்த நகரமிது. இங்கு பெரிய பூங்காவான விதான் பூங்கா, மகாத்மகாந்தி விதி என்பன என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. இந்தியாவிலேயே மிகப் பிரசித்தி பெற்ற "மியூசியம்" உண்டு. இதுவரை மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வீஞ்ஞான உபகரணங்களும், அவை இயங்கும் முறையும், இரசாயன மூலகங்களும் இங்குண்டு. பின்பு, இங்கு பிரசித்தி பெற்றதும் சலவைக்கல் கண்ணாடி கொண்டு ஆங்கிலேயராற் கட்டப் பட்டதுமான அழகிய அருள்சிந்தும் அன்னை மாதாவின கோவிலுக்குச் சென்றோம். மாதாகோவில் மணியோசையில் உருகும் மெழுகின் ஒளியில் அன்னை மாதா வின் அருளைப் பெற்றுப் பெங்களூரை

விட்டு அவதார புருஷர் சுவாமி சத்திய சாயிபாபா உறையும் "புட்டபத்தி"க்குச் சென்றோம்.

"புட்டபத்தி"க் கிராமம் குளுமையும், குன்றுகளும், ஆறுகளும் கொண்டு மேலும் தெய்வமணம் பெற்றுத் திகழ்கிறது. அன்று மஹாசிவராத்திரி தினம். பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் குழுமி யிருந்தார்கள். இவர்களுள் சேலேதரித்த ஆங்கிலேயப் பெண்மணிகளையும், வேட்டி உடுத்த அயல்நாட்டு ஆங்கிலேயர்களையும் மிகுதியாகக் காணமுடிந்தது. சிவராத்திரி அன்றிரவு 8½ மணியளவில் அங்கு குழுமியிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்கட்குக் கூட்டுப்பிரார்த்தனை நிகழ்த்திய சுவாமியவர்கள், தன் வயிற்றில் இருந்து சிவலிங்கத்தை அருளி அனைவரையும் மெய்யுருகச் செய்தார்.

பின்பு, அங்கிருந்து திருமலையில் உள்ள திருப்பதிமலைக்குச் சென்றோம். மலையின் உச்சியில் அமைந்திருக்கும் இத்தலத்தில் ஆண்களும், பெண்களும் தலைமுடியை முற்றாக இறக்கி, இறைவனை வழிபடுவதைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. இம்மலையின் உச்சியில் இருந்து இரவில் அடித்தளத்தில் உள்ள திருமலைநகரை நோக்குமபோது நகரத்தின் மின்விளக்குகள் கருவானத்தில் உள்ள நட்சத்திரக் கூட்டம்போல் எழில்மிகு காட்சியாக விளங்கின. திருமலையை விட்டு ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் தலைநகரான மைசூருக்கு வந்தோம்.

மைசூர் நகரின் அழகே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. முன்னைய அரசர்களின் ராஜதானியாக விளங்கியவிடம் இது. எங்கு பார்த்தாலும் மாஜிமன்னர்கள் குதிரைமீது கம்பீரமாகக் காட்சிதரும் வெண்ணிறச் சிலைகளைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. மைசூர் நகரின் மத்தியில் அமைந்திருக்கும் மாஜிமகாராஜாவின் அழகுமிளிர் மாளிகையைச் சுற்றிப்பார்த்தோம். இப்போதுகூட அவரின் குடும்பத்துக்கெனத் தனிக்கோவில், பிள்ளைகள் கல்விகற்கவெனத் தனிக் கல்விக்கூடங்கள் காணக்கூடியதாகவிருந்தன. மேலும்,

SOCCER TEAM — SECOND ELEVEN 1971

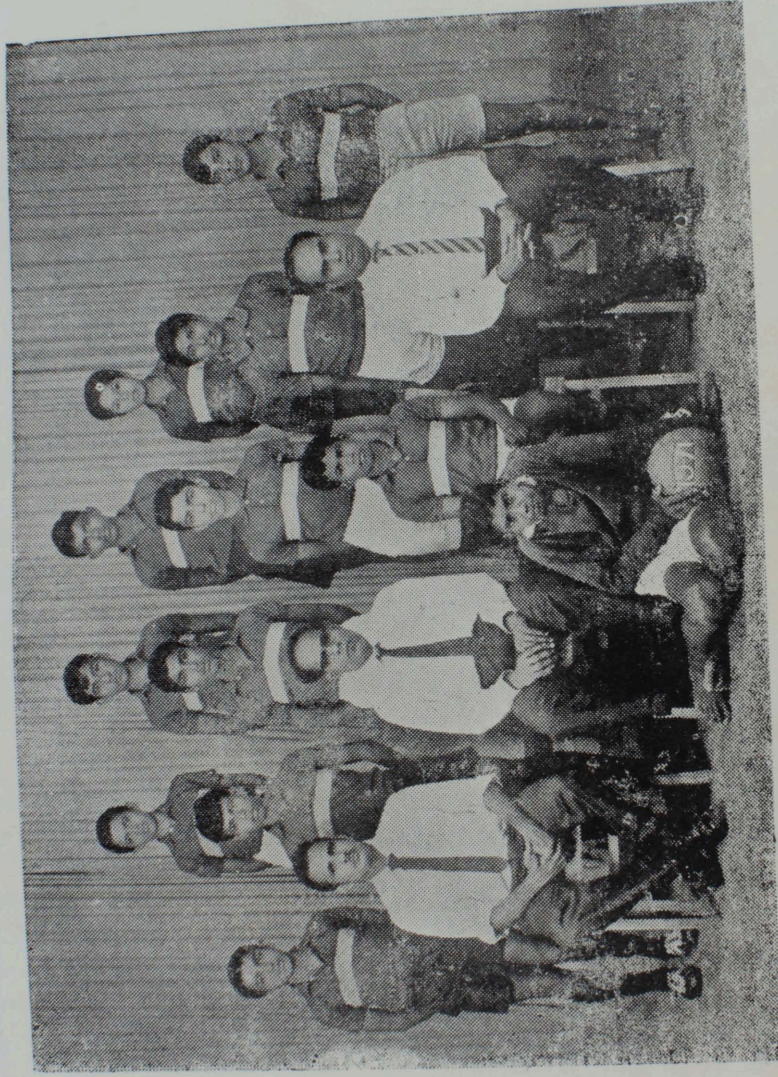
Seated (L to R): Mr. S. Sandrasegaram (Coach), M. Sylvester (Captain)
The Principal, Prefect of Games

Standing 1st Row (L to R): S. Manoharan, P. Jeyakumar
T. Manickarajah, C. Walter, P. Shanker, T. Visvanathan, S. Jeyaratnam

Standing 2nd Row (L to R): M. K. Jagubar, S. Srimahan, M. Kugan
G. Emmanuel

Seated on the Ground: S. Sriramachandran

SOCCER TEAM — THIRD ELEVEN 1971

Seated (L to R): Mr. P. Sandrasegaram (Coach), The Principal
R. Ramachandran (Captain), Prefect of Games

Standing 1st Row (L to R): S. Mithran, N. Jeyadevan, A. Sooriyakumar
R. R. Edward, S. Kugabalasooriar, P. Shanthakumar

Standing 2nd Row (L to R): P. Panchalingam, S. Cruz
G. Chandrakumar, A. Jeyacob

Seated on the Ground: T. M. Kuhananthan

கண்ணடியாலும், பளிங்காலும் அமையப் பெற்ற அரசுகளின் அழகிய மாளிகையான “லலிதர் மகாலி”ன் வனப்பையும் வசீகரத்தையும் ரசித்தோம்.

“லலிதா மகாலி”ல் இருந்து மைசூருக்கு மிகவருகிலுள்ள பிருந்தாவனத்திற்குச் சென்றோம். வாசலில் கண்ணன் சிலை வரவேற்க, எழில் பெற்றுத் திகழ்ந்த பூங்காவில் நுழைந்த நான் சொர்க்கபுரியில் நுழைந்துவிட்டேனே என ஐயுற்றேன். பிரசித்தி பெற்ற மலர்வகைகள், நீர்வழமும் வனப்பும் அந்த மிகப்பெரிய பரப்பையுடைய பூங்காவை அலங்கரித்தன. மாலைப்பொழுது கரும்பொழுதாக மாறும்பொழுது அப்பூங்காவை வண்ணமின் விளக்குகள் அலங்கரித்தன. உலகில் உள்ள அத்தனை நிறங்களையும் கொண்ட மின்னொளிகளால் அமைக்கப்பட்ட நீரோடைகளே இயற்கை மிகு மலர்களிலும் பார்க்க அழகைச் சொரிந்தன. அவ்வர்ண நீரோடைகளின் அழகை என்னத்திற்கு ஒப்பிட்டுக்காட்டுவேன்? அந்தக் கண்கொள்ளாப் பூங்காவின் எழிலைப் பருகித் தேனுண்ட வண்டுபோல் மயங்கி இருந்தார்கள் அங்கிருந்த ஆடவரும், பெண்களும்!

தேன்நிலவிற்கு வரும் இளம் தம்பதிகளுக்காக அவ்வழகுப் பூங்காவுக்குள்ளேயே நாகரிகமான விடுதியொன்றை அமைத்துள்ளார்கள். கண்ணன் உலவுமிடம், கண்ணன் உறையுமிடம் பிருந்தாவனமெனத் தமிழ்ப் பாடங்களில் படித்துள்ளேன். அவ்வழகிய பூங்காவைப் பார்த்தபின் ஒரு கிருஷ்ணன் என்ன, ஆயிரம் கிருஷ்ணர் உறையக்கூடியவிட

மல்லவாவது! மொத்தத்தில் பூலோகத்தில் உள்ள சொர்க்கமே பிருந்தாவனம் என்பதை அங்கு சென்றவர்கள் உணர்வார்கள்!!

அன்றிரவு அந்தச் சொர்க்கத்தை விட்டுப்பிரிய மனமின்றிப் பிரிந்து, மறுநாள் இராமேஸ்வரத்தை அடைந்தோம். கடல்மேல் போடப்பட்ட புகையிரதப் பாதை மீது வண்டி ஊர்ந்து சென்ற போது என் நெஞ்சு படபடத்தது. இராமேஸ்வரத்தில் எமது தாயகமான இலங்கைத் தீவைப் பார்த்த வண்ணம் வானளாவி நிற்கும் இராமர்கோவில் கோபுரத்தின் அழகும், கலைவண்ணமும் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

மறுநாள் மாலை 3 மணிளவில் அங்கு இருந்து தாயகத்திற்குக் கப்பலில் ஏறினோம் நாம் இருவரும். அப்போது திருச்சி விமான நிலையத்தில் நாம் இறங்கியபோது ஏற்பட்ட இனம் தெரியாவுணர்ச்சிகள் மீண்டும் அலைமோதின. இராமேஸ்வரத்தின் அழகுக் கோபுரம் சிறிது சிறிதாகி என் கண்ணை விட்டு மறையும்வரை நான் கப்பலில் இருந்து வைத்தகண் வாங்காமல் இந்திய நாட்டைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

இந்தப் பயணத்தின்போது எத்தனையோ புதிய புதிய அனுபவங்களை நான் பெற்றேன். இவைகள் நான் இதுவரை படித்த புத்தகங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் காணாதவை. இவ்வனுபவங்கள், இப்பொன்னான நினைவுகள் அழியாதனமட்டுமின்றி என் நெஞ்சத்தைவிட்டு என்னும் மீளாதன.

சி. சிவகுமார்.

Grade 12 R. B.

உயர்தர வகுப்புக் கட்டுரைப் போட்டியிற் பரிசுக்குரிய
கட்டுரையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது — 1971.

ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக்கப்பட வேண்டுமா?

“ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக்கப் பட வேண்டும்” என்று நம்மிற் பலர் வாதாடுகின்றார்கள். “இல்லை! ஆங்கிலம் ஓர் உபபாடமாகக் கற்பிக்கப் பட்டாற்போதும்” என்று வாதிடுவோரும் உள்ளனர். இரு சாராரும் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறுகின்றனர். இவற்றுள் எவர்தம் கருத்துச் சரி? எவர் கருத்துப் பிழை? ஏன் சரி? ஏன் பிழை? என்பன போன்ற கேள்விகள் எம் நெஞ்சத்தே எழுகின்றன. அவ்வினாக்களையும் விடைகளையும் சற்று ஆராய்வோம்.

உலகிற் பல்வேறு நாடுகளில், உலகின் பல பாகங்களிற் பேசப்படுகின்ற மொழியை உலகமொழி என்பார்கள். அந்த உலகமொழி என்ற பதத்திற்கு உரிய பொருளாகத் தற்காலத்திலும், கடந்த சில நூற்றாண்டுகளிலும் ஆங்கிலமே இருந்துவருகின்றது. நாம் உலகிலே வாழ்கின்றோம். உலகம் எம்முடன் ஒத்துவராது. நாம் உலகத்துடன் ஒத்து வாழவேண்டும். இக்கருத்தின்படி நோக்கினால், “ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக அமையவேண்டும்” என்ற முடிவுக்கே நாம் வரமுடியும்.

உலகமொழி என்றால் அதை ஓர் உப பாடமாகக் கற்பது கூடாதா? என்று கேட்போர் ஏன் அகக் கண்முன் தோன்றுகின்றனர். இந்தக் கருத்தின்படி ஆங்கிலத்தைக் கட்டாயம் படிக்கவேண்டுமென்பதில்லை. ஓர் உபபாடமாகப் படித்தாற்போதும் என்ற விளக்கம் மட்டும் தான் எம் மனத்தில் தோன்றுகின்றது. உப பாடமாக ஆங்கிலத்தைக் கற்பதாக இருந்தாற் பல மாணவர்கள் அதில் சிரத்தையெடுக்க மாட்டார்கள். இப் பொழுதே கல்விப் பொதுத் தராதரப் பரீட்சைகளில் மாணவர்கள் ஆங்கில மொழியில் அதிக நாட்டம் செலுத்தாதிருப்பதனை ஆசிரியர்கள் அறிவார்கள்;

பெரும்பாலான மாணவர்கள் வறுமையில் வாடுகின்றார்கள். அவர்கள் கல்விகற்பது அறிவைப் பெறுவதற்காக மட்டுமல்ல. முக்கியமாக அவ்வறிவைக் கொண்டு நல்ல உத்தியோகங்களைப் பெறவே படிக்கின்றார்கள். குறிப்பாக, க. பொ. த. பரீட்சையிலெல்லாம் ஏதோ ஆறு பாடங்களிற் சித்தி பெற்றாற்போதும் என்ற சிந்தையுடன் படிப்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமில்லை என்று சொன்னதும் இவர்களுடைய ஆங்கிலத்தைப் படிக்க மாட்டார்கள் அப்படிப் படிக்காது விட்டாற் தானென்ன? என்ற அடுத்த கேள்வியைக் கேட்கின்றவர்களையும் காண்கின்றேன்.

இளம் பிள்ளைகளெல்லாம் தோல்வியைக் கண்டு துவண்டவர்கள் போலச் சோம்பல் மனப்பான்மையுடன் வாழலாமா? வருங்காலத்தில் ஏதோ வசதியுடன் வாழ்ந்தால், அதுவே போதும் என்ற எண்ணமுடையவர்களா? இல்லை! பெரும்பாலோர் புகழ் பெறவேண்டும்! புதியன பல செய்தல் வேண்டும் என்ற நெஞ்சத் துடிப்புடன் வாழ்கின்றார்கள். இவர்களது புகழ் இந்தச் சிறிய இலங்கைத் தீவுடனே, அல்லது ஆசியாக்கண்டத்துடனே ஓடுங்கிவிட வேண்டியதொன்று? இல்லை! பற்பல இளம் நெஞ்சங்கள் இவ்வகிலமெல்லாம் தம் தொண்டு பரவவேண்டும்; இவ்வுலகமெல்லாம் தம் புகழ் வளரவேண்டும்; வாழவேண்டும்; நிலைக்கவேண்டும் என நினைக்கின்றன. அவர்களை உலகம் அறிவதானால் அவர்கள் ஆங்கிலத்தை அறியவேண்டும். ஏனென்றால், அதுதான் உலகமொழி ஆகி விட்டதே!

நம் தமிழ்ச் சிறுர்களையும், தமிழ் மாணவர்களையும் எடுத்து நோக்கினால் அவர்களிற் பலர் இலக்கிய இரசனையுடையவர்களாக இருப்பதனைக் காண்கிறோம். நம் இலக்கிய வளங்களை இயம்பும் போதெல்லாம் மற்றவரை விட நாம்

எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கின்றோம்! மற்ற இலக்கியங்களை விட இனிய பல இலக்கியங்கள் எம்மொழியில் இருக்கின்றனவே! இதை இந்த வையம் அறிந்திருவதெந்நாளோ? என்றியம்பும் இளம் உள்ளங்களைக் கண்டிருக்கிறோம். ஒருவனுக்கு அவன் நாளும், அவன் மொழியும் மிக மிகக் கட்டாயமானவை. அவற்றின் புகழை வளர்ப்பதுவும் அவனது கட்டாய பணிகளிலடங்கும். அந்தக் கட்டாய பணியைச் செய்வதெப்படி? நம் திறனை உலகமறிய வேண்டுமானால், நம் இலக்கியங்களை வையம் வணங்க வேண்டுமானால், நாம் உலகமொழியில் நம்மிலக்கியங்களை மொழி பெயர்க்கவேண்டும். இந்தக் கட்டாய பணியினைச் செய்திடக் கை கொடுக்கும் உலக மொழியான ஆங்கிலத்தைக் கட்டாய பாடமாகக் கருதாது விட்டிடலாமா?

இன்று விஞ்ஞானத்தில் உயர்ந்து நிற்கும் வல்லரசு நாடுகளிலெல்லாம் ஆங்கிலம் மதிக்கப்படுகின்றது; பேசப்படுகின்றது; துதிக்கப்படுகின்றது. நாம் விஞ்ஞான யுகத்தில் வாழ்கின்றோம். விஞ்ஞான உண்மைகளை விஞ்ஞான யுகத்தில் வாழும் நாம் அவசியம் அறிந்தே தீர வேண்டும். இப்போதுதானே தாய் மொழியில் விஞ்ஞான நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு விட்டனவே என்ற எண்ணத்துடன் நிற்கும் அனுதாபத்திற்குரிய வரைக் காண்கின்றேன். பல்வேறு விஞ்ஞானப் பாடங்களை இப்போது தாய் மொழியில் மொழி பெயர்த்திருக்கின்றார்கள் என்பது உண்மைதான். குறிப்பாக, அவர்கள் மொழிபெயர்த்திருப்பது ஆரம்ப வகுப்பிற்குரிய ஆரம்பப் பாடங்களை மட்டுந்தான். அந்தப் பாடங்களையே ஆங்கிலத்திற் கற்பித்தால் என்ன? தாய் மொழியிற் கற்கவோ; கற்பிக்கவோ முடியவில்லையே என்று முணுமுணுப்பவர்களைக் காண்கின்றோம். விஞ்ஞானப்பதங்களை உதாரணத்திற்காக எடுத்து விளக்கினால் இவ்வுண்மை விளங்கும்.

‘திரிகாபொட்சிலிக்கமில்ம்’ என்று மொழி பெயர்த்துள்ளார்கள். இதிலே ஒரு பகுதி தமிழ்ச்சொல்; இன்னொரு பகுதி ஆங்கிலச் சொல் என்பதனை மொழியறிந்தோருணர்வர். இப்படியான சிக்கல்கள் கட்டாயம் தவிர்க்கப்படவேண்டும். அப்படிக் கட்டாயமாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமானால், ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்ததாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றது. நம்மிற் பலர் வெளிநாடுகளிலே படிக்க வேண்டி நேரிடும்; வெளி நாடுகளிலே தொழில் செய்யவேண்டி நேரிடும். அப்போதெல்லாம் உலகமொழியாகிய ஆங்கில அறிவு அவசியமாகின்றது.

மருந்து, வகைகளிற் பெரும்பாலானவை ஆங்கில மொழி பேசப்படும் நாடுகளில் இருந்துதான் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. மருந்துப் புட்டிகளிலும் சரி, பெட்டிகளிலும் சரி ஆங்கில எழுத்துக்களைக் கட்டாயமாகக் காணலாம். வருங்காலத்தில் இயந்திரம்போல மனிதன் இயங்கித் திரியவேண்டிய நிலை ஏற்படுவது திண்ணம். அப்போதெல்லாம் ஆங்கிலம் கற்காத தம்மறிவீனத்தைப் பலர் நொந்துகொள்வார்கள். மருந்து வகைகளையெல்லாம் அறிந்துகொள்ள, முதலுதவி முதலிய தொண்டுகள் செய்ய ஆங்கிலம் அவசியமானவொன்றாகின்றது.

நம் நாட்டினரின் திறனை உலகறியவும், நம்மவரை உலகம் மதிக்கவும், நாம் மற்றவர்களோடு பழகிக்கொள்ளவும் ஆங்கிலம் அவசியமாகின்றதாகையினால், ஆங்கிலத்தைக் கட்டாய பாடமாக்கவேண்டுவதும் அவசியமானதாகும். உலகில் வாழப்போகின்ற நெஞ்சங்கள், உலகமெல்லாம் தம்புகழ் வளரவேண்டுமென எண்ணும் நெஞ்சங்கள் ஆங்கிலத்தை அவசியம் படிக்கவேண்டும். ஆங்கிலம் உலகமொழி! நாம் உலகத்தில் வாழ்கின்றோம்! உலகமெல்லாம் நம்மவர்கள் வாழப்போகின்றார்கள்! இதற்கெல்லாம் ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக்கப்படவேண்டும்.

வ. திருச்செல்வம்

Grade 12 “B”

இலாபப் பங்கீட்டு முறை

18-ம், 19-ம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர், அதாவது கைத்தொழிற் புரட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்னர் பெரும்பான்மையான நாடுகளில் விவசாயமே முக்கிய இடத்தை வகித்தது. இக்காலத்தில் கைத் தொழில்கள் வளர்ச்சியடையவில்லை. பெரும்பாலும் முதலாளிமார்கள் விவசாயத்திலேயே அக்கறை கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். இதனால் சில முதலாளிகள் சிறிய மூலதனமிட்டு, சிறிய கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். தொழிலாளர்களும் குறைவாகக் காணப்பட்டனர். இதனால் இலாபமும் குறைவாகக் காணப்பட்டது.

ஆனால், இங்கிலாந்தில் நடைபெற்ற கைத்தொழிற் புரட்சிக்குப் பின்னர் நாடுகள் பலவும் தாம் கைத்தொழிலில் ஈடுபடவேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தன. எனவே, முதலாளிமார்கள் பெருந்தொகையான மூலதனத்தை இட்டு, கைத்தொழிலை விருத்தியடையச் செய்தனர். அதனால் உற்பத்தி ஸ்தாபனத்தில் தொழிலாளிகளின் தொகை கூடத் தொடங்கியது. மூலதனமும் தொழிலாளர்களும் கூட உற்பத்தி பெருகியது. உற்பத்தி பெருக, உற்பத்தி ஸ்தாபனத்தின் இலாபமும் அதிகரித்தது. இவ்வாறு தொழிலாளர்களின் அயராத உழைப்பினால் பெறும் பெரும் இலாபத்தை முதலாளி தனியே அனுபவித்து வந்தான். எனவே, இவ்வித இலாபத்தின் ஒரு பகுதியைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்குடன் வெகு அண்மைக் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட முறையே இலாபப் பங்கீட்டு முறையாகும்.

அதாவது, முதலாளி தான் பெறும் இலாபத்தில் என்ன விகிதத்தைத் தொழிலாளருக்குப் பங்கிட வேண்டும் என்பதை இந்த இலாபப் பங்கீட்டு முறையாகும்.

இவ்வித இலாபப் பங்கீட்டு முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்ததால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் அதைச் செயற்படுத்துப்போது ஏற்படும் பிரச்சினைகளையும் நோக்குவோம்.

இலாபப் பங்கீட்டு முறையால் தொழிலாளியும் இலாபத்தின் ஒரு பகுதியைப் பெறுகிறான். இலாபத்தின் ஒரு பகுதியைத் தான் பெறுவதன் காரணமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க அயராது உழைப்பான். அதாவது, உற்பத்தி ஸ்தாபனத்தில் ஒரு ஸ்தாபகராக நின்று உழைப்பான். இதனாலே உற்பத்தி பெருகும். உற்பத்தி பெருக ஸ்தாபனத்தின் இலாபம் கூடும். இலாபம் கூட மேலும் தொழிலாளிகளின் கையில் பணம் வந்து சேரும். எனவே, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியுறும். இத்தகைய வளர்ச்சிக்கு வித்திடுவது இலாபப் பங்கீட்டு முறையாகும்.

ஜனநாயக ஆட்சியில் தொழிலாளி முதலாளி ஒற்றுமை அத்தியாவசியம்; இதை ஏற்படுத்துவதற்கு இலாபப் பங்கீட்டு முறை ஒரு மூலகாரணியாக உள்ளது. இலாபத்தின் ஒரு பகுதியைத் தொழிலாளர் பெற்றால் தொழிலாளர் ஊக்கத்துடன் தொழிலைச் செய்ய உற்பத்தி பெருகும், இலாபமும் பெருகும்; இதனால் முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்குமிடையே ஒற்றுமை உண்டாகும். ஆனால், இலாபப் பகிர்வு இல்லாவிட்டால் தொழிலாளிகள் தமது சம்பளத்திற்குரிய வேலையை மாத்திரம் செய்வார்கள். கடுமையாக உழைக்க மாட்டார்கள். இதனாலே உற்பத்தி குன்றும்; உற்பத்தி குன்ற, இலாபம் குறையும். இலாபம் குறைய, தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் குறையும். முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்குமிடையே வேற்றுமை வளரும். இதன் காரணமாகத் தொழிலாளர்கள் தமது உரிமைகளைப் பெறப்பல தொழிற் சங்கங்களை ஸ்தாபிப்பார்கள்;

இவ்வாறு ஸ்தாபிக்கப்படும் தொழிற்சங்கங்களை, அரசியல்வாதிகள் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திப் பல புரட்சிகளைச் செய்கின்றனர். அதாவது, பல அரசியல்வாதிகள் தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை பெற்றுத் தருவதாகக் கூறித் தொழிற்சங்கங்களை ஸ்தாபித்து அவைகளைத் தமது அரசியற் கொள்கைகளுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். எனவே, இத்தகைய நிலைமாரி, நாடு பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முன்னேற வேண்டுமாயின் முதலாளி — தொழிலாளி உறவு அவசியம். முதலாளி தொழிலாளி உறவு வளர இலாபப் பங்கீட்டு முறை அத்தியாவசியமாக வேண்டப்படுகிறது.

அடுத்து, அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளில் சந்தையின்மை ஒரு பெருங்குறை பாடாக இருந்துவருகிறது. இக்குறை பாட்டை நீக்குவதற்கும் இலாபப் பகிர்வு உதவுகிறது. அதாவது, இலாபத்தில் ஒரு பகுதியைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுக்காவிட்டால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும், இதனால் சந்தையின்மை உண்டாகும். தொழிலாளியின் லாபம் கூடினால் உற்பத்தி பெருகி, நாட்டில் சந்தை முறை வளர்ச்சியுறும்.

மேலும், ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் முன்னோடிகளாக விளங்குவன சேமிப்பும், வங்கிமுறையுமாகும். வங்கி முறைக்கு வித்திடுவது சேமிப்பாகும். இச்சேமிப்பு உண்டாவதற்கு வருவாய் கூடவேண்டும். எனவே, இலாபப் பகிர்வு செய்வதால் தொழிலாளர்களின் வருவாய் கூடும். இப்படி வருவாய் கூடினால், அவர்கள் சிறுபகுதியைச் சேமிப்பார்கள். இலாபப் பகிர்வு இல்லாவிட்டால் தொழிலாளரின் வருவாய் குறையும்; வருவாய் குறையச் சேமிப்புக் குறையும்; சேமிப்புக் குறைந்தால் நாடு அபிவிருத்தியடையாது. எனவே, சேமிப்பு இல்லாவிட்டால் அபிவிருத்தி இல்லை. அபிவிருத்தி இல்லாவிட்டால், சேமிப்பு இல்லை. சேமிப்புக் கூடினால் வங்கி முறை வளர்ச்சியடையும். வங்கி

முறை வளர்ச்சியடைய நாட்டில் கடன் வசதி அதிகரிக்கும். கடன் வசதி அதிகரித்தால் நாட்டில் உற்பத்தி பெருகும், இலாபம் கூடும், தொழிலாளர்களுக்கு மேலும் பங்கு கிடைக்கும். ஆனால், தொழிலாளரின் வருவாய் குறைவாக இருந்தால், சேமிப்பு இல்லாமல் போகும். இதனால் வங்கிமுறை இல்லாமல் போக நாட்டில் கடன் வசதி இல்லாது போகும். கடன் வசதி இல்லாவிட்டால் எவ்வளவோ தொழில்கள் தடைப்பட்டு நாட்டின் பொருளாதாரம் சீர்குழையத் தொடங்கும். எனவே, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மக்களின் தலாவருமானம் கூடுதல் வேண்டும். தலாவருமானம் கூடுவதற்கு ஒரு சிறந்த முறை இலாபப் பங்கீட்டு முறையாகும்.

மேலும், இலங்கை போன்ற நாடுகளில் அரசாங்கம் மக்களின் பொது நல சேவைகளுக்காகப் பெரும் பணத்தைச் செலவிடுகின்றது. ஆகவே, இலாபப் பங்கீட்டு முறைப்படி இலாபத்தில் ஒரு பகுதி தொழிலாளியின் கைக்கு வந்து சேர்ந்தால் அத் தொகையைக் கொண்டு தொழிலாளிகள் தமது தேவையை ஓரளவு பூர்த்தி செய்வார்கள். எனவே, அரசாங்கம் மக்களின் பொது நல சேவைகளுக்காகச் செலவிடும் தொகையைக் குறைத்து, அப்பணத்தைக் கொண்டு வேறு கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்களை நிறுவி, நாட்டின் செல்வத்தைப் பெருக்கலாம். இதனால் நாட்டில் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பும் கிட்டும். ஆனால், இலாபப் பகிர்வு இல்லாவிட்டால் இத்தகைய ஒரு நன்மையைப் பெறமுடியாது. எனவே, ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒரு வரப் பிரசாதமாக இலாபப் பங்கீட்டுமுறை விளங்குகின்றது.

இலாபப் பங்கீட்டு முறையாலே மேற்கூறிய பல நன்மைகள் நாட்டுக்குக் கிடைக்கின்ற நேரத்தில் அதைச் செயற்படுத்தும்போது சில பிரச்சினைகள் தோன்றக்கூடும். அப்பிரச்சினைகளைப் போக்க வேண்டிய வழிவகைகளை அரசாங்கம்

எவ்விதம் செய்தல் வேண்டும் என்பதைப் பார்ப்போம்.

இலாபப் பங்கிட்டு முறைப்படி இலாபத்தின் ஒரு பகுதியைத் தொழிலாளருக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டு, முதலாளிமார்கள் பொருட்களின் விலையைக் கூட்டினால் இலாபப் பகிர்வு நன்மையுடையது. ஏனெனில் பொருட்களின் விலையைக் கூட்டினால் உற்பத்தி குறையும். உற்பத்தி குறைய இலாபம் குறையும். இலாபம் குறைவதால் தொழிலாளர்களின் வருவாய் குறையும். எனவே, முதலாளிகள் தம் பொருட்களுக்கு விலையைக் கூட்டாதவாறு கட்டுப்படுத்துவது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இவ்வாறு தொழிலாளர்கள் இலாபம் போதாதென்று விலகாமலும், முதலாளிகள் தமது இலாபத்தில் ஒரு பகுதி போகிறது என்று தொழிலைக் கைவிடாதவாறும் அரசாங்கம் இருசாராருக்கும் நடுவண் நின்று, அவர்களின் நலன்களைப் பேணுதல் வேண்டும்.

மேலும், இலாபத்தை எவ்வாறு பங்கிட வேண்டும் என்னும் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதாவது, நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை எவ்வாறு இருக்கின்றதோ அதற்கேற்றவாறு அரசாங்கம் தீர்த்து வைக்கவேண்டும். இதில் இரண்டு பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. ஒன்று இலாபப் பகிர்வைக் காசாகக் கொடுப்பதா அல்லது பங்குகளாக மாற்றித் தொழிலிலிருந்து விலகி விலை வசூலிப்பதா என்பதாகும். ஒரு சாரார் பணமாகக் கொடுத்தால் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும்; இதனால் உற்பத்தி பெருகும்; அத்துடன் வேறு கைத்தொழில்களும் நாட்டில் உருவாகக்கூடும்; இதனால் நாட்டின் பொருளாதாரம் கூடும் என்று கூறுகிறார்கள். மற்றொருசாரார் அரசாங்கம் இலாபத்தில் ஒரு பகுதியைப் பங்குகளாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு பகுதியை மட்டும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். இவ்விதப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துத் தொழிலாளர் முதலாளி ஆகியோரின் நடுவண் நின்று அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.

இவ்விதமாக இலாபப் பங்கிட்டு முறை முதலாளி தொழிலாளிகளுக்கிடையே நல்லுறவை வளர்த்து, அவர்களின் உரிமைகளையும் நலன்களையும் பெற்றுக்கொடுக்கும் சாதனமாக விளங்குகிறது. அத்துடன் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒரு தூண்டுகோலாகவும் அமைகிறது.

S. ரவிந்திரன்
Grade 12 'D' (Com)

“அன்புக்குச் சோதனை பகைவனிடத்திலே அல்லாமல் நண்பனிடத்திலல்ல. ஒருவன் நண்பனிடத்தில் அன்பு செலுத்தும்போது, அதில் புதுமை இல்லை; சிறப்பு இல்லை, முயற்சியும் ஒன்றும் இல்லை. பகைவனிடத்தில் அன்பு செலுத்தும்போதுதான் அதற்கு உரிய உண்மையான சோதனை நடைபெறுகிறது. அப்போதுதான் அது அறமாகிறது; அதுதான் வீரச் செயல்; அதுதான் உண்மையான ஆண்மை”.

— மகாத்மா காந்தி.

“வாழ்விற் புவியியல்”

புவியியல் மக்களின் வாழ்க்கையில் பெரும் பங்கை அல்லது முழுவதையுமே கட்டுப்படுத்துகிறது என்றால் மிகையாகாது. புவியியல் அமைப்பே இன்று நாம் காணும் பல மனித இனங்களின் பிரிவுக்குக் காரணமாகும். உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் மக்கள் ஒரே மாதிரியான தோற்றத்தையும், அமைப்பையுமுடையவர்களாக இருக்க முடியாது; இருக்க முடியவில்லை. அவ்வாறு ஒரே மாதிரியாக இல்லாததற்கும் இருக்க முடியாததற்கும் புவியியற்பாதிப்பே காரணமாக உள்ளது. ஐரோப்பாவில் வாழும் மக்கள் வெள்ளையர்கள்; ஆபிரிக்காவில் வாழும் மக்கள் கறுத்தவர்கள்; சீனாவில் வாழும் மக்கள் மஞ்சள் நிறத்தவர்கள்; சீனர்கள் மஞ்சள் நிறமாயிருப்பதற்கு அவர்களுடைய பிரதேசத்தின் மஞ்சள் மண்ணின் பாதிப்பே காரணம். இடை வெப்ப வலயத்தில் வாழ்பவர் வெள்ளையராகத் தோன்றுகிறார்கள். மத்திய கோட்டுக் கண்மையில் ஆதவனின் பாதிப்பு அதிகமாகக் காணப்படுவதால் அதற்கண்மையில் வாழும் மக்களின் நிறம் கறுப்பாக இருக்கிறது. இவ்வாறு ஏற்படும் மக்கட் பிரிவுகள் யாவும் புவியியற் கால நிலையின்படி அவை அமைந்துள்ள அகலக் கோடு நெடுங்கோடுகளின் செல்வாக்கின் கீழ் பிரிக்கப்படுகின்றன.

மக்களின் கலாச்சாரம் பண்பாடு என்பவை கூட, புவியியலின் செல்வாக்கினால் தாக்கப்படுகின்றன எனலாம். ‘எக்சிமோக்கள்’ என அழைக்கப்படும் பனிப்பிரதேச மக்கள் மினியுடை அணிய முடியுமா? முடியாது. எனவே, அவர்களுடைய நாகரிகம் பண்பாடு யாவும் புவியியலுக்கமையவே காணப்பட வேண்டியதாயிற்று. புவியியல் ரீதியிலேயே மனிதனின் வாழ்க்கைத்தரமும் அமைகிறது. பாலை நில மக்களின் கலை கலாச்சாரம் ஒருவாறும், சோலைநில மக்களின் கலை கலாச்சாரம் இன்னொருவாறும் அமைந்து

விடுகிறது. அது மட்டுமல்ல, புவியியல் ரீதியாகவே ஒரு நாடு அல்லது ஒரு தீவு அமைந்துள்ள நிலையும் நாகரிக பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணை புரிகின்றது. எவ்வாறெனில், ஒரு தீவு அல்லது நாடு வேறோர் நாட்டின் தொடர்பு அல்லது சேர்க்கை யாதாயினும் இல்லாத பட்சத்தில் அந்த நாட்டின் நாகரிகம் வேற்று நாடுகளோடு ஒவ்வாத ஒரு தனிக் கலாச்சாரமாகவேதான் காணப்படும். ஆனால், வேறு நாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய நிலையத்தில் அமைந்துள்ள நாடுகளின் கலை கலாச்சாரம் வேற்று நாடுகளைப் போலவே காணப்படுகிறது. எனவே, ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியில் அல்லது உயர்ச்சியில் புவியியல் ஒரு பங்கை வகிக்கிறது எனலாம். இதற்கு நாம் காணும் பழம் பெரும் நாகரிகங்கள் யாவும் நதிக்கரையிலேயே ஆரம்பமாகின என்ற வரலாற்றுண்மையே போதுமானது.

இவ்வாறே ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத் துறையிலும் புவியியல் பங்கெடுக்கிறது. எந்த ஒரு நாட்டில் பொருளாதார விருத்திக்கேற்ற புவியியல் அம்சங்கள் அமைந்து காணப்படுகின்றனவோ அந்த நாடு நிச்சயமாகப் பொருளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சியடைவது சுலபமாகிறது. இன்று அமெரிக்கா, குவைத் போன்ற நாடுகளின் கனிப்பொருள் விருத்திக்கும் அதனால் ஏற்பட்ட பொருளாதார விருத்திக்கும் புவி அமைப்பே பெரும் பங்கை எடுத்துள்ளது. அவ்வாறே பிறேசில் போன்ற நாடுகளில் பயிர்ச்செய்கை விருத்திக்கும் புவியியலே முன்னணியில் நிற்கிறது. பிறேசுற் கோப்பிக்கும், அமெரிக்கக் கோதுமைக்கும், இலங்கை இந்தியத் தேயிலைக்கும் புவியியலே காரணம். அவ்வாறு ஆதியிற் குடிகள் யாதுமில்லாத வெட்டவெளிகள் யாவும் இன்று கனிப்பொருள் வளத்தை நாடியதால் நகரங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

றன. இதற்கு ஆபிரிக்காவின் தங்கக் கரையும் அவுஸ்திரேலியாவின் கால்குளி, கூல்காளி போன்ற நகர்களும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். இவ்வாறே பொருளாதார அடிப்படையில் மக்களின் குடிசனம் அமைய வேண்டிய இடங்கள் யாவும் புவியியற் பாதிப்பால் மட்டுப் படுத்தப்படுகின்றன. இதற்கு இன்றைய உலகில் நாம் காணும் துறைமுக, தொழிற்சாலை, கனிப்பொருள் நகர்கள் பெரும் சான்றுகளாகும்.

இயற்கையாகக் காணப்படும் புவியியல் நிர்ணயிகளை மனிதன் தன் அறிவின் முயற்சியால் மாற்றி அமைத்து விட்டான்; மாற்றியமைத்துக் கொண்டு மருக்கின்றான். எனவே, அவன் தனது முயற்சியில் முற்றும் வெற்றி பெற்று, புவியியலையும் தனது வாழ்வையும் பிரித்து விட்டான் எனக்கூறமுடியாது. ஏனெனில், மனிதன் தனது சூழலிலேயே மாற்றங்களைச் செய்ய முடிந்தது. ஆனால், முக்கிய நிரந்தர மாற்றங்களைச் செய்யப் புவியியல் இடங் கொடுக்கவில்லை, கொடுக்கவும் மாட்டாது. உதாரணமாக, சகாராப் பாலைவனத்தில் அப்பின் பழம் உற்பத்தியெய்ய முடியுமா? ஆனால், மலைகளிற் கூட மனிதன் படிமுறையில் நெல் சாகுபடி செய்கிறான். ஆகவே, மனிதன் இயற்கையை எதிர்த்து நிற்கலாம் ஆனால் வெற்றி காணமுடியாது. அதன்படிதான் இன்று நாம்காணும் பல விந்தையான காட்சிகளுமாகும். காட்டையும் மலையையும் மக்கள் குடியிருக்கும் நகரமாக்கலாம்; ஆனால், அந்தக் காட்டு அல்லது உயர் நிலக் கால நிலையை மாற்றமுடியாது. ஆகவே, புவியியல் தன் செல்வாக்கை நன்றாகப் பயன்படுத்தி மனிதனின் வாழ்வை அல்லது அவனது போக்கையே மாற்றலாம்.

உலகில் மனிதர் ஒவ்வொருவரும் தமது பிழைப்பை நாடி ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய்கிறார்கள். அவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் செய்யும் தொழில்கள் வேறுவேறு விதமானதாகவும் இருக்கலாம்; ஒரே விதமானதாகவும் இருக்க

லாம். ஆனால், அந்தத் தொழிலின் பெரும்பகுதி புவியியலின் ஆதிக்கத்தில் தான் தங்கியுள்ளது எனலாம். நோர்வே நாட்டில் உள்ள மக்கள் கோதுமை விளைவிக்க முடியாது. எனவே, அந்நாட்டு மக்களின் பெருந்தொகையோர் கமத் தொழிலையன்றி மீன்பிடித் தொழிலையே செய்கின்றனர். டென்மார்க்கில் ஆடு மாட்டு வேளாண்மை விருத்திக்கு அங்கு காணப்படும் தரிசு நிலமேதான் காரணம். ஸ்கன்டினேவியா, கனடா ஆகிய நாடுகளில் ஊசியிலைக் காடுகளே மரம் வெட்டும் தொழிலிற்கு மூலாதாரமாகும். இவ்வாறு இயற்கையின் போக்கில் மக்களின் பெரும் பங்கினர் தொழில் நடத்துகிறார்கள். வேறு பலர் நாகரிகமான முறையிற் காரியாலயங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனாலும், அங்கும் புவியியல் தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தத் தவறுவதில்லை. உதாரணமாக ஒரு தொழிற்சாலை உருவாக வேண்டிய சாதனங்கள் யாவை என்று அறிவோம். அவை:— முதல், மூலப் பொருள், வலு, தொழிலாளர் வசதி, சந்தை, போக்குவரத்து என்பவையேயாகும். இவற்றில் முதல் எனப்படுவது மக்களிடையே புழக்கத்திலுள்ளதாகவே பெரும்பாலும் காணப்படுகிறது. ஆனால், மூலப் பொருட்களைப் பொறுத்த அளவிற்கு புவியியல் ரீதியில் தான் அவை கிடைக்கும். அது புவியின் கொடை. அதன்பின் வலு முக்கியமாகிறது. வலு எரிபொருளால் அல்லது மின்சாரத்தால். பெறப்படுகிறது. எரிபொருள் பெற போதிய அளவு காடுகளோ அல்லது நிலக்கரி வசதியோ தேவையாகிறது. இவைகள் இல்லாவிட்டால் மின்சாரத்திற்குத் தேவையான நீர்வீழ்ச்சிகள் காணப்படல் வேண்டும். நீர்வீழ்ச்சி இயற்கையாக இல்லாவிட்டாலும் செயற்கையாக ஏற்படுத்திவிடலாம். ஆனால், அதற்குத் தேவையான வேகத்துடன் கூடிய நீரோட்டத்தை ஏற்படுத்த முடியாது. தொழிலாளர் இல்லாத இடத்திலும் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டால் அதன்பின் தொழிலாளர் குடியேறுவார். சில வேளைகளில் தொழிலாளர்கள்

நாடியே மற்றைய வசதிகள் அமைந்து விட்டால் தொழிற்சாலை அமைவது இலகுவாகிவிடும். மக்கள் நெருக்கமாக உள்ள இடங்களிலேயே சந்தைகள் அமையும். இவையாவும் இருந்தாலும் போக்கு வரத்து மிகவும் அக்தியாவசியமானதாகும். போக்குவரத்து வசதியில்லாத இடத்தில் தொழிற்சாலை அமைத்தால் மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்லவோ அல்லது உற்பத்திப் பொருட்களைக் கொண்டு வரவோ கடினமாக இருக்கும். இதன் வசதியை விளக்க, பிற்ஸ்பேக் தொழிற்சாலைக்கு ஐம்பெரும் வாவிளும், ஓசாகோ, மிசிசிப்பி நதிகளும் செய்யும் பெரும் உதவியொன்றே போதுமானதாகும்.

இவ்வாறே ஒவ்வொரு நாட்டையும் அது கைத்தொழில் நாடா அல்லது கமத்தொழில் நாடா என்பதைப் புவியியல் நிர்ணயிக்கின்றது. எண்ணற்ற நதிகளிருந்து இன்று சுவிற்சர்லாந்து கைத் தொழில் நாடாகவிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? நதியிருந்தாலும் நல்ல வசதியான நிலமில்லை. வேறு பல இடங்களில் வசதியான நிலமிருந்தும் மற்றைய காரணிகளின் ஒத்துழைப்புக்கிடையாததினால் வீணாகிறது. இதற்கு வடஅமெரிக்கா பெரும் உதாரணமாக விளங்குகிறது. வடஅமெரிக்காவின் வட பகுதியில் வாழும் பெரும்பகுதியினர் மரம் வெட்டும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அடுத்ததாக மத்திய பகுதியினர் தொழிற்சாலைகளில் தொழில் செய்கின்றனர். தென்கரையோர் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதிலிருந்து மனிதனின் தொழில் வளத்திற்குப் புவியியல் எவ்வாறு உறுதுணையாயிருக்கின்றது என்பதை அறியலாம்.

புவியியல்தான் வரலாற்றிலும் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. பெருநில மன்னர்களும் குறுநில மன்னர்களும் வேறு நிலத்தைப் பிடிக்கப்போர் செய்தபோதும் படைகளைப் போருக்கு அனுப்பியபோதும் இப்புவியியல் தனது ஆதிக்கத்தால் அவர்களுக்குச் சாதகமாகவும், பாதகமாகவும்

இருந்திருக்கிறது. இதற்கு எமது இலங்கையையே நோக்கலாம். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின்போது அத்தனை கரையோரப் பிரதேசங்களும் சமதரைப் பிரதேசங்களும் கைப்பற்றப் பட்டபோதும் மலை நாடான கண்டி இராச்சியத்தைப் பிடிக்க அந்த ஆங்கிலேய வீரர்களால் முடியவில்லை. இதனால்தான் புவியியல் தன் ஆதிக்கத்தை வரலாற்றிலும் செலுத்திகிறது எனக் கூறுகின்றனர். அது மட்டுமல்ல இந்திய உபகண்டத்திற்குக் கிரேக்க மன்னர் அலெக்சாந்தர் நுழைவதற்கு வழியாக இருந்தது காபுல் கணவாயாகும். இந்தியாவின் வடக்கே அரண் போல மலைகள் சூழப்பட்டிருந்தாலும் அங்கு காணப்படும் கணவாய்கள் ஒரு பலவீனமே. மேலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிடையே அதாவது பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளிடையே நாடு பிடிக்கும் ஆசையால் அவை வெற்றியடையவும் தோல்வியடையவும் அவை அமைந்துள்ள இடங்களும் இயற்கையரண்களும் வசதிகளும் காரணமாகும்.

மேலே கூறப்பட்ட அத்தனை வசதிகளும்தான் ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. ஆகவே தான் புவியியல் மனிதன் வாழ்க்கையோடு ஒன்றியது எனப்படுகிறது. ஒரு நாடு சிறப்பானதாக, செழிப்பானதாக இருக்கவேண்டுமானால் அந்த நாட்டுக்கு இங்கே கூறப்பட்டனவும் கூறப்படாதனவுமாக உள்ள பல புவியியல் வசதிகள் காணப்படவேண்டும். இதைத் தெள்ளுதமிழோன் வள்ளுவன் கூறுகிறார்:—

“நாடென்ப நாடாவளத்தன
நாடல்ல நாடவளத்தரு நாடு”

நாடாமலே அதாவது முயற்சி செய்யாமலே இயற்கையான வசதிகள் யாவும் உள்ளதுதான் நாடு. முயற்சி செய்து பயன் பெறவேண்டுமாயின், அது நாடல்ல என்பதுதான் இக்குறளின் பொருளாகும். நாடி வளந் தருவதே நாடல்ல என்றால் நாடியும் வளம் தராத

நாட்டை என்னவென்பது. எனவே, புனியியற் காரணிகள் ஒரு நாட்டை வளப்பமான முறையில் நிர்ணயித்தால் அந்நாடு செழிப்பானதாகவும், சிறப்பானதாகவும் இருக்கமுடியும். நாடு சிறப்பானதாக இருந்தால் அங்கு இருக்கும் அரசு சிறப்பானதாக இருக்கும். அரசு சிறப்பான

தானால் அதன் பிரஜைகள் சிறப்பானவர்களே. பிரஜைகளும் சிறப்பாகி விட்டால் மகிழ்ச்சிக்குக் குறைவேது.

ஆகவே, நிச்சயமாக மனிதனின் சுபீட்சம் புனியியல் ரீதியாகவே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

ச. வாசுதேவன்
Grade 12 'D'

மருத்துவத்தில் இன்று

மருத்துவம் விஞ்ஞானத்தின் ஒரு பகுதி. இது மனிதனின் உடற்கூறுகளுக்கு ஏற்படும் தீங்குகளையும், ஏற்படப்போகும் தீங்குகளையும் முன்னறிவித்து மாற்ற உதவுவதாகும். இம்முன்னறிவித்தலைச் செய்யவும் நோயைத் தீர்க்கவும் மருந்துகள் உதவின. இவை இயற்கையாகக் காணப்பட்டன. சில செயற்கையாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மருந்துகள் மூலம் நோயை நீக்குவதை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாக்கலாம். அவை, (1) குடற் புழுக்கள், பூஞ்சணங்கள், பக்டீரியா போன்ற நுண் உயிர்க் கிருமிகளை அழிக்க வல்ல கெமோதெரபியூட்டிக்ஸ். (2) இதயம், இரத்தக் குழாய்கள், செமிபாட்டு உறுப்புகள், நடுநரம்பு மண்டலம் போன்ற உறுப்புக்களின்மீது பயன்படுத்தப்படும் சிம்டோமேட்டிக்ஸ். (3) விறற்றின்கள், ஒமோன்கள், புரதங்கள், அமினோ அமிலங்கள் போன்ற ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் யூசன் வகைகள்.

புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மருந்துப் பொருளை நேரிடையாக மனிதனுக்குக் கொடுத்து, அதன் நோய் நீக்கும் சக்தியைக் கண்டறிவது நல்லதல்ல. அம்மருந்து மனிதனுக்கு எவ்வித புறவிளைவை ஏற்படுத்தும் எனத் தெரியாது. எனவே, கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புது மருந்துகளை முத

லில் சுண்டெலி, எலி, பூனை, நாய் போன்ற சிறு பாலூட்டி வகையான மிருகங்களின்மீது பயன்படுத்தி அதன் புறவிளைவைக் கண்ட பின்னரே மனிதருக்குப் பயன்படுத்தப்படும். பால்—ஓர்லிக் என்ற விஞ்ஞானி தான் தயாரித்த சாயப் பொருள்களை மிருகங்களின் கலங்களில் நனைத்தபொழுது இச்சாயம் அக் கலங்களில் ஊறியிருப்பதைக் கண்டார். இதனால் மனிதனைப் பாதிக்கும் எக்சுரமிகளையும் மனிதனுக்குத் தீங்கு விளையா வண்ணம் கிருமிகளை மட்டும் அழிக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இதன் பயனாகவே முதன் முதலில் வெளிறும் நோயைக் குணப்படுத்தும் சால்வார்சன், காலா ஆஸார் நோயைக் குணப்படுத்தும் அன்ரிமொனி மருந்துகள்; ஆப்பிரிக்க தூக்க நோய் போன்ற தொற்று நோய்களைக் குணப்படுத்தும் திரிப்பான்—சிவப்பு போன்ற மருந்துகள் இவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

மருந்துகளின் அணுக்கூறுமைப்பை மாற்றுவதன் மூலம் மிருகங்களின் கலங்களுக்கும் நுண்ணுயிர்க் கிருமிகளின் கலங்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமையை அறிந்து நோய்க் கிருமிகளை அழிக்க முடியும் எனப் பால் ஓர்லிக் கண்டுபிடித்தார்.

1926-ம் ஆண்டுவரை அதிகம் பரவி இருந்த தொற்று நோய் மலேரியாவாகும். இதனால் இரண்டாவது உலகப் போரின்போது மலேரியாவை ஒழிக்கக் கூடிய செயற்கை மருந்துகள் அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவை, குளோரோ குயின், ப்ரிமா குயின், பென்ரா குயின் ஆகும். இவை மலேரியாவைக் குணப்படுத்தும் மிகச் சிறந்த மருந்துகளாகும்.

ஓர்லிக்கின் கருத்துக்களால் ஊக்கம் பெற்ற பல விஞ்ஞானிகள் பாக்க்டீரியா எதிர்ப்பு மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்தனர். 1935-ம் ஆண்டில் டொமாக் என்ற விஞ்ஞானி ஸ்டிரெப்டோகோக்கல் எனும் மருந்து, இவ்வகை பாக்க்டீரியாவால் உண்டாகும் தொற்று நோய்களைக் குணப்படுத்தும் என்றார். இதிலுள்ள சல்பாநிஸைம் என்றும் பொருள் சல்பாபிரிடின் சல்பாதையா ஸோஸ், சல்பாமெத்தாஸைன், சல்பாகுவானிடின் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான சல்போனமைடுகளாகி பாக்க்டீரியா எதிர்ப்பு மருந்தாகக் காணப்பட்டது.

சல்போனமைடுகளில் ஆராய்ச்சி செய்தபோது மிகவும் பயனுள்ள “டால்பியூட்டாமைடு” போன்ற நீரிழிவு மருந்துகள் கிடைத்தன. இவை குருதியின் வெல்ல அளவைக் குறைக்கும் இயல்புடையனவாகக் காணப்பட்டன. அந்தேரத்திலேதான் ஒரு நுண்ணுயிர்க் கிருமியால் சுரக்கும் பொருள் வேறொரு நுண்ணுயிர்க் கிருமியின் வளர்ச்சியைத் தடை செய்வதைக் கண்டனர். இதுவே தற்போது பால் குத்தப்படுகின்ற முறையாகும்.

1944-ல் வாக்ஸ்மன் காசத்தை எதிர்க்கக்கூடிய முதல் மருந்தான ஸ்டிரெப்டோமைசின் என்ற நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பு மருந்தைக் கண்டுபிடித்தார். இந்நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பால் மனிதனின் வாழ்நாள் 10 ஆண்டுகளாகக் குறைந்துள்ளதைக் கண்டார்கள். மருத்துவ உலகில் மனிதனுக்கு நன்மை செய்யும்

மருந்தைக் கண்டுபிடிக்கும்போது தீமை செய்யும் பொருட்களும் காணப்பட்டன. இந்நூற்றாண்டிலே ஏற்பட்ட மிகச் சிறந்த முன்னேற்றம் ஒமோன்களைப் பற்றிய அறிவும், அவற்றைப் பிரித்தெடுக்கும் முறைகளைக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையும் விற்பனையைப் பற்றிய அறிவுமாகும்.

முக்கியமாகப் பற்றீரியாக்களினால் ஏற்படும் நோய்களை எதிர்க்கும் மருந்துகளுக்கு ஒரு பெருங்துறை உண்டு. அது இயற்கையாகவோ அல்லது சிறிது சிறிதாகவோ வரப்பெற்றோ, உடலில் மருந்து ஏற்காமை தோன்றுவதாகும். மருந்துகளினால் கட்டுப்படுத்தாமல் மேலும் மேலும் பெருகி மருந்தைப் பயனற்றதாக்கிவிடுகின்றது. இந்நோத்தில் மனிதன் மருந்தின் அமைப்பில் ஒரு சில மாற்றத்தைச் செய்து பற்றீரியாவுடன் போராட்டத்தில் வெற்றி பெறுகிறான். காசநோய்க்கு வைத்தியம் செய்யும் போது ஸ்டிரெப்டோமைசின், PAS, ஜசோனியா அமிலம் மூன்றையும் ஒன்றாகக் கலந்து உபயோகிக்கும்போது பலன் கிடைப்பதை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு நாம் பற்றீரியாவால் ஏற்படும் நோய்களைத் தடுப்பதில் வெற்றி கண்டோம்.

இதே நேரத்தில் நாம் வைரஸ்களினால் ஏற்படும் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதில் போராட்டம் நடத்த வேண்டி ஏற்பட்டது. விஞ்ஞானிகளால் இதன் பயனாக தொட்சின் எதிரிகளை உடலில் ஏற்படுத்தக்கூடிய மருந்துகள் மட்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவை தற்போது பெரியம்மை, போலியோ போன்றனவற்றால் நாம் தாக்கப்படாதவாறு நமக்கு வைத்தியசாலைகளின் தொட்சினைதிரிகளை ஏற்படுத்த மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இவ்வாறு புற்று நோய்க்குவழிகாண இயலாமையால் எக்ஸ்-கதிர்களைப் பாய்ச்சிக் குணப்படுத்துகிறார்கள். சிறிது காலத்துக்கு முன்னர்தான் நம் நாட்டிலுள்ள பட்டிமரம் அதாவது வின்கா ரோசிய என்ற செடியிலிருந்து

கிடைத்த ஒருவகைச் சாறு குணப்படுத்தும் என இந்தியாவிற்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது நமக்கு 20-ம் நூற்றாண்டில் புற்றுநோயை அறவே ஒழித்துக் கட்டக் கிடைத்த முதற் சமிக்ஞை எனலாம். தற்போது விஞ்ஞானத்தின் மருத்துவத்தில் ஒவ்வொரு அங்கியின் உடலிலுள்ள கலங்களின் அமைப்பும் தொழில் புரியும் முறையும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டதால் ஒவ்வொரு புது நோய்களையும் குணப்படுத்தமுடியும். தற்போது

வல்லரசு நாடுகளின் ஐதரசன் குண்டுகளையும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத கதிர்களையும் கடலில் பாய்ச்சிப் புறவிளைவுகளை அறிதலால்தான் நமக்குப் புற்றுநோய் தோன்றியுள்ளது. நாம் தொடர்ந்து நமது முயற்சியால் நோய்களை வென்று மருத்துவத்தில் முன்னேறி ஒரு புது இன்பத்தை நுகரும் நாள் வெகு தொலைவில் இல்லை என்பதை அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற இருதய மாற்றுச் சிகிச்சை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கா. சிவநேசன்

Grade 11 'B'

“பற்றீரியாவும் மனிதனும்”

விந்தைமிகு விஞ்ஞான உலகிலே இற்றைக்கு 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பற்றீரியா என்றால் என்ன; என்பது விஞ்ஞானிகளாற்குடக் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. ஆனால், காலப்போக்கில் அண்டோனி லியூவென் ஹெக் என்னும் அறிஞரால் இப்பற்றீரியாவானது முதன் முதலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதுவரை உலகிலே யாரும் கண்டிராத நுண்ணுயிர் உலகத்தை மக்கள் கண்முன் வைத்துக் காட்டிய இந்த அறிஞர் ஒரு விஞ்ஞானியல்லர். ஆனால், அதன் பின்னர் பற்றீரியாவைப் பற்றி ஆராய்ச்சிகள் பல நடாத்திய விஞ்ஞானிகள் பலர் வரிசையில்; லூயி பாஸ்சரும் ஒருவர். தொற்று நோய்கள் தொற்றுவதற்கு முக்கிய காரணி நுண்ணுயிர்களே என்பதையும், அதைப்பற்றிய பல பரிசோதனைகளையும் விஞ்ஞான ரீதியிலே மக்கள் மூன் விளக்கிக் காட்டினார். முதன் முதலாக ராபர்ட் கோச் என்பவர் கால்நடைகளுக்குத் தொற்றும் ‘ஆந்தராக்ஸ்’ (Anthrax) என்னும் தொற்று நோய்க்குப் பற்றீரியாவே முக்கிய காரணி என்பதையும்

கண்டுபிடித்தார். தொடர்ந்து காச நோய்; காலரா (Cholera) இவற்றிற்குக் காரணமான பற்றீரியாக்களைப் பிரித்தெடுத்து உலகின்முன் வைத்தார்.

பற்றீரியாக்களினால் மனிதனுக்குப் பற்பல வழிகளிலும் நன்மைகளும், தீமைகளும் ஏற்படுகின்றன. ஆனால், பற்றீரியாவால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் தீமைகளைக் காட்டிலும் நன்மைகளோ அதிகம்!

அங்ககப் பொருட்களைப் பற்றீரியாக்கள் நொதிக்கச் செய்யும்போது இலத்திக்கமிலம் (Lactic Acid); அசட்டிக் அமிலம் (Acetic Acid); அஸிடோன் (Acetone); ப்யூட்டில் சாராயம் (Butyl Alcohol) போன்ற பயனுள்ள பல பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. பாலில் இருந்து தயிர் வெண்ணெய், பாலாடைக் கட்டி முதலிய பல பொருள்கள் தயாரிக்க பற்றீரியாக்கள் மனிதனுக்குப் பெருமளவு உதவிபுரிகின்றன. பாலிற் சிறிதளவு மோரை ஊற்றியவுடன், மோரிற் காணப்படும் ஒருவகைப் பற்றீரியாவானது பாலில் உள்ள லாஹ்டோஸ் (Lactose) என்னும்

சர்க்கரைப் பொருளை நொதிக்கச் செய்து லாக்டிக் அமிலமாக மாற்றுகிறது. இந்த அமிலமே மோரின் புளிப்புக்குக் காரணம். ஸ்ட்ரெப்டோகோக்கஸ் லாக்டிஸ் (*Streptococcus Lacti*) பற்றீரியாவே இந்த மாறுதலை உண்டாக்கி மனிதனுக்கு நன்மை பயக்கின்றது.

பாலாடைக் கட்டித் தயாரிப்பில் லாக்டிக் அமிலப் பற்றீரியாக்களின் உதவியால் பால் தயிராக்கப்படுகிறது. இத்தயிர்க் கட்டியிற் பல பற்றீரியாக்கள் வளர்கின்றன. இவை தயிர்க் கட்டிகளைப் பாலாடைக் கட்டிகளாக மாற்றுகின்றன. பாலாடைக் கட்டியின் மணம், குணம், சுவை இவற்றிற்குப் பற்றீரியாக்களின் செயல்களே காரணமாகும். இவ்வாறு இப்பற்றீரியாக்கள் மனிதனுக்குத் தொழில் முறையில் உதவி புரிகின்றன.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பொருள்களில், ஊறுகாய் முதலியவற்றில் புளிப்புக் காகவும், பாதுகாப்புக்காகவும் சேர்க்கப்படும் வினிகர் (Vinegar) என்னும் பொருள் பற்றீரியாக்களின் உதவியினாலே தயாரிக்கப்படுகின்றது. வினிகரில் 4% அஸிட்டிக் அமிலம் உண்டு. அடுத்து, சாராயத்தை (Ethyl Alcohol) நொதிக்கச் செய்து அசற்றிக் அமிலம் பெறுவதில் பற்றீரியா மனிதனுக்கு உதவிபுரிகின்றது. முதலில் சாராயத்தை அசற்றல்டிகைட்டு என்னும் பொருளாக மாற்றுகிறது. அசற்றல்டிகைட்டு மேலும் மாற்றம் அடைந்து அசற்றிக்கமிலம் பெறப்படுகிறது. நாம் ஒவ்வொரு வகையான அமிலத்தைப் பெறுவதற்கும் ஒவ்வொரு வகைப் பற்றீரியாக்கள் உதவிபுரிகின்றன.

எதைச் சாராயம், பியூட்டில் சாராயம் முதலிய சாராயங்கள் பற்றீரியாக்களின் உதவியாலே தயாரிக்கப்படுகின்றன. பற்றீரியாக்கள் மாப்பொருள்கள், சர்க்கரைப் பொருள்கள் இவற்றை நொதித்தல் அடையச் செய்யும்போது சாராயங்கள் கிடைக்கின்றன. பாஸில் லஸ் அஸிடோ உதலிகஸ் என்னும் பற்றீரியா எதைச் சாராயத்தையும், கிளாஸு

ரீடியரியா என்னும் பற்றீரியா பியூட்டில் சாராயத்தையும் உண்டாக்க மனிதனுக்கு உதவிபுரிகின்றன.

என்னிலெஜ் அல்லது ஸிலேஜ் (Silage) எனப்படும் கால்நடைத் தீனிகளைத் தயாரிக்கப் பற்றீரியாக்கள் உதவிபுரிகின்றன. மக்காச்சோளம் போன்ற செடிகளின் பசுமையான தண்டு, இலை முதலியவற்றைத் துண்டு துண்டுகளாக வெட்டிக் கட்டி வைக்கிறார்கள். பற்றீரியாவின் செயலால் இவற்றில் லாக்டிக் அமிலம் போன்ற அமிலம் தோன்றுகின்றது. இந்த அமிலங்களால் தீனியைக் கெடாமல் அதிக நாள் கள் சேமித்து வைக்க வாய்ப்பேற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக கற்றாழை, தென்னை, சணல் முதலிய செடிகளில் இருந்தும் தாவரங்களில் இருந்தும் நார் தயாரிக்கப் பற்றீரியாக்கள் மனிதனுக்கு உதவி புரிகின்றன. கற்றாழை இலை, தென்னை மட்டை இவற்றைத் தண்ணீர் போட்டு ஊற வைக்கிறார்கள். தண்ணீர் இவற்றுக்குட் சென்று இவற்றுட் கரையக்கூடிய பொருள்களைக் கரைத்துவிடுகின்றது. இந்தக் கரைசலிற் பற்றீரியாக்கள் செழித்து வளர்கின்றன. குறிப்பாக, இந்தக் கரைசலில் உள்ள கிளாஸ்டீரீடியம் பியூட்டிக் கம் என்னும் பற்றீரியா தாவரக் கலங்களுக்கிடையே உள்ள ஒட்டுப் பொருளான பெத்தினை நொதிக்கச் செய்து அமிலமாக்குகின்றது. இவ்விதம் ஒட்டுப் பொருள் நீக்கப்படும்பொழுது தாவர நார்கள் பிரிந்து கயிறு திரிப்பதற்கு உதவுகின்றன. இவ்விதம் பற்றீரியாவானது மனிதனுக்குக் குடிசைக் கைத்தொழிலிற் பெரிதும் உதவிபுரிகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்ட பயன்களைக் காட்டிலும் மனிதனுக்கு மற்றுமோர் அதிமுக்கியம் வாய்ந்தவொரு செயலைப் பற்றீரியாவானது செய்கின்றது. அதாவது விலங்குகள், தாவரங்கள் இவற்றின் கழிவுப் பொருட்களும், இறந்த உடலும் நாள் தோறும் நிலைதைச் சென்று அடைகின்றன. இந்தக் கழிவுப்

பொருட்களைப் பற்றீரியாக்கள் பயனுள்ள பொருளாக மாற்றுகின்றன. பற்றீரியாக்கள் இல்லாவிட்டால் உலகம் முழுவதும் இக்கழிவுப் பொருட்களால் நிரப்பப்படும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. இவ்விதம் கழிவுப் பொருட்களை அகற்றுவதால் பற்றீரியாக்கள் “இயற்கையின் தோட்டிகள்” எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. பற்றீரியாக்கள் அங்கக் கழிவுப் பொருட்களை அழகச் செய்யும் போது மற்றுமொரு நன்மையை ஏற்படுத்துகின்றன. தாவரங்கள் தங்களுக்குத் தேவையான நைட்ரஜன், ஸல்பர், காபன் முதலிய பொருட்களைச் சூழ்நிலையில் இருந்து இடைவிடாது எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த பொருள்கள் தாவரங்களால் எடுக்கப்பட்டு உணவு தயாரிக்கப்படலாம்; உயிரினங்களின் உயிர் வாழ்க்கை நிகழ்கின்றது. அடுத்து, பற்றீரியாக்களால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் தீமைகளை எடுத்து நோக்குவோம்.

பற்றீரியாக்களின் செயல்களினால் உணவுப் பொருள்கள் பெருமளவிற்குச் சேதமடைகின்றன. இறைச்சி, பழங்கள், காய்கறிகள், பால், முட்டை முதலிய உணவுப் பொருள்கள் கெடுவதற்குக் காரணிகளாய் இருப்பவை பற்றீரியாக்களே! ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் சுமார் 10 கோடி மக்களுக்குப் போதுமான அளவு உணவு இந்த வழியிற் சேதம் அடைகின்றது. சில உணவுப் பொருட்களின் காபோவைதிரேட்டுக்கள் அதிகமாக உள்ளன. சிலவற்றிற் புரதங்கள் அதிகமாக உள்ளன. பற்றீரியாக்கள் முதல்வகை உணவுப் பொருட்களை நொதிக்கச் செய்கின்றன. இரண்டாவது வகை உணவுகளை அழகச் செய்கின்றன. அப்போது உணவு கெட்டுப்போவதுடன் உயிருக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் கொடிய நஞ்சுகள் தோன்றலாம். உதாரணமாக, இறைச்சியிற் புரதம் உண்டு. பற்றீரியாக்கள் புரதங்களை அமினோ அமிலங்களாக மாற்றுகின்றன. பிறகு அமினோ அமிலங்கள் தீங்கு விளைவிக்கும் மணம் உடைய வாயுவாக மாற்றப்படலாம்.

அடுத்தபடியாகப் பற்றீரியாக்கள் முட்டையை அழகச் செய்கின்றன. முட்டை ஓட்டில் உள்ள நுண்துகள்கள் மூலம் இவை முட்டைக்குச் செல்கின்றன. பின் அவற்றைச் சேதமுறச் செய்கின்றன. இவ்வாறு பற்றீரியாக்கள் மனிதனுக்கு அதிவருவாய் தரக்கூடிய உணவுப் பொருட்களைத் தாக்கிப் பொருளாதார நட்டத்தை ஏற்படுத்தி மனிதனுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்றன.

அடுத்து, பற்றீரியாக்களால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் தீமைகளுள் மிகவும் பெரிய தீமை தொற்றுநோய்கள் ஆகும். காலரா, பிளேக் (Plague), சயரோகம், குஷ்டம் முதலிய கொடிய நோய்களுக்குப் பற்றீரியாவே முக்கிய காரணியாக விளங்குகின்றது. கால்நடைகள், கோழி முதலியவற்றிற்கும் பற்றீரியாக்கள் நோய் விளைவிக்கின்றன. நோய் விளைவிக்கும் பற்றீரியாக்களின் பெரும்பாலானவை ஓட்டு னணிகளாகக் காணப்படுகின்றன.

அடுத்தபடியாகப் பலவகையான பற்றீரியாக்கள் உணவுப் பொருட்களிலே விரைவாகப் பெருக்கிப் புற நஞ்சுகளை வெளிவிடுகின்றன. பற்றீரியாக்களின் புற நஞ்சு கலந்த உணவு மனிதர்களுக்கும், விலங்குகளுக்கும் மரணம் விளைவிக்கின்றது. உணவில் நஞ்சு உண்டாக்கும் பற்றீரியாக்களில் முக்கியமானவை ஸ்டாபிலோகோகஸ் (Staphylococcus), கிளாஸ்டிரியம் (Clostridium) என்னும் வகையைச் சேர்ந்தவை. கிளாஸ்டிரியம் பொடுலைனம் (Clostridium Botulinum) என்னும் பற்றீரியா மிகவும் கொடுமையானது. இதனால் தோன்றும் நோயைப் பொடுலிஸம் (Botulism) என்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு மனிதனுக்குச் சாதாரண காயங்களிற் கூடப் பற்றீரியாக்களினால் கொடிய நோய் ஏற்படலாம். இதற்குக் காரணியான கிளாஸ்டிரியம் டெட்ரை என்னும் பற்றீரியாக்கள் உரமிட்ட நிலத்திலும், மனிதர், குதிரை மலத்திலும் இருக்கின்றன.

இவை மனிதனுக்கு டெடனஸ் (Tetanus) என்னும் கொடிய வியாதியை உண்டு பண்ணித் தீங்கு விளைவிக்கின்றன.

அடுத்து வாந்தி, பேதி எனப்படும் காலரா: “விப்ரியோ காலரே” எனப்படும் பற்றீரியாக்களால் உண்டாகின்றது. சிறுகுடலில் மிக விரைவாகப் பெருகிக் குடற் சுவரை உறுத்துகின்றன. அப்பொழுது ஒரு திரவம் குடலிற் பெருகிப் பெருமளவில் உற்பத்தியாகிறது. அதன் காரணமாக வாந்தியும், வயிற்றுப்போக்கும் ஏற்படுவதுடன் உடலில் உள்ள நீர் பெருமளவில் வெளியேறுகின்றது. இரத்த அழுத்தம் குறைந்து போவதுடன் அதிர்ச்சியும் உண்டாகிறது;

அடுத்தபடியாகப் பாஸ்சரெல்லா பெஸ்டிஸ் என்னும் பற்றீரியாக்களினால் மனிதனுக்குப் பிளேக் என்னும் நோய் ஏற்பட ஏதுவாகிறது. இந்நோய் எலிகளின் மூலமாகவே மனிதனுக்குப் பரவுகின்றது.

அடுத்தபடியாக மனிதனுக்கு வருவாய் தரக்கூடிய கால்நடைகளிற் கருச்சிதைவைப் பற்றீரியாக்கள் ஏற்படுத்துகின்றன. நோய் கண்ட பசுக்களின் பாலும் இறைச்சியும் மனிதனுக்கு ஒரு வகைக் காய்ச்சலை ஏற்படுத்துகின்றன. இதனால் நோயாற் பதிக்கப்பட்ட கால்நடைகளை அழித்துவிடும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக மனிதர்கள், பிராணிகள் இவற்றைப் போலவே தாவரங்களும்

பற்றீரியாக்களினால் பாதிக்கப்படுகின்றன. விவசாயப் பயிர்கள், பழமரங்கள் முதலிய வியாபார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாவரங்கள் பற்றீரியாக்களாற் பாதிக்கப்படுவது மனிதனுக்குப் பெருநட்டத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. எர்வீனியா காரடோவோர என்னும் பற்றீரியா உருளைக்கிழங்கில் அழுகல் நோயை உண்டாக்குகின்றது. இந்தப் பற்றீரியா, செடிக்குட் சென்று செடியின் கலங்களுக்கிடையே உள்ள பெத்தின் என்னும் ஓட்டுப் பொருளை நொதிக்கச் செய்கிறது. அப்போது கலங்கள் வெவ்வேறு கப்பிரிந்து பாதிக்கப்பட்ட பகுதி அழுகிவிடுகின்றது. நோய்வாய்ப்பட்ட செடிகள் வெளிர் பச்சை நிறமாகவோ, மஞ்சள் நிறமாகவோ மாறிப் பின்னர் வாடிப் போகின்றன. இதனால் விவசாயிகளின் உருளைக்கிழங்குப் பயிர்ச் செய்கை பாதிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் மேலும் பற்றீரியாக்களினால் தாவரங்களுக்கு வாடல் நோய், புள்ளி நோய், திட்டு நோய், முடிச்ச நோய், அழுகல் நோய் ஆகிய நோய்கள் ஏற்பட்டு விவசாயிகளைப் பெரிதும் நட்டத்துக்குள்ளாக்குகின்றன.

இவ்வாறு பற்றீரியாக்கள் மனிதனுக்குப் பெரும் தொகையான நன்மைகளையும், குறைவான தீமைகளையும் ஏற்படுத்தி, மனிதனின் தோழனாகவும் எதிரியாகவும் இரு வேறு நிலைகளிற் காணப்படுகின்றன.

V. பாலச்சந்திரன்
Grade 11 'C'.

இன்றைய இளைஞரின் புரட்சி மனப்பான்மை

உலகில் இன்று உருவாகி இருக்கும் சூழ்நிலையில் இளைஞர் என்றும் புரட்சி, புரட்சிக்கு மறுபெயர் இளைஞர் என்று கூறும் அளவிற்கு இளைஞருக்கும் புரட்சிக்கும் இடையே அத்துணை நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது. இத் தொடர்பு இன்று நேற்று உருவான ஒன்று. பண்டை நாளில் இருந்தே புரட்சி இளஞ் சமுதாயத்தோடு ஒன்றியதாகி விட்டது. ஆனால், அன்றைய இளைஞர்களின் புரட்சிகளுக்கும், புரட்சிக் கொள்கைகளுக்கும். இன்றைய இளைஞர்களின் புரட்சிகளுக்கும் புரட்சிக் கொள்கைகளுக்கும் எத்தனையோ வேறுபாடுகள், எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எம் கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்.

இலங்கையின் அரசியலுற்றையெல்லாம் நன்கு பிரபலம் அடைந்த ஓர் அரசியல்வாதி முன்னர் ஒருமுறை கூறினார், “உலகின் முதலாவது புரட்சிக்காரன் இயேசுக்கிறிஸ்து” என்று. “பாட்டுக்கொரு புலவன்” பாரதியைப் புரட்சிக்காரன் என்கின்றோம். புதுமை மிக்க தன் பாடல்களினால் பல புரட்சிகளை மனிதரிடையே புகுத்திய புரட்சிக்காரன் இச்சுப்பிரமணிய பாரதி. அடக்கப்பட்ட கறுப்பு இன மக்களின் விடுதலைக்காக அயராதுழைத்த “அமெரிக்கக் காந்தி” மார்ட்டின் லூதர் கிங்கை ஒரு புரட்சிக்காரன் எனக் கூறுகின்றனர்.

முப்பத்துமூன்று வயதில் உயிர் நீத்த இயேசு கிறிஸ்து ஒரு புரட்சிக்காரன் என்றால், அவருடைய புரட்சிகள் அவருடைய இளம் பருவத்திலேயே நடைபெற்றன. முப்பத்தொன்பது வயதில் உயிர் நீத்த சுப்பிரமணிய பாரதி ஒரு புரட்சிக்காரன் என்றால் அவரும் தன் ஸாலிப வயதிற்குள் புதுமைகளைப் புகுத்தினார். சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசை முப்பது வயதில் பெற்ற மார்ட்

டின் லூதர் கிங் ஒரு புரட்சிக்காரன் என்றால் அவருடைய புரட்சிகள் அவரின் இளமைக் காலத்திலேயே செய்யப்பட்டன. எனவேதான் இளைஞர் என்றும் புரட்சி, புரட்சிக்கு மறுபெயர் இளைஞர் என்கிறோம்.

உலகத்தை உய்விக்க வந்த உத்தமனும் இயேசுவைப் புரட்சிக்காரன் என்று கூறும்பொழுது — ஓர் உயிரைத்தானும் பலிகொள்ளாத சுப்பிரமணியப் பாரதியைப் புரட்சிக்காரன் என்று கூறும் பொழுது — ஓர் இனத்தின் விடுதலைக்காக உழைத்த மார்ட்டின் லூதர் கிங்கைப் புரட்சிக்காரன் என்று கூறும் பொழுது அன்றைய இளைஞரின் புரட்சிகள், புரட்சி மனப்பான்மைகள் எத்தன்மையன, எவ்வகைப்பட்டன என்பது எமக்கு நன்கு புலனாகின்றது.

ஆதிக்கவெறி கொண்ட அடோல்ப் ஹிட்லரோ, — அலக்ஸாண்டரோ, — மாவீரன் போனபாட் நெப்போலியனோ புரட்சிக்காரன் எனப் போற்றப்படவில்லை. பலாத்காரத்தால் ஏறபடுவது புரட்சியல்ல. புரட்சியென்றது புதுமை. புரட்சியென்றது பயங்கரம் அல்ல. புரட்சி என்றால் புதியதொரு தன்மை.

அன்றையப் புரட்சியாளர்களின் புரட்சிகளுக்கு வித்திட்டவை எவை? அறிஞர்கள் எனக் கூறப்பட்டோரின் அடங்காத்தனம். — ஆட்சிப் பீடத்தில் இருந்தோரின் அரக்கத்தனம் — செல்வந்தர் எனப்பட்டோரின் செருக்குத்தனம் — பெரியவர்கள் எனப் பேசப்பட்டோரின் பேடித்தனம். இவைகள்தான் அவர்களின் புரட்சிகளுக்கு வித்திட்டன.

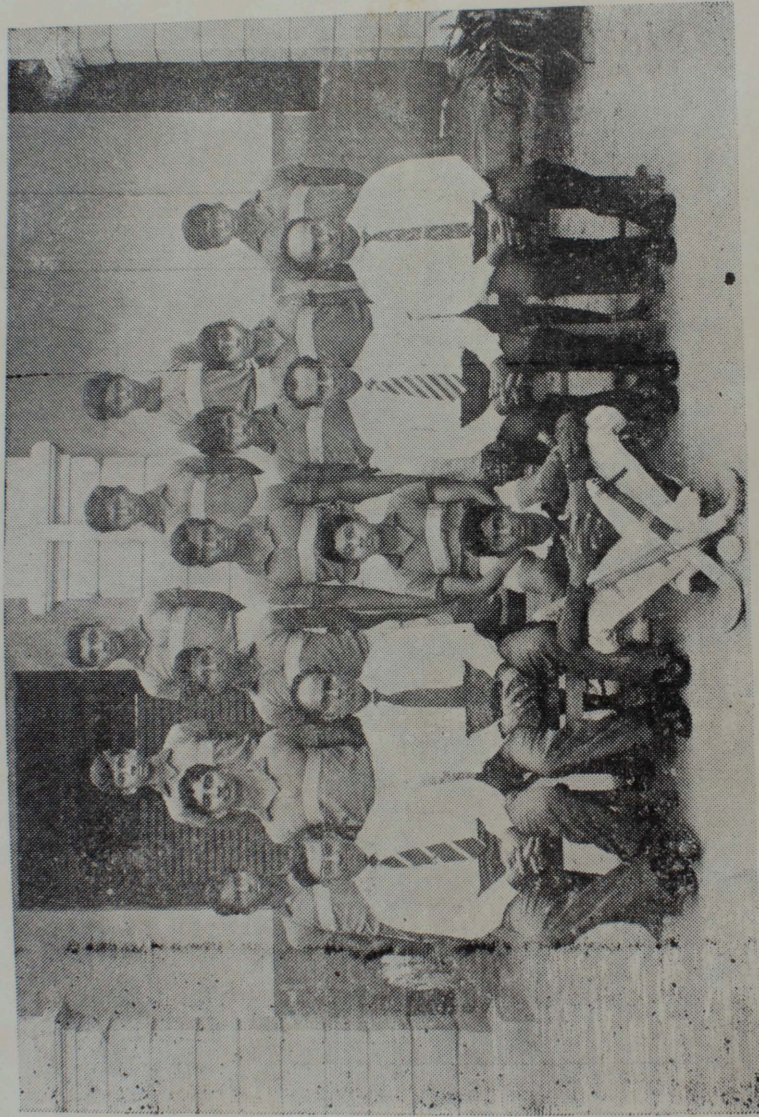
அன்றையப் புரட்சிக் கொள்கை கொண்ட இளைஞர்கள் யாரை எதிர்த்தனர்? பாடுபட்டுழைத்த பாட்டாளிகளின் வியர்வை என்னும் செந்நீரை உறிஞ்சிய சிறியோரை எதிர்த்தனர்; அறிவற்ற ஏழை மக்களை ஆணவத்தன

HOCKEY TEAM — FIRST ELEVEN 1971

Seated (L to R): The Prefect of Games, The Deputy Principal
 S. Sriskantha (Captain), The Principal, Major K. Balendra (Coach)
Standing 1st Row (L to R): A. V. Anton, G. Premnath, T. Thirukumar
 K. Viswalingam, M. Devendra (Vice Captain), N. Atchuthakumar
 S. Devarajan, A. J. Edward, T. Shanmugalingam
Standing 2nd Row (L to R): G. Sriharan, T. Manickarajah
 M. I. Sheriff Ali, T. Maheswaran, N. Jeyarajah
Seated on the Ground: R. Balakrishnan

HOCKEY TEAM — SECOND ELEVEN 1971

Seated (L to R): Major K. Balendra (Coach), The Principal
 A. Sri Ranga (Captain), The Deputy Principal, The Prefect of Games
Standing 1st Row (L to R): P. Sooriyakumar
 P. Wijeyanathan, K. Nalliah, D. Raveendran, T. Udayasingam
 • M. Sooriyakumar
Standing 2nd Row (L to R): N. Muralleederan, G. Chandrakumar
 S. Ramachandran, N. Rajadevan
Seated on the Ground: A. Sooriyakumar

மாக அடக்கிய ஆணவக்காரர்களை எதிர்த்தனர்.

அன்றையப் புரட்சிக்காரர்களின் புரட்சி மனப்பான்மை என்ன? பாவம் அழிய வேண்டும் என்று பாடுபட்டார்கள் ஒழியப் பாவி அழிய வேண்டும் என்று எண்ணவில்லை. அரக்கத்தனமான — அட்டுழியமான ஆட்சி அகல வேண்டும் என விரும்பினார்களேயன்றி ஆட்சியாளர் உயிரைப் பலிகொள்ளத் திட்டமிடவில்லை. உண்மை வாழ வேண்டும் என்று உழைத்தார்களேயல்லாது, உயிர்ப் பலிகொள்ள வேண்டும் என்று வெறியுடன் அவர்கள் அலையவில்லை. தமது புரட்சிகள் — கிளர்ச்சிகள் புதியதொரு சகாப்தத்தை உருவாக்குவதை விரும்பினார்களேயல்லாது அவை பல உயிர்களைப் பலி வாங்குவதைச் சற்றேனும் விரும்பினாரல்லர்.

அப்புரட்சியாளர்கள் பெற்றுக் கொண்ட நன்மைகள்தான் எவை? சிலர் சிறை சென்றனர். சிலர் சிரமிழந்தனர். சிலர் திட்டமிட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டனர்.

இவைகள்தான் அன்றைய புரட்சியாளர்களின் புரட்சிகள் — புரட்சி மனப்பான்மைகள். ஆனால், இன்றைய இளைஞர்களும் புரட்சி செய்ய விரும்புகின்றனர்; அடக்குமுறை ஒழிய வேண்டும் என விரும்புகின்றனர்; அரக்கத்தனம் அகல வேண்டும் என விரும்புகின்றனர்; சமதர்மம் ஒங்க வேண்டும் என விரும்புகின்றனர்; இவற்றை எவ்வாறு செயற்படுத்தலாம் என்பதனை அறியாதிருக்கின்றார்கள்.

புரட்சி என்றால் போர் செய்வது, வெடிகுண்டுகளை வீசுவது, துப்பாக்கிகளைத் தூக்கிப் பிடிப்பது, அரசுச் சொத்துக்களை அழிப்பது, பொதுத் தாபனங்களைப் போக்கடிப்பது, குடிமக்களிடையே

குழப்ப நிலையை உருவாக்குவது. இத்தான் இன்றைய இளைஞர்கள் புரட்சிக்குக் கொடுக்கும் வரைவிலக்கணம். இவையற்ற புரட்சி “புரட்சி” என்ற பெயரினைப் பெறுது என்பது அவர்கள் எண்ணம். இதுவே அண்மைக் காலங்களில் நம் நாடும் உலகின் வேறு பல நாடுகளும் உணர்ந்த உண்மை.

அரக்கத்தனத்தைக் கண்டு, ஆணவத்தைக் கண்டு, அட்டுழியத்தைக் கண்டு புரட்சி செய்ய வேண்டும். கல்வியில், கலையில், கலாச்சாரத்திற் புரட்சி செய்ய வேண்டும். எல்கெல்லாம் புதுமை தேவைப்படுகின்றதோ அங்கெல்லாம் புரட்சி செய்ய வேண்டும். ஆனால், இவை ஒன்றுமே பலாத்காரத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளக்கூடாது. பசுமையான முறையில் அமைதல் அவசியம். அப்புரட்சிகள் போர்களை அல்ல, புதியதொரு வரலாற்றினை உருவாக்க வேண்டும்.

நல்லதொரு கொள்கையினடிப்படையிற் புரட்சி மேற்கொள்ளப்படும்போது “போற்றுவார் போற்றட்டும், புழுதிவாரித் தூற்றுவார் தூற்றட்டும் தொடர்ந்து செல்வோம். ஏற்றதொரு கருத்தை எமதுள்ளம் ஏற்றதென்றால் எடுத்துரைப்போம், எவர் வரினும் நில்லோம். அஞ்சோம்” என்ற உறுதி கொள்ள வேண்டும்.

பயங்கரமான ஆயுதங்களினால், உயிரைப் பலிகொள்ளும் வெடிகுண்டுகளினால், பீரங்கிகளினால் புரட்சி செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. “போரின் வெறியால் உலகமெல்லாம் புரண்டு மரியும் இந்நாளில் நேரும் சீரும் தரும் நீதி நெறியினின்றும்” புரட்சி செய்ய வேண்டும். இன்றைய இளைஞர்களின் புரட்சிகள் உலகத்தை உய்விக்க வேண்டும்; உருக்குலைக்கக் கூடாது. அப்புரட்சிகள் பயனுள்ள பல புதுமைகளைப் பயக்க வேண்டும்.

ஜெ. திவ்னியநாதன்
Grade 11 'D' Arts.

பொருளியல் ஒரு விஞ்ஞான பாடமா?

பொருளியல் ஒரு விஞ்ஞான பாடம் என்னும் கருத்தை ஆதரிப்பவர்களும் உண்டு. எதிர்த்து அதற்கு ஆகாரங்கள் தருபவர்களுமுண்டு. ஆனாலும், இது வரையில் “பொருளியல் என்றால் என்ன?” என்ற பதத்திற்கு அநேக அறிஞர்கள் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். ஆனால், அவற்றில் எது வாயினும் பரிபூரண விளக்கத்தைத் தரவில்லை என அநேகர் கூறுகின்றனர். ஒவ்வொருவருடைய கருத்துக்களிலும் சிறு குறைகளாவது இருக்கத்தான் செய்கிறது.

“அடம் சிமித்” என்னும் பொருளியல் அறிஞர் தான் எழுதிய நூலில் “நாட்டுச் செல்வத்தையும் அதன் காரணத்தையும் ஆராய்தலே பொருளியல்” என்றார். “றிக்காடோ” என்னும் அறிஞர் “உழவுத் தொழிலால் வரும் பொருளைப் பகிரும் முறையே பொருளியல்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். “டவன் பொட்” என்னும் அறிஞர் “விளையையும் அதன் காரணத்தையும் அதனோடு தொடர்புடைய விடயங்களையும் ஆராய்வதே பொருளியல்” என்றார்.

மேலே கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவும் ஆழ்ந்த ‘பொருளியல்’ கருத்தற்றவை என்று பலர் எடுத்தியம்புகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் உண்டு தான். ஏனெனில், இக்கருத்துக்கள் பொருளை மட்டும் ஆராய்வதையே பொருளியல் என்று கூறும். ஆனால், சமூகத் தொடர்பில்லாமல் எப்படிப் பொருளைப் பற்றிய சிக்கல் உண்டாகும்? சமூகத்திற்காகவே பொருட்களும், சேவைகளும் உருவாகின்றனவேயன்றி; பொருட்களுக்கும், சேவைகளுக்குமாகச் சமூகம் படைக்கப்படவில்லை. சமூகச் சிக்கலின் ஒரு பகுதியே பொருளாதாரச் சிக்கலாகும். சமூகத்தின் தேவையை முன்னிட்டு சமூகத்தாலே பொருட்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. ஆக்க வேலையில் ஏற்

படும் சிக்கல்கள் சமூகத்தையே சாரும்; சமூகத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நேரத்திற்குள் (சமூகத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய உதவும் அடிப்படைக் காரணிகளும்) பொருட்களும், சேவைகளும் பெறுமதியடைகின்றன என்று வாதிடுபவர்களும் உண்டு. இதனால் இதை ஏற்கவும் கூடியதாகத்தான் தோன்றுகின்றது.

மேலே கூறிய வரைவிலக்கணங்களிலிருந்து மாறுபட்டதும், புரட்சியுடையதும், திருத்தமுடையதுமான ஒரு பொருளியற் தத்துவத்தைப் பேராசிரியர் “மார்சல்” என்பவர் தந்தார். அவ்விளக்கத்தின் படி “செல்வத்தை ஈட்டிக் கொள்வதற்கு மனிதன் கையாளும் வழிவகைகளையும் செயல்களையும் ஆராய்வதே பொருளியல்” எனப்படுகிறது. இவ்விளக்கத்தின் பிரகாரம் இரு பிரிவுகளை நாம் அவதானிக்கின்றோம். அதாவது, ஒரு பகுதியில் செல்வத்தையும், மறு பகுதியில் மனிதனைப் பற்றியும் படிக்கின்றோம். மனிதர்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு எப்படிப்பட்ட செயல்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்விளக்கத்தின்படி பொருளியலில் சமூகத் தொடர்பு இருக்க வேண்டும் என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

எனினும், மேற்கூறிய விளக்கத்தில் மனிதனின் நலன் எது என்பது விளக்கமாகக் கூறவில்லை வேறுபடுத்திக் காட்டவுமில்லை. மனித நலம் செல்வத்தில் மட்டும்தான் தங்கியுள்ளது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மனித நலம் செல்வத்தில் மட்டுமல்ல வேறு பல வழிகளிலும் தங்கியுள்ளது. எனவே, இது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல என முதன்முதல் பேரறிஞர் “ரோபின்சன்” கூறினார்.

பொருளியலுக்கு “மார்சலின்” விளக்கத்திலும் பார்க்க விரிவான விளக்கத்தை ரோபின்சன் கொடுத்தார்.

“மனிதனின் நடவடிக்கைகளையும், நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றப் பல வகைகளிலும் தொடர்பு படுத்தக்கூடிய ஒரு விஞ்ஞான பாடமே பொருளியல் என்றார்.

பொருளியலை விஞ்ஞான பாடம் என்று வர்ணித்தது அறிஞர் றெபின்சன் அவர்களே. இன்றைய உலக அரங்கை நோக்குமிடத்து பொருளியற் துறை, விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியிலும் பார்க்க மேலாக மிகச் சாதாரியமாகவும், நுணுக்கமாகவும் ஆராயும் திறனுடைய ஒரு விஞ்ஞான பாடமே என்று சொல்லத் தோன்றும். ஏனெனில், இப்பொருளியலில் திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகள் பல முன்னேற்றங்களையும், வெற்றிகளையும் தந்து உலகையே பிரமிக்கவைத்துள்ளன.

இந்த விஞ்ஞான பாடம் என்ற கருத்தை மறுப்பதற்கும் சிலர் இருக்கிறார்கள் தான். அவர்கள் பின்வரும் காரணங்களான ஆதாரமாக நிரூபிக்க முனைகின்றனர்.

விஞ்ஞானம் என்பது உண்மை அறிவு என்று பொருள்படும். ஆனால், பொருளியலின் ஆய்வுகளில் விஞ்ஞானத்தைப் போன்று உண்மையான முடிவை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனெனில், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் கருப்பொருள்கள் சாத்தியமானவை. அத்தோடு கட்டுப்பாடுள்ள விஞ்ஞான கூடத்தில் இவ் ஆராய்ச்சிகள் நடாத்தப்படுகின்றன. இதனால் உண்மையான முடிவை எதிர்பார்க்க முடிகிறது. இம்முடிவுகளும் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது வீதம் வெற்றியை அளிக்கின்றன.

ஆனால், பொருளியலில் மாறும் சமுதாயமே ஆய்வுப் பொருளாக வைத்து ஆராயப்படுகின்றது. இதனால் என்னென்ன மாற்றம் எந்த நேரத்தில் எப்படியான விதத்தில் மாற்றமடையுமெனத் திட்டவாட்டமாக வரையறை போட்டுக் கூறமுடியாது. ஏனெனில், சமுதாயம் கட்டுப்பாடான விஞ்ஞானகூடம் போன்றதன்று. சமூகத்தை அப்படிக் கட்டுப்பாடான நடவடிக்கைகளுக்குள் உருப்படுத்த முடியாது. எனவே, எந்தநேரத்திலும் எதிர்பாராத விதமான மாற்றங்கள் ஏற்படலாம்.

ஆகையினால், பொருளியலின் முடிவு திட்டவாட்டமான விஞ்ஞான முடிவைப்

போன்றதல்ல. கருப்பொருட்களும், ஆராய்ச்சிகளும் உண்டு. ஆனால், அவை காலத்தினால் மாற்றப்படக்கூடியன. எனவே, இம்முடிவுகள் ஊகங்களாக இருப்பதால் இதை விஞ்ஞானம் என்று கூறமுடியாது. பொருளியல் முடிவின் படி ஒரு பொருளைப்பற்றிக் கூறும்போது கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொண்டாலும் நடைமுறையில் அசாத்தியமானது. உதாரணமாக; ஒரு பொருளின் விலை குறையும்பொழுது அதன் தேவை கூடும் என்பது பொருளியலின் பொது விதி. ஆனால், இது எப்பொழுதும் நிகழும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனெனில், பொருளின் விலை குறையும்பொழுது,

- (i) மக்களின் வருமானத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.
- (ii) பிறபொருட்களின் விலையில் மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கலாம்.
- (iii) மாற்றுப் பொருள் ஒன்று தோன்றியிருக்கலாம்.
- (iv) இவ்விலைக் குறைப்பு மேலும் குறையுமென மக்கள் கருதியிருக்கலாம்.

இப்படியான பல காரணங்களால் அது உண்மையாக நிகழாமல் இருக்கலாம் என்று வாதிடுகின்றனர்.

மேலே கூறிய கருத்துக்கள் உண்மையைப் போன்று தோன்றினும் அவை உண்மையான கருத்துகளல்ல. விஞ்ஞானம் ஆதியில் இருந்ததைவிட மக்களின் வாழ்க்கை முறையினாலும், நாகரிகப்புரட்சியினாலும், கல்வியறிவின் எழுச்சியினாலும் பல வியத்தகு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்த போன்றே பொருளியல் ஆராய்ச்சிகளும் அநேக மாற்றங்களின் மூலம் உயர்ச்சி அடைந்துள்ளன என்பது வெள்ளிடைமலை.

இன்றைய உலகை நோக்குமிடத்து பொருளியற் துறையில் திட்டவாட்டமான பல முடிவுகள் உருவாகப்பட்டு அவை நிறைவேறியுள்ளன. பொருளியல் முறையில், ஆட்சியில் பெரிய உதாரண மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. பிரபுத்துவம் முதலாளித்துவமாக மாறி அதிலும் மேலான சோஷலிஷ் பொருளியல் அரசியல் முறை இன்று உருவாகியுள்ளது. ஆகையால், ஒரு குறிக்கப்பட்ட வழியிலே பொருளியலை நடத்திச் சென்றால் எப்படியான முன்னேற்றத்தை அடையலாம் என்பதை இரண்டாவது உலக மகாயுத்

தத்தின் கொடும்பிடியிற் சிக்குண்டு தவித்து இப்பொழுது உலக வல்லரசுகளாக விளங்கும் நாடுகளே சாட்சிபகருகின்றன. இதற்குக் காரணம்தான் என்ன என்று நோக்கின் அது பொருளியலில் விஞ்ஞானம் போன்று ஆராய்ச்சிகள் நடந்ததே காரணமாகும்.

எனவே, பொருளியல் ஒரு விஞ்ஞான பாடம் மட்டுமல்ல. விஞ்ஞானத்திலும் மேலான துல்லிய ஆராய்ச்சி முறையை உடைய “மேம்பட்ட விஞ்

ஞானம்” என்றே கூறலாம். ஏனெனில், கட்டுப்பாடற்ற மனிதனின் வாழ்க்கையையும், அதனுடாக நடைபெறும் செயல் முறைகளையும் கருப்பொருளாக வைத்து ஆராய்ந்து வெற்றிகள் காண்பது எவ்வளவு சிரமமான காரியம் என்று நோக்க வேண்டும். விஞ்ஞானத்தின் கட்டுப்பாடுபோன்று கட்டுப்பாடில்லாமல் சுதந்திர சமூகத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஆராயும் துல்லியமான விஞ்ஞானமே பொருளியல் என்று கூற வேண்டும்.

ம. அந்தோனிமுத்து
Grade 11 D (Com)

என்றும் அழியா உவமை

1. வான மீதில் வட்டமிட்ட வெண்ணிலாவே — ஏனோ வட்டம் கொண்டு வனப்பிழந்தாய் வெண்ணிலாவே, “ஈனமனிதன் உனை மிதித்தான்” எனும் நினைப்போ — இன்னும் என்னதானோ எண்ணுகின்றாய் வெண்ணிலாவே.
2. புலமைமிக்க புலவர் அன்று வெண்ணிலாவே — நல் உவமையாக உனைப் படைத்தார் வெண்ணிலாவே, பெருமைமிக்க பொருளாய் எண்ணி வியந்த மனிதன் — இன்று உரிமைகொண்டு உனையேதொட்டான் வெண்ணிலாவே.
3. கள்ளமற்ற சின்னஞ் சிறுவர் வெண்ணிலாவே — தம் உள்ளங் குளிர “மாமா” என்றார் வெண்ணிலாவே, “எல்லாம் என்னாலாகும்” என்று இன்று — மனிதன் சொல்லாமலே சொல்லுகின்றான் வெண்ணிலாவே.
4. உயர இருக்கும் உன்னை நோக்க வெண்ணிலாவே — “மதி உண்மையிலே அழகு” என்றோம் வெண்ணிலாவே அருகில்வந்து அடியும் வைத்த அமெரிக்கர்கள் — அதில் அதிகமேடு பள்ளமென்றார் வெண்ணிலாவே.
5. வெள்ளைக் கோலம் போட்டிடுவார் வெண்ணிலாவே — தம் உள்ளந்தனில் விடமுடையார் வெண்ணிலாவே, தள்ளி இருக்கும் உந்தன் உருவந் தன்னைப்போலவே — அவர் வெள்ளைக்கோலம் வெளிக்கோலந்தான் வெண்ணிலாவே.
6. இனியும் உன்னை உவமையாக வெண்ணிலாவே — ஒரு மனிதன்தானும் கொள்ளா விடினும் வெண்ணிலாவே, உலகுள்ளளவும் என்று மழியா உவமையாக — நீ உருவாகிவிட்டாய் உணர்ந்துகொள்வாய் வெண்ணிலாவே.

அமெரிக்கர்கள் அம்புலியில் அடிவைத்து, அதில் அதிகம் மேடும் பள்ளமும் உண்டென்றனர். அம்புலி இனி அழகிற்கு உவமிக்கப்படாவிடினும், உள்ளொன்று வைத்தப் புறமொன்று பேசும் தீயவர்க்குரிய உவமையாகிவிட்டது என்பதனை உணர்த்தும் கவிதை.

ஜெ. திவ்வியநாதன்
Grade 11 “D” (Arts)

பிராயச்சித்தம்

கும்மிருட்டு நேரம். பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ரஞ்ஜனின் மோட்டார் சைக்கிள் அந்த இருட்டைக் கிழித்துக் கொண்டு காட்டுப்பாதை வழியே கடுகதையில் சென்று கொண்டிருந்தது. அவன் இன்ஸ்பெக்டர் பதவியேற்றுச் சுமார் இரண்டு வாரங்கள்தான் ஆகியிருந்தன. இன்று ஒரு பெரும் பொறுப்பையேற்றுச் சென்று கொண்டிருக்கிறான். மோட்டார் சைக்கிளின் சக்கரங்களைப் போலவே அவனது சிந்தனை என்ற சக்கரம் மனம் என்ற வீதிவழியே சுழன்று ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

*

*

*

நான்கு வாரமாகப் பொலிஸ் வட்டாரங்களையே பெரும் பரபரப்பில் ஆழ்த்தி வருகின்ற முகமூடிக் கொள்ளைக் காரனைப் பற்றி அவனது சிந்தனை வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. நேற்றுக்கூட அவனது துணிகரக் கொள்ளைபற்றிப் பத்திரிகையில் படித்திருந்தான். பொலிசாருக்கே 'டிமிக்கி' கொடுத்து முகமூடியுடன் சாதாரணமாகத் தனது துணிகரக் கொள்ளையை நடத்திக் கொண்டிருந்தான். ரஞ்ஜன் சாதாரண பொலிசாகக் கடமையாற்றியது வெள்ளவத்தையில். இன்ஸ்பெக்டர் பதவியேற்று உத்தியோகம் பார்க்க வந்திருப்பது வவுனியா மாவட்டத்தில். பொலிஸ் வட்டாரங்களையே ஏமாற்றித் தனது துணிகரக் கொள்ளையை மாங்குளம் பகுதியிலே நடத்திக் கொண்டிருந்தான், முகமூடிக் கொள்ளைக்காரன். அந்தக் கொள்ளைக் காரனின் முகமூடியைக் கிழித்தெறிந்து, அவனது கொட்டத்தை அடக்கும் நோக்குடனேயே இன்று அக்காட்டுப் பாதையால் விரைந்து கொண்டிருந்தான் ரஞ்ஜன்.

இன்ஸ்பெக்டராகப் பதவியேற்றிருந்த மறுவாரமே கொள்ளைக்காரன் பற்றிய விபரங்களை உதவி இன்ஸ்பெக்டர்

ரிடமிருந்து பெற்றிருந்தான். அவனது கொள்ளை நடைபெறும் முக்கிய இடமான மாங்குளம் காட்டுப்பகுதியை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தான், அங்குதான் அந்த முகமூடிக் கொள்ளைக் காரனின் வசிப்பிடமிருக்கவேண்டுமென்று பெற்றுக்கொண்ட விபரங்களிலிருந்து ஊகித்துக் கொண்டான்.

சட்டென்று அவனது பெற்றோரை நாடி அவனது சிந்தனைப் பறவை சிறகடிக்கத் தொடங்கியது.

*

*

*

வெள்ளவத்தையில் தர்மலிங்கத்திற்கும் ஜெயலட்சுமிக்கும் ஒரே புத்திரனாகப் பிறந்தான் ரஞ்ஜன். எஸ். எஸ். சி. சித்தியடைந்ததும் பொலிஸ் படையிற் சேர்ந்து பொதுத் தொண்டு புரிய எண்ணித் தந்தையின் அனுமதி கோரி நின்றான். முதலில் தந்தையார் மறுத்தார். தந்தையிடம் பேரன்பு வைத்திருந்தான், ரஞ்ஜன் அதுபோலவே தந்தையும் தன் மகனிடம் பேரன்பு வைத்திருந்தார். ஒரே பிள்ளையல்லவா? பொலிஸ் படையிற்றான் சேருவான் என அவன் பிடிவாதமாகக் கூறியபோது அந்த அன்புக்கு முன்னால் மைந்தனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைக்காமல் விட அவரால் முடியவில்லை. உறுதி தளர்ந்தது; இதயம் நெகிழ்ந்தது; அன்பு வென்றது. தந்தையாரிடம் சம்மதம் பெற்ற மகிழ்ச்சியில் ரஞ்ஜன் கிளைத்தான்.

கம்பனியில் குமாஸ்தா வேலையிலிருந்த தர்மலிங்கம் மகன் பொலிஸில் சேருவதற்கு முன்பே தன் கம்பனி வேலையை ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு வேறு பெரிய உத்தியோகம் பார்ப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு வெள்ளவத்தையை விட்டு வேறிடம் சென்றிருந்தார். மாதமொருமுறை வந்து மனைவியையும் மகனையும் பார்த்துவிட்டுப் பெருந்தொகைப் பணத்தையும் கொண்டுவந்து கொடுத்து

விட்டுச் செல்வார். எங்கு வேலை? என்ன வேலை? என்று மனைவி கேட்கும்போதெல்லாம் பெரிய கம்பனி ஒன்றில் அசிஸ்டென்ட் மனேஜராக இருப்பதாகக் கூறுவார்.

“ஏங்க மாதக்கணக்கா வீட்டு நினைவேயில்லாமல் பிற ஊரில் இருந்து சம்பாதிக்கிறதைவிட ஊரோட இருந்து பழைய உத்தியோகத்தையே பார்த்துக் கொண்டு அஞ்சோ பத்தோ வருகிறதைக் கொண்டு சிவியத்தை நடத்தலாமே என்று லட்சுமி (அதுதான் அவரது மனைவி) கூறும்போதெல்லாம் “அடிமுட்டாள் இந்தக் கம்பனியில் இருந்து குமாஸ்தா வேலை பார்த்துக் கொண்டு வாற அந்த நூறுரூபா, இதோ பாரிப்போ நான் கொண்டுவந்திருக்கிற காசின் தூசுக்குச் சமமடி. அந்தப் பிச்சைக் காசுக்கும் இந்த லட்சக் காசுக்கும் வித்தியாசம் புரியுதாடி?” என்று ஒரு அலட்சியப் புன்னகையை இதழிலே நெளியவிட்டவாறே கூறுவார்.

ஒரு மாதத்திற்கொருமுறை வருவார்; வந்த அடுத்த நாளே புறப்பட்டு விடுவார். வரும் வேளைகளில் மகனில்லாததை அறிந்தால் “வேண்டாம் வேண்டாம் என்று சொல்லக் கேடுகெட்ட பொலிஸ் உத்தியோகத்திற்குப் போனானும் போனான், வீட்டு நினைவே இல்லைப்போல இருக்கு. கண்டறியாத உத்தியோகத்தைக் கண்டிட்டான்” என்று பொருமிக்கொண்டே வீட்டிற்குள் நுழைவார். வந்த மறுநாள் புறப்படும்போது மனைவி தடுத்து “வந்ததுதான் வந்தீங்க. கொஞ்சநாளைக்கு நின்றிட்டுப் போகப்படாதோ? இப்ப போகாட்டி என்ன குடியா முழுக்கிப் போயிடும்” என்று கூறும்போதெல்லாம். “அடி லட்சுமி, நான் இந்த உத்தியோகத்தில் இருந்து பென்ஷன் எடுத்த பின்பு உனக்குப் பக்கத்தில்தான் எந்த நேரமும் இருப்பன். ஆனா நான் பென்ஷன் எடுப்பது எப்ப தெரியுமா? இந்தா இருக்குதே 50000 ரூபா. இதைப்போல 5 பங்கு சேர்த்து இஞ்ச கொண்டந்து

கொட்டிய பிறகுதான் தெரிஞ்சுக்கோ” என்பார். தான் கொண்டுவந்த பணத்தைச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டே.

உம்.....க்கும் என்ற முனகலுடன் வேறு வார்த்தை பேசாமல் சென்றிடுவாள் லட்சுமி.

* * *

தனக்கும் தன் கணவனுக்கும் நடக்கும் இந்த உரையாடலைத் தாயார் சொல்லும்போதெல்லாம் ரஞ்ஜன் “ம்” என்ற பெருமூச்சுடன் அவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பான். தாய் தந்தையரை நினைத்துத் தனது சிந்தனைப்பறவையைப் பறக்கவிட்ட ரஞ்ஜன், தன் சிந்தனைப் பறவையைத் தடுத்து நிறுத்தி விட்டு, மோட்டார்ச் சைக்கிளில் விரைந்து கொண்டிருந்தான். அவன் ஒரேயொரு லட்சியத்திற்காகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றான். இன்று இரண்டிலொன்று பார்த்துவிடுவதென்று மனத்திற்குள் கறுவிக் கொண்டான்.

திடீரென மோட்டார் சைக்கிளின் வேகத்தைத் தணித்துக் ‘காண்டிலை’த் திருப்பிப் பிடித்தான். அம் மோட்டார் சைக்கிளின் ஒளியில் தூரத்தே ஒரு பாழ்மண்டபம் தெரிவதைக் கண்டு கொண்டான். அப் பாழ்மண்டபத்திலிருந்து ஒரு சிறு ஜன்னலூடாகச் சிறு வெளிச்சம் மட்டும் பரவியதைக் கண்டான். அது கண்ணாடி ஜன்னலினூடாகத் தெரிந்ததோ அன்றேல் ஜன்னல் துவாரத்தினூடாகத் தெரிந்ததோ என்று அவனால் நிதானிக்க முடியவில்லை. அவ்வளவுகூட மிருட்டு. ஆனால், அவன் முகம் மட்டும் சிறிது மலர்ச்சியடைந்தது. * திடீரென ஏதோ ஞாபகத்திற்கு வந்தவனாகத் தன் சட்டைப் பைக்குள் கையைவிட்டு எதையோ துளாவினான். பின்பு சைட்பாக்கிலிருந்து ‘பென்டோச்சை’ எடுத்து அதன் ஒளியில் சட்டைப் பைக்குள் இருந்து எடுத்த கடதாசியை விரித்துப் பார்த்தான். அவன் சந்தேகப்பட்டது போலவே உதவி இன்ஸ்பெக்டர் வரைந்து கொடுத்திருந்த படத்திலும்

சந்தேகத்துக்குரிய இடங்களிலொன்குறு அப் பாழ்மண்டபத்தின் படம் வரையப் பட்டிருந்தது. மோட்டார் சைக்கிளைத் தூரத்தில் நிறுத்திவிட்டுப் 'பென்டோச் சின்' உதவி கொண்டு செடிகளை விலக்கி நடந்தவாறே பாழ்மண்டபத்தை நோக்கி விரைந்தான். அவன் முகத்தில் பர வசக்களை தட்டியது. மண்டபத்தின் வாயிற்கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. சுற்றிப் பார்த்தான், ஒரு வழியும் தென் படவில்லை. பழைய வாயிலடிக்கே வந்தான். ஏதோ ஒரு பொருள் தள்ளி வைக்கப்படும் சப்தத்தை உற்றுக் கேட்டான். உடனே கதவருகில் மறைந்து கொண்டு கதவை லேசாகத் தட்டினான். 'சரக்' என்ற ஒலியுடன் கதவு திறந்து கொண்டது. இடுப்பில் துப்பாக்கியுடன் ஒருவன் நின்று கொண்டிருந்தான். அவனைப் பாய்ந்து லபக்கெனப் பிடித்து வாயில் தனது கைக்குட்டையைத் திணித்து இரு கைகளையும் பெல்டினால் கட்டிப் போட்டுவிட்டு மீண்டும் அறைக்குள் நுழைந்தான். உள்ளேயும் ஒரு கதவு, அதைத் தட்டினான். கதவு திற படவில்லை. மீண்டும் தட்டினான். யாரோ நடந்துவரும் ஓசை கேட்டது. தாழ்ப் பாளை இழுத்துவிட்டுக் கதவைத் திறந்து கொண்டு ஒரு முகமுடி உருவம் வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த இடத்தில் ரஞ்ஜனைக் கண்டதும் சிறிது அதிர்ச்சியடைந்தது. உடனே சமாளித்துக் கொண்டு, 'யார் வேண்டும்?' என்று கேட்டது. ரஞ்ஜன் சிறிதும் அதிர்ச்சியடையவில்லை. அவன் எதிர்பார்த்ததுதானே! அந்த உருவம் சிறிதும் எதிர்பார்க்காத வகையில் பாய்ந்து கழுத்துச் சட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஓங்கி மார்பில் குத்தினான். விலகி வந்து தன் பேனாக் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் பாய்ந்து பிடித்தான். உருவமோ மெல்லச் சிரித்தது. எதிர்த்தாக்குதல் ஏற்படுமென எதிர்பார்த்தான். அவன் நினைத்ததற்கு மாறாக நடந்தது. திடீரென அந்த உருவம் அவன் பிடியிலிருந்து விலகி அடுத்த அறைக்குள் ஓடிச்சென்று கதவைத் தாளிட்டது. பலங்கொண்ட

மட்டும் கதவை இடித்தான். கதவு திற படவில்லை. உள்ளே சென்ற அவ்வுருவம் வேறொரு கதவைப் பிடித்திழுத்தது. கதவு வெளியே பூட்டப்பட்டிருந்தது. காவலாளன் மீது எரிந்து வீழ்ந்து கொண்டே கதவை ஓங்கி உதைத்தது. அதே நேரத்தில் ரஞ்ஜன், அந்த உருவம் சாத்தித் தாளிட்ட கதவையும் உதைத்தான். 'டமார்' என்ற பேரொலியுடன் கதவு திறபட்டது. உருவமோ மறுகதவு வழியாகப் பாய்ந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ரஞ்ஜன் தொடர்ந்து ஓடினான். மின்னல் வேகத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்த உருவம் 'ஐயோ' என்ற அலறலுடன் கீழே வீழ்ந்தது. எழுந்திருக்க முயன்றது முடியவில்லை. அதற்குள் ரஞ்ஜன் ஓடிப் போய்ச் சட்டையைப் பிடித்துத் தூக்கிப் பேனாக்கத்தியை எடுத்து வெறிகொண்ட வன்போல் அவ்வுருவத்தின் முகமுடியைக் கிழித்தான். டோர்ச் வெளிச்சத்தை முகத்தில் பாய்ச்சினான்.

"அப்" அவனுக்குப் பேச நா எழவில்லை. எழுந்து நின்றது உருவம். "முகமுடிக்கொள்ளைக்காரன் நான்தான். ரஞ்ஜன். உன் அப்பா தர்மலிங்கம்தான். தயங்காதே. இந்த இடத்தில் நீ ஒரு பொலிஸ் அதிகாரி; கடமை வீரன்...ம் ...ம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே இரு கைகளையும் நீட்டிக் கொண்டு வந்தார். ரஞ்ஜனுக்கு அதிர்ச்சியும் ஆச்சரியமும் தாங்கமுடியவில்லை. இவரா கடமையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்? அவனால் நம்பமுடியவில்லை. அவன் கண்கள் தன்னையறியாமலேயே கலங்கின. மலை போல் துன்பம் வரும்போதும் கலங்காத கல் நெஞ்சன் கலங்கினான். ஏன்? இனம் புரியாத துன்பம் அவனை ஆட்கொண்டது.

"நல்ல மனிதன் வாழ்க்கையில் தன்னுடைய ஒவ்வொரு தேவைக்காகவும் மட்டுமே போராட முடியாது. தன்னுடைய தேவைக்காகவும் நியாயத்திற்காகவும் சேர்த்துப் போராட வேண்டியிருக்கும். சிந்தனையிலோ செயலிலோ போராடித்தான் எதையும் அடையமுடி-

யும்: மனத்தினால் போராடப் பொறுமையும் பக்குவமும் இல்லாதவர்கள்தான் அவசரப்பட்டுக் கைகளினால் போராடி விடுகிறார்கள்."

இதை எங்கோ படித்தபோது தனது பதவியில் இவ்வாறு நடக்க முடியாது தான் என உணர்ந்திருந்தான். ஆனால், இப்போதோ?.....

அன்று படித்ததையே மீண்டும் எண்ணிப் பார்த்தான். தந்தையை மட்டும் அவன் பொலிஸ் ஸ்டேசனில் ஒப்படைக்க விடலை. தன் ராஜினாமா கடிதத்தையும் சேர்த்துத்தான் ஒப்படைத்தான். பொலிஸ் அதிகாரிகள் திகைத்தனர். ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் சிந்தினர். அந்தக் கண்ணீர், சிறந்த ஒரு கடமைவீரனை இழக்கின்றோமே என்றதல்லா? அல்லது இப்படிப்பட்ட ஒரு கடமைவீரனுக்கு இத்தகைய ஒரு தந்தையா? என்ற அனுதாபத்தினால் சிந்தப்பட்ட கண்ணீரா? என்பது யாருக்குமே புரியவில்லை. தன் பட்டயங்கள் யாவற்றையும் களைந்து ஆங்கிருந்த மேசைமேல் வைத்துவிட்டுக் குனிந்த தலையுடன் ஸ்டேசனை விட்டு வெளியேறினான் ரஞ்ஜன். 'புகழோ பழியோ எதுவானாலும் அல்லது இரண்டும் ஒரு நல்ல மனிதனை அவன் இயல்பாக நடந்துபோய்க் கொண்டிருக்கும் நடையிலிருந்து சில வினாடி தடுத்து நிறுத்தி வைக்கக் கூடியவை.'

நீதிமன்றத்தினால் தர்மலிங்கத்திற்கு ஐந்து ஆண்டுகள் கடுங்காவற் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டார் தர்மலிங்கம்.

'வாழ்நாள் முழுவதும் நினைத்து வருந்துதற்குரிய சில துயரங்களும் நினைத்து மகிழ்வதற்குரிய சில மகிழ்ச்சிகளும் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்விலும் நிச்சயமாக இருக்கும்.' இதற்குத் தர்மலிங்கமும் ரஞ்ஜனும் மட்டும் என்ன விதிவிலக்கா?

காலத்தான் எவ்வளவு வேகமாக ஓடுகிறது. 5 வருடங்கள் ஓடிவிட்டன.

தர்மலிங்கம் சிறையுலகைவிட்டு வெளியுலகிற்குள் கர்லடி எடுத்து வைக்கிறார் — இல்லை எடுத்துவைக்க அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. வீடு நோக்கிச் செல்கிறார். அவரது நடையில் துரிதம்; தோற்றத்தில் புதுமனிதனின் கம்பீரம். 'வயிற்றுக்கில்லாத ஏழையாகி விடலாம். ஆனால், பண்பினால் ஏழையாகி விடக் கூடாது என்பதை, பண்பினால் ஏழையாகிவிட்ட பின்பும்கூட மனதில் வைத்துக்கொண்டு நடக்கின்றார்.

வீட்டில் யார் இருக்கின்றனர் அவரை வரவேற்க! லட்சுமிதான் அவரது 'கம்பனித் தொழிலின் அசிஸ்டென்ட் மனேஜரின் பதவி' அம்பலத்துக்கு வந்ததும் அந்த அதிர்ச்சி தாங்காமல் பரலோக மெய்திவிட்டாளே. அவர் சிறையிலிருக்கும்போதே அந்தச் செய்தி அறிந்த போது அவளுக்காகக் கதறி அழுதார். பொய் சொல்லி அவளை ஏமாற்றியதற்காக மண்டையைப் போட்டு அடித்தார்; ஆனால், அவளோ.....?

* * *

ஹோட்டல் ஒன்றில் தங்கியிருந்த ரஞ்ஜன் இந்தநாளேத்தான் எதிர்பார்த்திருந்தான். ஆம் தந்தையார் சிறையிலிருந்து வெளிவரும் நாளைத்தான் எதிர்பார்த்திருந்தான்.

தர்மலிங்கம் சிறையிலிருந்து வெளியான அன்றைய இரவு (இரவு சுமார் 10 மணியளவில்) ஹோட்டலில் இருந்து வெளியேறி நேரே தன் வீட்டிற்குச் செல்கிறான். வீட்டு வாயிலை அடைந்ததும் வெளியில் நின்று கொண்டே தான் கொண்டுவந்த முகமுடியை அணிந்து கொள்கின்றான். ஜன்னல் ஒன்று திறந்து கிடக்கின்றது. அந்த ஜன்னலுக்கு நேரே இருக்கும் அறைதான் அவன் தந்தையின் படுக்கையறை. அவன் கைகளுக்கு எங்கிருந்துதான் அவ்வளவு பலம் வந்ததோ? ஜன்னற் கம்பியைத் தன பலம் கொண்டமட்டும் ஓசை கேட்காதவாறு வளைத்தான். அணையப்போகும் விளக்கு சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்குமாமே, அது

போலிருந்தது அவனது தோற்றம். ஜன் னற் கம்பியினூடாக உட்செல்கின்றான். அறைக்கதவு தாளிடப்படாமல் கிடக்கின்றது. தந்தையின் பக்கத்தில் சென்று நிற்கின்றான். நிம்மதியான உறக்கத்தில் அவர் ஆழ்ந்திருக்கின்றார். தலையணைக் கருகில் கிடந்த திறப்புக் கோர்வையைக் கையில் எடுக்கின்றான். பணப்பெட்டி இருக்கும் இடத்தை அடைந்து சாவிக் கொத்தைக் கீழே போட்டான். இரவின் அமைதியைக் கிழித்துக்கொண்டு 'சதங்' என்ற ஒலி எழுந்து மறைகிறது. தர்மலிங்கம் அசையவில்லை. குனிந்து திறப்புக் கோர்வையை எடுத்து மீண்டும் ஓங்கி நிலத்தின்மீது போடுகின்றான். திடுக்கிட்டுக் கண்விழித்தார் தர்மலிங்கம். சரேலெனப் படுக்கையைவிட்டு எழுந்து ஓடிச்சென்று முகமுடி உருவத்தைத் தன் கை ஓயுமட்டும் தாக்குகிறார். ஆனால், அவ்வுருவமோ எதிர்த்துத் தாக்காமலும் தாக்க முயற்சியலாமலும் ஆனால், தன் முகமுடியை மட்டும் கழற்றிவிடாத வாறு முகத்தைப் பொத்துகிறது. அவருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஆனால், அப்போதுதான் ஏதே யோசனை வந்ததாக அவ்வுருவம் உறுமிக்கொண்டு தர்மலிங்கத்தை நெருங்குகிறது. தர்மலிங்கம் உடனே பாய்ந்து தன் கைத்துப் பாக்கியை எடுத்துவிட்டார். 'ஓமீல...' முழங்காலில் துப்பாக்கிக் குண்டு பாய்ந்ததுதான் தாமதம் அவ்வுருவம் சாய்ந்து நிலத்தில் வீழ்ந்தது. அப்போதுதான் தன் முகமுடியைக் கிழித்தான். "மகனே" என்று கதறிக்கொண்டு அவனது காலில் வீழ்ந்தார் தர்மலிங்கம்.

"ஏண்டா இப்படிச் செய்தே? எதற்காகவடா" துணிந்து அப்பன் செஞ்ச அதே குற்றத்தையே நீயும் செய்ய வெளிக்கிட்டிட்டியேடா" என்று கதறிய தர்மலிங்கைத்தை இடைமறித்தான் ரஞ்ஜன்.

"திருத்துங்களப்பா. அப்பாவுக்குச் செய்த குற்றத்திற்காகப் பிராயச்சித்தம் தேட வெளிக்கிட்டிட்டேனப்பா. பிராயச்சித்தம் தேடியும் விட்டேன்." வாய்

விட்டுச் சிரித்தான் அவன். அந்தத்துயரத்திலும் அவனால் வாய்விட்டுச் சிரிக்க முடிகிறதே! "என்று உங்களைக் கை நீட்டி அடித்தேனே, அன்றே நான் உங்களுக்குத் துரோகமிழைத்துவிட்டேனப்பா. பெற்ற தகப்பனையே பாவியாகிய நான் கைநீட்டி அடித்துவிட்டேனப்பா. எந்த உத்தியோகத்தில் சேர வேண்டாமென்று அன்று நீங்கள் தடுத்தீர்களோ அதே உத்தியோகத்தில் நான் சேர்ந்ததன் பலன் ஐயோ... அப்...பா!" கதறி அழுதான்.

"மகனே உன்னைப் பெற்ற நான் தானடா பாவி. உன்னைக் கைநீட்டி அடிக்க வைத்ததே நான்தானடா. நான் பாவி." தர்மலிங்கத்தாலும் கதறி அழுத்தான் முடிந்தது.

"அன்று உங்களைக் கைநீட்டி அடித்த குற்றத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் தேட யோசித்தேன். அதன்படிதான் இன்று உங்களிடம் அடிவாங்க முயற்சித்தேன். அதுமட்டுமல்ல இந்தக் கறைபட்ட உடம்போடு நான் வாழவிரும்பவில்லையப்பா."

"மக....."

"பொறுங்களப்பா" இடைமறித்தவாறே மேலும் தொடர்ந்தான் ரஞ்ஜன். "அதுக்குத்தான் உங்களையே தாக்கப் போவதாகப் பாசாங்கு செய்தேன். அப்படிச் செய்தால் தற்காப்புக்காக நீங்கள் என்னைக் கொல்ல முயற்சிப்பீர்கள் என்றும் எதிர்பார்த்தேன். எதிர்பார்த்தவாறே நடந்துவிட்டதப்.....—" அவன் முடிக்குமுன்பே அவன் வாயைப் பொத்தினார் தர்மலிங்கம். "மகனே நீ எனக்கு மகனாகப் பிறக்க நான் எவ்வளவோ புண்ணியம் செய்திருக்கவேணும். ஆனால் நான் உனக்கு அப்பனாகப் பிறந்த தற்காக நீ என்ன பாவம் செய்தியோ? தம்பி, உன் கண்ணீராகிய கங்கையால் நான் தூய்மை பெற்றுவிட்டேனடா." கண்ணீராகிய கங்கையால் தான் தூய்மை பெறாத பாதகன் இவ்வுலகில் உண்டா? "அப்பா நடந்ததை மறந்திருங்க. அதுக்குத்தானே தண்டனையும் அடைஞ்சிட்

டங்களே. வாழ்விலே கொலைகாரனாகக் கூட மாறலாமப்பா. ஆனாக் கோழையாக இருக்கக்கூடாதப்பா. திருடுகிறது கோழைத்தனம் தானேயப்பா. இனித் திருந்திடங்க எண்ட நிறைஞ்ச மன சோட செல்றேம்பா.” மீண்டும் அவன் வாயைப் பொத்திய தர்மலிங்கம் “மகனே உயிரைக் கூடத் தியாகம் செய்யலாம். ஆனா மானம் தியாகம் செய்யும் பொருளல்ல என்பதை உணர்த்திட்டியேடா. ஆனா நான் உன்னைச் சாக விடமாட்டன். இப்பவே டாக்டரிடம் ஓடுகிறேன். உன்னைச் சாகவிட மாட்டன். வெறிபிடித்துக் கத்திக் கொண்டே ஓடிய தர்மலிங்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியது ரஞ்ஜனின் மரணக் குரல். “அப்பா” அலறல் கேட்டு ஸ்தம்பித்து நின்றார் தர்மலிங்கம். ஓடிச்

சென்று மகனின் தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தார்.

“ஐயோ! மகனே! மகனே!!” வாய் ஓயுமட்டும் அரற்றினார். கண்ணில் நீர் வற்றும் வரை கண்ணீர் சிந்தினார்.

ஆனால், ரஞ்சனது ஆவியோ பிராயச் சித்தம் தேடிவிட்டோம் என்ற நிறைந்த மனதோடு — நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு சென்று கொண்டிருந்தது.

* * *

அதிகமாக அன்பு செய்கிறவன் அதிகக் கவலைப்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். ஏனென்றால் அவனுடைய கவலையின் எல்லைகள், அவனது அன்பு வியாபித்திருக்கின்ற எல்லாப் பரப்புக்குமுரியது.

(யாவும் கற்பனை)

அ. த. யோகராசா
Grade 11 “D” (Com)

பெண்களும் உத்தியோகமும்

இன்று இலங்கையில் உதித்துள்ள முக்கிய பிரச்சினைகளில் “பெண்கள் உத்தியோகம் வகிக்கத் தகுதியுடையவர்களா?” என்னும் பிரச்சினையும் ஒன்றாகும். இதை ஏராளமான பத்திரிகைகள் ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் வருகின்றன. இதுபோலவே மக்களும் இதை ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் வருகின்றனர்.

பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே பிறப்பிலும், சக்தியிலும் ஒரே தன்மையுடையவராய்க் காணப்படுகின்றனர். ஆண்கள் எப்படி என்ன உணவு

கொடுத்து வளர்க்கப்படுகின்றனரோ அவ்விதமே பெண்களும் வளர்க்கப்படுகின்றனர். ஆண்கள் எவ்வித சுற்றூடலில் வளர்க்கப்படுகின்றனரோ பெண்களும் அதே சுற்றூடலில் வளர்க்கப்படுகின்றார்கள். எனவே, ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் எவ்வித கருமத்தையும் சாதிக்கும் சக்தியுடையர். பாடசாலைப் படிப்பைப் பார்த்தால், அதுவும் ஆண்களைப் போன்றதுதான். ஒருசில மாணவிகள் உண்மையாக மாணவரை விடக் கெட்டிக்காரராயும், திறமையுள்ளவர்களாயும் காணப்படுகின்றனர்.

அடுத்தபடியாக ஆண்களைப்போன்ற சம உரிமை அரசியலிலும் பெண்களுக்கு உண்டு. இது மட்டுமின்றி, அவர்களுக்கு ஆண்களைப்போல் வாக்குரிமையுமுண்டு. எனவே, அரசியற் சட்டம் பெண்களுக்கும் ஆணைப்போன்ற சம உரிமையைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். கடந்த யுத்த காலத்தில் எத்தனையோ பெண்கள் அநேக துறைகளிலும் திறமையாகச் சேவை செய்து தங்களுக்கும் ஆண்களைப்போல் கடமையாற்றுந் திறமை உண்டென்பதை நிரூபிக்கவில்லையா? எனவே, யுத்தகாலத்தில் மட்டுமல்ல இச் சமாதான காலத்திலும் பெண்களுக்கு உத்தியோகம் வழங்கப்பட வேண்டும் எனப் பலர் வாதாட, அதை எதிர்க்கட்சியார் தகுந்த நியாயங்களைக் கொண்டு மறுக்கின்றனர்.

பெண்களின் உடலமைப்பே அன்பிற்கும் தாய்மைக்கும் உறைவிடமாகக் காணப்படுகின்றது. இது இயற்கை. இதை மனித வர்க்கம் மட்டுமல்ல மிருக வர்க்கமுமே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இயற்கையை மாற்றத் தெண்டிப்பது மூடத்தனமல்லவா? பெண்ணின் இருப்பிடம் வீடு என்பது ஆதிகாலந் தொட்டு நம்மவரால் கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்த ஒரு முக்கிய பழக்கமாகும். இது மிகவும் வேண்டற் பாலதான கருமங்களை முன்னிட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதனால் புகலரிய நன்மைகளுண்டாயின. இதை மீறி அவர்கள் வெளியே தொழில் புரிய ஆரம்பிப்பார்களாயின், ஏற்படக் கூடிய தீமைகளோ அளவிடற்கரியன. முக்கியமாகப் பிள்ளைகளின் கதிதான் வருந்தத்தக்க நிலைமைக்குவரும். ஏனென்றால் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க நியமிக்கப்படும் தாதிகள் குழந்தைகளின் நலனைத் தாயைப்போல் ஒருநாளும் கருதமாட்டார்கள். இதற்குச் சான்றாகப் பின்வரும் கதை அமையும். தென்னாஸிராமன் ஒரு குதிரை வளர்த்து வந்தான். அதற்கு அவன் ஒடியல் போடுவதே வழக்கம். சிலநாள் அது ஒன்றுமின்றிப் பசியால் வாடியது. குதிரையைப் பார்ப்பதற்காக நீண்ட தாடியை

யுடைய அரசன் ஒருவன் வந்தான். அவன் குதிரையை அது நின்ற இடத்து யன்னலால் நோக்கினான். குதிரை ஒடியற் கூந்தலெனக் கருதி அவனது தாடியைப் பிடித்து இழுத்தது. இது போன்ற நிலையே கடைசியில் பிள்ளைகளுக்கும் உண்டாக நேரிடும். இதற்குச் சந்தேகமுண்டா? அப்பிள்ளைகளின் பழக்கவழக்கம் மட்டுமல்ல, குண சுபாவங்களும் அந்தந்தத் தாதிமாரின் குணதிசயங்களைப்போன்றதாயிருக்கும். எனவே, அவர்களின் குழந்தைகள் நோயாளராய், கோழைகளாய், எதையும் சாதிக்கத் தக்க சத்தியற்ற மானிடராய் நித்தம் துன்ப வாழ்வைத்தான் அடைவார்கள்; இன்று எத்தனையோ பணக்கார நவநாகரீகப் பெற்றோரின் பிள்ளைகளே இதற்குப் போதிய அளவு சான்றாகவுள்ளனர். இதுவேதான் குழந்தைகளைத் தாதிகளிடம் வளர்க்கும்படி கொடுப்பதால் அவர்களடையும் பயனாகும்.

பூனையில்லா வீட்டில் எலிகளுக்குக் கொண்டாட்டம் என்பதற்கமைய எஜமானியில்லா வீட்டில் வேலைக்காரிக்குக் கொண்டாட்டமும் பிள்ளைகளுக்குத் திண்டாட்டமுந்தான் ஏற்படும். வீட்டுப் பொருட்கள் கண்ட கண்ட இடங்களில் போடப்பட்டும், அநாவசியமாக அழிக்கப்பட்டும் நாசமுண்டாகும். தான் சம்பாதித்தாற்றானே வருத்தம் தெரியுமா? எனவே, ஏராளமான பொருட்கள் அவசியமின்றி நாசமுறும். இதனால் குடும்பங்களிற் சண்டை சச்சரவு ஏற்படாதிருக்குமா? ஆடவன் பகல் முழுவதும் அல்லற்பட்டு ஆறுதலைத் தேட வீட்டிற்கு வந்தால் இங்கே எள்ளுங் கொள்ளுமாக வெடித்தால் குடும்பவாழ்க்கையில் இன்பமுண்டாகுமா? வேலைகாரிகளையே மணந்து கொண்டால் குற்றமின்று என்னுகிவிடும். அவைகளைத்தான் விட்டுத் தள்ளினும், பெண்களுக்கு வேலை கிடைத்தால் மதிப்புத்தான் கிடைக்குமா? இன்று எவ்விடத்திலும் பெண்களைச் சற்று மதிப்புண்டு. பெண்கள் ஆண்களைப்போல் நடக்க வந்துவிட்டால் கஷ்டங்களை அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். அவர்களும்

வஸ்ஸிலோ அல்லது டிராமிலோ நிற்கத் தான் வேண்டிவரும்.

பெண்களுக்குப் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதை விடச் சிறந்த தொழில் வேறொன்றுமில்லை. இன்றைய குழந்தை தான் நாளை உலகை ஆளும் மன்னனாக வரவேண்டியிருக்கின்றது. எனவே, குழந்தைகளை நாட்டை ஆளக்கூடிய அறிவாளனாய் வாழவைத்து உலகை உய்யப் பண்ணுவதை விடச் சிறந்த தொழில் வேறு எதுவும் பெண்களுக்கு இல்லையென்பதை யாரும் மறுப்பரோ? எனவே, நம் சகோதரிகள் பணவாசையால் உத்தியோக மோகங்கொண்டு அலைவது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. உத்தியோகம் புருஷலட்சணமே அன்றி, உத்தியோகம் உத்தமி லட்சணமல்ல. ஆகையால், பெண்கள் உத்தியோகம் தேடி அலையும்

எண்ணத்தைக் கைவிடுவது மிகவும் உசிதமாகும். ஆனால், பெண்கள் கல்வி, மருத்துவப் பகுதிகளில் வேலை பார்க்கலாம்; அதுவும் மணம் முடியாத கன்னியருக்கே யன்றி இல்லற வாழ்க்கை நடத்தும் தரும பத்தினிக்கு அது பொருந்தாத விடயம். கன்னிப் பெண்களும் ஆடவரும் ஒரே காரியாலயத்திலோ அல்லது ஒரே முகாமிலோ வேலை செய்தால் அது நெருப்பும் பஞ்சும் நெருங்கியது போலாகும். எனவே, நம் சகோதரிகள். உத்தியோகம் தேடும் நோக்கத்தை அடியோடு மறந்து உலகை ஆளும் பொறுப்பின் மூல காரணர் தாங்களே என்பதை உணர்ந்து இல்லற வாழ்க்கையை இனிது நடத்தி அறிவும், ஆற்றலும், ஆண்மையும், நீதியும், கல்வியும், ஒழுக்கமும், நடுநிலைமையும் நிறைந்த தங்கள் வித்துக்களாகிய குழந்தைகளைப் பெற்று உலகை உய்யப் பண்ணுவார்களாக.

எ. யோகநாயகம்
Grade 10 'A'

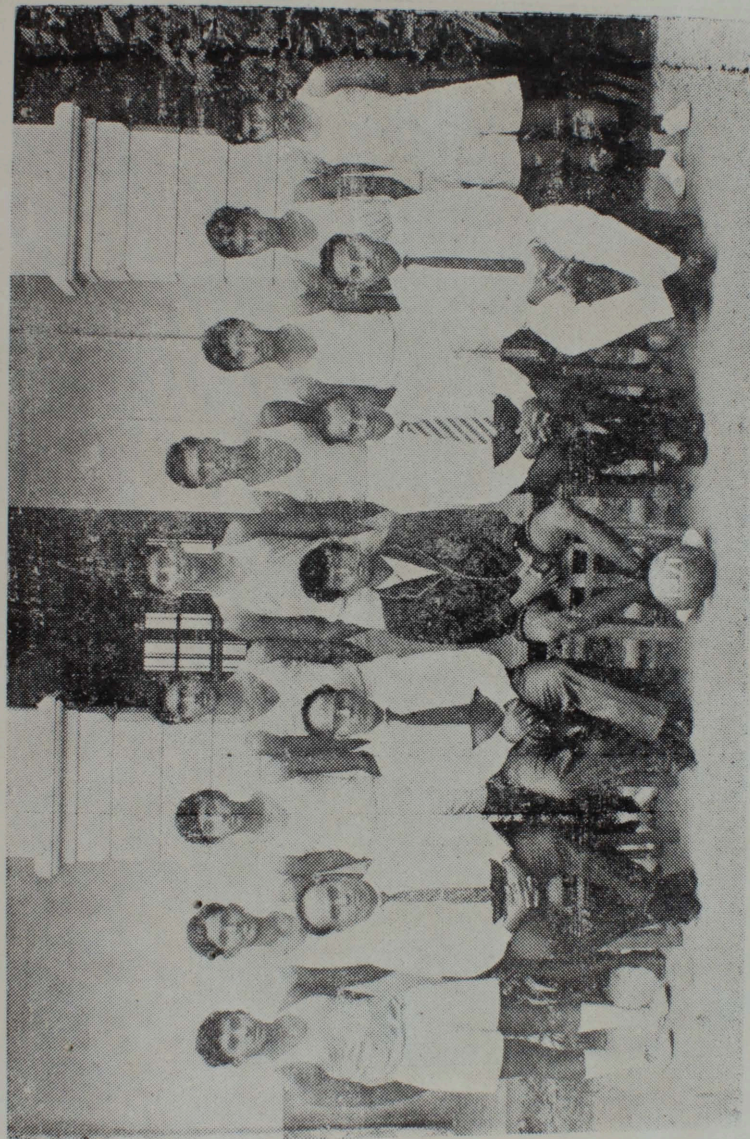
தொழிற் கல்வி

ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் தத்தம் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களையும், மற்றும் பல தேவைப் பொருட்களையும் தாமே தயாரிக்க விரும்புகின்றனர். அதனால் அங்கு தொழிற்கல்வி என்ற பேச்சு எழுகின்றது. தொழிற்கல்வி என்றால் என்ன என்பதை முற்றிலும் ஆராய்ந்தால் நன்மை கிடைக்குமென்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டந் தாண்டவமானும் இக்காலத்தில் அளவுக்குமீறிய நாகரிக

மோகத்தை ஒழித்துக் கட்டலாம்; ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வும் காணலாம்.

இன்றைய உலகிலே தொழிற்கல்வி, ஒரு பேரண்டச் சத்தியாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நிலைத்து நின்றலையே நாடுகள் விரும்புகின்றன. சங்க இலக்கிய வாயிலாக நமது இரத்தினத் துவீபமான ஈழத்திலிருந்து இரத்தினக் கற்கள் மாத் திரமல்லாது, உணவுப் பண்டங்களும்

BASKET - BALL TEAM 1971

Seated (L to R) : The Prefect of Games, The Principal, G. Nandakumar (Captain)

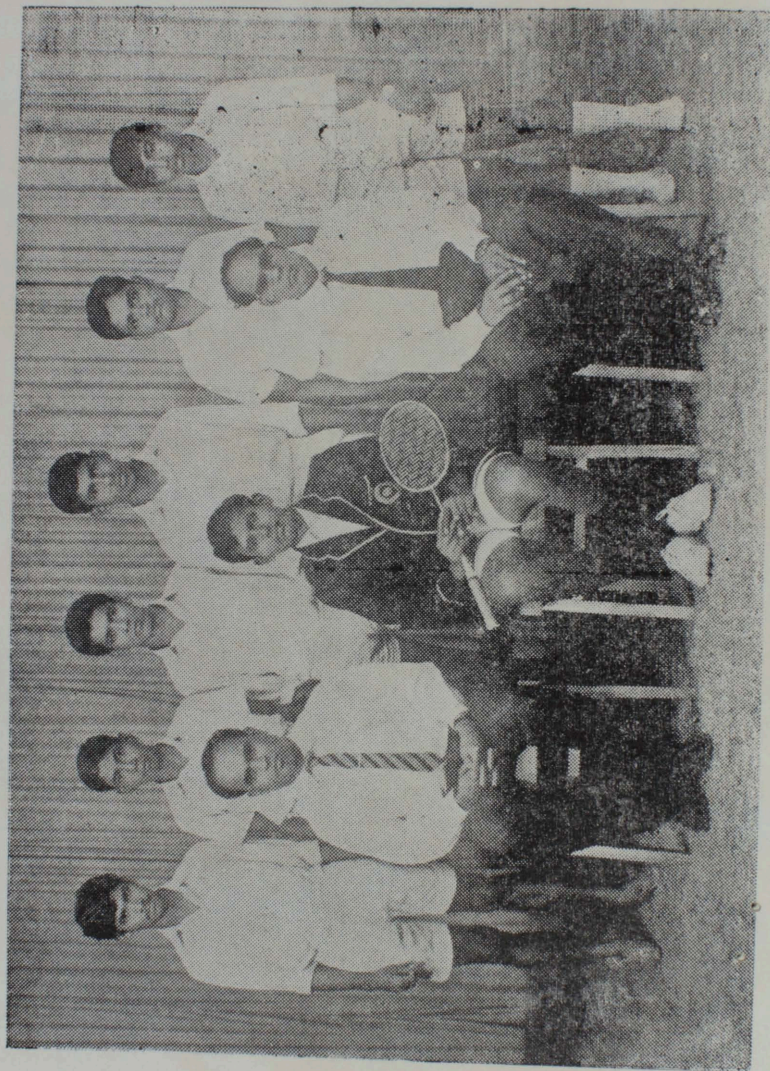
The Deputy Principal, Mr. A. Balasingham (Coach)

Standing (L to R) : D. P. Satkunarajah, S. Sivapalan, T. Thirukumar

G. Sriharan, S. Sritharan, R. Balakrishnan, G. G. Benjamin

R. Ilangoan, S. Anantharajah

BADMINTON TEAM 1971

Seated (L to R): The Prefect of Games, D. S. Thiyagarajah (Captain)
The Principal

Standing (L to R): D. Raveendran, T. M. Kukananthan, M. I. Sheriff Ali
P. Shanker, C. Kanagaratnam, S. Manoharan

வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியானதை எண்ணி மகிழக்கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வாறு பழம்பெருமையை எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் புதிய கருமங்கள் நிறைவேறுது.

தொழிற்கல்வி என்கிறபோது தனியே ஒரு துறையை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை; குறிப்பிடலும் ஆகாது. விஞ்ஞான முன்னேற்றங் காரணமாக இக்காலத்தில் தொழிற் கல்வியென்பது, வேறுபல நவீன தொழிற்றுறைகளையும் தன்னுள்ளடக்கி இடம் பெறுகின்றது. காரியச் சுரங்கங்கள் தோண்டல், எண்ணெய்ச் சுரங்கங்கள் தோண்டல் என்பன பயன்தரு தொழிற்றுறைகளாகும். எமது நாட்டில் நிக்கவரட்டியா போன்றவிடங்களில் நிலத்தினடியில் ஏராளமான காரியமும், இரத்தினபுரியில் இரத்தினக் கற்களும், திருகோணமலைக் கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் இரசாயனக் கனிப்பொருள்களும், பருத்தித்துறைப் பகுதியிலுள்ள வல்லிபுரக்கோவிலடியில் கண்ணாடி செய்வற்கான மணலும் உள்ளன. இவ்வகையான வளங்கொழிக்கும் எமது நாட்டில் தொழிற்கல்வி போதாமையே பொருளாதாரக் குறைவாகும். எனவே, எமது கல்வி முறையிற் சில திருத்தங்களை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

பாடசாலைகளில் உலோக வேலை, மர வேலை, விவசாயம் என்பவற்றைப் போதிப்பதால் தொழிற்கல்வியைச் சிறிதாவது உயர்த்தலாமென்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. இப்போதைய அரசாங்கம் தொழிற்கல்வியில் மிகவும் கவனஞ் செலுத்துகின்றது. அநேக பாடசாலைகளில், விவசாயம், மரவேலை, உலோகவேலை போன்ற தொழில்களைப் போதிப்பதால், இப்போது தொழிற்கல்வி ஓரளவாவது முன்னேறுகின்றது. ஆனால், இக்கல்வி போதனையோடொழியாது சாதனையோடும் இருத்தல் வேண்டும். போதனைக்காகப் பாடசாலைகளும் சாதனைக்காக வசதியுள்ள தொழிலிடங்களும், அரசாங்க உதவியும் இதற்கு வேண்டும். இனிமேல் எல்லாப் பாட

சாலைகளிலும் புதிய பாடத்திட்டத்திற்குமைய உலோக வேலையும், மரவேலையும் கற்பிக்கப்படும். இதன் சாதனைக்காக அரசாங்கம் மூலப்பொருட்களை அளித்தல் வேண்டும். இவை நிறைவுறவே தொழிற்கல்வியும் வளர்ச்சியடையும்.

அணுக்குண்டினால் நாசஞ் செய்யப்பட்ட யப்பாளை எடுத்து நோக்குங்கள். அந்நாடு பொருளாதாரத்தில் எவ்வளவிற்கு முன்னேறிவிட்டது. இதை எண்ண மகிழ்ச்சியுண்டாகிறது. குறுகிய காலத்திற் பெரும் பொருளாதாரத்தைத் தேடிய நாடு யப்பாளேயாகும். இதன் மர்மம் என்ன? ஒவ்வொருவருடைய தேசப்பற்றும் விடாமுயற்சியுமேயாகும்; இம் முயற்சியும் பற்றுமே யப்பாளை உயர்ச்சியிற் கொண்டுவந்துவிட்டன. முன்னமே பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்த நாடுகளாக விளங்கும் அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்றவை தொழிற்கல்வியை அன்று தொடக்கம் கடைப்பிடித்ததால் உண்டான பயனென்றே கூறலாம். எனவே, நாம் தொழிற்கல்வியை வளர்ப்பதெப்படி என்பதை எழுத்துருவில் எழுதினால் மட்டும் போதாது; ஆக்கம் விரும்பிடும் ஊக்கங்கொள்ளவேண்டும்; போதனை, சாதனையிலிறங்கவும் வேண்டும். இவற்றை மந்திரசக்தியாக வாழ்வின் உயிர்நிலையாக மதித்தல் வேண்டும்.

மீன்பிடித் தொழிலை எடுத்து நோக்குவோமானால் அதிலும் கண்ணீர் சிந்த இடம் உண்டு. இலங்கையைச் சுற்றி மீன் நிறைந்த கடலிருக்கின்ற போதிலும், உள்நாட்டிலும் கரையோரப் பகுதியிலும் மீன் கிடைக்கின்றதில்லை. எம்திலங்கையில் சிறுசிறு வள்ளங்களேயுள்ளன. இவற்றிற் செல்லும் மீனவர் தமதுயிரை ஊசலில் வைத்துப் பயணம் செய்து குறைந்தளவு மீனைப் பிடித்துக் கொண்டுவருவதற்கிடையே, அவற்றில் அரைவாசி பழுதாக மிகுதியை அக்கரை யோரப் பகுதிக்கே கொடுக்கவியலாதிருக்கின்றனர். வெளிநாடுகளிலிருந்து

மீன்பிடிக்கப் பல்களை இறக்குமதி செய்து பெருந்தொகையான மீனைப் பிடித்துப் பக்குவமாக்கி வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்று மதி செய்து பண வருவாயைப் பெருக்க லாம் அல்லவா?

கரையோரப் பகுதிகளில் இருக்கும் பாடசாலைகளினருகில் கடலிருப்பதால் அங்கு மீன்பிடித் தொழிற் கல்வியை விருத்தியாக்குவது மிகச் சிறந்ததன்றோ? எனவே, எங்கெங்கு மூலவளமுளதோ அங்கங்கு அத்தொழிற் கல்வியைப் போதித்தல் சிறந்த சாதனைக்கு வழி வகுக்கும். காடுகளைச் சுற்றாடலில் கொண்ட பாடசாலைகளில் மரவேலைத் தொழிலை உண்டாக்குவது சாலவும் நன்று.

பனம் பொருளிலிருந்து பல தேவை யான பொருள்களை ஆக்கமுடியும். இப் பொழுது எமது அரசாங்கம் பனம் பொருளிலிருந்து சீனியையுண்டாக்குவ தற்கான தொழிற்சாலையை உருவாக்கப் போகின்றது. எனவே, வேலைக்கு அலைந்து திரியும் அநேக வாலிபருக்குத் தொழி லுங் கிட்டும். நாடும் வளம்பெறும்.

இவ்வாறாகத் தொழிற் கல்வியைப் பல வழிகளாலும் முன்னேற்றமடையச் செய்வோமாயின் நாட்டின் பொருளா தார வளர்ச்சிக்கும் வேலையில்லாத் திண் டாட்டத்திற்கும் படித்த வாலிபர்களின் வேலைத் தொல்லைகளுக்கும் ஒரு நன்முடி வைக் காணலாமென்பது திண்ணம்.

க. கணேசநாதன்

Grade 10 'A'

அன்பும் சமயமும்

நாம் ஏன் பிறந்தோம் என்னும் வினா பலரின் உள்ளங்களிலே உதித்தி ருக்கலாம். மனிதன் தன்னைப்பற்றிச் சிறிது சிந்திக்கும்பொழுது தான் பிறந்த காரணத்தை அறிய முற்படுகின்றான். ஆனால், அவன் விஞ்ஞான மார்க்கமா கவோ அல்லது வேறெந்த வழியாகவோ அறிந்து கொள்ளமுடியாது.

இதுபற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்து, உணர்ந்து தெளிந்த பெரியோர்களே இதனை விளக்கமுடியும். அவர்கள் நமக் கும் நம் வழி வருவோர்க்குமாகப் பல வற்றைப் போதித்துள்ளனர். நாம் பிற ருக்காகவே வாழப் பிறக்கின்றோம்.

அன்பினால் மற்றவர்களின் ஏழ்மை, தாழ்மை அறிந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கெனவே நாம் இவ்வுலகினிலே பிறக்கின்றோம் எனப் பல பெரியோர் கள் போதித்துள்ளனர். நாம் இவற்றை யுணர்ந்து ஒழுகினோமானால் வாழ்க்கை யின் உயர்ந்த படிக்கையடைவோம் என் பது திண்ணம்.

இப்படியாக நாம் வாழும்பொழுது எங்களிலும் மேலானவொரு சக்தியை உணர்கின்றோம். எங்களைப் படைத்துக் காத்து வாழ்க்கையின் சிறந்த பயனை அடைவதற்கு வழி வகுப்பது அச்சக்தி யேயாகும். அச்சக்தியை நாம் அன்பெ

னும் அறிவுக் கண்ணினூற் தெளிவாகப் பார்க்க முடியும். எனவே, இச்சக்தியைச் சமய முறைப்படி நோக்குவோமானால் அது சமயத்துடன் மிகவும் பின்னிப் பிணைக்கப் பட்டிருப்பதை உணரலாம்.

ஒருவன் ஆயுதத்தினூற் சாதிக்க முடியாததை அன்பினூற் சாதிக்க முடியும் என அண்ணல் காந்தியடிகள் தமது வாழ்க்கையின் மூலம் தெளியவைத்தார். எப்பொழுதும் தோல்வியடையாதது அன்பு ஒன்றே என விவேகானந்த அடிகள் கூறியிருக்கின்றார். பல தத்துவஞானிகள் அன்பே இறைவன் எனும் கருத்தை "அன்பே சிவம்" எனும் வாக் கியத்தினால் விளக்கியுள்ளார்கள்.

இன்றைய நாகரிக உலகிலே பல உண்மைகள் விஞ்ஞானிகளால் வெளியிடப்படும் வேளையிலே விஞ்ஞானிகள் ஓர் ஒப்பற்ற சக்தியைப்பற்றி மட்டும் அறிய முடியாமல், விளக்கமுடியாமல் இருப்பதையுணர்ந்து அவர்கள் ஆச்சரியமுறுகின்றனர். அச்சக்தி இறைவனே என்பதையறிந்து மன அமைதியும் அடைகின்றனர்.

ஒருவனிடத்தில் அன்பிருந்தால்தான் அவன் சமய நெறியைக் கடைப்பிடிப்பான். அதனால் அவன் மனம் தூய்மையடையும். தூய்மையடைந்தவுடன் அவன் இறைவனை நினைக்கின்றான். இதனை

அவன் தனது குறையை நீக்கும் மருந்தாகக் கொள்கின்றான். அக்காரணத்தினால் அவன் அமைதி, பண்பு என்பவைகளால் அன்பெனும் ஆலயத்தைக் கட்டி இறைவனை வழிபடுகின்றான். அத்துடன் அமைதியும் அடைகின்றான். ஒருவனிடம் அன்பில்லாவிடில் அவன் உடம்பு எலும்புகளைத் தோலாற் போர்த்ததேயாம்.

அன்பானது தூய்மையான உள்ளத்திலே தோன்றும்போது அதனை மறைத்து அழித்துவிட முடியாது. இதனைத் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்

“அன்பிற்கும் உண்டோ

அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்

புன்கணீர் பூசல் தரும்”

என மிகவும் தெளிவாக அன்புடைமை எனும் அதிகாரத்தில் விளக்கியுள்ளார். எனவே, ஒருவனின் வாழ்க்கையில் அன்பும் சமயப் பண்பாடும் ஒருங்கே அமைந்து இருக்குமாயின் அவன் வாழ்க்கை செழிப்புற்றிருக்கும். எனவே தான் திருவள்ளுவர் அன்பிற்கு முதலிடம் கொடுத்து அன்புடைமை எனும் அதிகாரத்தையும் இயற்றியுள்ளார். ஆகையால் அன்போடு சமயநெறிப்படி வாழ்பவன் இவ்வுலகிலே அழியா இடமடைந்து விடுவான் என்பது உண்மையாகும்.

ந. நந்தகுமார்

Grade 10 'B'

நமக்குத் தெரியாத பழைய சாஸ்திரங்கள் எவ்வளவோ இருக்கலாம். நமக்குத் தெரியாதது எல்லாம் பிரயோஜனம் இல்லை, அவற்றை அழிப்பது தான் சரி என்று போகாது. தெரியாததை எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். தெரிந்துகொள்ள முடியாவிட்டாலும், பின் சந்ததியாவது தெரிந்து கொள்ளும்படி அவற்றை ரட்சிக்க வேண்டும். அவற்றில் உள்ள “டெக்னிக்” எல்லாம் நமக்குத் தெரியாவிட்டாலும் அந்த அந்தச் சாஸ்திர நிபுணர்களாக வருகிறவர்களுக்காகவாவது அவைகளை ரக்ஷித்து வைக்க வேண்டும்.

— ஆசாரிய ஸ்வாமிகள்.

அதிபர் திரு. E. சபாலிங்கத்திற்கு பிரிவுபசார சேவைநலம் பாராட்டு விழா

எதற்கும் விழா எடுப்பது தமிழ்ப் பண்பாடு. விழா என்ற சொல்லே தனித் தமிழ்ச் சொல்லாகும். கடவுளர்க்கு எடுக்கப்படுவது திருவிழா. அரசர்க்குரிய முடிசூட்டுவிழா, வெற்றிவிழா முதலியன. பிறந்ததின விழா, திருமண விழா, வரவேற்பு விழா, பிரிவுபசார விழா என்பன எல்லோர்க்கும் பொதுவான விழாக்களுள் சிலவாகும். எமது கல்லூரி, பரிசளிப்பு விழா போன்ற பல விழாக்களைக் கண்டு களித்திருக்கிறது. 26-7-71 தினத்தன்று எமது கல்லூரி பூண்ட விழாக்கோலம் தனித்தன்மையானது. முன்பு ஒரு காலமும் நடைபெறாத ஒரு புது விழா அன்று நடைபெற்றது. எமது கல்லூரிச் சரித்திரத்தில் முதன் முதலாக மாற்றலாகிச் செல்லும் ஓர் அதிபருக்கு எடுக்கப்பட்ட சேவைநலம் பாராட்டும் விழா இதுவேயாகும்.

அன்று காலையில் இருந்தே கல்லூரி முழுவதும் ஆரவாரமாகக் காணப்பட்டது. மாணவர் ஆர்வத்துடன் அலங்கார வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். தோரணங்கள் தொடுக்கப்பட்டன. வாழைகள் நாட்டப்பட்டன. கல்லூரி நிறத்தில் வண்ணத்தாள்கள் பறந்து கொண்டிருந்தன. கல்லூரிச் சதுக்கத்தில் விசேட மேடை அமைக்கப்பட்டது.

பிற்பகல் இரண்டு மணிக்குப் புதிய அதிபர் திரு. E. K. சண்முகநாதன் தலைமையில் கூட்டம் ஆரம்பமாகியது. மாணவர் வாத்தியக் கோஷ்டி கல்லூரிக் கீதம் இசைக்க, யாவரும் எழுந்துநிற்க திரு. E. சபாலிங்கம் மேடைக்கு அழைத்துவரப்பட்டார். மேடையில் திருமதி சபாலிங்கம், புதிய அதிபர், உப அதிபர், ஆசிரிய வட்டத்தின் தலைவர், மாணவ சிரேஷ்டத் தலைவன் ஆகியோர் வீற்றிருந்தனர்.

எல்லோரும் எழுந்து நிற்கத் தமிழ்த் தாய் வணக்கம் பாடப்பட்டது. பின்பு பொன் எழுத்துக்களாற் பொறிக்கப் பட்ட விசேட பிரிவுபசார மடல் மாணவத் தலைவியினால் வாசித்து வழங்கப்பட்டது. பின்பு பேச்சாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் அதிபர் சபாலிங்கம் அவர்களின் அரிய சேவையைப் பாராட்டிப் பேசினர். விடுதிச்சாலையில், விஞ்ஞானத் துறையில், விளையாட்டு மைதானத்தில், வணிகப் பாடங்களில், கல்லூரி முன்னேறியதற்கு அவரே காரணம் என்று விளக்கிக் கூறினர். வானளாவ உயர்ந்து வரும் புதிய கட்டடம் அவரின் சிந்தனையில் தோன்றி உருவாகியதென்றும் அது அவரின் சேவையை ஞாபகமுட்டும் சின்னம் என்றும் பாராட்டினர். மாணவர்களின் வாத்தியக் கோஷ்டி, கடைற் குழு, (Cadet) என்பன அவரால் கல்லூரி வாழ்வில் புகுத்தப்பட்டன என்றும் புகழ்ந்தனர்.

மாணவர் தமது அன்பின் அடையாளமாக மனமுவந்தளித்த பரிசில்கள் மாணவத் தலைவனால் வழங்கப்பட்டன. இவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட அதிபர் சபாலிங்கம் அவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறி மத்திய கல்லூரி தனது வாழ்வில் பெரும் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டதையிட்டுப் பாராட்டிப் பேசினார். பதவி உயர்வு பெற்று முதந்தர அதிபராக மத்திய கல்லூரிக்கு வந்தேன் என்றும், தேர்வுத்தர அதிபராக மேலும் பதவியுயர்வு இங்கிருந்தே பெற்றுக்கொண்டேன் என்றும் கூறி மகிழ்ந்தார்.

ஆசிரியர்களை அடிக்கடி மாற்றுவது ஒரு கல்லூரியின் முன்னேற்றத்தைப் பாதிப்பதாகும். பாரம்பரியமும், தனித்துவமும் உள்ள பெரிய கல்லூரிகளின் அமைப்பை, அடிக்கடி நடக்கும் மாற்றங்கள் சீர்குலைக்கும். நல்ல அதிபர்களை மாற்றுவது அதனினும் மோசமாகும்.

அதிபர்கள் நீண்டகாலம் ஒரு கல்லூரியில் இருக்கமுடியுமானால் திட்டங்கள் வகுத்து, படிப்படியாகக் கல்லூரியின் தரத்தை உயர்த்த முடியும். திரு. சபாவிங்கம் போன்ற ஆர்வமும் அயராது

உழைப்பும் மிக்க நல்ல அதிபர்கள் பெரும் கல்லூரிகளில் நீண்டகாலம் நிலைத்திருந்து சேவை செய்ய அரசாங்கம் வழிவகுக்கும் என நம்புகிறேன்.

R. J. தவச்செஸ்வம்

Grade 10 R "B"

சீலகுணமிகு ஆசிரியர் திரு. சீ. குலசேகரசிங்கம்

ஓர் ஆசிரியரிடம் சமூகம் எதிர்பார்க்கும் தகமைகள் பல. அத்துடன் அவை மிகவும் கடுமையானவை. எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு ஓர் ஆசிரியர் தரத்திலும், குணத்திலும் உயராவின் "ஓர் ஆசிரியர் இப்படியும் செய்யலாமா?" என்ற வினா அம்பு பலரிடமிருந்து பறந்துவரும். ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ வேண்டும்; ஆசிரியரைப் பார்த்து மாணவர் பழகவேண்டும். எனவே, ஓர் ஆசிரியர் தெய்வீகப் பண்புகளுடையவராக வாழவேண்டும் என்று சமூகம் எதிர்பார்க்கின்றது. அதனாற்றான் "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்" என்ற முதுமொழியுமீ அந்த உட்கருத்தை அடக்கியுள்ளது எனப்படுகின்றது. இக்காலங்களில் குற்றங் குறையற்ற மற்றோர்க்கு வழிகாட்டும் வாழ்க்கை முறைகளையுடைய ஆசிரியகுழாம் குறைந்து வருகின்றது. எனினும், எல்லோரும் எதிர்பார்க்குமளவிற்குக் குணசீலராகத் திகழும் ஒரு சில ஆசிரியர்களும் உண்டு. ஆசிரியர் திரு. சீ. கு. அத்தகைய சீலகுணமுடையோர். தாம்பூலம் தரித்தறியார், புகையிலையை மணந்தும் அறியார். போதையுட்டும் எவ்வகைப் பொருளையும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் சுவைத்தறியார். வினையாட்டாகவும் பொய்

பேசார். சினம் கொள்ளார். சினம் கொண்டாலும், மனம் போன போக்கில் வார்த்தைகளைப் பிரயோகிக்க மாட்டார். யாரும் கோபத்தோடு அவரிடம் பேச ஏற்பட்டால் "இன்று போய் நாளை வா" என்பதே அவர் மறுமொழியாயிருக்கும். தசரத இராமர் கூறிய நோக்கத்துடனன்று. இன்று போய் நாளை கோபமாறியபின் பேசிக்கொள்ளலாம் என்பதே அவர் கருத்தாயிருக்கும்.

ஒருவர் பயிற்சியினால் மட்டும் ஆசிரியராய் ஆகிவிடமுடியாது. நல்ல ஆசிரியப் பண்புகள் பிறப்பால் அமைவன. ஆசிரியர் திரு. சீ. குலசேகரசிங்கம் அவர்கள் ஆசிரிய இலட்சணங்கள் எல்லாம் ஒருங்கு அமையப்பெற்ற ஒரு பெருந்தகை ஆவர். அடக்கமுடையார். ஆனால், கடக்கமுடியாத ஆழமான அறிவுடையவர். மூன்று பல்கலைக்கழகங்களில் மூவுகைப் பட்டங்களைப் பெற்றவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலத்தை விசேட பாடமாகக் கொண்டு M. A. பட்டம் பெற்றவர். இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பொதுக்கலைப்பிரிவில் B. A. பட்டம் பெற்றவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியில் "டிப்ளோமா" பட்டம் பெற்றவர்.

தமிழில் பண்டித பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவர். க. பொ. த. உயர்தர, சாதாரண வகுப்புகளில் ஆங்கிலம், தமிழ், சரித்திரம், சமயம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்து மாணாக்கருக்கு நல்ல சித்தியையும், கல்லூரிக்கு நல்ல புகழையும் தேடிக்கொடுத்தவர். இவற்றினால் மாணவர், ஆசிரியர், பெற்றோர் ஆகியோரின் நன்மதிப்பு அவரைத் தேடிவந்து சேர்ந்தது.

அகத்தின் அழகு முகத்திற் தெரியுமென்பார்கள்; திரு. சீ. கு. அவர்களுடைய மன அமைதியையும், மனச்சாந்தியையும் அவர் முகம் எடுத்துக்காட்டுவதாய் இருக்கும். எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியுடன் காட்சியளிப்பார். எந்தச் சம்பவமும் அவரின் மன அமைதியைக் குலைக்கமாட்டாது. “நிறைகுடம் தளம்பாது” என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் காணப்படுவார். படித்து விட்டோம் என்ற கர்வம், பட்டம் பெற்று விட்டோம் என்ற பெருமை, மற்றவர்களுக்கு இது தெரியுமா என்ற கிண்டல் போன்ற வித்துவக் குற்றங்கள் எதுவும் அவரிடம் இடம்பெறவில்லை. எளிய, இனிய முறையில் எல்லோரிடமும் உரையாடுவார். அறிவும் ஆற்றலும் வளர நெற்பயிர் போன்று மற்றோரைத் தலைவணங்கும் கற்றோரின் பண்பு அவரிடம் காணப்படும்.

தான் கற்ற கல்லூரியிலேயே, தான் மாணவனாகப் படித்த வகுப்பறைகளிலே

ஆசிரியராகி மற்றோரைக் கற்பிக்கும் வாய்ப்பு மகிழ்ச்சியும், மகிமையும் நிறைந்தது. அத்தகைய வாய்ப்பு ஆசிரியர் திரு. சீ. கு. அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. எட்டு வருடங்களுக்கு மேலாகத் தான் மாணவனாகக் கற்ற யாழ் மத்திய கல்லூரியிலேயே இருபத்தி இரண்டு வருடங்கள் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அந்தக் காலத்தினுள் வகுப்பறையில் மட்டுமன்றி வகுப்பறைக்குப் புறம்பான பல கருமங்களிலும் மிகவும் கரிசனையோடு பங்குபற்றினார். நாலு மாணவ இல்லங்களிலொன்றான “புல்லோ” இல்லத்துக்கு சிரேஷ்ட ஆசிரியராகத் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். உயர்தர வகுப்புகளின் மாணவர் மன்றத்தின் போஷகராகப் பல வருடங்கள் தொண்டாற்றினார். தமிழ் மன்றத்தின் ஆலோசகராக அமைந்து தேமதுரத் தமிழோசையை மாணவர் மனதில் பதித்தார்.

அடக்கமும் ஆற்றலும் நிறைந்து கடமையுணர்ச்சி மிகுந்து, உள்ள சுத்தியோடு பணிபுரிந்த நல்லவோர் ஆசிரியர் மாற்றலாகிச் சென்றனர். இது எமக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத நட்டம். எனினும், உயர் பதவி பெற்று விரிவுரையாளராகச் செல்பவரை வாயார வாழ்த்தியனுப்புவதே எமது கடமை. அவர் எங்கிருந்தாலும் எம்மை மறவார். நாமும் அவரை மறக்க முடியாது. அவர் மேன்மேலும் புகழ்பெற்று நல்வாழ்வு பெறுக என்று வாழ்த்துகிறோம்.

N. S. R.

“பிறருக்கு நான் செய்யவேண்டிய கடமை யாது? அவரை நல்லவராக்குவதா? நான் ஒருவனைத்தான் நல்லவனாக்கவேண்டும். அவன் நானே. பிறருக்குச் சந்தோஷம் அளிப்பதே அவருக்கு நான் செய்யக் கூடிய கடமையாகும்.”

ஆர். எல். ஸ்டீவன்ஸன்.

சைவ மாணவர் மன்றம்

“மேன்மை கொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவமும் தமிழும் செழித்தோங்கி வளருகின்ற யாழ் நகரிலுள்ள கலைக் கோயில்களில் தனக்கெனத் தனியிடத் தைக் கொண்டு விளங்கும் யாழ். மத்திய கல்லூரி, சைவமும் தமிழும் வளர்த்த நாவலரைத் தந்த கல்லூரியென்று பெருமை கொள்ளுகிறது. நாவலரைப் போல் நல்லவர்கள் பலர் தோன்ற வேண்டும், மேன்மை கொள் சைவ நீதியை விளங்கவைக்க வேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு எங்கள் கல்லூரியில் சைவ மாணவர் மன்றம் இயங்கி வருகின்றது.

அறிவும், ஆற்றலும், மதப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் நிறைந்த நம் கல்லூரி முதல்வர் திரு. இ. கே. சண்முகநாதனைக் காப்பாளராகவும், திரு. வ. உமாபதி சிவம் ஆசிரியர் அவர்களை இயக்குனராகவும் கொண்டு செயற்பட்டுவரும் சைவ மாணவர் மன்றம் பின்வருவோரை நடப்பாண்டு உத்தியோகத்தராகக் கொண்டுள்ளது.

தலைவர்: செல்வன் கா. சிவநேசன்
செயலாளர்: செல்வன் இரா. பாலகிருஷ்ணன்,
உப-செயலாளர்: செல்வன் வ. திருச்செல்வம், பொருளாளர்: செல்வன் கோ. ஸ்ரீகரன்,

இவ்வாண்டில் சைவ மாணவர் மன்றம் சமயம் வளர்த்த சான்றோர்களுக்கு பெருவிழாவெடுத்து மகிழ்ந்தது. மணீ வாசகப் பெருமானுக்குச் செய்யப்பட்ட குருபூசை குறிப்பிடக்கூடிய நிகழ்ச்சியாக அமைகிறது. ஆசிரியர்களும், மாணவ மாணவிகளும் கலந்துகொண்ட இப் பூசைக்குச் சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராக வேம்படி மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி வசந்தநாதன் அவர்கள் கலந்து கொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தார்கள்.

ஆண்டு தோறும் யாழ்/மத்திய கல்லூரி சைவ மாணவர்கள், பயபக்தியோடும் விருப்பத்தோடும் செய்து வருகின்ற திருக்கேதீச்சர அலங்கார உற்சவத்துக்குச் சில தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால், நேரிற் பங்கு கொள்ள வாய்ப்பு இல்லா விட்டாலும், திருவிழாவுக்குச் செலவாகும் பணத்தை மாணவர்களிடமிருந்து சேகரித்துக் கொடுத்து மனநிறைவெய்தினர்.

மேலும், கல்லூரி மாணவ மாணவியர் வாணியிடம் நல்லமனமும், அவதானமும், கல்வி சொல்லவல்ல நல்வித்தையும் வேண்டிநின்று, இவ்வாண்டு நவராத்திரி விழாவை மிக உற்சாகத்தோடு கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். நவராத்திரி ஒன்பது நாட்களும் ஆராதனையும், பூசைகளும், சொற்பொழிவுகளும் இடம் பெற்றன. பாரத நாட்டில் இருந்து சமயத்தாதராக வந்த சுவாமி சத்தானந்தா அவர்கள் எங்கள் கல்லூரியில் நடைபெற்ற நவராத்திரிப் பூசைநாள் ஒன்றில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றியமை மாணவர் மனதில் நீங்காத நினைவாகவே நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. கல்லூரி உயர்தர மாணவர் நடாத்திய நவராத்திரிப்பூசையில் பண்டிதர் திரு. சிவசுப்பிரமணியம் B. A. அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவு தரத்தில் உயர்ந்ததாகவே இருந்தது. நவராத்திரி விழாவுக்குச் சிகரம் வைத்தாற்போல் நடைபெற்ற வாணிவிழா கல்லூரியில் இவ்வாண்டு கொண்டாடிய மறக்கமுடியாத பெருவிழாக்களில் ஒன்றாகும். இவ்விழா திறந்த வெளியரங்கில், அலங்காரப் பந்தலின்கீழ் நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டு சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றியவர் சைவப்புவவர் வித்துவான் க. ந. வேலன் B. O. L. அவர்கள். அவரின் வித்துவத்தன்மை நிறைந்த பேச்சு மாணவர்களுக்குப் பெருவிருந்தாய் அமைந்தது.

நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் இக்கல் லூரியில் கற்றார், கற்பித்தார் என்ற செய்தி எமக்கெல்லாம் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் தரக்கூடிய செய்தியாகும். அன்னாருக்கு அரசு தபாந்தலை வெளியிட்டு விழாவெடுத்தபோது, சைவ மாணவர் மன்றம் தமிழ் மன்றத்தோடு சேர்ந்து விழாவெடுத்துப் பேருவகையெய்தியது.

இவ்வாண்டு செயற்குழு, மாணவ மாணவியரின் உதவியோடு பல சைவ

சமய விழாக்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. எமக்கு எல்லாவகையாலும் ஊக்கமளித்த முதல்வருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், செயற்குழுவினருக்கும், மாணவ மாணவியருக்கும் எம் நன்றியும் வணக்கமும்.

“ஞாலம் நின்புகழே மிகவேண்டும் தென் ஆலவாயில் உறையும் எம்மாதியே”

இரா. பாலகிருஷ்ணன்
செயலாளர்.

தமிழ் மன்றம் 1971

இயக்குநர் — திரு. ஷண்முக குமரேசன்

இவ்வாண்டிற்குரிய உத்தியோகத்தார் தெரிவு 21-2-71 அன்று நடைபெற்றது. மன்ற இயக்குநர் திரு. ஷண்முக குமரேசன் மன்றத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றியும் தமிழின் மேன்மையைப் பற்றியும் விளக்கிப் பேசினார்.

பின்வருவோர் உத்தியோகத்தார்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

மாணவ தலைவர் : இரா. பாலகிருஷ்ணன், உப்தலைவர் : வ. திருச்செல்வம், செயலாளர் : சி. மகேந்திரராசா, உதவிச் செயலாளர் : பொ. நடராஜா, பொருளாளர் : க. ஜெயகாந்தன், பத்திரிகை ஆசிரியர் : ச. வாசுதேவன்.

செயற்குழு

ச. ரவீந்திரலிங்கம், கோ. ஸ்ரீஹரன், ப. ஆனந்தபிரசாத், ச. நேசரத்தினம், செல்வி சந்திரா தர்மலிங்கம்.

தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் இரண்டாம் பருவத்திற் கூட்டமொன்றும் நடாத்த முடியவில்லை.

14-9-71 அன்று எமது மன்றம் “பாரதி விழா” நடாத்தியது. செல்வன் ச. வாசுதேவன் பாரதியாரைப் பற்றித் தாம் இயற்றிய கவிதையை வாசித்தார். பிரதான சொற்பொழிவாளராக யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) அவர்கள் விழாவிற்கு கலந்து கொண்டு நல்லுரை வழங்கினார்கள். செல்வன் வ. திருச்செல்வம் நன்றியுரை கூறினார். ஆறுமுகநாவலர் நினைவாக முத்திரை வெளிவந்த தினத்தன்று (29-10-71) எமது மன்றம் இந்து மாமன்றத்துடன் இணைந்து விழாக் கொண்டாடியது. அதிபர் ஈ. கே. சண்முகநாதன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற மேற்படி கொண்டாட்டத்தில் திரு. ஷண்முக குமரேசன், திரு. வ. உமாபதிசுவர் ஆகியோர் நாவலரைப் பற்றிச் சிறப்புரையாற்றினார்கள். எமது மன்ற இதழ் (மத்திய தீபம்) தட்டச்சுப் பிரதியாக 19-11-71 அன்று வெளியானது.

எமது மன்றத்திற்காக உழைத்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்.

பொ. நடராசா
உதவிச்செயலாளர்.

வர்த்தக மாணவர் மன்றம் 1971

மன்ற செயற்குழு உத்தியோகத்தர்கள்

போஷகர் :	உயர்திரு E. K. சண்முகநாதன் அவர்கள் (அதிபர்)
உபபோஷகர் :	திரு. K. கந்தசாமி அவர்கள்
தலைவர் :	செல்வன் S. ரவீந்திரன்
உபதலைவர் :	செல்வன் V. கணேசநாதன்
செயலாளர் :	செல்வன் S. மகேந்திரன்
உபசெயலாளர் :	செல்வன் M. நாகேந்திரன்
பொருளாளர் :	செல்வன் M. இரத்தினவடிவேல்
பத்திராதிபர் :	செல்வன் S. இராமலிங்கம்

யாழ். மத்திய கல்லூரி வர்த்தக மாணவர் மன்ற ஆண்டறிக்கையை உங்கள் கரங்களில் மலர்ந்து மணம் பரப்பும் கல்லூரி வெளியீடாகிய “மத்தியம்” என்னும் மலர் மூலம் சமர்ப்பிப்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

எமது மன்றம் 1969-ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 28-ம் திகதி கல்லூரி அதிபர் உயர்திரு. இ. சபாலிங்கம் அவர்களால் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. இம் மன்றம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆண்டு தொடக்கம் வர்த்தக மாணவர் உலகிற்கு அரும்பெரும் சேவைகளை அளித்து வருகின்றது.

எமது மன்றம் 1970-ம் ஆண்டு ஐப் பசி மாதம் 5-ம் திகதி இக் கல்லூரியின் 50 ஆண்டுகள் நிறைவுற்ற வர்த்தகக் கல்விப் பெரின் விழாவினைக் கொண்டாடியது. வர்த்தகக் கல்விப் பொன்விழாவிற்குப் பிரதம விருந்தினர்களாக கலாநிதி S. L. De. சில்வா (துணைக் கல்வி மாஅதிபதி, தொழில் நுட்பப் பகுதி), திரு. C. A. M. கெக்குலாவல (பிரதம கல்வி அதிகாரி, வர்த்தகத்துறை), திரு. வி. சங்கரலிங்கம் (வடமாகாணக் கல்வி அதிபதி), திரு. K. C. தங்கராசா (வாழைச்சேனை காகிதக் கூட்டுத்தாபனத் தலைவர்) ஆகியோர் கலந்து கொண்டார்கள். இக் கல்லூரியில் முதன்முதலாக வர்த்தகக் கல்வினை ஆரம்பித்த

வரும், முன்னேநாள் வர்த்தக ஆசிரியருமான கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம் அவர்களின் திருவுருவப்படத்தை காகிதக் கூட்டுத்தாபனத் தலைவர் திரு. K. C. தங்கராசா அவர்கள் திரைநீக்கம் செய்து வைத்தார்கள். இவ் விழாவின் போது திருமதி மகேஸ்வரிதேவி நவரத்தினம் அவர்கள் மாணவர்களுக்குப் பரிசில்களை வழங்கினார்கள். இப் பொன்விழாவில் பிரதம விருந்தினர்களாகக் கலந்துகொண்டவர்களுக்கும், விழாவிற்கு வருகை தந்து விழாவைச் சிறப்பித்தவர்களுக்கும் எமது மன்றம் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

குறிப்பாக, இப் பொன்விழாவினை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடுவதற்கு அயராது உழைத்த எமது மன்றக் காப்பாளர் திரு. K. கந்தசாமி அவர்களுக்கு எமது மன்றம் நன்றி நவில்வதில் பெருமையடைகின்றது.

இப் பொன்விழாவினையொட்டி எமது மன்றம் வர்த்தகப் பாடங்களிற் பல போட்டிகளை நடாத்தியுள்ளது. இப் போட்டிகளுக்குப் பரிசில்கள் வழங்கிய அனைவருக்கும் மன்றம் என்றும் கடமைப் பாடுடையதாக இருக்கின்றது. இப் போட்டிகளில் பரிசில்கள் பெற்றவர்களின் விபரங்களும், பரிசில்களை வழங்கி

யோரின் விபரங்களும் பொன்விழா வன்று வெளிவந்த வர்த்தகக் கல்விப் பொன் விழாச் சிறப்பு மலரில் இடம் பெற்றுள்ளது.

மன்ற அங்கத்தவர்கள் யாவரும் பயனடையும் வண்ணம் சிறப்புச் சொற் பொழிவுக் கூட்டங்களும், பொதுக் கூட்டங்களும் மாதம் இருமுறைகளில் சிறப்பாக நடைபெற்றுவருகின்றன. எமது மன்றத்தின் சார்பில் கல்லூரி மண்டபத்தில் பின்வருவோர் சிறப்புச் சொற் பொழிவாற்றினார்கள்.

திரு. சோ. வன்னிய சிங்கம் B. Com., B. Sc. விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை, திரு. அ. விசுவநாதன் B. A. (வழக்கறிஞர்), திருமதி தே. வின்ஸ்லோ M. A., விரிவுரையாளர், யாழ். அரசினர் தொழில் நுட்ப நிலையம் யாழ்ப்பாணம், திரு. வி. அழகேசன் Dip. Com., மாவட்ட வர்த்தக வித்தியாதிகாரி, திரு. கே. ஜெயரட்ணம், M. Com., விரிவுரையாளர், யாழ். அரசினர் தொழில் நுட்ப நிலையம், திரு. E. K. சண்முகநாதன் B. A. (அதிபர்) யாழ். மத்திய கல்லூரி, திரு. N. S. இரத்தினசிங்கம் B. A. (உப அதிபர்)

யாழ். மத்திய கல்லூரி, திரு. A. மகேஸ்வரா விரிவுரையாளர், யாழ். கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி.

இவர்கள் யாவருக்கும் எமது மன்றம் என்றும் கடமைப்பாடுடையது. இம் மன்றத்தில் உள்ள சில மாணவர்களால் வர்த்தக, பொருளாதார விடயங்களிற் சிறந்த பேச்சுக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

எமது மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு, ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்த கல்லூரி அதிபர் அவர்கட்கும், மன்ற உப போஷகர் அவர்களுக்கும், எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பல உதவிகளை நல்கிய வர்த்தக ஆசிரியர்களுக்கும், சகல கூட்டங்களிலும் என்னுடன் பூரண ஒத்துழைப்பு நல்கிய மாணவ நண்பர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியினைத் தெரிவிக்கிறேன்.

எமது மன்றத்தின் வளர்ச்சியைக் குன்றவிடாது மேன்மேலும் அதனை முன்னேற்றிவிட்பது எமது எதிர்கால வர்த்தக மாணவர் மன்றத்தினரின் கடமையாகும்.

வாழ்க கல்லூரி! வளர்க வர்த்தகக் கலை !!

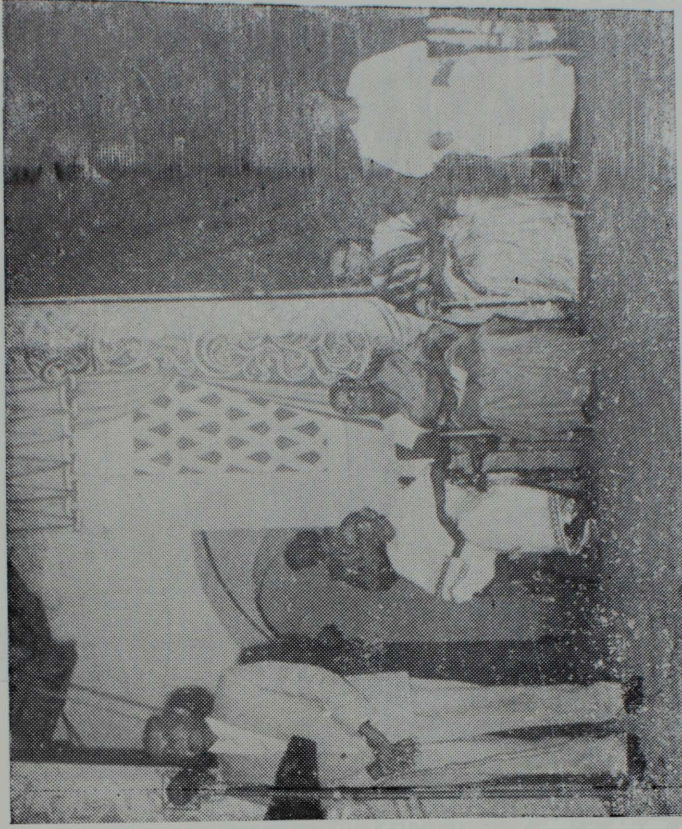
ச. மகேந்திரன்

மன்றச் செயலாளர்.

COMMERCE GOLDEN JUBILEE 1970

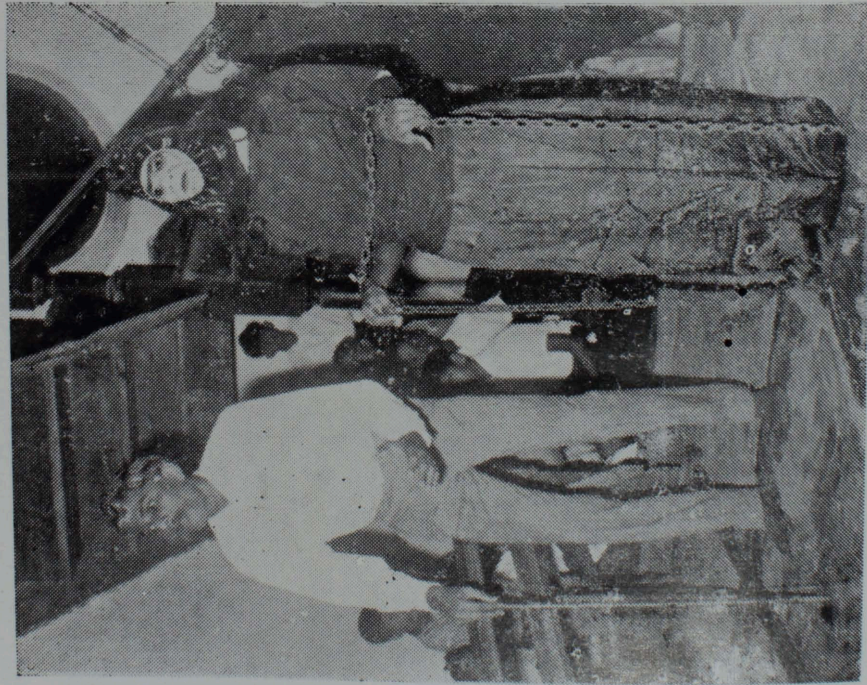

Mr. K. C. Thangarajah, Chairman, Board of Directors, Eastern Paper Mills Corporation, unveils the portrait of the late Kalaipulavar K. Navaratnam, the "Father of Commerce Education" at Central.

Dr. S. L. de Silva, Deputy Director General of Education addresses the public meeting held on the occasion of the Golden Jubilee of Commerce Education at Central.

SCENES FROM THE CHRISTMAS CAROL SERVICE DRAMAS

A scene from "The Christmas Carol" (in Tamil). R. J. Thavachelvam as Scrooge and K. Thiviyanathan as the Ghost.

A scene from the English play, "The Lost Shepherd." C. R. Thambiah as The Old Lady and S. Anura as The Lost Shepherd.

உயர் வகுப்புக் கலைமன்றம்

உத்தியோகத்தார்கள்

போஷகர் :	— அதிபர்
உபபோஷகர் :	— மாணிக்கவாசகர் அவர்கள்
தலைவர் :	— செல்வன் ச. தெய்வேந்திரன்
உபதலைவர் :	— செல்வன் த. பஞ்சலிங்கம்
செயலாளர் :	— செல்வன் ச. வாசுதேவன்
உபசெயலாளர் :	— செல்வன் ச. விவேகானந்தன்
பொருளாளர் :	— செல்வன் கெ. சீவகுலேந்திரன்

இன்று மாணவ உலகில் மட்டுமின்றி வெளியுலகிலேகூட கலை என்கின்ற துறை மிகவும் கீழ்த்தரமானது என்று எண்ணுகின்ற, எண்ணப்படுகின்ற வேளையிலே, தாழ்வு மனப்பான்மை சற்றேனும் இல்லாது தனது குறைந்த எண்ணிக்கையான சில அங்கத்தவர்களின் உதவியுடனேயே சிறப்பான முறையில் இயங்கித் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்ற பெருமை எவ்வாற்றானும் எமது கலை மன்றத்திற்கு உரியதென்ற பெருமையினை ஆண்டறிக் கையிற் கூறுவதிற் பெரிதும் மகிழ்வடைகிறேன்.

கலை மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு உழைத்த, உழைத்து வருகின்ற காப்பாளருக்கும் அதிபருக்கும் எமது மன்றத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் நன்றி சொல்ல என்றும் கடன்பட்டுள்ளோம்.

“மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும் கீழல்லார் கீழல் லவர்”

என்னும் வள்ளுவன வாக்கிற்கமைய கீழ்நிலையிற் கணிக்கப்படுகின்ற, கலைத்துறையின் பெருமை கூற அமைந்த கலை மன்றம் சிறப்பாக இயங்கித்தான் இருக்கின்றது என்பதற்கு அது நடாத்தி முடித்த கூட்டங்களே சான்று!

“ஆயகலைகள் அறுபத்திநான்கு” என்னும் முதுமொழிக்கமையக் கலை மன்றமாக இருந்தபோதும் மாணவர்களிடையே, கலை, விஞ்ஞான, அரசியல், வரலாற்று அறிவைப் பெருக்குவதற்குக்

கலை மன்றம் தன்னால் இயன்ற அளவு பாடுபட்டுள்ளது. ஒரு சுவையான கவி யரங்கம், மூன்று விவாதங்கள், திடீர் தலையங்கங்களின்கீழ் மாணவர் திடீரெனப் பேசுதல் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் கடந்த நிகழ்ச்சிகளாகும். விவாதங்கள் என்கின்றபோது வலிமை குறைவான காரணத்தாற் பிற கல்லூரிகளுடன் விவாதங்களை ஏற்படுத்த முடியாதபோதும் எமது அங்கத்தினரிடையே இரண்டு சாராராக விவாதங்களை நடாத்தினோம். அவற்றுள் ஒன்றின் தலையங்கம் “இந்திய சஞ்சிகைகளைத் தடை செய்வதா?” என்பதாகும். இவ்வாறு அவ்வப்போது சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு விவாதங்களை அமைத்து மாணவர்களிடையே பேசுகின்ற திறமை வளரவேண்டுமென்கின்ற நோக்கத்திற் பெரிதும் வெற்றியடைந்துள்ளோம் என்பதைக் கூறுவதில் பெருமையடைவதில் வியப்பில்லையல்லவா?

கலை மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு உழைத்து, உழைத்து வருகின்ற எமது காப்பாளர் அவர்களுக்கு, அவ்வப்போது அறிவுரை நல்கி எம்மிடையே சொற்பொழிவாற்றி எமது மன்றத்தைச் சிறப்பித்தமைக்கும், அங்கத்தினர் அனைவருக்கும் எம்முடன் ஒத்துழைத்தமைக்கும், அதிபர் அவர்களுக்கும் ஆண்டறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்ற இவ்வேளையில் நன்றி கூறுதல் மிகப் பொருத்தமானதே.

இன்றுவரை புகழ் கொண்ட எழில் மிகு கலை மன்றம் என்றென்றும் வாழிய வென்று வாழ்த்தி எனது ஆண்டறிக்கையை முடிக்கிறேன்.

ச. வாசுதேவன்
செயலாளர்.

“முஸ்லிம் மாணவர் மஜ்லிஸ்”

காப்பாளர் :

உபகாப்பாளர் :

தலைவர் :

செயலாளர் :

பொருளாளர் :

கௌரவ அதிபர்

ஜனாப் எம். ஏ. யூசுப்

செல்வன் எம். ஐ. சரீப் அலி

செல்வன் ஏ. டபிள்யு. நஜீப்

செல்வன் எம். கே. ஜனாப்

எங்களது “முஸ்லிம் மாணவர் மஜ்லிஸ்” சிறிய தொகை அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருந்தாலும் இம்மஜ்லிசின் வரலாற்றில் ஏனைய வருடங்களை விட இவ்வருடம் திறம்பட இயங்கியிருக்கின்றது. இம்மஜ்லிஸ் முஸ்லிம் மாணவர்களிடையே இஸ்லாமிய அறிவை வளர்க்கும் பெரும்பணியை நிறைவேற்றி வந்துள்ளது. சமய பிரார்த்தனைக்கூட்டம் நடக்கும் நாட்களில் நாங்கள் ஒன்றாகக் கூடும் போது “கிறு அத்” உடன் எங்களுடைய மஜ்லிஸ் ஆரம்பமாகும். அந்நாட்களில் உபகாப்பாளர் அவர்களாலும் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களாலும் பல இஸ்லாமிய அறிவுரைகள் வழங்கப்படும்.

மற்றும், எங்களது கல்லூரி நூலகத்திற்கு மஜ்லிசின் சார்பாக திருக்குர்ஆனின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புப் பிரதியொன்று அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது. இவ்வருடம் “மிஃருஜ்” விழாவும் (பெருமானார் முகம்மது (ஸல) அவர்களின் விண்ணுலக யாத்திரை) நபிகள் நாயக ஜெனனதின விழாவும் விமரிசையாகக்

கொண்டாடப்பட்டன. மிஃருஜ் விழாவில் அல்ஹஜ் என். எம். மீராஹ் முகிதின் ஆலிம் அவர்கள் சிறப்புரை வழங்கினார்கள். நபிகள் நாயக ஜெனனதின விழாவில் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் ஜனாப் அபுபக்கர் அவர்கள் சிறப்புரை ஆற்றினார்கள்.

இம்மஜ்லிஸ் இத்துனை சிறப்பாக இயங்கியதற்கு ஜனாப் யூசுப் ஆசிரியரவர்கள் அளித்த உற்சாகமும் உத்தியோகத்தர்களின் திறமையும் அங்கத்தவர்களின் ஒத்துழைப்புமே காரணங்களாகும். இவர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றி.

எமது மஜ்லிசின் பழைய உறுப்பினர்களாகிய எம். எம். சபுறுதின், ஏ. நஜ்முதின், எம். வை. கஸ்ஸாலி ஆகியோர் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பிரவேசம் பெற்றுள்ளார்கள். எம். அலி, எம். சகுதுல்லா ஆகியோர் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றுள்ளனர். அவர்கட்கும் எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஏ. டபிள்யு. நஜீப்

செயலாளர்.

H. S. S. UNION EXECUTIVE COMMITTEE 1971

Seated (L to R) :

T. Raveendran, The Deputy Principal, S. Vasudevan, The Principal, B. Balasubramaniam
Mr. M. Paramanandan (Patron), K. Sivaji, Miss S. Ratnam

Standing (L to R) :

V. Sivakumaran, G. G. Benjamin, T. Thirukumar, P. Puvanabala, G. Sriharan
M. Chelvayogam, S. Sriskantha, K. Vijiakumar, P. Anandakumar

H. S. S. UNION DINNER 1971

Dr. K. Ganeshan, the Chief Guest
proposing the toast of the H. S. S. Union

Mrs. S. Somasundaram, Principal, Uduvil Girls' College
replying the toast to the guests

உயர்தர மாணவ மன்றம் 1971

உத்தியோகத்தர்கள்

காப்பாளர் :	அதிபர்
உபகாப்பாளர் :	திருவாளர் ம. பரமானந்தன்
தலைவர் :	செல்வன் பா. பாலசுப்பிரமணியன்
உபதலைவர் :	செல்வன் த. ரவீந்திரன்
செயலாளர் :	செல்வன் ச. வாசுதேவன்
உபசெயலாளர் :	செல்வன் க. இரகுநாதன்
பொருளாளர் :	செல்வன் க. சிவாஜி

யாழ் மத்திய கல்லூரி உயர்தர மாணவ மன்றத்தின் செயலாளர் என்ற வகையில் அதன் ஆண்டறிக்கை யினைச் சமர்ப்பிப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். ஒரு மாணவ மன்றத்தின் நோக்கம் மாணவரிடையே பேச்சுவன்மை, சிந்தனாசக்தி போன்றவற்றைத் தூண்டி விடுவதேயெனின், அந்த வகையில் மன்றத்தின் நோக்கம் பெருமளவில் நிறைவேறியுள்ளதென்றே நாம் கூறவேண்டும்.

ஒன்றை விட்டு ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் கூடும் எமது மன்றம் கணிசமான அளவு கூட்டங்களை நடாத்தியுள்ளது. அவ்வாறான கூட்டங்களில் வகுப்புப் பிரதிநிதிகள் மூலம் தெரியப்படும் மாணவ, மாணவியர் பேச்சாளர்களாகக் கலந்துள்ளனர். இதனால் இன்று எம்மிடையே பல இளம் பேச்சாளர்கள் உருவாகியுள்ளனர் என்பது பெருமைக்குரியதே! நடைபெற்று முடிந்த பல கூட்டங்களில் ஒரு சில, ஆங்கிலத்திலும், மிகுதி தமிழ் மூலமும் நடாத்தப்பட்டன. இதன் மூலம் பரஸ்பரம் ஆங்கில, தமிழ்ப் பேச்சாளர் உருவாகுவார்கள் என்பதே மன்றத்தின் அவாவாகும். அதைத்தவிர நாம் சிறப்பாகக் கூறக்கூடியது எமது புதிய அதிபர் திருவாளர் ஈ. கே. சண்முகநாதன் அவர்களை வரவேற்றும், எம்மை விட்டுப் பிரிந்த முன்னாள் அதிபர் திருவாளர் இ. சபாவிங்கம் அவர்களுக்குப் பிரியர விடையை அளித்தும் நடாத்திய இரண்டு

கூட்டங்களாகும். இலைமறை காய்போல் நமது பேச்சாளர்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதனாலும், விவாதங்கள் மூலம் பல அரிய கருத்துக்களைப் பெறலாம் என்பதனாலும், பல விவாதங்களைச் சகோதர மன்றங்களோடு நடாத்த முயன்ற போதும், கனகரத்தினம் மத்திய மகா வித்தியாலய மன்றத்தோடும், வேம்படி மகளிர் கல்லூரி மன்றத்தோடும் இரண்டு விவாதங்கள் மட்டும் நடாத்தவே காலம் இடம் கொடுத்தது. ஆனாலும், வேறு சகோதர மன்றங்களோடு மேலும் சில விவாதங்களை ஒழுங்கு செய்ய முயல்கின்றோம். முயற்சி வெற்றியளிக்குமெனவும் நம்புகிறோம்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் மன்றத்தின் சிறப்பிற்குச் சிகரம் வைத்ததுபோல் அமைவது அதன் வருடாந்த இரவு விருந்தாகும். அவ்வாறே இவ்வாண்டின் இரவு விருந்து ஒக்டோபர் மாதம் 30-ம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை நடைபெற்றது. அவ்விருந்தில் டாக்டர் கே. கணேசன் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தார். சகோதர மன்றங்களுக்கு பதிலுரையைச் சுண்டிக்குளி மகளிர் கான பதிலுரையைச் சேர்ந்த செல்வி ஜே. மேனா குமாரியும், எங்கள் விருந்தினருக்கான பதிலுரையை உடுவில் மகளிர் கல்லூரி அதிபர் திருமதி ச. சோமசுந்தரம் அவர்களும் வழங்கினர். எமது மன்றம், சகோதர மன்றங்கள், எமது விருந்தினர் என்கின்ற தலைங்கங்களில் எமது மாண

வர்கள் செல்வன் த. ரவீந்திரன், செல்வன் ச. வாசுதேவன், செல்வன் என். மாதவன் ஆகியோர் முறையே வாழ்த்துரை வழங்கினர்.

மாணவர் நலனில் அக்கறை கருதும் எமது மன்றத்தின் கௌரவ அங்கத்தினர் இருவர் அரசாங்க புலமைப் பரிசில் பெற்று வெளிநாடு சென்றுள்ளனர். அவர்களில் செல்வன் வை. சிவாஜி கல்கத்தாவிற்கும், செல்வன் குமாரலிங்கம் ரஷ்யாவிற்கும் மேற்படிப்பிற்காகச் சென்றுள்ளமை எமது மன்றத்திற்குக் கிடைத்துள்ள கௌரவமே.

சீரோடும், சிறப்போடும் வளர்ந்து வருகின்ற எமது மன்றத்தைக் கண்போலக் காத்துவரும் எமது காப்பாளர் திருவாளர் ம. பரமானந்தன் அவர்களுக்கு நன்றி கூறுவது எம் மன்றத்தின் தலையாய கடன். அவரோடு, அவருக்குத் துணை நிற்கும் எமது அதிபர் அவர்கட்கும், மன்ற வளர்ச்சியில் அக்கறையுள்ள அங்கத்தினர் அனைவருக்கும் ஆண்டறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் அதே வேளை என் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

ச. வாசுதேவன்
செயலாளர்.

என்றுதான் சுகப்படுவதோ — நம்மில்
யாவரும் “சமானம்” என்ற பாவனை இல்லை — அந்தோ
ஒன்றுதான் இம் மானிடச்சாதி — இதில்
உயர்பிறப் பிழிபிறப் பென்பதும் உண்டோ — நம்மில்
அன்றிருந்த பல தொழிலின் — பெயர்
அத்தனையும் “சாதிகள்” என் ருக்கிவிட்டனர் — இன்று
கொன்றிடுதே “பேதம்” எனும் பேய்! — மிகக்
கூசும்இக் கதை நினைக்கத் தேசமக்களே!

— பாரதிதாசன்

பாடப் பரிசில்கள்

1970

வகுப்பு 1

மாணவர் பெயர்

பாடங்கள்

K. உமாசுதன்
R. K. ஜானனன்
P. அபாரஜிதன்
R. சிவகணேசன்
G. பகீரதன்
S. பிறகாஸ் பத்மநாதன்
K. சுகுமாரன்
K. கந்தராசா
K. சிறீதரன்
N. அசோக் றவீந்திரன்
K. C. சுதர்சனன்

பொதுத்திறமை, கணிதம், சூழல்.
பொதுத்திறமை, சைவசமயம், தமிழ்.
பொதுத்திறமை, கணிதம்.
பொதுத்திறமை.
பொதுத்திறமை.
பொதுத்திறமை.
கணிதம்.
கணிதம்.
கணிதம்.
கணிதம்.
கிறீஸ்தவம்.

வகுப்பு 2

P. சுபகீசன்
R. பாலஸ்கந்தன்
P. தனஞ்சயன்
K. தொமஸ்

தமிழ், கணிதம், சூழல்.
கணிதம், சைவசமயம்.
சூழல்.
கிறீஸ்தவம்.

வகுப்பு 3

P. ஆசைப்பின்னா
P. வாசீசன்
S. முருகதாஸ்
B. லோகன் கனகரட்ணம்
S. அசோக்குமார்
R. இராசுமார்

பொதுத்திறமை, கணிதம்.
பொதுத்திறமை, சைவசமயம், சூழல்.
பொதுத்திறமை, தமிழ்.
பொதுத்திறமை, ஆங்கிலம்.
பொதுத்திறமை.
கிறீஸ்தவம்.

வகுப்பு 4

C. D. பரமானந்தன்
P. E. றவிராஜ்
M. அசோக்குமார்

பொதுத்திறமை, தமிழ், கணிதம்,
சூழல், கிறீஸ்தவம்.
ஆங்கிலம்.
சைவசமயம்.

வகுப்பு 5

V. சித்தார்த்தன்
K. மகேந்திரராஜ்
A. லிங்கநாயகம்
T. மணிவண்ணன்
R. நிரஞ்சன்

கணிதம், ஆங்கிலம், தமிழ்.
கணிதம்.
கணிதம்.
சூழல், சைவசமயம்.
கிறிஸ்தவம்.

விசேட பரிசில்கள்

1970

வகுப்பு 3

மாணவர் பெயர்

P. சுபகீசன்
K. தொமஸ்
R. பாலஸ்கந்தர்

பாடங்கள்

தமிழ் வாசிப்பு, தமிழ் எழுத்து,
ஆங்கிலப்பாட்டு.
தமிழ்ப் பாட்டு.
ஆங்கில எழுத்து.

வகுப்பு 4

N. இராமநாதன்
M. S. முஸ்தாக்
T. வாகீஸ்வரன்
S. M. சண்முகம்
B. லோகன் கனகரட்ணம்
K. றவீந்திரன்

தமிழ் வாசிப்பு.
தமிழ் எழுத்து.
தமிழ்ப் பாட்டு.
ஆங்கிலப் பாட்டு.
ஆங்கில வாசிப்பு.
ஆங்கில எழுத்து.

வகுப்பு 5

K. அன்பழகன்
C. S. துஷ்யந்தன்
K. V. சுதர்சன்
C. D. பரமானந்தன்
C. றஞ்சன்
R. முகுந்தன்

தமிழ்ப்பேச்சு, தமிழ் வாசிப்பு.
தமிழ் எழுத்து.
தமிழ்ப் பாட்டு.
ஆங்கிலப் பாட்டு.
ஆங்கில வாசிப்பு.
ஆங்கில எழுத்து.

PRIZE WINNERS 1970

Grade 6

G. Baskaran	General Proficiency, Tamil, Mathematics, General Science, Hinduism, Art, Civics English
T. Selvākumar	History
S. Venugopan	Christianity (non R. C.)
T. Mohanarajah	Music
T. Yogeswaran	Geography
S. Easwaranathan	Christianity (R. C.)
S. Thilagendra	

Grade 7

R. Sivakumar	General Proficiency, English, Tamil, Mathematics, General Science, Civics, Hinduism
J. G. Niranjit	History, Christianity (non R. C.)
M. Anpalagan	Geography
S. Sivanandan	Art
S. Surendran	Music
T. C. A. Dominic	Christianity (R. C.)
R. Janarthana	Woodwork

Grade 8

V. Rudrakumar	General Proficiency, English (distinction), Tamil (distinction), Mathematics (distinction), Hinduism (distinction), First Division
S. Aum Bahavan	First Division, Art (distinction)
P. Balendra	First Division, English (distinction)
A. Pathmeswaran	English (distinction)
R. Vijeyanathan	Tamil (distinction), Hinduism (distinction)
S. Sivamithiran	Mathematics (distinction)
T. Jeyakumar	Mathematics (distinction), English (distinction)
M. Edwin Christ	Art (distinction)
M. S. Rameez	Woodwork

Grade 9

K. Umasaran	General Proficiency, Physics, Applied Mathematics, Hinduism, Tamil
D. M. Thangiah	English, Christianity (non R. C.)
K. Selvakumar	General Proficiency, Pure Mathematics
Y. Jeyantha	General Proficiency, Chemistry, Advanced Mathematics
J. J. Benedict	Christianity (R. C.)
K. Ganeshanathan	General Proficiency, Biology
S. Vijeyasiri	General Proficiency
G. Emanuel	General Proficiency, Commerce, Christianity (R. C.)
K. Gunaratnam	Tamil Language, Tamil Literature, History, Hinduism
N. Naveendrarajah	Arithmetic
T. Atputharajah	Economics
M. Nagendiran	Accounts
Demont Fort	Short-hand & Typing
English Language	not awarded
Geography	not awarded

Grade 10 (Science)

S. Yogendran	General Proficiency, Pure Mathematics, Applied Mathematics, Chemistry, Physics, Hinduism, Advanced Mathematics
S. Thilakeswaran	English
S. Sudarsan	General Proficiency, Tamil
R. Arulnathan	Biology
V. Balalingam	Tamil Literature
D. Raveendran	General Proficiency
M. M. Ameen	Islam
D. S. Thiagarajah	Christianity (non R. C.)
V. Vignnanakulasingam	Christianity (R. C.)
D. I. G. Francis	Christianity (R. C.)

Grade 10 (Arts)

S. Sriskantha

General Proficiency, English Language, History,
Geography, Civics, English Literature

C. Selvarajah

Tamil, Hinduism

A. W. Najeeb

Tamil Literature

Inthiravarman

Arithmetic

S. G. Pushpanath

Accounts

M. K. Jahubar

Commerce, Economics, Islam

G. S. Abraham

Short-hand & Typing

Christianity (non R. C.)

not awarded

Christianity (R. C.)

not awarded

Grade 11 (Science)

S. Sritharan

General Proficiency, Applied Mathematics, Chemistry

S. Sathiyathan

General Proficiency, Pure Mathematics

S. Selvarajah

Physics

V. Sivaji

General Proficiency

Miss C. Tharmalingam

Botany, Zoology

Grade 11 (Arts)

M. Gnanaseelan

General Proficiency, History, Geography

S. Raveendran

Tamil

K. Ranjit

Accounts, Commerce

A. V. Anton

Economics

Grade 12 (Science)

A. Muhunthan

Physics, Zoology

C. R. Rajaratnam

Botany

K. Chandrabalan

Applied Mathematics

S. N. Kathiresan

Pure Mathematics

Miss R. Shanmugam

Chemistry

Grade 12 (Arts)

P. Chandrasegaram

General Proficiency, Commerce, Economics

S. Santhirajah

Tamil

R. Nadasigamany

Government, Geography

S. Raveendran

Accounts

**Sat for the first time and obtained Distinctions in the
G. C. E. (O. L.) December 1970 Exam.**

S. Sutharsan	English Language, Pure Mathematics, Applied Mathematics, Physics
S. Yogendra	Pure Mathematics, Physics
C. Kanagaratnam	Applied Mathematics
S. Thilageswaran	English Language, Applied Mathematics
T. Maheswaran	Pure Mathematics
S. Sriskantha	English Language
N. Rajakumar	Arithmetic

Passed in Four Subjects in the G. C. E. (A. L.) December 1970 Exam.

L. R. Rajaratnam	Engineering	N. Mohamed Ali	Commerce
S. Sathananthan	Engineering	N. M. Saburudeen	Commerce
K. Chandrabalan	Engineering	T. Sri Selvarajah	Commerce
T. B. Gnanendra	Engineering		
A. J. Tharumaratnam	Engineering		
B. Yasotharan	Engineering		
A. M. Jawzi	Engineering		
R. Shanmugam	Engineering		
C. R. Rajaratnam	Medicine		
C. Y. Knight	Medicine		
A. Muhunthan	Medicine		

**Sat for the first time and obtained Distinctions in the
G. C. E. (A. L.) Examination December 1970**

A. Anantharajah	Applied Mathematics
T. Shanmugarajah	Applied Mathematics
K. Chandrabalan	Applied Mathematics
S. Sivayoganathan	Applied Mathematics
S. Nithiananthakathiresan	Applied Mathematics
A. Vasanthanathan	Applied Mathematics
N. Vithurasuntharam	Applied Mathematics

Colombo Vivekananda Society, All Ceylon Hinduism Prizes

Upper Division 1	I. Kurupaharan and A. Anandarajah
Intermediate Division	E. Kugathasan
Grade 10	N. Nanthakumar
Grade 9	J. Jayanthan
Grade 8	Y. Ajithkumar
Grade 7	E. Sivakumar
Grade 6	G. Baskaran
Grade 5	S. Subendran
Grade 4	R. Thanendran
Grade 3	S. Murugathas
Lower Division 1	S. Thivakaran
Primary Division	S. Pathmeswaran

SPECIAL PRIZES

Tamil Essay

Group I	K. Rajamohan
II	R. Vijayanathan
III	R. Manoharan
IV	V. Thiruchelvam

English Essay

Group I	S. Divakarsivam
II	T. Jeyakumar
III	K. Chelvakumar
IV	S. Srikantha

Tamil Declamation

Group I	R. Ahilan
II	K. Silonmani
III	N. Narendran
IV	J. Thivyanathan

English Declamation

Group I	R. Ahilan
II	B. S. Rajaratnam
III	K. Chelvakumar
IV	S. Srikantha

General Knowledge

Group I	T. Suresh
II	V. Rudrakumar
III	D. S. Thiagarajah
IV	R. Surendran

Scout Prizes

<i>Best Scout 1971</i>	S. Jeyalingam
<i>Highest Job Card Collection for 1971</i>	T. Balakumar
<i>Queen's Scout Certificate</i>	T. Jayanthan

Cub Prizes

<i>Best All - Rounder in the Cub Pack</i>	R. Ahilan
<i>Highest Collection during the Chip-for-Jobs Work</i>	V. Sivakumar

Sir Andrew Caldecott Bowl, presented by his Excellency the Governor General, for the Best Cup Pack in the Island, won for the Second Year in succession by the College Cub Pack.

Winners of Colours 1971

<i>Athletics</i>	K. M. Shanthikumar & A. Kamalesan
<i>Soccer 1970</i>	M. A. Kanaganayagam & S. Jeyalingam
<i>Hockey</i>	S. Srikantha, K. Visvalingam & M. I. Sheriff Ali
<i>Cricket</i>	D. J. Niles, K. M. Shanthikumar & M. S. Nazeer
<i>For winning places at the Public Schools' Meet</i>	A. Kamalesan & K. M. Shanthikumar

Cricket Special Prizes

<i>Batting</i>	T. Mahendran
<i>Bowling</i>	J. K. Premachandran
<i>Fielding</i>	D. J. Niles
<i>Special Prize for Scoring Two Centuries during the Season</i>	T. Mahendran

<i>Sportsman of the Year 1970</i>	K. M. Shanthikumar
<i>Best Junior Cadet</i>	P. Ravindrakumar
<i>Best Student in Studies 1970</i>	S. Sutharsan (replica donated by Rev. W. D. Niles)
<i>Best All - Rounder</i>	not awarded

News of Old Boys

1. Mr. Vincent Thamotheram has been appointed a Puisne Judge of the Supreme Court.
2. Dr. H. W. Tambiah; formerly of the Supreme Court of Ceylon, has returned to the island after serving in a similar capacity in Sierra Leone. His last appointment there was Chief Justice, Appeal Court.
3. Mr. J. M. Rajaratnam, General Manager, Singer Sewing Co. Ltd., Ceylon, has been transferred to a top post in the Asia Region Office in Singapore by the firms's headquarters in New York.
4. Mr. K. Arasalingam has been appointed Executive Engineer, Ratnapura.
5. Dr. K. Thiagalingam is the new Skin Specialist, Jaffna General Hospital.
6. Mr. G. N. Edwards is the Principal of the Government Teachers' Training College, Palaly.
7. Mr. S. D. Jeyasingham, formerly Principal, Junior Technical College, has been appointed acting Principal of The Polytechnic, Jaffna.
8. Mr. R. Sundaralingam has assumed duties as Superintendent of Police, Jaffna.
9. Dr. George Thambyahpillai has been appointed, Professor of Geography University of Ceylon, Peradeniya.
10. Dr. A. Wijayaratnam is the new M. O. H., Kayts.
11. Dr. A. Durairajah, is in charge of the Chest Clinic, Batticaloa Hospital.
12. Mr. A. Winslow, Lecturer, The Polytechnic, Jaffna, has returned to the island after specialised training in the U. K.
13. Mr. S. Thavalingam has assumed duties as Inspector in charge of the Vice Squad, Jaffna Police.
14. Mr. Crossette Selvanayagam is serving as P. R. O., The Secretariat, Jaffna.
15. The following old Centralites have been returned to Parliament in the 1970 General Elections:
Mr. V. N. Navaratnam re-elected as Member for Chavakachcheri.
Mr. M. A. Abdul Majeed elected M. P. for Pottuvil.
16. Mr. V. S. Sabaratnam has assumed duties as Superintendent of Excise, Point Pedro.
17. Dr. N. Nalliah is the M. O. H., Kopay.

18. Dr. S. Wignarajah has passed the Primary F. R. C. S. and has assumed duties at the General Hospital, Colombo.
19. Mr. P. Manokeran, Chemist, Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, has left for Norway on a scholarship.
20. Mr. S. Balatharan, has been succesful in gaining his pilot's licence, and has assumed duties at Air Ceylon.
21. Mr. P. Seevaratnam has been appointed Member, National Lotteries Board.
22. Mr. C. Balendra is Acting Production Manager, Paranthan Chemicals Corporation.

In Memoriam

We record with regret the death of the following Old Boys:

Mr. S. Rajaratnam, Advocate, Manager, Hindu Board of Education.

Mr. G. C. Niles, District Judge, Negombo.

Prof. F. H. W. Gulasekheram, Professor Emeritus, University of Ceylon.

Mr. C. Ponnambalam, former Mayor of Jaffna.

Mr. D. Nelson, formerly of our Tutorial Staff.

The Staff — 1971

- Mr. E. Sabalingam, B. Sc. (Lond.) Post - Graduate Trained — **Principal** (till June).
- Mr. E. K. Shanmuganathan, B. A. (Cey.) Dip. in Ed. (Cey.) — **Principal** (from June).
- Mr. N. S. Rathinasingham, B. A. (Lond.) 1 st. Class Secondary Trained,
Teacher Counsellor Certificate, Sectional Head for Technical and
Commercial Education — **Deputy Principal**.
- Mr. M. M. Yoosuf, B. A. (Vidyodaya), 1 st. Class Secondary Trained.
- Mr. J. A. T. Sethukavalar, B. Sc. (Cey.) Dip. in Ed. (Cey.), Sectional Head for
Science and Mathematics.
- Mr. K. Manickavasagar, B. A. (Cey.) Dip. in Ed. (Cey.) Sectional Head for
Social Sciences.
- Mr. S. V. Sarma, B. A. Hons. (Cey.)
- Mrs. I. Mathiapparanam, B. A. (Madras)
- Mr. V. Vigneswaran, B. Sc. (Cey.)
- Mr. R. K. Rajasenan, B. Sc. Hons. (Madras)
- Mr. V. Balasundaram, B. Sc. (Cey.)
- Mr. S. Edward, B. A. (Lond.) 1st. Class Tamil Trained.
- Mr. M. Paramanandan, B. Sc. (Madras), Dip. in Ed. (Cey.)
- Mr. S. Rajanayagam, B. A. (Lond.)
- Mr. S. H. Sethukavalar, B. A., Sect. B. (Cey.)
- Mr. S. Thambirajah, B. Sc. (Madras)
- Mr. S. R. Kumaresan, B. A. (Madras)
- Mr. C. Jeganathan, B. Sc. (Madras)
- Mr. A. Kulendiran, B. Sc. (Madras) Dip. in Ed. (Cey.)
- Mr. A. Sinnathamby, B. A. (Madras)
- Mr. T. Pararajasingham, B. A. (Cey.)
- Mr. K. Mahesan, B. A. (Cey.)
- Mr. K. Vinayagampillai, B. Sc. (Cey.)
- Mr. M. Mahatheva, B. Sc. (Cey.)
- Mr. V. Sathiamoorthy, B. Sc. (Cey.)
- Mr. R. Lankadurai, B. Com. (Cey.)
- Mr. V. Umapathisivam, B. A. (Madras)
- Mr. K. Balendra, 1st. Class Secondary Trained.
- Mr. K. Kasivisvanathan, 1st Class Secondary Trained, Supervisor, Middle School.
- Mr. S. V. Kiruparaj, 1st Class Secondary Trained.
- Mr. M. Pavanandan, B. A. (Cey.), Maths. Special Trained 1st Class.
- Mrs. L. Selvaratnam, 1st Class Secondary Trained.
- Mr. A. M. David, English Special Trained, P. T. I.
- Mr. P. K. Balasingham, Science Special Trained.
- Mr. S. Anthonipillai, English Special Trained, 1st Class Tamil Trained,
G. C. E. (Adv. Level)

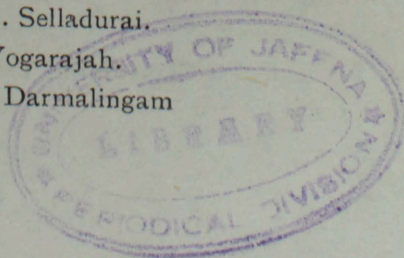
- Mr. V. T. Tharmarajah, Maths Special Trained.
 Mrs. A. Canagaratnam, English Special Trained.
 Mr. S. Santhirasegaram, Handicrafts Special Trained, P. T. I.
 Mr. K. Kandasamy, Commerce Special Trained.
 Mr. A. Ramalingam, English Special Trained.
 Mr. M. Jeyaratnam, 1st Class Vocational Trained.
 Miss P. Chelliah, Commerce Special Trained.
 Mr. V. K. Balasubramaniam, Commerce Special Trained.
 Mr. W. A. Aron Singho, G. C. E. Adv. Level (Lond.)
 Mrs. R. H. Selvarajah, English Teacher's Certificate.
 Mr. E. S. Tambiah, Teacher's Certificate in Physical Education.
 Mr. S. Sivapiragasam, Tamil Drawing Teacher's Certificate, Dip. in Art.
 Mr. S. Somasundaram, Sangeetha Booshanam, (Annamalai)
 Mrs. N. Kumarasundaram, 1st Class Tamil Trained.
 Mrs. R. N. Durairatnam, 1st Class Tamil Trained.
 Mr. K. Muthiah, 1st Class Tamil Trained.
 Mrs. J. T. Chelliah, 1st Class Tamil Trained.
 Mr. S. Rasiyah, 1st Class Tamil Trained, Tamil Pandit (Madurai),
 Tamil Teacher's Drawing Certificate.
 Mr. K. Thambimuthu, 1st Class Tamil Trained.
 Mrs. P. Balasundaram, 1st Class Tamil Trained, Pandit, Drawing Teacher's Certificate,
 Teacher Counsellor.
 Mrs. L. Paramanandam, 1st Class Tamil Trained.
 Mrs. A. Sivapiragasam, 1st Class Tamil Trained.
 Mr. A. Sathasivam, B. A. (Cey.) 1st Class Tamil Trained.
 Mr. V. Paramalingam, 1st Class Tamil Trained.
 Mrs. P. Rudra, 1st Class Tamil Trained.
 Mrs. S. Singaravel, 1st Class Tamil Trained.
 Miss A. Victoria, 1st Class Tamil Trained.
 Mr. T. Kanagalingam, 2nd Class Tamil Trained, 2nd Class Tamil Teacher's Certificate.
 Mrs. K. Ariyaratnam, Senior Cambridge.
 Mr. A. Balasingam, S. S. C. English.
 Miss S. S. Chellatamby, Pupil Teacher, G. C. E. (O. L.)

Librarian

- Mr. K. Manickavasagar, S. S. C. English, Library Trained.

Office Staff

- Mr. S. Alagarajah.
 Mr. J. M. Selladurai.
 Mr. A. Yogarajah.
 Mrs. M. Darmalingam

PRINTED AT
SRI SANMUGANATHA PRESS
JAFFNA